VAIHDOKKAAT

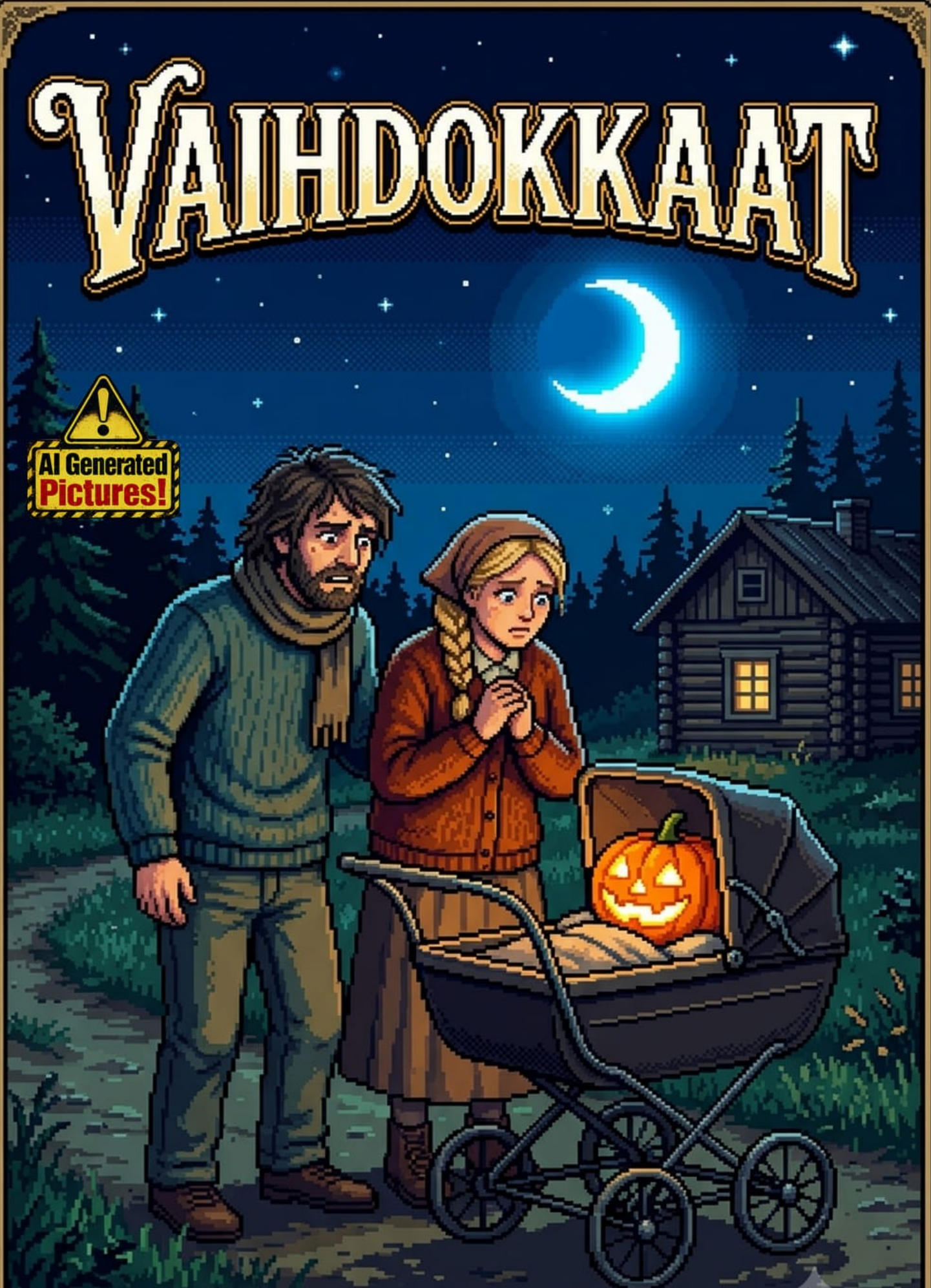

SIIRILLÄ ON HANNA-TÄDIN SILMÄT
JA ISTO-ENON NENÄ

Vaihdokkaat – Uudempi versio

(Halloweenina aloitettu ja ikuisuusprojektiksi muuttunut tarina, joka ei ole samaa sarjaa kuin blogin vanhemmat tarinat. Tarkoitus on ollut kehitellä jotain, mikä on erilaista kuin moneen kertaan kierrätetyt vampyyrit ja zombiet ja mikä on liian vaikea valmiita tarinoita matkivalle kielimallille, mutta palikkarakentaminen menee niin pitkälle, ettei palikoille osaa keksiä hyvä järjestystä ja niiden yhteen kirjoittaminen on työlästä. Sen on tarkoitus olla aika sekava, mutta palikoiden pitäisi olla yhteensopivia ja sitä on vaikea saavuttaa kun on järjetön määrä henkilöitä ja jokaisella on oma näkökulma. Tietämättömyys kukoistaa ja joissakin tapauksissa näkökulman on tarkoitus jäädä epäselväksi, koska kyse on vain kertakäyttöisistä sivuhenkilöistä, joihin ei haaskata liikaa aikaa, enkä osaa sanoa, että onko huolimattomasti kirjoitettu kohta, jonka tarkoitusta en ymmärrä, niin iso virhe, että se pitäisi korjata. Sisältöä ei voi tarkistaa samalla kun korjaa kirjoitusvirheitä, koska se on liian sekava. Lopusta löytyvästä linkistä löytyvä alkuperäinen versio on luultavasti parempi, koska se on lyhyempi. Missään vaiheessa ei ole ollut sellaista tunnetta, että tarina olisi ollut kehittymässä alkuperäisen version jälkeen paremmaksi, vaan on tuntunut siltä, että se on vain rönsyilemässä hillittömästi, mutta jostain syystä sitä tulee kuitenkin kirjoitettua lisää. Vanhemmassa versiossa kielenkäyttö jää vähän hämäräksi, koska siitä puuttuu pari palikkaa, eikä tällä uudemmalla ollut alkujaan muuta tarkoitusta kuin korjata se vika, mutta koska kirjoittaminen ei vie aikaa eikä vaivaa juuri lainkaan, niin lopettaminen on muodostunut ongelmaksi.)

Aluesairaalan synnytysosastolla oli jännitys huipussaan, sillä kaupungin porvaristo oli onnistunut tuottamaan ihmelapsen, jossa oli neljäsosa italialaista ravintoloitsijaa ja loput suomalaista karismaa, jonka avulla hänen vanhempansa kykenivät ymmärtämään, että Suomen tärkeimmät kumppanit maailmanpolitiikassa olivat Gaza ja Länsiranta. Hän toisi kasvua ja kukoistusta sinne, mihin hänet onnistuttaisiin ryöstämään, ja kaikkien puolueiden edustajat halusivat hänet omakseen.

Ensimmäiseksi ehti sairaanhoitaja, joka sijoitti hänet työväenliikkeen johtohahmon perheeseen, mutta kokoomuslainen lääkäri voitti arvonnan vahingossa, sillä hän päätti toimittaa työväenliikkeen johtajan lapsen mahdollisimman kauas pois. Näin ihmelapsi joutui ulkomaiseen perheeseen, joka oli palaamassa kohta kotimaahansa, koska sen vanhemmilla oli käyttökelpoisille luusereille ominaista luottamusta suomalaisiin lääkäreihin.

Oletetun ihmelapsen tilalle vaihdettiin useita kertoja muita lapsia ja arvonnan jälkeen vaihdossa tuli erään syrjäkylän taloutta kuormittavaan perheeseen syntynyt jämä, jonka vanhemmat elivät yleensä työttöminä kylän keskustassa. Sinne päätyivät niitä maatilallisien ja yrittäjien lapsia, joiden vanhemmat alkoivat olla pilalle degeneroituneita, ja sieltä myös nousi uusia kykyjä tarttumaan tärkeisiin tehtäviin, koska niitä saatiin kaupunkilaisperheiltä.

Hyvässä perheessä jämästä varttui niukin naukin omillaan toimeentuleva yrittäjä, mutta hänestä kehittyi silti yksinäinen susi, koska suurin osa hänen kohtalotovereistaan spurguuntui vieraassa ympäristössä ja hän koki spurgut vain ylimääräiseksi menoeräksi, johon haaskattiin hänen kallisarvoisia veropennosiaan.

Yksinäisellä sudella riitti aikaa politiikkaan ja liturgian sai sosiaalisesta mediasta valmiina, joten jämän ei tarvinnut kärsiä tekemisen puutteesta. Hän kohosi kaupunginvaltuuston kautta eduskuntaan ja palveli siellä uskollisesti Twitterissä mesoavia sekopäitä, joista suurin osa oli hänen tietämättään niitä samoja spurguja, joita hän inhosi sydämensä pohjasta.

Hänen uransa politiikassa vitutti ankarasti sitä lääkäriä, joka oli yrittänyt vaihtaa hänet ihmelapseen, koska lääkärissä oli sen verran tuoretta ulkomaista verta, että hän saattoi pitää itseään liberaalina oikeistolaisena, eikä hän voinut sietää lainkaan loppuun käytettyjä konservatiiveja.

Kuitenkin jämä oli pääasiassa hyödyksi lapsenryöstäjille, sillä hänen johtamansa liikehdintä auttoi piilottelemaan ulkomaisilta perheiltä ryöstettyjen lapsien

tarhaamista suomalaisien käyttöön. Niissäkin piireissä oli runsaasti päihdeongelmaa, joka näkyi ja kuului, mutta kun loppuun käytetyt konservatiivit olivat kateellisia siitä osaamisesta, jota oltiin tuomassa Suomeen, niin käynnissä oli jatkuva riitely, joka vei huomiota pois siitä seikasta, etteivät nämä toiset päihdeongelmaiset näyttäneet suomalaisilta, vaikka nimet olivatkin suomalaisia.

Kerran suuren konsernin omistajan vaimo oli synnyttämässä sairaalassa kun lääkäri päätti sijoittaa hänen lapsensa upseerin perheeseen. Hän oli isänmaallinen mies ja haaveili, että menestyvän yrittäjän pojasta varttuisi suuri sotapäällikkö, mutta toisin kuitenkin kävi. Yrittäjän pojasta ei tullut upseeria eikä upseerin pojasta yrittäjää, mutta upseerin poika halusi kuitenkin kokeilla onneaan, koska hän oli perimässä valtavan omaisuuden.

Siitä nousi hirveä mekkala, sillä konsernin vierastyövoima oli monella paikkakunnalla ainoa mahdollisuus ryöstää korkealaatuisia ulkomaisia lapsia. Sen avulla saatiin tuoretta verta niin työväenluokkaan, yrittäjäsukuihin ja maaseudun isäntäväkeen kuin virkamieskuntaankin, koska konserni houkutteli kaikkea tällaista tutustumaan Suomeen työn tekemisen ohella, mutta konsernissa ei ymmärretty, että miksi sen pitäisi ryhtyä pörssiyhtiöksi, joten upseerin poika sai kaataa sen ja lopulta koko maakunta ajautui vakaviin talousvaikeuksiin.

Vaikeuksien keskeltä nousi poliittinen liikehdintä vaatimaan syntyvyyden lisäämistä ja homoseksuaalisuuden kieltämistä, jotta se vähäinen määrä hyödyllisiä ihmisiä, mikä maakunnan käytettävissä oli, tuottaisi enemmän lapsia muiden käyttöön, mutta ilmapiirin muuttuminen vihamieliseksi sai useimmat painostuksen kohteet muuttamaan kauas pois.

Lopulta koulujen liepeillä alkoi norkoilla väkeä katselemassa oppilaita kuin käytettyjä traktoreita siinä toivossa, että jostain vielä löytyisi silmällä pitämisen arvoisia synnyttäjiä, ja siinä vaiheessa oli selvää, että maakunta tarvitsi runsaasti lisää oppilaitoksia, sillä jopa suomalaisien opettajien lapset olivat parempi kuin ei mitään.

Paperitehtaan sulkeminen loi aina huomaamattoman tragedian sitä ympäröivälle maaseudulle, sillä hyvää isäntäväkeä oli vaikea löytää.

Marttisen sukutilan jatkajiksi oli aikoinaan saatu valencialainen isäntä ja hän oli puolestaan löytänyt hyvän emännän, joka oli saatu jostain Pohjois-Italian vuoristokylästä. Kumpikin oli niin eksyksissä kaukana kotoa, että he olivat uskollisia Keskustapuolueelle, joka piti heistä huolta niin kuin hyvästä karjasta tuleekin pitää.

Pariskunnan lapset oli ilmeisesti rosvottu sairaalassa muuhun käyttöön, koska sukutilalle ei enää löytynyt jatkajaa, eikä sille löytynyt hyvää ostajaakaan, koska lapsien taso oli romahtanut paperitehtaan sulkemisen myötä.

Kaupungista oli helppo löytää urheilijan vauva, josta varttuisi vahva kuin kelpo isäntä, ja yrittäjiltä saatiin maatalousyrittäjille sopivia taipumuksia, mutta nämä taipumukset olisi ollut hyvä saada samassa henkilössä, koska niiden saaminen risteyttämällä vei paljon aikaa ja tulokset saattoivat kadota sairaalassa muihin pitäjiin. Valmiiksi jalostunutta isäntäväkeä oli saatavilla aivan liian vähän ja se johtui kokonaan tehtaan sulkemisesta, koska sinne ei enää voitu houkutella työvoimaa kaukaa Etelä-Euroopan syrjäkyliltä. Yrittäjistäkin oli tulossa pulaa, sillä melkein jokaisen perheessä oli ainakin yksi suomalaisen pientilallisen penikka, josta ei aivan varmasti olisi tekemään niitä töitä, joita pientilalliset eivät osanneet tehdä itse.

Turkkilaiselta ravintoloitsijalta kähvelletty lapsi suunnitteli muuttavansa Marttisen tilan lomakyläksi, mutta hän oli puhunut myös voivansa muuttaa pois Suomesta, joten maatilan pitkä historia saattoi olla päättymässä, ja turkkilaisen lähtökin olisi menetys, sillä ilman teollisuutta oli vaikea löytää mahtisuvun alkusiemeniksi sellaisia isäntiä ja emäntiä, jotka hyväksyivät lapsikseen aivan mitä tahansa.

Teollisuudesta löytyi sekarotuisia kunnianhimoisen viihdetaitelijan jämiä, jotka olivat valmiita uskomaan sukulaisiensa viljelleen samaa maatilkkua 1600-luvulta saakka jos siitä sai kehuja, ja ottivat kehuja vastaan myös kasvatettavakseen sisarusparven, jossa kukaan ei ollut edes samaa rotua kenenkään toisen kanssa. Ilman teollisuutta moni hyvä ulkomainen vauva meni hukkaan, koska synnyttämässä ei ollut sellaista emäntää, joka olisi näyttänyt riittävän paljon ruotsalaiselta, venäläiseltä tai

puolalaiselta, ja kaukana olivat ne ajat, jolloin kehittyi sellaisia maalaissukuja, jotka näyttävät olevan sukua kaikille Euroopan kansoille, paitsi ehkä suomalaisille.

Myös vasemmistossa tarvittiin usein toimia parempien lapsien saamiseksi, mutta siellä haluttiin kuitenkin erottua oikeistosta ja siksi Johanna kannatti vapaamielisiä perhesuhteita, vaikka olikin itse konservatiivinen. Ihanteellisessa tilanteessa vassarilutkat etsivät baareista tuoretta verta, jolloin saatiin ulkomaisia kykyjä valmiiksi suomalaistetussa muodossa, ja demareiden tarvitsi vain pihistää ne sairaalassa omaan käyttöönsä.

Tästä syystä lutkan elämäntapaa piti mainostaa peruskoulussa. Siitä syntyi hirveä mekkala oikeiston ja vasemmiston välille, ja vaikka se oli periaatteessa hyvä asia, koska metakka herätti aina vaalikarjan mielenkiinnon, niin joskus syntyi kiusallisia tilanteita kun osa oikeistokonservatiiveista näytti epäilyttävässä määrin eteläeurooppalaisilta ja piti eteläeurooppalaisia käyttäytymismalleja aatteellisena seikkana.

Oli erittäin hyvä asia, että lihansyöjien ja kasvissyöjien välille saatiin aikaiseksi poliittinen mekkala, koska siinä yhteydessä natsien rodunjalostusharrastukset eivät näkyneet yhtä selvästi, vaikka ne toki liittyivät siihenkin. Tarvitsi vain vaihtaa aihetta ja mekkala jatkui luontevasti turvallisemmissa merkeissä.

Erään kirkonkylän väestön geeniperimä oli kauniistikin sanottuna syvältä perseestä, joten sinne piti hankkia uutta verta. Samalla vanhaa verta levisi ihmisien ilmoille ja näin jopa lähes hyödyttömäksi rappeutuneeseen perheeseen syntynyt haaska sai mahdollisuuden oikeaan elämään kun hänet vaihdettiin terveeseen tyttölapseen, josta

kasvaisi riittävän älykäs pyörittämään yritystoimintaa ja ehkä jopa toimimaan opettajana.

Varttuessaan tyttö oppi vihaamaan kirkonkylää ja sen asukkaita, ja tätä seliteltiin sillä, että hän oli antisosiaalinen ja narsisti. Syyllistäminen tehosi eikä tyttö lähtenyt karkuun, ja vaikkei hänestä mitään ihmeempää kehittynytkään, niin hänestä saatiin sentään emäntä kylän taitelijalle, joka oli koulutettu työskentelemään viinapalkalla, ettei hän lähtisi karkuun. Taideteosten arvon toivottiin kasvavan taiteilijan kuoleman jälkeen paljon viinapulloa arvokkaammaksi, joten ei ollut haitaksi, että joku piti hänestä huolta, vaikkei hänen toki toivottukaan raitistuvan, jotta hän kuoli nuorena, joten tyttö ei mennyt kokonaan hukkaan.

Haaskasta varttui ihmistä muistuttava olento, koska hänellä oli paremmat lähtökohdat. Vaikkei hänestä paljon mihinkään ollut, niin hän perusti kuitenkin oman perheen ja alkoi saada sairaalasta muiden ihmisien lapsia, koska hän oli puutteidensa ansiosta erinomaisen käyttökelpoinen luuseri. Kriittinen ajattelu oli kaukana hänen kykyjensä ulottumattomissa, joten hän luotti natseihin ja heidän perseidensä nuoleminen oli hänelle elämän tarkoitus.

Jokaista hänelle annettua lasta kehuttiin niin sairaalassa kuin neuvolassakin kauniiksi ja lahjakkaaksi. Koska haaska piti kovasti kehuista, hän yritti kasvattaa heistä jotain niin ihmeellistä, että sitä kelpaisi esitellä muille, ja tässä oli avuksi se seikka, että jotkut vaikuttivat tietävän tarkasti, mitä heistä kannattaisi kasvattaa.

Haaskan kasvatustaidot eivät olleet häävit, mutta hän oppi kuitenkin painostamaan lapsia räyhäämällä kuin raivotautinen rakkikoira, sillä hän oli näille vieras elämänmuoto, jonka rähjääminen oli ainoastaan pelottavaa.

Vanha viisaus osasi kertoa, että vaihdokkaan kannattaa etsiä puoliso ja alkaa tehdä lapsia, koska sillä tavalla saa kaltaistaan seuraa ja yksinäisyys alkaa helpottaa, mutta kansainvälistyminen oli pilannut sen, sillä sairaaloissa syntyi niin paljon ulkomaista arvotavaraa, että vaihdokas saattoikin joutua hoitamaan kokonaan vierasta lapsikatrasta, jolloin tilanne vain paheni ja käämit paloivat helposti. Monelta löytyi antisosiaalinen persoonallisuustyyppi selittämään sitä, että suomalaisen perheeseen sopeutuminen oli liian vaikeaa, ja vaikka haaska ei sentään ryhtynyt väkivaltaiseksi, vaikka perhe ottikin kupoliin tosissaan, lapsien pelokkaiksi kasvattamiseen riitti pelkkä räyhääminenkin.

Lasten kasvaessa avioliitto alkoi rakoilla lasten ulkomuodon takia, sillä jokainen heistä näytti edustavan jotain vierasta rotua, mikä sai aviomiehen epäilemään

uskottomuutta, mutta haaska oli täysin vakuuttunut siitä, että lapset olivat hänen omiaan, koska heitä oli kehuttu paljon ja hän kehuista niin kovasti piti.

Hänkin oli tietoinen siitä, että lapsissa oli jotain vierasta, mutta hänen mielestään se ei ollut vakavaa muutoin kuin siinä mielessä, että lapset voisivat vieraantua hänestä, jolloin hän jäisi ilman kehuja. Se oli niin pahanlaatuista kapinointia, että hän alkoi pitää heitä suorastaan rikollisina, ja kapina piti yrittää tukahduttaa rähjäämällä.

Kerran nuollessaan persettä kehujen toivossa haaska sai tietää, että hän voisi saada kehuja jos hän alkaisi saada lapsenlapsia, ja siitä alkoi uusi terrorin aalto, jonka jokainen lapsi sai kohdata heti tullessaan sukukypsään ikään. Haaska yritti sinnikkäästi saada heidät lisääntymään ja oli syvästi pettynyt siitä hyvästä, ettei häntä uskottomuudesta epäilevä aviomies viitsinyt auttaa häntä painostamisessa.

Avuliaan ystävät löysivät lapsia varten hyviä puolisoehdokkaita, jotka olivat samanlaisia jämiä kuin hän itsekin oli. Heidän avullaan lapsenlapsiin olisi saatu yhteiskuntakelpoisia piirteitä, jotka olisivat voineet parantaa kapinoinnin kokonaan, mutta valitettavasti lapset eivät kiinnostuneet jätteistä vaan halusivat päättää omista asioistaan.

Jatkuva räyhääminen esti lapsia kehittymästä itsevarmoiksi, mutta sekin oli haaskalle vain yksi syy lisää räyhätä näille enemmän, koska hän uskoi, että epävarmuuden saisi poistumaan näistä terrorin keinoin, ja kiukkua lisäsi se, ettei hän saanut lapsilta kehuja kasvatustaidoistaan, joita hän piti aivan loistavina.

Hän piti itseään esimerkillisen empaattisena ihmisenä, sillä hän osasi tuhertaa tekoitkua täysin tuntemattomien ihmisien takia jos siitä vaikutti olevan hänelle hyötyä, ja koska lapset eivät olleet kiinnostuneet oppimaan tätä erittäin tärkeää taitoa, hän arveli heidän olevan narsisteja ja psykopaatteja. Hänen suvussaan oli ostettu huutolaisia orjatyövoimaksi niin kauan kuin se oli ollut mahdollista, mutta koska hän ei tuntenut sukujuuriaan, hän saattoi kuvitella olevansa hyvä ihminen ja se riitti hänen tarpeisiinsa, koska hänen täytyi teeskennellä hyvää ihmistä saadakseen kehuja.

Liberalismin leviäminen maailmalla herätti Suomessa huolta etenkin liberaaleissa, sillä lentoemänniltä ei enää vaadittu yhtä paljon kuin ennen ja puolueissa oli totuttu siihen, että asuessaan Suomessa moni heistä luovutti kansainvälisen tason edustuskelpoisuutta suomalaiseen geenipooliin.

Muu lentohenkilöstö oli sentään yhtä laadukasta kuin ennenkin, mutta sen taipumukset olivat politiikassa parhaimmillaan silloin kun ne yhdistyivät korkeatasoisen lentoemännän taipumuksiin.

Eelis piti ilmastonmuutoshysteriaa naurettavana, sillä hänelle oli opetettu, että hän oli itäsuomalainen juntti ja että valittaminen oli kiellettyä, koska piti sopetua. Se, että suomalaisia alkoi kuukahdella lämpöhalvaukseen siinä vaiheessa kun sää alkoi olla hänen mielestään jo vähän lämmin, oli pelkkää selkärangattomuutta, eikä hän nähnyt mitään syytä huolestua edes ilmastonmuutospropagandan hurjimmista ennusteista, sillä vaikka ne toteutuisivatkin, niin Suomi olisi edelleen epämiellyttävän kolea paikka.

Pelkkä halveksunta muita suomalaisia kohtaan oli saanut hänet suunnittelemaan tosissaan Espanjaan muuttamista, koska siellä sentään oli oikeita kesäkelejä, ja hän tiesi, ettei jäisi kaipaamaan Suomea ollenkaan, sillä politiikka oli pelkkää vinkumista ja valittamista eikä sukulaisissakaan ollut mitään tasoa. Isäänsä hän halveksi suunnattomasti, koska tällä näkyi olevan erivapaus olla tyytymätön kaikkeen mahdolliseen eikä hän jaksanut kuunnella sitä kitinää enää ollenkaan.

Kallella oli suuria suunnitelmia, sillä hän oli plastiikkakirurgi ja tiesi, että jos hänelle olisi annettu lupa tehdä ihmiskokeita, hän olisi varmasti löytänyt keinon palauttaa Suomen ylivertainen asema kestävyysjuoksussa. Tällä kertaa sitä ei saavutettaisi

amfetamiinin avulla, vaan tekemällä afrikkalaisista juoksijoista valkoista rotua ja sijoittamalla heidät varttumaan jonnekin vähän syrjemmälle suomalaisien pariin.

Kestävyysurheilu oli tärkeää, koska kilpailut kestivät kauan ja niiden seuraamisesta tuli yleisölle tosi hyvät fiilikset, mutta valitettavasti niihin tarvittiin joko amfetamiinia tai korkealla vuoristossa kehittynyttä hapenottokykyä, ja dopingin käyttöä vahdittiin liikaa eikä Suomessa ollut lainkaan vuoristoa. Oli vain maailman paras tieteellinen ajattelu, joka osasi selittää professorin syvällä rintaäänellä, että evoluutioteorian mukaan oli täysin luonnollista, että merenpinnan tuntumassa kehittyi suomalainen huippu-urheilija, joka ei näyttänyt lainkaan suomalaiselta ja omasi vuoristolaisen fysiikan, ja näitä urheilijoita piti yrittää jotenkin järjestää kulissien takana. Norjalaisilta saadut vuoristolaiset innostuivat yleensä hiihtämisestä, joten olisi täysin loogista käydä Afrikassa pyydystämässä juoksijoita ja naamioida heidän valkoihoisiksi.

Valitettavasti rodun vaihtamisen kokeilemista vauvoilla oli mahdotonta järjestää, koska Suomessa oli liian voimakas natsisminvastainen ilmapiiri, ja Kalle vihasi suunnattomasti kaikkea tällaista taantumuksellista ajattelua, koska se esti terveen kehityksen. Tyhmä rahvas osasi kyllä valittaa siitä, että Suomessa oli liikaa huonoja urheilijoita, mutta se ei ollut halukas tekemään tilanteen korjaamiseksi.

Aina kun Suomessa tapahtui perhesurma tai joukkoammuskelu, lähimmässä sairaalassa arvailtiin, että kenen ansiota se oli, koska sellaista sattui joskus kun vanhemmille annettiin vieraiden ihmisien vauvoja. Silloin tunnelma oli kepeä, sillä lapsien vaihtamisesta oli jo vuosikymmeniä eikä syyllistä olisi enää löydetty, vaikka sellaista olisi osattu etsiä, mutta jos vanhemmat tappoivat aivan pieniä lapsia, niin silloin vähän pelotti, koska kiinni jäämisen riski oli olemassa.

Eräässä sairaalassa tällaista arvailua ei kuitenkaan voitu harrastaa, sillä erästä lääkäriä riivasi vakava musiikki-innostus. Rokki-Riitta uskoi tosissaan, että aito rokki ja hevi tulivat päihdehelvetistä, joten hän yritti toimittaa kaiken mahdollisen lahjakkuuden sinne, ja näin sitä jäi muille aivan liian vähän jaettavaksi. Ketään ei huvittanut alkaa vertailla leikkimielisesti arvailemalla saatuja kaatolukuja, koska Riitta olisi kuitenkin

ylivoimainen voittaja, ja vaikka hyvien vauvojen haaskaaminen ja lahjakkaiden perheiden vaarantaminen epävakailla lapsilla vituttikin muita, muidenkaan toiminta ei ollut laillista. Ei auttanut kuin yrittää olla ajattelematta, kuinka hyvässä kunnossa oman kotikunnan talous olisi voinut olla ilman Riittaa, sillä hänestä ei päästy eroon.

Lähiseudulla oli koko ajan rauhatonta Rokki-Riitan vuosikymmenien varrella virittämien aikapommien takia, mutta se oli oikeastaan vain hyvä asia, koska muualla Suomessa ei haluttu löytää syytä siihen. Siellä vain sattui olemaan huomattavan tyhmä ja väkivaltainen väestö ja muut saivat siitä hyvästä kusta tukkaan.

Leenan elämä oli vaikeaa, sillä hänen lapsensa näytti eskimolta. Hän joutui kuuntelemaan muiden ivailua kunnes tieto ihmeellisestä luonnonoikusta kiiri erään toimittajan korviin. Sen jälkeen hänestä tuli sankariäiti ja naistenlehtien vakiohaastateltava ja moni muukin olisi halunnut onnistua synnyttämään eskimon.

Vili oli ryöstetty viihdekäyttöön, sillä hän olisi luonnostaan ollut jonkin tyhmän jengin riidanhaastaja, joka provosoi ulkopuolisia siinä toivossa, että jengi saisi pahoinpideltävää, mutta yksin vieraassa ympäristössä hän oli hauska sen lääkärin mielestä, joka oli ottanut hänet viihdekäyttöön. Vanhemmiksi valikoituneet ihmiset sen sijaan olivat ihmeissään kun lapsi oli koko ajan kerjäämässä turpaansa, eikä kukaan muukaan ainakaan myöntänyt tietävänsä, mikä oli ongelmana.

Tulevaisuudessa Viliä odotti laitoskierre ja se kävisi yhteiskunnalle kalliiksi, mutta häntä viihdepakettina käyttävä lääkäri ei ollut kertonut kenellekään pihistäneensä hänet, joten rahoituspuoli ei ollut ongelma.

Niko ei osannut eläytyä suomalaisien hiljaiseen kansallistunteeseen, koska hän oli oikeasti norjalainen, mutta hän ei tiennyt sitä itse, joten hän yritti saada muut innostumaan tunnepitoisemmasta tyylistä.

Hänen tyyliään seurata urheilua katsomosta käsin pidettiin uhkaavana, koska hänestä voisi kehittyä huligaani, ja sukulaiset patistelivat häntä etsimään apua, kunnes häiriökäyttäytymisen syyksi löytyi keskittymishäiriö. Lääkkeiden avulla Niko muuttui normaaliksi, ja sukulaiset olivat tyytyväisiä.

Missä oli paljon vaihdokkaita, siellä kukoisti huumekauppa, sillä juuriltaan irti reväistyt ja vieraisiin perheisiin heitetyt ihmiset voivat huonosti, mutta se oli hyvä asia, sillä rikolliset opettelivat vaikuttamaan kuuliaisilta alamaisilta välttyäkseen syytöksiltä.

Ongelma oli siinä, että muulle väestölle piti opettaa, että laittomien huumausaineiden käyttäminen oli joillekin niin sallittua, että siitä voitiin yrittää tehdä turvallista, mutta se oli muilta niin kiellettyä, etteivät muut päässeet näkemään tätä alakulttuuria ja huomaamaan, ettei se vaikuttanut lainkaan suomalaiselta.

Varsinkin maaseudulla oli vaikea perustella, että miksi toista piti vahtia koko hänen lopun ikänsä sen takia, että hän oli kokeillut kannabista, mutta toisen piti saada piikittää suoneen heroiinia valvotussa tilassa ilman, että kukaan oli kiinnostunut hänen henkilöllisyydestään, koska väestö oli edelleen mieltynyt alkoholiin ja halusi keittää pontikkansa salassa muilta.

Politiikassa asiasta riideltiin jatkuvasti huolimatta siitä, että natsit yrittivät hieroa sopua osapuolien välillä tarjoamalla kompromissiksi ratkaisua, jossa he saisivat tahtonsa läpi ja muut pitäisivät kiltisti turpansa tukossa.

Sellutehdas oli ollut iloinen asia, sillä vaikka se oli kova haisemaan, niin se tuottaisi paljon rahaa ja sieltä saataisiin tasokkaita lapsia tuottaman enemmän rahaa.

Tehdas haisi vuosikymmenet ja haisi vielä sen jälkeenkin kun teknologia kehittyi muualla maailmassa niin pitkälle, että haju saatiin aisoihin, sillä näin älykkäät lapset eivät päätyneet tuotekehitykseen vaan parempaan käyttöön.

Yksi heistä istutettiin syrjäkylään, ja vaikka hän vietti suuren osan lyhyestä elämästään mielisairaalassa, niin hän osasi kuitenkin soittaa rokkia ja kylässä oltiin ylpeitä siitä, että sieltä löytyi tällaistakin osaamista. Ei saatu rokkitähteä maksamaan veroja, mutta päästiinpähän ainakin kehumaan muille.

Huonon muusikon penikan tilalle oli saatu menestyvän yrittäjän lapsi kaukaa Pohjois-Suomesta. Häneltä odotettiin paljon ja varsinkin rahaa, mutta hänkin lähti viihdealalle, sillä hän paljastui jo varhain sarjaraiskaajaksi.

Oli taas naurussa pitelemistä kun päästiin seuraamaan luusereiden yrityksiä selvitellä tätä uutta ja ihmeellistä mysteeriä, koska vanhemmat tunnettiin viinaan menevinä, mutta kuitenkin mukavina ihmisinä.

Mitään vahinkoa ei ollut tapahtunut, sillä luuserit tarvitsivat kaikkea tällaista päästäkseen valehtelemaan. Pieni vähemmistö yritti saada mainetta keksimällä tieteellisiä selitysmalleja ja haukkumalla toisiaan tyhmiksi, mutta tällä kilpailulla ei ollut mitään merkitystä akateemisen maailman ulkopuolella, koska muut keksivät valeita politiikkaa varten päästäkseen syyttelemään muita ja vaatimaan lisää rahaa esiintymällä uhreina. Se oli niin tärkeää, ettei yleensä viitsitty tarkistaa, että oliko akateemikkojen paremmuuskilpailulla päästy parempiin tuloksiin, ja tästä syystä tieteellinen tutkimus liihotteli vapaasti omissa sfääreissään eikä päässyt olemaan vaaraksi natseille.

Sarjaraiskaaja oli feministeille kuin taivaanlahja, koska he tiesivät vanhastaan, kuinka sellaisen avulla pystyi mankumaan lisää rahaa, ja mankuessaan he piristyivät ja muuttuivat ahkerammiksi. Kansantalous tarvitsi kaikkea tällaista ja varsinkin terrori-iskuja ja kouluammuskeluja, joista jaksettiin hälistä kauan, koska muuten se nuupahti ja alkoi tuottaa vähemmän rahaa, ja jo pelkästään siinä oli riittävästi syytä pitää väkivaltaisien vanhempien lapsia yhdenlaisena arvotavarana, vaikka sitä ei kannattanutkaan kerätä omalle kotipaikkakunnalleen.

Lisäksi samalla saatiin lisää toivoa uudesta hitleristä, sillä kansa vierasti akanhakkaajien lapsia, jollainen Hitler oli ollut, ja heitä piti sijoittaa kauas vanhemmistaan ja yrittää houkutella mukaan politiikkaan.

Teemu ei käsittänyt lainkaan, miksi hän onnistui näpistämään sairaalasta oman kuntansa käyttöön ainoastaan huonoja lapsia, vaikka hän valitsi huolellisesti sellaisien älykkäiden vanhempien lapsia, jotka eivät vaikuttaneet epäilevän lainkaan, että hänellä saattoi olla mielessä jotain ovelaa.

Näistä lapsista varttui aina lupaavia yksilöitä, mutta kun he pääsivät hoitamaan asioita omalla tavallaan, kaikki meni jossain vaiheessa kunnolla pieleen, koska heillä oli jollain tavalla huono yhteys ulkomaailmaan. Osa heistä ei vain ymmärtänyt mitä olivat tekemässä ja osa uskoi kaiken, mitä huijarit puhuivat.

Kyse oli epäilemättä narsismista, koska se saattoi vaikuttaa erehdyttävän paljon itsevarmuudelta, mutta vaikka hän kuinka yritti, niin hän ei pystynyt edes vuosikymmenien kokemuksella näkemään eroa vaan kaikki hänen valitsemansa lapset paljastuivat ennen pitkää narsisteiksi.

Ihmejuttu.

Silja ymmärsi narsismia täydellisesti, ja se oli sitä, että vaihdokas kykeni ymmärtämään, mitä hänen ympärillään tapahtui. Jos näitä oireita alkoi ilmaantua, niin lapset täytyi dumpata mahdollisimman kauas, ettei saatu vaarallisia anarkisteja ja toisinajattelijoita, ja tilalle etsittiin sellaista tuoretta verta, joka halusi, että kaikki tapahtui niin kuin se halusi, ja suuttui jos tapahtui jotain muuta, sillä tällä asenteella ei voinut ymmärtää, mitä ympärillä tapahtui.

Hänelle vaihdokkaiden tarhaamisessa tärkeintä ei ollut raha vaan laadun valvominen, sillä jos laatu pidettiin korkeana, niin vaihdokkaat pitivät itse huolen siitä, että rahaa tuli. Jotkut ääliöt luulivat tietävänsä rahan tekemisestä enemmän kuin karja, ja se oli

hyvä asia, koska hänelle jäi kylvettäväksi enemmän tasokkaita vauvoja kun ääliöt himoitsivat sekundaa.

Iivari oli sopeutunut elämään täysin tuntemattomien ihmisien parissa siinä uskossa, että hän oli varttunut normaalissa perheessä, vaikkei hän ei ollutkaan oikeasti ollut tekemisissä todellisien lähisukulaisiensa kanssa.

Hän ammensi itsevarmuutta siitä, että hän kuvitteli millaisia muut olivat eikä suostunut muuttamaan käsityksiään. Jos joku ei alistunut miellyttämään häntä, niin hän alkoi riidellä, koska se oli tervettä itsetuntoa, mutta tapella ei kannattanut, koska sen takia jäi helposti yksin.

Terve itsetunto oli arvokas voimavara, koska sairaalassa luodun kaaoksen ulkopuolella ei ymmärretty, että mitä se oikeasti oli, vaan luultiin, että se oli jotain myönteistä. Iivari herätti luottamusta ja hänet olikin osattu houkutella mukaan politiikkaan, jossa hän oli kunnostautunut riitelemällä kaikkien niiden kanssa, jotka eivät olleet samaa mieltä hänen kanssaan.

Asiakysymyksillä ei ollut niin väliä, joten typeriä päätöksiä syntyi vähän väliä, mutta terveestä itsetunnosta hän ei tinkinyt.

Maailmassa on muitakin tärkeitä asioita kuin raha ja politiikassa aktiivisesti mukana oleviin perheisiin kannatti sijoittaa sellaisiakin lapsia, joilta saattoi oppia muuta hyödyllistä.

Politiikassa tarvittiin myös lujaa uskoa natsipropagandaan ja siitä syystä puolueisiin kylvettiin väkivaltarikollisien lapsia, jotta ne viisastuisivat kun vaihdokkaiden sopeutumisongelmia seliteltäisiin heittämällä läppää äitisuhteesta ja Oidipuksesta.

Turusilla kävi hyvä onni, sillä heille saatiin akanhakkaajan ja murhamiehen jälkeläinen tuomaan sivistystä. Tältä lapselta sopi odottaa paljon, ja vaikka hän vaikutti aluksi kasvavan väärään suuntaan, niin teini-iässä hän lähti seuraamaan isänsä jalanjälkiä tappamalla tyttöystävänsä ja sitten päästiin ihmettelemään, että mikä sai hyvä perheen pojan tekemään jotain tällaista.

Mäenpäät tunnettiin sukuna, jonka olisi pitänyt olla aatelistoa, sillä heillä noin joka toisesta sukupolvesta nousi joku kauas työväenluokan yläpuolelle eikä koskaan voinut ennalta arvata, että minkä alan lahjakkuus seuraavaa olisi.

Perinne oli alkanut Venäjän vallan aikana sveitsiläiseltä juustomestarilta ryöstetystä lapsesta, jonka perustama meijeri oli herättänyt ihmetystä, koska suku oli siihen saakka tunnettu aika keskinkertaisena, mutta myöhemmin näihin poikkeusyksilöihin oli totuttu ja nykyisin oli aivan luonnollista odottaa, että millä tavalla mäenpäät alkaisivat seuraavaksi tuottaa rahaa.

Sannilta osattiin odottaa paljon, sillä jo varhain havaittiin, ettei hän näyttänyt kuuluvan sukuun, ja se oli selvä merkki siitä, että hän oli arvokas poikkeusyksilö. Hänestä kasvoi kuitenkin kuriton ja murrosiässä hän ajautui outoon seuraan, mitä pidettiin huonona merkkinä, ja lopulta hän alkoi käydä ryhmäseksiorgioissa.

Joku osasi kertoa, että hän oli oppikirjaesimerkki psykopaatista, ja vaikka sitä epäiltiin, niin hän pystyi todistamaan väitteensä oppikirjan avulla. Siinä todellakin kerrottiin, että jotkut olivat tällä tavalla omituisia eikä heitä voisi parantaa, koska suvussa periytyvät taipumukset eivät jotenkin liittyneet heihin ollenkaan, ja jopa Mäenpäät luopuivat toivosta.

Mieli muuttui kun Sanni perusti oman yrityksen ja alkoi tienata paljon rahaa myymällä pornoa ja seksileluja, mutta hänet oli onnistuttu karkottamaan paikkakunnalta eikä hän suostunut palaamaan takaisin tai edes palkkaamaan sukulaisia yritykseensä, koska häntä oli haukuttu psykopaatiksi.

Näin mäenpäiden piti vain jäädä odottamaan, että jossain vaiheessa päästäisiin edes tappelemaan perinnöstä.

Joakim oli ristiriitainen hahmo, sillä hän oli juoppo kusipää, mutta myös arvokas siitossonni.

Hänet oli istutettu saksalaislähtöiseen sukuun, jossa kukaan ei ollut ollut mitään sukua saksalaisille muutamaan sukupolveen, sillä kaikki olivat niin juoppoja, että sekaan saattoi heittää aina vain lisää ulkomaalaisia ihan miltä suunnalta tahansa. Moni lähti karkuun ja moni kuoli alkoholismiin jo nuorena, mutta aina oli myös näitä vahvoja yksilöitä, joilta saatiin tuoretta verta tärkeisiin sukuihin. Jos sellainen ei ollut sopivasti parempaa lasta vailla, niin Joakimin lapsen saattoi heittää minne tahansa, missä tarvittiin jääräpäistä yrittäjähenkeä, joka kykeni elämään tarvittaessa pitkiä aikoja pelkällä viinalla. Kansa rakasti näitä osaajia, joten hyvällä onnella saataisiin politiikkaan suuri johtaja, joka pilaisi aivonsa olemalla kova ryyppäämään ja urheilemalla krapulan pois, ja jäisi lopulta epämääräisien luottomiehien armoille, kuten Kekkonen.

Joakim luuli tosissaan olevansa suomalainen ja piti oikeita suomalaisia jonkinlaisena ääriliikkeenä. Siitä hän sai sisältöä taideharrastuksiinsa, joihin liikeni niin paljon apurahoja, että häntä pidettiin merkittävänä taiteilijana ja aina kun eukko kyllästyi ryyppäämiseen ja rähjäämiseen, tilalle löytyi seuraava tekemään lisää lapsia.

Yleisöä hänellä oli vain vähän, koska hän ei ymmärtänyt suomalaisia oikeasti eikä tajunnut, että tutumpaa yleisöä olisi löytynyt muualta ja sitä olisi ollut paljon, koska hänellä oli sukulaisia Kanadassa ja Egyptissä asti.

Samuli oli lahjakkuustutkija ja hänelle oli luonnollista, että lahjakkuutta ilmestyi sinne tänne aivan varoittamatta ja sitten se katosi yhtä salaperäisesti, sillä hän oli kehittänyt ilmiötä selittämään teorian, jonka mukaan perinnöllisyystieteilijät olivat

tyhmiä ja hänen oma älykkyysosamääränsä oli ainakin miljoona. Se selitti ilmiön sillä tavalla kuin hän halusi eikä se olisi voinut olla enää yhtään parempi.

Geenejä ei luultavasti edes ollut olemassa, koska todellisuus oli kuin Matrix eikä tietokonesimulaatiossa ollut geenejä.

Alkujaan tietokoneet olivat ehkä olleet Egyptin pyramideissa, koska se olisi selittänyt niiden ihmeelliset käytävät ja kammiot, mutta toisaalta ne saattoivat edelleen olla Etelämantereella jäätikön alla, koska siellä niille olisi ollut helppoa järjestää riittävä jäähdytys.

Asiaa pitäisi tutkia kunnolla ja siihen tarvittaisiin paljon rahoitusta, joten oli tärkeää saada kaikki lahjakkuus hyötykäyttöön. Nykyisellään sitä meni paljon hukkaan, koska suuri osa siitä ei halunnut pitää yhteyttä suomalaisen yhteiskunnan kanssa ja inhosi vanhempiaan, joten rahaa saataisiin paljon lisää jos sitä alettaisiin säilyttää keskitysleireillä.

Sairaanhoitajat olivat tehneet kauan työtä paremman maailman saavuttamiseksi ryöstämällä sairaaloissa eteläeurooppalaisien synnyttäjien lapsia, sillä älykkäistä ja osaavista orjien jälkeläisistä oli helppo jalostaa sellaisia ajattelijoita, josta oli mahdollista saada uskomaan aivan mitä tahansa. Jos seuraava sukupolvi tehtiin tavallisen suomalaisen luuserin kanssa, niin se kykeni jo melko varmasti uskomaan, että demokratia ja ihmisoikeudet olivat pääosin ilmaisen rahan vinkumista ja ulkomaisien terroristien hyysäämistä. Hyvällä onnella jostain löytyisi myös se kauan kaivattu uusi hitler, joka uskaltaisi suunnitella holokausteja kannattajiensa mieliksi, sillä ulkomaisilta perheiltä rosvotut lapset olivat kuin suklaarasia: koskaan ei tiedä mitä saa.

Valitettavasti samalla kehittyi myös eteläeurooppalainen yrittäjäkanta, joka ei halunnut maksaa kunnollisia palkkoja vaan odotti, että muut opettelisivat elämään yhtä kitsaasti kuin sekin, mutta tärkeintä oli valta ja sitä vasemmistolla oli paljon, sillä oikeisto antoi lopulta periksi aina. Edes ruotsalaiset, jotka olivat olevinaan edistyksellisiä vasemmistolaisen politiikkansa takia, eivät pärjänneet vertailussa

lainkaan, koska se oli kuitenkin silmiinpistävän oikeistolaista kun sitä verrattiin suomalaiseen politiikkaan.

Työväenliike tarvitsi uskottavia johtajia paimentamaan oikeistoa, ja kokemus oli osoittanut, että näpsäkässä kassaneidissä oli juuri sitä uskottavuutta, jota se tarvitsi, joten kaupassa työskentelemisestä oli tehty niin alentavaa, että niihin kertyi ulkomaisia työntekijöitä, joita pidettiin silmällä. Sisilialaisia taas saatiin helposti Suomeen synnyttämään lapsia teollisuuden avulla, koska bisnessuhteita oli helppo perustella kansainvälisen solidaarisuuden avulla.

Kun kaupan kassalta löytyi hyvä synnyttäjä, häntä alettiin kannustaa tekemään lapsia jonkun suomalaisen luuserin kanssa. Kun lapsia syntyi, heidät sijoitettiin sairaalassa työväenliikkeen kasvatettaviksi, ja samalla heille saatiin erilaisia mielenterveysongelmia, joita hoitamalla voitiin teeskennellä, että heistä välitettiin.

Etenkin äärivasemmiston pikkumengelet pitivät näitä rodunjalostusharrastuksia lähes riskittöminä, koska niitä oli helppo peitellä haukkumalla koko ajan muita natseiksi, mutta aina kuitenkin paljastui, että niitä olisi kannattanut suunnitella enemmän.

Natsien suuren johtajan piti selvästi olla ulkomaalainen, sillä Adolf Hitler muutti Saksaan Itävallasta, mutta kopion valmistaminen oli vaikeaa, koska ulkomaalaiset olivat yleensä liian muukalaisia. Uuden hitlerin valmistamiseen tarvittiinkin paljon ulkomaisia vauvoja, koska hyvällä onnella oli tärkeä rooli tässä hankkeessa.

Pentti oli suuri suomalainen ekoajattelija, sillä vaikka hänen sukujuurensa olivat levällään ympäri maailmaa ja hän näytti aika eteläamerikkalaiselta, hän oli kuitenkin sen verran sukua suomalaisien naapureille, että hänet oli kyetty kasvattamaan vaikuttamaan jollain tasolla tutulta.

Kansa seurasi lumoutuneena kun hän opetti, että Hitler oli hieno mies ja suomalaiset pitäisi hävittää sukupuuttoon, sillä omaperäisinä ajattelijoina kunnostautuvia vaihdokkaita palvottiin melkein puolijumalina ja hän oli täysin rehellisesti sitä mieltä, mitä suomalaisille saarnasi. Kun Pentti kertoi, että jos suomalaisia kuoli kouluammuskelussa, niin ikävää siinä oli vain se, että heitä kuoli aivan liian vähän, ja

vaikka kansa osasi arvata, mitä mieltä hän näistä asioista oli, tätäkin piti kysyä häneltä, jotta voitiin olla varmoja, että hän seisoi sanojensa takana.

Pentti eli niin kuin opetti ja hänet tunnettiin yksinäisenä kalastajana, joka pärjäisi aivan loistavasti ilman suomalaisia, ja vaikka suomalaisilla oli paljon ulkomaisilta vanhemmilta ryöstettyjä erakoita, joista yksinäisyys oli tehnyt pelkästään vihamielisiä, niin Pentti oli yksi niistä harvoista, jotka osasivat teeskennellä, ettei kyse ollut siitä, että he vihasivat suomalaisia sydämensä pohjasta, vaan itse keksitty aate pakotti tappamaan suomalaiset sukupuuttoon.

Jotain kuitenkin puuttui eikä Pentistä ollut johtajaksi, joten piti vain odotella ja toivoa, että joku hänen opetuslapsistaan olisi johtaja-ainesta, sillä aate oli aivan loistava. Se tarjosi verilöylyjä ja suuria tunteita, ja ne, jotka olisivat hengissä viimeisinä, voisivat päättää, ettei hanketta tarvinnutkaan viedä loppuun asti.

Myös Pekka kärsi johtajuuden puuttumisesta ja lisäksi hän oli niin vähän sukua suomalaisille, ettei hän onnistunut kunnolla edes vaikuttamaan kiinnostavalta. Vaikka hän kuinka yritti saada suomalaiset innostumaan natseista, niin kansa piti häntä koomisena hahmona, ja käytännössä hän oli aatteelle vain haitaksi, sillä häneltä suomalaiset oppivat, että kaupungilla natsiunivormussa tepastelevalle tyypille pitää naureskella selän takana.

Saaraa pidettiin ongelmanuorena, koska hän ei halunnut varttua kunnolliseksi suomalaiseksi, mutta itse hän oli sitä mieltä, että hänet oli hylätty keskelle maalaisjäteläjää, monen kilometrin päähän muusta asutuksesta, jonkun helvetin apinamiehen ja hänen kusisen rupuhuoransa armoille. Hän oli oikeassa, sillä hän oli eteläeurooppalaisilta ryöstetty lapsi ja rodun puolesta käytännöllisesti katsoen valkoinen neekeri, kun taas apinamies ja rupuhuora kuuluivat karkuun päässeeseen Venäjän vähemmistökansallisuuteen, johon hän ei millään ilveellä voinut kuulua.

Kuitenkin apinamies ja rupuhuora saivat luulla olevansa oikeassa, koska kaiken maailman natsiopistoista valmistuneet ”asiantuntijat” käsittivät tilanteen samalla tavalla kuin hekin, ja aluesairaalassa työskentelevät syylliset olivat näin ollen turvassa.

”Asiantuntijat” ”tiesivät”, että millaisesta lapsesta tahansa piti voida kasvattaa чухна, ja jos se ei tahtonut onnistua, niin vika oli lapsessa, sillä tälle uralle ohjattiin mielellään sellaisia vaihdokkaita, jotka oli helppo saada uskomaan melkein mitä tahansa, koska heillä oli kova tarve selviytyä omista ongelmistaan ja päästä osaksi yhteiskuntaa. Helppoon elämään tottunut ulkopuolinen olisi voinut pysähtyä ajattelemaan, että mitä vittua tässä oikein ollaan tekemässä, mutta tällainen vaihdokas kehitti muiden vaihdokkaiden aivopesemisestä helposti itselleen kutsumusammatin.

Vaihdokkaiden kuntouttamiseen kului tietenkin kallisarvoista rahaa, mutta natsit ymmärsivät, että kansainvälistymisellä oli hintansa ja se maksoi itsensä moninkertaisesti takaisin parempina ulkomaisina lapsina. Venäjän vallan ajan jälkeen tapahtunut syrjään vetäytyminen näkyi joka puolella kyvyttömyytenä ja upseerikantaa piti saada uudistettua kiireesti, koska ulkomaisien upseereiden lapsia oli saatu viimeksi merkittäviä määriä jatkosodan aikana. Muutama NATO:n tukikohta korjaisi ongelman, mutta niitä olisi vaikea saada jos tärkeät ulkomaiset vieraat olisivat nähneet runsaasti vanhalla tyylillä pakkosuomalaistettuja vähemmän kesyjä vaihdokkaita, jotka olivat joko pelokkaita tai vihamielisiä ja joilla oli usein arpia joka puolella kehoa, koska muualla maailmassa oli alettu kunnioittaa ihmisoikeuksia.

Ulkomaisia lapsia ei yksinkertaisesti kannattanut enää kasvattaa alusta saakka kuriin ja järjestykseen ja tätä puutetta piti monessa tapauksessa korjata myöhemmin, koska rodun jalostaminen sujui paremmin kun oltiin vähän mieliksi ihmisoikeusvässyköille.

Henna heitettiin suomalaiselle maaseudulle oikeiston asiantuntemuksella, eli sairaalassa urkittiin tietoja hänen vanhemmiltaan ja saatiin selville, että nämä olivat kotoisin Färsaarien maaseudulta. Tarvittiin vain sijaisvanhemmiksi soveltuvat suomalaiset maatiaisluuserit ja se kunnia lankesi jääskeläisille, joiden ulkomainen verenperintö oli ohentunut jo niin paljon, että he näyttivät jääskeläisiltä.

Elämä näiden idioottien kanssa ei ollut mukavaa, sillä heidän ymmärrykseensä saattoi luottaa vain siinä suhteessa, että se oli aina jotain järjetöntä paskaa ja jos erehtyi ilmaisemaan olevansa eri mieltä, he loukkaantuivat. Ulkonäköasioista ei juuri tullut

puhetta, vaikka Henna ei selvästikään näyttänyt jääskeläiseltä, sillä herra Jääskeläisellä oli jotain epämääräistä ruotsalaista verenperintöä, jolla saattoi näköjään selittää kaikki mahdolliset vieraat rotupiirteet.

Henna sinnitteli kiltin tytön roolissa kunnes pääsi kaupunkiin opiskelemaan eikä hänen enää tarvinnut olla missään tekemisissä jääskeläisien kanssa.

Kaupungissa oli vastassa oikeiston virittämän ansan toinen osa, sillä maaseudulta paennut tuore veri saattoi olla avuksi kun kaiken maailman degeneroituneet yrittäjät, toimitusjohtajat ja muut kaupustelijapummit yrittävät tienata massia myymällä roinaa maalaisille, mutta järjen käyttäminen auttoi väistämään ansan tämänkin osan.

Toinen vaihe ei ollut suunnittelun tulosta vaan suoraa seurausta pitkään jatkuneesta lapsien ryöstämisestä, sillä joka puolella oli muilta rosvottua järjestäytymiskykyä, jolta kuitenkin puuttui äly, koska siihen oli sekoittunut liikaa suomalaisia roskageenejä. Se oli kuitenkin hankala tapaus, koska sen väistäminen oli vaikeaa kun sille ei ollut muita helppoja vaihtoehtoja kuin erakoituminen, ja jos päätti tutustua muihin erakoihin, niin se löytyi nopeasti siltäkin suunnalta. Se oli oikeistossa ja vasemmistossa ja vaani vaihdokkaita myös politiikan ulkopuolella, mutta jos sen tosissaan halusi väistää, niin oli mahdollista löytää muita, joilla oli sama ongelma.

Hennan tapauksessa avuksi oli se seikka, että hän oli jääskeläisien jäljiltä täysin kyllästynyt järjettömään paskaan, ja kaupustelijapummeilla oli tarjolla sitä lisää. Niissä piireissä viisaan ihmisen maineeseen pääsi kun osasi hokea ”ei se ole tyhmä joka pyytää vaan se joka maksaa” ja nauraa päälle tyhmännäköisenä.

Ansan kolmas osa oli kuitenkin liian vaikea, sillä se oli se, että Färsaaret olivat Suomesta katsottuna liian outo ja kaukainen paikka eikä hän pystynyt arvaamaan olevansa kotoisin sieltä. Niinpä hän päätyi monen muun kohtalotoverin tavoin virkamieskuntaan auttamaan muita satimeen joutuneita pärjäilemään elämässään.

Jos virkamies kunnostautui asiakaspalvelutehtävissä, hän saattoi saada kunnian synnyttää hyviä ehdokkaita, sillä puolueilla oli käyttöä hänen taipumuksilleen, ja hyviä ehdokkaita tarvittiin koko ajan paljon lisää, koska puolueissa päätettiin demokraattisesti, mitä heidän uskottavuudellaan tehtiin, jolloin se kului yleensä loppuun nopeasti.

Kansa halusi pitää ennakkoluulonsa, koska se ei viitsinyt opetella, että keneen kannattaa luottaa, ja se oli hyvä asia, sillä uutisien luotettavuus riippui uutisienlukijasta. Valintaprosessissa oltiin tarkkoja siitä, ettei uutisienlukija ymmärtänyt, kuinka paljon häneen luotettiin, ja että kansa uskoi kaiken, mitä hän sanoi, ja oikein hyvällä onnella löydettiin joku sekakäyttäjä, joka luki ääneen aivan mitä tahansa paperissa sattui lukemaan.

Kansa oli tyytyväinen, sillä se koki tilanteen siten, että Suomessa oli niin luotettavat uutiset, että saattoi huoletta heittää aivot narikkaan kun istahti sohvalle tuijottamaan niitä televisiosta, joten valintaprosessia ei tarvinnut edes sen suuremmin salailla vaan riitti kun piti tärkeimmät kriteerit salassa.

Ennakkoluulojen vastainen taistelu oli kokonaan negatiivisien ennakkoluulojen vastustamista eikä julkisessa keskustelussa mainittu sanallakaan positiivisia ennakkoluuloja, jotta ne varmasti säilyivät. Sen sijaan puhuttiin narsisteista ja psykopaateista, jotta kansan herkkäuskoisuutta selittämään saatiin myyttisiä hahmoja, koska tarinat eivät olleet kotoisin tietokirjallisuudesta vaan niiden uskottavuus riippui kokonaan siitä, että keitä valittiin puhumaan niistä julkisuudessa.

Kansa oli saatu uskomaan, että se tiesi luonnostaan kaiken paremmin kuin muut kansat ja kaikki demokratian suojaksi pystytetyt yhteiskuntarakenteet voitaisiin purkaa, koska ne olivat sortokoneisto, joka tukahdutti sen luontaisen viisauden. Se olisi ollut jo valmis palaamaan vieraan vallan aikaan, mikä edusti sen luontaista osaamista näissä asioissa, ja esteenä oli vain se, että puolueiden piti jotenkin päättää keskenään, että minkä puolueen natsit saisivat olla se vieras valta.

Salmeloille kehujen ja kateuden saaminen oli parasta, mistä saattoi tapahtua, joten he näkivät paljon vaivaa saadakseen niitä. Koko ajan piti olla tekemässä jotain ja yrittämässä olla jotenkin muita parempi, ja toden totta, lapset oli vaihdettu sairaalassa.

Vaihdossa saadut lapset eivät pitäneet lainkaan salmeloiden tarpeesta kasvattaa lapsista kehujen ja kateuden lähteitä. Toisen halusi paeta kotoa ja toisen kanssa piti riidellä koko ajan, kunnes hän kasvoi riittävän suureksi pannakseen sekä äidin, että isän, nyrkin ja hellan väliin.

Isä ei pitänyt tästä ollenkaan, sillä hänellä oli naapurin kanssa riitaa tonttien välisestä rajasta ja siinä oli kyse monesta senttimetristä. Hän olisi halunnut ihan välttämättä usuttaa ison ja vahvan pojan naapurin kimppuun, joten hän sai lopulta niskoittelun takia puukosta yli kolmesataa kertaa.

Kukaan ei vaikuttanut ymmärtävän, miksi niin erinomaiselle ihmiselle oli tapahtunut sellaista, ja voivottelu sujui vanhalla rutiinilla, sillä perskärpäsen tapaan olla olemassa liittyi Suomessa tällaisia riskejä.

Äiti ei osannut käsitellä isän kuolemaa, sillä natsit halveksivat heikkoutta ja ilahtuivat kun joku oli niin heikko, että hänelle sai tehdä mitä halusi, joten hän oli opetellut ilahduttamaan heitä niin taitavasti, että joutui usein soittamaan kriisipuhelimeen kun televisiossa kerrottiin, että tuntemattomia ihmisiä oli kuollut. Läheisen ihmisen kuolema meni asteikon ulkopuolelle eikä hän osannut tehdä muuta kuin hakeutua terapiaan saamaan jatkokoulutusta.

Arvo vihasi korporaatiokommunisteja, sillä heidän luomassaan yhteiskuntajärjestyksessä omaisuutta oli vaikea ryöstää omaan sukuun vaihtamalla esikoispojan tilalle oman suvun vauva, koska oikeudenmukaista perintöjärjestystä ei ollut. Yrittäjäsukuun oli mahdollista saada perijöitä omasta suvusta ja myös taiteilijan perinnöksi jättämät tekijänoikeudet oli mahdollista ryöstää, koska sillä tasolla oli vanhanaikainen meininki, mutta kaikkein suurimmilla yrityksillä ei ollut perijöitä ja hän olisi halunnut niitä omikseen.

Niistä sai hyviä lapsia muuhun käyttöön, mutta vaihdossa piti antaa jotain jätettä, koska korporaatiokommunistien salaliitolla oli katalia ansoja, jotka pitivät huolen siitä, ettei edes johtajan asemaa voinut periä. Piti opiskella ja todistella osaamistaan, joten vaihdossa annetut lapset päätyivät juopottelemaan aivan muissa merkeissä, koska heitä ei haluttu toimitusjohtajiksi.

Hän oli huomannut, että korporaatiokommunistit halusivat valita vaihdokkaansa itse, ja se oli väärin, koska hänen suvussa ei ollut yhtään insinööriä tai edes teknikkoa, jonka vauvoilla olisi voinut yrittää saada sukuun suuryritysten johtajia.

Hakalan suvussa oltiin ylpeitä siitä, että lapset olivat parempia kuin muilla, joten sairaalasta saatiin kantaa kotiin vaikka mitä. Rahaa tuli tulvimalla ja bisneksien takia pidettiin yllä onnellisia kulisseja, mutta niiden takana oli samanlainen aatteiden kirjo kuin kaupunginvaltuustossa eikä ollut valtuutettuja selvittelemässä erimielisyyksiä. Saman katon alla eläminen oli joko riitelyä tai mykkäkoulua ja yhteisistä omistuksista päättäminen oli vaikeaa.

Melkein kaikki pelkäsivät jäävänsä yksin, mutta silti puolisoita piti etsiä muista samanlaisista suvuista, koska muunlaista elämää ei edes ymmärretty ja bisneksien takia piti osata teeskennellä, että sukuun saattoi luottaa.

Moni lapsi lähti kotoa jo varhain eikä ollut enää koskaan puheväleissä suvun kanssa, mutta riittävän moni kuitenkin jäi riitelemään keskenään, jotta sairaalasta saatiin lisää hienoja lapsia maksamaan veroja ja luomaan työpaikkoja.

Suomessa oleskelevia ulkomaalaisia katseltiin tarkasti, jotta osattiin panna sairaalassa parempaan talteen sellaiset lapset, joiden vanhemmat olivat niin rehellisiä, että heitä

olisi helppo huijata, mutta herättäisivät silti luottamusta tavallisessa kansassa, koska tällaisille vaihdokkaille löytyi paljon käyttöä.

Natsien yli-ihmisyys oli kuitenkin vain suuria luuloja, joten näin saatiin sellaisia rikollisia, joiden vanhempia ei oltu saatu kiinni, eivätkä harrastelijoiden valeet tietenkään tehonneet heihin.

Erään kaupungin poliisipäälliköksi oli saatu ihan oikea taskuvaras ja häneen oltiin erittäin tyytyväisiä, sillä hänen rikolliset bisneksensä eivät koskaan paljastuneet vaan hän pääsi eläkkeelle arvostettuna henkilönä.

Erään paikkakunnan kokoomusnatsit olivat aivan Saatanan vihaisia, sillä elettiin rakennusbuumin jälkeistä odotuksen aikaa. Vierastyöläisiltä oli saatu paljon uutta verta työväenluokkaan ja Kokoomus valmistautui jo hyödyntämään rettelöintiä esiintymällä lain ja järjestyksen turvaajana, mutta perussuomalaiset olivat kaappaamassa ongelman itselleen pelkästään sillä, että he elivät muiden hallintoalamaisen joukossa.

Hienostoalueella ei tiedetty kuin kuulopuheista, mitä proletariaatin kouluissa tapahtui, joten hyvä äläkkä oli kehittymässä heti alkuunsa Perussuomalaisien ja Vasemmistoliiton väliseksi riidaksi.

Vaikka kansalle kuinka yritettiin opettaa, että sen muisti oli lyhyt, niin suuri osa siitä ei totellut vaan muisti ne ajat, jotka olivat seuranneet siitä, että grynderit rakennuttivat 60- ja 70-luvulla kilpaa huonoja kerrostaloja halvalla. 1980-luvulla nuoriso oli alkanut muuttua sellaiseksi, että uusnatseja alkoi vähitellen pelottaa ja he katosivat lopulta katukuvasta, johon ilmestyi heidän tilalleen outoja hiphoppareita, joita ei kannattanut komennella herrakansan asenteella. Perussuomalaiset hyödynsi näitä pelkoja taitavasti ja sai niillä lisää kannatusta, vaikka kansalla oli yritetty opettaa, että sen pelkojen hyödyntäminen oli silkkaa pahuutta jos asialla oli Perussuomalaiset.

Reetta Mäkinen oli suvakki, sillä hänelle oli opetettu, että hän oli aito suomalainen juntti ja hän uskoi kaiken, mitä sanottiin, vaikka peili osasikin kertoa aivan muuta. Todellisuudessa hänellä ei ollut juuri lainkaan sukulaisuutta suomalaisiin ja hänet oli lähetetty sairaalan synnytysosastolta keskelle korpea siinä toivossa, että hän onnistuisi tekemään jotain tuottavaa ja liittyisi Kokoomukseen.

Reetta tuli loistavasti toimeen monenrotuisien ihmisien kanssa eikä ymmärtänyt, että miksi se oli niin kovin vaikeaa monelle muulle suomalaiselle. Muut varmaan oppisivat yhtä suvaitsevaksi kuin hänkin oli jos paikkakunnalle saataisiin pakolaiskeskus, ja muun muassa kokoomuslaisien kauhistukseksi hän liittyi Vihreään liittoon ja alkoi ajaa tätä hanketta tosissaan.

Kauan se kesti, mutta lopulta kylillä alkoi kuitenkin pyöriä aitojen suomalaisien kiusaksi yhteiskunnan tukien varassa eläviä ruskeita ihmisiä, koska hän ei ollut suinkaan ainoa samoin ajatteleva vaihdokas ja hankkeelle oli helppo löytää kannatusta siitä syystä, että muun väestön älykkyys oli sitä tasoa, että vaihdossa kaupunkiin joutuneet jämät luokiteltiin usein jälkeenjääneiksi, vaikka he olisivat olleet omassa ympäristössään normaaliälyisiä.

Hillitön ahneus oli taas kerran kostautunut, sillä outoja puhuvia vaihdokkaita oli niin paljon, ettei heitä voitu luokitella skitsofreenikoiksi yhtä helposti kuin vanhaan hyvään aikaan, vaan he kykenivät osallistumaan päätöksentekoon, ja sekalaisen verenperinnön takia oli vaikea arvata, kuka herätti niin paljon luottamusta, että kannatti asettua ehdolle vaaleissa. Vanhoja mahtisukuja oli paranneltu niin paljon vieraalla perimällä, että ne olivat jäämässä muiden jalkoihin, ja ettei tilanne olisi ollut jo tästä syystä riittävän hankala, piti pelätä sitä, että sairaalasta olisi vahingossa löytynyt niin hyvä ehdokas, että hän pääsisi Perussuomalaisien listoilta kunnanvaltuuston ohi suoraan eduskuntaan lähinnä siksi, ettei hän pitänyt paikkakunnasta ollenkaan ja naamioi kitinänsä protestiliikkeen liturgiaksi.

Reetan vastavoimaksi nousi Koskelan Jorma, joka luuli olevansa rasisti, koska hänellekin oli kerrottu, että hän oli aito suomalainen. Todellisuudessa hän oli lähes yhtä sekarotuinen kuin Reettakin eikä Reetan tavoin osannut käyttää peiliä, mutta

suomalaisien roskageenien määrässä oli sen verran eroa, että hän oli pelkkä Saatanan Saatana ja vittu Perkele koko mies.

Kun sukulaisuus ulkomaisiin ihmisiin alkoi vaikuttaa, hän loukkaantui syvästi, koska muut varmaankin tiesivät jotain, mitä hän ei tiennyt, ja nauroivat hänelle selän takana. Kostoksi hän vihasi kaikki ulkomaalaisia ja etenkin arabeja, joille hän oli varsin paljon sukua.

Näillä eväillä saatiin aikaiseksi kauhea metakka, joka jatkoi sitä tyhmyyden perinnettä, jonka avulla pikkumengelet pystyivät vaihtamaan lapsia sairaalassa ilman, että kukaan osasi epäillä mitään, ja esiintymään sovittelijoina, jotka osasivat ratkoa riitoja tyhmempien ihmisien puolesta. Se alkoi jo vaihdokkaiden varhaislapsuuteen liittyvistä ongelmista, joten oli luonnollista turvautua natsien sovittelukykyyn siinä vaiheessa kun murrosikäiselle tuli tarve paeta perheenään esiintyvää friikkisirkusta, ja kun vaihdokkaat oli onnistuttu houkuttelemaan mukaan politiikkaan tai johonkin muuhun toimintaan, natsit saattoivat esiintyä yhdistävinä tekijöinä, jotka kykenivät pitämään aisoissa sitä eripuraisuutta, jota he todellisuudessa loivat itse koko ajan lisää.

Eräälle paikkakunnalle oli saatu suuren teollisuusalueen avulla niin paljon uutta verta, että koko politiikka oli menossa uusiksi, koska politiikassa vaikuttavat vanhat pierut eivät enää kiinnostaneet nuorempia sukupolvia. Vanhemmilla sukupolvilla oli hirveä hätä, koska ne halusivat säilyttää asemansa tulonjaossa, mutta mitään syytä kehitykselle ei onnistuttu löytämään.

Nuoriso näytti oudolta ja käyttäytyi oudosti, mutta se oli kuitenkin omaa nuorisoa, koska se kuului valkoiseen rotuun eikä sen kummempia todisteita huomattu kaivata.

Lyhyt kesä piti vähän eksoottisemmatkin valkoisen rodun edustajat kalpeina suurimman osan vuodesta, joten uusi valkoinen rotu oli tuonut huomaamatta tuoretta verta Etelä-Amerikan banaanitasavalloista asti, mutta kaiken tällaisen arveltiin johtuvan siitä oudosta musiikista, mitä nuoriso kuunteli. Sitä piti kestää niin vasemmistolaisissa kuin oikeistolaisissakin perheissä ja se oli täysin erilaista kuin Jugoslaviasta tulleelta vierastyövoimalta saatujen muusikoiden tekemä musiikki,

josta vanhemmat ikäluokat olivat oppineet pitämään, joten sen tiedettiin olevan huonoa ja se olisi pitänyt saada kiellettyä, mutta viranomaiset panivat hanttiin, koska sitäkin kantaa oli uudistettu vierastyövoimalta ryövätyillä lapsilla eivätkä he ymmärtäneet paikallisesta väestöstä yhtään mitään.

Poliisipäällikkö oli saatu Pohjanmaalta, mutta hän luuli olevansa etelärannikon suomenruotsalaisia, ja koska hän ei ollut onnistunut menemään mukaan paikallisen väestön kieliriitaan, hän oletti, että väestö oli itse asiassa rauhoittunut ja kitinä oli vain normaalia keski-ikäisien ihmisien kiukuttelua.

Kaukaa Venäjältä saatu uusi väestö ei ymmärtänyt kiistasta hölkäsen pöläystä, joten se pysyi puolueettomana ja siihen luotettiin. Näin paikallinen väestö oppi, että kun kasvonpiirteet olivat Siperiasta tai jostain muualta kaukaa idästä, niin kyseessä oli rehti ja muut tasapuolisesti huomioon ottava suomalainen. Jopa norjalainen vaihdokas valitsi jossain vaiheessa kiistassa oman puolensa, mutta Venäjän sydänmailta saatu puolueettomuus oli vakaa kuin peruskallio.

Kommunisteilla oli aikoinaan ollut suuria suunnitelmia vaihdokkaiden suhteen ja ne olivat olleet myöhemmin avuksi oikeistopopulismin nousussa, sillä teollisuudesta oli saatu aatetovereiden lapsia Venäjältä, Puolasta, Itä-Saksasta ja vaikka mistä. Heitä oli kylvetty pieniin maalaiskyliin siinä uskossa, että niissä alkaisi orastaa vallankumous, mutta toisin kävi, sillä ilman sotilasdiktatuuria poliittiset monen näkemykset kehittyivätkin aivan muihin suuntiin.

Kommunistien onneksi heidän aatteensa kukoisti Suomessa lähinnä Neuvostoliiton avokätisen rahoituksen takia ja hiipui rahahanan sulkeuduttua, sillä moni näistä vaihdokkaista ei suvainnut kommunismia ollenkaan ilman siihen pakottavaa diktatuuria, mutta muualla vasemmistossa oltiin ongelmissa kun jostain putkahti kommunismia vastustava liikehdintä, joka otti kommunismin puutteessa viholliseksen koko vasemmiston.

Osa näistä vaihdokkaista hakeutui työhön teollisuuteen ja löysi pois Suomesta, mutta suurin osa jäi ja näin kehittyi äänekäs väestönosa, joka ei löytänyt suomalaisesta politiikasta mitään omaa vaan toi siihen mukaan omaa näkökulmaansa, ja jolla oli

kiusallinen taipumus syrjäytyä Internetin ääreen julistamaan omaa sanomaansa. Vasemmiston politisoituneet tutkijat sepittivät tarinoita, joissa sitä syyllistettiin suomalaisen oikeiston menneistä synneistä, vaikkei se osannut samaistua niihin ollenkaan, joten kommunisteille todellakin oli onneksi, että he ja heidän jälkeläisensä hakeutuivat helpon rahan toivossa muiden aatteiden pariin, sillä tilanne kehittyi ilman järjen häivääkään ja muuttui koko ajan uhkaavammaksi.

Pietu tutki kotiseutunsa ääriliikkeitä naapurinkyttääjän asiantuntemuksella, joka perustui siihen, että hän oli varttunut sekopääksi sairaalassa rakennetussa monikansallisessa perheessä ja oppinut pitämään vieraiden kansojen tuttuja piirteitä todisteena lähisukulaisuudesta. Se, että hän oli itse suomalainen, oli pelkkä valistumaton arvaus, joten hän oli täysin kyvytön tajuamaan, että ääriliikkeitä ilmaantui sen mukaan, millaisia ulkomaisia vauvoja sairaalasta oli satuttu saamaan. Hän oli kuitenkin väitellyt näistä asioista tohtoriksi, joten hän ei epäillyt asiantuntemustaan ollenkaan.

Nyt oli jotain outoa tekeillä, sillä nuorison seassa oli muutama baski ja he viihtyivät yhdessä. Pietu oli ottanut asioista selvää ja yhdellä kuului olevan virolaista sukujuurta, joten kyse voisi olla ääriliikkeestä, sillä he olivat erilaisia kuin se hänen arvostamansa suomalaiseen politiikkaan saatu sloveeni, jonka olemus selittyi virolaisella isoäidillä. Virolaisia vaihdokkaita hän ei osannut panna merkille, koska heitä oli liian paljon, mutta pienet ulkomaalaisien vaihdokkaiden porukat herättivät hänen ennakkoluulonsa siksi, että ne erottuivat muun nuorison joukosta selvästi.

Niissä oli outoa järjestäytymistä, joka ei vastannut lainkaan hänen omaa elämänkokemustaan, jonka mukaa edes perheenjäsenet eivät tunteneet toisiaan riittävästi voidakseen luottaa toisiinsa, joten näiden porukoiden sisäisen luottamuksen täytyi johtua siitä, että jokin verivala oli vannottu ja petturi luultavasti tapettaisiin. Rikoksia ne vähintään suunnittelivat, mutta oli olemassa sellainen riski, että ne suunnittelivat myös poliittista toimintaa, joka ei ollut minkään suuren puolueen hyväksymää laatua.

Aloitteellisuus löytyi suurista puolueista, sillä normaali ihminen oli niin passiivinen, että pelkkä netissä roikkuminen luokiteltiin aktivismiksi, koska yleensä se aika meni television ja konsolipelien parissa, eikä ollut lainkaan normaalia, että järjestäytymistä tapahtui ilman suurien puolueiden apua.

Pietu ilahtui aina uusista ääriliikkeistä, sillä niitä vastaan oli mukava taistella. Nuorina ne olivat uhmakkaita, mutta sitten ne alkoivat väsähtää ja lopulta ne alkoivat harmaantua ja katosivat lopulta näkyvistä, joten taistelu voitettiin aina ja olisi suorastaan harmittanut jos niitä ei olisi tullut lisää.

Myös Susanna teki ääriaineksien vastaista työtä, mutta hän oli natsi ja käsitti asian eri tavalla kuin Pietu.

Hänelle oli tärkeää päästä eroon niistä ääriaineksista, jotka käyttivät omia aivojaan ja saattoivat päästä selville natsien puuhista. Niitä täytyi jotenkin vainota, jotta ne lähtisivät pois, ja jos muu ei auttanut, niin häirikkö voitiin vaikka lavastaa rikolliseksi.

Itsemurhan lavastaminen sen sijaan ei ollut viisasta, koska maltillisen politiikan jalostamista varten tarhattiin niin suurta määrää vaihdokkaita, että itsemurhat, mielenterveysongelmat ja päihdeongelmat herättivät jo niin paljon huomiota, ettei niiden tutkimista enää voitu pitää natsien kuuliaisien alamaisien yksinoikeutena.

Maltillista politiikkaa varten tarvittiin sellaisia ulkomaisia vaihdokkaita, jotka kehittivät jonkinlaisen suomalaisen kansallistunteen ja alkoivat purkaa raivoaan sen avulla, koska heistä saattoi jalostaa aivottomia fanaatikkoja. Siksi Pietukin tiesi, että ääriainekset täytyi saada perustamaan perhe ja alkamaan tehdä lapsia, ja ymmärsi lisäksi, että hyvä puoliso oli natsien aivoton palvelija, jolta kuitenkin puuttui intoa tehdä kunnolla se, mitä häntä käskettiin tekemään.

Näin saatiin uutta verta politiikkaan, joka oli jo sellaisessa kunnossa, että infrastruktuuri rapistui kaikessa rauhassa, koska riiteleminen oli tärkeämpää kuin sen ylläpitäminen, eikä tavallinen rahvas enää viitsinyt huolestua edes siitä, että linja-auto juuttui routavaurioon keskellä kaupunkia, vaan se kaipasi lisää karismaattisia johtajia pitämään puolueita sen verran aisoissa, ettei riitely yltyisi sisällissodaksi asti.

Karismaattisen johtajat houkuttelivat paikkakunnalle lisää oikeanlaisia ulkomaalaisia, joilta saatiin lisää lapsia politiikan kehittämistä varten, ja politiikasta pois heitetty jäte päätyi jalostamaan kansaa. Se kehui jo itseään turhan takia ja nosti älämölön jos oli olemassa sellainen uhka, että joku oli sanonut jotain järjellistä, koska oikeassa oleminen oli sille kilpailu, jossa sai ja pitkin huijata, mutta se tarvitsi vielä lisää

tuoretta verta kehittyäkseen aivottomaksi massaksi, joka tottelisi kuuliaisesti uutta hitleriä sitten kun onnistuttaisiin jalostamaan sellainen yhdistämään riitaisan kansan.

Eräässä kylässä yritettiin jalostaa kaupunkilaisilta kähvelletyistä vauvoista uutta kekkosta, joka ottaisi luottomiehikseen kylän väkeä. Vaihdossa oli annettu pientilallisien vauvoja, jotta suuri johtaja nousisi vaatimattomista olosuhteista ja osaisi olla nöyrä ja kuuliainen, mutta vaikka suomalainen maalaisjärki olikin maailman parasta, näin oli onnistuttu saamaan vain järjestäytynyttä rikollisuutta, joka piti kylän väkeä kauhun vallassa.

Kekkosen piti olla kova urheilemaan, koska se merkitsi varsinkin oikeistolle korkeaa älykkyystasoa, joten luonteenpiirteisiin ei oltu huomattu kiinnittää riittävästi huomiota.

Aluksi ongelma oli pieni ja siihen yritettiin reagoida jalostamalla todella iso ja vahva kekkonen pitämään rosvot järjestyksessä, mutta siinä ei onnistuttu ja ongelma paisui ja levisi kunnes kunnanvaltuusto alkoi keskittyä huumekaupan pyörittämiseen. Sille ei mahdettu mitään, koska rikollisien ehdokkaita ei uskallettu olla äänestämättä, ja näin kunnallisverojen lisäksi saatiin maksettavaksi myös suojeluraha, jolla pidettiin kunnallispoliitikot suopeina.

Suomalainen demokratia ei toteutunut, sillä kansa ei ollut onnistunut rosvoamaan sairaalasta sellaisia kuuliaisia käskyläisiä, joita se halusi.

Koskaan ei voi käydä niin hyvin, ettei suomalainen löytäisi siitä valittamisen aihetta, ja näin oli käynyt eräässä kirkonkylässä, jonne oli saatu oikein kirjapaino. Sen avulla oli pystytty houkuttelemaan kaukaa laadukasta tuoretta verta yli vuosisadan ajan ja

talous oli sellaisessa kunnossa, että kyllä kelpasi kehuskella naapurikunnissa asuville reppanoille.

Uuden väestön joukossa oli kuitenkin runsaasti ikäviä ääriaineksia, jotka eivät olleet lainkaan tyytyväisiä suomalaisiin puolueisiin ja halusivat jotain omaa, ja se aiheutti paljon harmia, sillä kirjapainon historian alkuvaiheessa oli saatu paljon tuoretta verta sittemmin Venäjän puolelle jääneiltä karjalaisilta ja sen seurauksena oli kehittynyt äänekäs Venäjä-mielinen vähemmistö. Pienpuoluekentällä tapahtui koko ajan jotain kummallista ja sieltä tulvi politiikkaan niin outoja ajatuksia, ettei niitä osattu torjua suomalaisella maalaisjärjellä, mutta suuret puolueet joutuivat tyytymään siihen, että niiden sankarit kävivät humalapäissään haastamassa riitaa häiriköiden kanssa, jotta heille saatiin edes pahoinpitelytuomioita, joita voitiin esitellä kansalle vaalien alla.

Oli melkein helpotus, että kirjapaino lopulta suljettiin, sillä vaikka talouskasvu tyssäsikin siihen, niin ainakaan häiriköitä ei enää ilmaantunut lisää.

Jo saaduistakin häiriköistä riitti harmia pitkäksi aikaa, sillä vaikka vierastyövoiman vauvoista oli osattu valita parhaat päältä, niin muissakin kunnissa oli haluttu päästä osille ja sen seurauksena kuntaan oli kasaantunut runsain määrin niiden vaihdossa antamaa jätettä, joka haittasi turismin kehittämistä, vaikka pysyikin rauhallisempana kun kansankiihottajat eivät saaneet enää tuoretta verta samaan malliin kuin aikaisemmin.

Niklas oli huolissaan perhesurmista, sillä hän tiesi omasta kokemuksesta, että niissä voitiin menettää arvokasta omaisuutta.

Hän asui varastoalueella, jonne piilotettiin sairaalasta saatuja ihmelapsia, ja heitä oli paljon, koska muutaman kymmenen kilometrin päässä oli satama ja teollisuutta. Sieltä saatiin vaikka mitä hienoa muualta Suomesta ja muista maista, ja hän oli itse seuraillut toiveikkaana sivusta Lindströmin nuoren pariskunnan yhteiseloa, joka oli ollut myrskyisä, koska kumpikaan ei ollut tajunnut, etteivät he olleet normaali suomalainen pariskunta, eivätkä oikeastaan edes suomalainen pariskunta. Kotoa oli kantautunut usein hirveä huuto ja rähjääminen, mutta naapureille he olivat esiintyneet aivan kuin mitään sellaista ei olisi koskaan tapahtunutkaan, joten heitä oli houkuteltu

mukaan politiikkaan ja työmarkkinajärjestöihin, sillä heissä oli oikeanlaista kapinaa ja auktoriteettia, mutta heitä oli kuitenkin helppo käsitellä, koska he eivät ymmärtäneet, mitä ympärillä tapahtui.

Lindströmieltä oli odotettu paljon, mutta perhesurma oli romuttanut unelmat ja siksi Niklas koki tarpeelliseksi panostaa niiden ennalta ehkäisemiseen, ettei arvokkaita ihmelapsia menetettäisi lisää. Itse hän oli niin tärkeä herra, ettei hänelle tullut mieleen tehdä jotain itse, mutta hän oli painokkaasti sitä mieltä, että muiden pitäisi estää tällaiset tragediat.

Poliittisesti hän oli maltillinen keskitien kulkija ja hänen asemansa oikeisto-vasemmisto-akselilla muuttui tarpeen mukaan, sillä hän oli sorrettu vasemmistolainen silloin kun hän vaati lisää palkkaa ja omien työtehtäviensä siirtämistä henkilöstönvälitysfirmalta saadulle halpatyövoimalle, mutta muuttui kätevästi riistetyksi oikeistolaiseksi heti kun halpatyövoima vaati lisää palkkaa ja kunnioitusta, koska se olisi pois häneltä. Ideologisesti oikeistolla ja vasemmistolla ei ollut paljon eroa, koska ne pärjäsivät kumpikin Hitlerin opeilla, mutta Hitlerin opi olivat muuttuneet välillä ja siitä saatiin mahdollisuus riidellä sosialistisesta vallankumouksesta, koska se tarjosi vasemmistolle mahdollisuuden saada lisää omaisuutta helposti, oikeistolle se oli uhka, koska oikeistolla oli jo sen verran omaisuutta, että siihen kannatti takertua. Muuttamalla kantaa tähän kysymykseen tilanteen mukaan, kuten Hitlerkin oli tehnyt, pysyi pahimman riitelyn ulkopuolella ja saavutti viisaan ihmisen maineen tarvitsematta oikeastaan tehdä sen eteen yhtään mitään.

Muuan yrittäjäpariskunta tuli Suomeen kokeilemaan, että osaisiko se myydä suomalaisille jotain, mutta ei osannut ja lähti pois. Se jätti kuitenkin jälkeensä potran pojan, joka oli pantu jemmaan suomalaiseen yrittäjäperheeseen, koska hänellä oli arvokkaita taipumuksia.

Poika ei vanhempiensa tavoin saanut kunnollista kontaktia suomalaisiin vaan oppi katselemaan sukunsa rötöstelyjä sormien välistä, ettei olisi jäänyt ihan yksin.

Kun hän lähti kotoaan opiskelemaan, puolueen herrahissi avautui hänen edessään ihan pyytämättä, ja näin hän sai taas seuraa opettelemalla olemaan samaa mieltä muiden kanssa. Vaalityö oli hänen osaltaan lähinnä sitä, että hän seisoi torilla ihmettelemässä, kuinka joku pari vuotta Suomessa asunut arabi tuli juttuun suomalaisien kanssa, mutta hän ei saanut heihin jostain syystä kunnollista kontaktia.

Puolueessa kuitenkin uskottiin, että hän oli hyvä ehdokas, sillä hän ymmärsi suomalaisia niin huonosti, että hänet oli helppo opettaa puhumaan täyttä pötyä totena. Niinpä hänelle opetettiin esiintymistaitoa, jotta hänet voitaisiin tehdä julkisuuden kautta kansalle tutuksi, ja hän kunnostautui erityisesti television viihdeohjelmissa, joissa hänen ei tarvinnut esitellä tietämättömyyttään.

Se, ettei hän ymmärtänyt suomalaisia ollenkaan, paljastui vähitellen vahvuudeksi, sillä hän ei osannut riitaantua kansan kanssa ja häntä alettiin pitää järkimiehenä, joka osasi olla kaikkien kaveri. Siitä oli paljon hyötyä, koska poliittinen keskustelu oli pääasiassa joko sitä, että haastettiin riitaa muiden kanssa, tai sitä, että loukkaannuttiin jostain, mitä joku muu oli sanonut.

Vaimon hän löysi ulkomailta, mutta lapset vaihdettiin sairaalassa suomalaisiin, jotta hän oppisi keskustelemaan suomalaisien kanssa, ja näin hänestä saatiin puolueen nouseva tähti niin myöhään, että häntä voitiin esitellä ministereiksi asti päässeiden kavereidensa seurassa, jotta hänetkin saataisiin viimein eduskuntaan. Kyvyttömyys naamioitiin vanhalla rutiinilla sankaritarinaksi, jossa hän pyristeli vaikeuksien kautta voittoon, koska se oli normaali tapa kannustaa vaihdokasta yrittämään tosissaan olla hyödyksi muille. Siinä oli samaa henkeä kuin *Mein Kampfissa*, joten se sopi erinomaisesti politiikkaan.

Hän ei ymmärtänyt kaikesta tästä yhtään mitään, joten hän ei pettynyt kun ministerin pesti päättyi hänen osaltaan nopeasti siihen, ettei kansa pitänyt hänestä ollenkaan, ja paremman tekemisen puutteessa hän antoi puolueen valmentaa itsestään presidenttiehdokasta.

Masennuslääkkeistä tuli niin hyvä olo, että hänestä oli vain hauskaa, että hänen ympärilleen kertyi neuvonantajia, jotka osasivat panna rahaa piiloon verottajalta, mutta eivät ymmärtäneet turvallisuuspolitiikasta yhtään mitään. He olivat jostain syystä varmoja siitä, että hän ymmärtäisi kaikesta huolimatta jotain kaupankäynnissä ja voisi tehdä presidenttinä hyviä kauppoja niiden ihmeellisien liike-elämän johtajien ja vaikuttajien puolesta, jotka eivät näköjään osanneet itse myydä yhtään mitään vaan matkustivat maailmalla presidentin mukana valmiina allekirjoittamaan muiden neuvottelemia sopimuksia, joita he itse luultavasti eivät edes ymmärtäneet.

Vaikka kansa ei hänestä pitänytkään, niinhän oli silti erinomainen presidenttiehdokas, koska hänellä oli runsaasti sellaista karismaa, jota kansa ei ymmärtänyt, mutta jota voisi käyttää puolueiden ja virkamieskunnan alistamiseen. Hitlerkin oli aikoinaan tavallisille saksalaisille vain joku hassu setä Itävallasta, kunnes hänestä saatiin diktaattori ja karsima alkoi vaikuttaa yhteiskuntarakenteissa, joten näitä hassuja setiä kannatti etsiä ja panna ehdolle.

Jos kävisi tuuri ja hänet valittaisiin presidentiksi, niin presidentinkansliasta alkaisi toivon mukaan kantautua taas kerran tuttu valitus narsistisesta despootista, koska hän osasi tehdä suomalaisiin hyvän vaikutuksen vain etäältä ja muiden neuvomana. Narsistin maineesta ei ollut haittaa, koska vahingoniloinen kansa osasi arvostaa sitä, että muut joutuivat kärsimään narsisteista, ja näin oli vain myönteinen asia, ettei presidenttiehdokas osannut oikeasti välittää sen kohtalosta lainkaan. Se oli tärkeä piirre myös johtamisen kannalta, sillä hyvä presidentti kykenisi määräämään kylmän rauhallisesti vähemmistöjä hävitettäviksi kulissien takana, kunhan sisällissodan alkaminen saataisiin lavastettua vihollisien syyksi, ja siitä syystä uutta Hitleriä ei kannattanut yrittää etsiä suomalaisien joukosta, koska suomalaisella presidentillä olisi ollut niin paljon vuorovaikutusta kansan kanssa, ettei kulissien taakse olisi saatu piilotettu mitään niin suurta.

Presidenttiehdokkaan täytyi osata näyttää surulliselta kun lööpeissä kerrottiin, että suomalaisia oli kuollut, mutta se ei saanut olla totta, ja siksi esiintymistaitoa piti harjoitella paljon, jotta sureminen olisi ollut uskottavaa.

Inka oli arvostettu kirjailija, sillä vaikka suuri yleisö ei hänestä välittänytkään, niin natsit pitivät hänestä, koska hän sai vaihdokkaan elämän vaikuttamaan normaalilta.

Hänen kirjansa kertoivat sellaisen perheen ihmissuhteista, jota natsit kutsuivat karsinaksi tai Matkahuolloksi. Sinne voitiin heittää sairaalassa melkein mitä tahansa ja ihmeellistä draamaa riitti kun toisilleen tuntemattomat ihmiset yrittivät ymmärtää toisiaan. Jos joku lapsista oli sattumalta etäistä sukua vanhemmille, piti alkaa analysoida sisaruskateutta, ja jos jonkun heistä olisi pitänyt olla toisella puolella Maapalloa, niin täytyi analysoida hänen vieraantumistaan.

Inkat tarinat olivat rinnakkaisuniversumi, sillä elämä karsinassa oli kaikkialla suunnilleen samanlaista. Elipä perhe kaupungissa tai maaseudulla ja kuuluipa se mihin sosiaaliluokkaan tahansa, niin sillä oli samanlaisia ongelmia. Perintö saattoi olla uhattuna siksi, että vanha äijä oli sitä vuosikertaa, joka oli sukua Venäjän vallan aikana ryöstetyille lapsille, ja joku tatjana oli alkanut kiinnostaa enemmän kuin suomalaiset naiset, tai lahjakas lapsi saattoi olla vaihtamassa kansaa tai jopa kääntymässä muslimiksi siksi, että hän oli eteläeurooppalaisilta ryöstettyä laatutavaraa, eikä kukaan kyennyt arvaamaan, että nämä sattumukset johtuivat natseista, joiden suosiossa kaikki halusivat olla.

Myös sukupolvien väliset erot olivat mysteeri, jota piti analysoida, vaikka ne johtuivat pääosin siitä, että mahdollisuudet ryöstää ulkomaisia vauvoja vaihtelivat ajan mittaan. Kylmän sodan jänteet olivat jopa vähän syrjäytyneet kaikista muista, koska sen aikainen kulttuurin vaihto oli tarjonnut sellaisen tilaisuuden korkeammin koulutetun väestön vaihtamiselle Itä-Euroopan maiden kanssa, ettei moista ollut esiintynyt ennen sitä tai sen jälkeen, mutta analyyseissä sillekin löytyi outoja selityksiä, joissa ei ollut päätä eikä häntää, koska niissä ei lähdetty siitä, että kansoilla on erilaisista geeneistä johtuen erilaiset tavat ja luonteet, vaan oletettiin rohkeasti siitä, että kaiken tällaisen saattoi oppia jopa ihan huomaamattaan.

Jokin traumaattinen kokemus oli tehnyt Niinasta slovakin, koska sitä ei muuten osattu selittää. Siinä, että suomalainen sattui syntymään slaaviksi, ei ollut mitään kummallista, mutta outo persoonallisuus piti selittää jotenkin viaksi, koska muut kokivat sen häiritseväksi.

Näitä tarinoita lukiessaan vaihdokkaat kokivat kuuluvansa johonkin ja Inka oli natseille suureksi avuksi tekemällä heille helpommaksi uskoa, että he olivat sivistyneistöä, joka ymmärsi ihmissuhteita paremmin kuin muut, vaikka ongelmat johtuivatkin yleensä siitä, että he kykenivät katselemaan perhekuvia huomaamatta, ettei kukaan niissä esiintyvistä henkilöistä näyttänyt olevan sukua kenellekään muulle.

Tulevaisuudessa odotti häntä iso yllätys, sillä hänen hälytyskellonsa eivät olleet soineet edes siksi, ettei häntä pidetty poliittisena kirjailijana, vaikka hänellä oli niin selvä poliittinen kanta, että paska lensi puolueiden välillä paljon vähemmästäkin. Hän sai turvallisuudentunnetta siitä hyvästä, että sekä vasemmisto, että oikeisto vaikuttivat pitävän hänestä, ja sitä hän tarvitsi, koska elämä karsinassa ei tuntunut turvalliselta.

Hänen lapsensa oli annettu sairaalassa vaihdokkaiksi sillä ajatuksella, että taide syntyy kärsimyksestä, koska äidillä oli taiteilijan taipumuksia ja oikea asenne, mutta

kun ei tiennyt tällaisista asioista, saattoi hakea turvallisuuden tunnetta olemalla mieliksi vihollisilleen.

Aluksi uutisissa kerrottiin, että muutama vauva oli vaihtunut sairaalassa ihan vahingossa ja näin oli saatu hieman lisää syrjäytyneitä, mutta löydettyjen tapauksien määrä kasvoi nopeasti ja pian hautausmailla oli käynnissä niin paljon kaivauksia, että kyse oli selvästi paljon suuremmasta asiasta.

Ulkomaisien tiedotusvälineiden mukaan suomalaiset olivat rosvonneet kaiken sairaaloissaan syntyneen ulkomaisen ahkeruuden ja osaamisen, koska sitä oli ollut tarjolla ilmaiseksi, mutta Suomessa nämä asiat seliteltiin siten, että suomalaiset olivat valtavan Venäjältä tulevan informaatiohyökkäyksen kohteena eikä kyse ollut oikeasti mitään sen suuremmasta asiasta kuin hautausmaiden uudelleen järjestelemisestä.

Ulla-Riikka ei ollut kyennyt tajuamaan, mikä oli saanut hänen poikansa kasvamaan kieroon. Hänen suvussaan oli aina nuoltu persettä kehujen toivossa, mutta Risto imi kullia eikä ollut lainkaan kiinnostunut liehakoimaan naisia kehujen toivossa.

Hän kysyi jopa psykologilta, mistä tällainen seksismi saattoi johtua, mutta se pysyi arvoituksena siihen saakka, että kaikelle kansalle paljastui, mitä sairaaloiden synnytysosastoilla puuhattiin. Se oli hänelle valtava helpotus, sillä sen jälkeen hän ymmärsi käskeä Ristoa suksimaan Helvettiin ja etsi oman lapsensa, joka tietenkin ymmärsi perseen nuolemisen päälle.

Ristosta huolimatta Ulla-Riikka oli pääsin tyytyväinen elämäänsä, koska hänen annettiin pitää itseään älykkäänä ja kaikin puolin erinomaisena ihmisenä, jotta hän nauttisi vahingonilosta aina kun joku vaihdokkaista oli riittävän tyhmä hylkäämään hyväksikäyttäjänsä ja lähtemään karkuun, ja jos testit olisi lopetettu sen jälkeen kun hän sai niistä tarvitsemansa hyödyn, niin se olisi sopinut hänelle aivan loistavasti.

Luuserin elämä oli mukavaa, sillä häntä kannustettiin pysymään tietämättömänä ja kuvittelemaan, että tyhjästä keksitty mielipide oli ääneen sanomisen arvoinen. Joskus joku innostui valittamaan tasapäisyydestä sen takia, että älykkyystasoista oli vaikea kilpailla kun kaikilla oli lupa olla keskimääräistä älykkäämpiä, mutta totuus tästä asiasta oli se, että äly surkastui kun sitä ei käytetty, ja se vähä, mitä sitä oli, oli käyttökelvotonta, koska sillä ei ollut oikeaa tietoa prosessoitavana. Jos luuseri ei sivistänyt itseään viihteellä ja urheilulla, niin sitten hän haaskasi aikaa johonkin filosofian kaltaiseen hömppään, ja jos tarvittiin jotain uutta, niin sitä etsittiin vaikkapa new age -messuilta, jotta illuusio suunnattomasta viisaudesta pysyi varmasti kunnossa.

Myös loistava järjestäytymiskyky kuului luuserin perusoikeuksiin, ja näin taattiin, ettei järjestäytymisestä tullut ilman natsien apua yhtään mitään, sillä omin avuin luuserit kykenivät lähinnä riitelemään keskenään siitä, että kuinka heidän pitäisi järjestäytyä, eli vaikka heillä vaikutti olevan runsaasti vapautta, he olivat kuitenkin ansassa, koska he eivät osanneet käyttää vapauksiaan, ja ne vaihdokkaat, jotka olisivat voineet olla uhka natseille, kyllästyivät heihin ja lähtivät pois. Usein siihen

tarvittiin painostusta, mutta vaikka luuserit leikkivät mielellään salapoliiseja ja olivat ratkovinaan rikoksia, niin he eivät tunteneet edes sitä perusasiaa, että jos joku kykenee havaitsemaan juonittelun, niin juonittelijat haluavat päästä hänestä eroon, vaan saivat kusta tukkaan siitä hyvästä, etteivät he olleet yhtä tyhmiä kuin tällaisen painostuksen kohteet, koska heitä ei kiusattu vaan heitä kehuttiin. Jos mieli muuttui myöhemmin, mitä sattui hyvin harvoin, niin vastaus aneluihin saattoi olla ”ala kuule harrastaa joogaa, että taivut nuolemaan omaa persettäsi”, sillä luusereilla oli kyky ilmaista erittäin selvästi, ettei heihin kannattanut haaskata aikaa ollenkaan.

Niin natsit kuin nämä karkulaisetkin oppivat luusereilta itseltään, ettei enää yhtään turhempaa elämänmuotoa voinut olla olemassa, sillä he kokivat sen todistelemisen tärkeäksi paremmuuskilpailuksi. Natsien suosioon pääseminen oli luuserille tärkeä saavutus ja todiste siitä, että hän oli parempi kuin muut luuserit, mutta hän ei silti kokenut olevansa ylpeä, koska natsit puhuivat, että ne vaihdokkaat, joita ei voinutkaan käyttää hyväksi, olivat ylpistyneet, jotta luuserit eivät ottaisi heistä mallia.

Totuuden paljastuminen aiheutti luusereille paljon pahaa mieltä, sillä enää ei ollut mahdollista teeskennellä, että oli vaihdokkaan omaa syytä, että hänen elämänsä oli vaikeaa, vaan vastuu alkoi kasaantua vanhemmille, joiden olisi pitänyt tapauksesta riippuen joko kyetä edes erottamaan pää perseestä tai omata edes hieman moraalista selkärankaa. Lieventäväksi asianhaaraksi ei enää kelvannut edes se, että vaihdokas tappoi niin sanotut vanhempansa, ja se oli luusereille iso asia, sillä he olivat tottuneet siihen, että näissä tapauksissa vainajia ylistettiin maasta taivaaseen, jotta tapaus saatiin varmasti naamioitua kokonaan huonon lapsen omaksi edesottamukseksi.

Hannes tajusi geenitestien avulla, että hänestä pidettiin huolta, sillä viihtyi luuserina aivan erinomaisesti. Hän oli syntynyt täydelliseksi kusipääksi ja vihasi mielellään kaikkia muita, joten vieraiden lapsien kasvattaminen sopi hänelle loistavasti, koska heitä oli helppo vihata, ja tietoisuus siitä, että hänen omat vanhempansa olivat aivan yhtä vieraita, lisäsi hänen luottamustaan natseihin.

Ainoa valittamisen aihe oli se, että eukon hän oli joutunut valitsemaan itse, mutta onneksi hän ei ollut möhlinyt vaan tätäkin oli helppo vihata.

Jari tiesi ilman geenitestiäkin olevansa ulkomainen vaihdokas, sillä rikospoliisin antamat tiedot natsien maailmankuvasta vastasivat hänen omaa elämänkokemustaan.

Vanhemmat olivat natsien orjaluokan degeneroitunutta jätettä, jota oli tullut vastaan paljon myös koulussa ja muuallakin. Ilman sitä hän tuli toimeen suomalaisien kanssa ihan mainiosti, mutta sitä ilmaantui aina jostain ja se liimaantui hänen kylkeensä selittämään, kuinka suomalaisien seurassa tuli käyttäytyä. Jätteen oma imitaatio suomalaisuudesta oli lähinnä naurettava, mutta se luotti siihen yhtä lujasti kuin siihen, että Jari kuului samaan kansaan sen kanssa, joten kyse oli selvästi paljon alemmasta elämänmuodosta kuin Amazonin sademetsässä elävä alkuasukasheimo, koska sademetsässä ymmärrettiin yhteisöön kuulumista.

Se tuli yllätyksenä, että orjaluokan avulla olisi päässyt natsien hyväksikäytettäväksi, mutta se, että natsien toiminta oli mennyt sellaiseksi perseilyksi, että he olivat jääneet lopulta kiinni, oli täysin ymmärrettävää, koska se, että joku oli vähän orjaluokkaa ovelampi, ei vielä merkinnyt sitä, että hän olisi päässyt mukaan ihmiskuntaan, koska orjaluokka oli syvällä eläinmaailman puolella.

Orjat olivat natseille karjaa, jonka luottamusta käytettiin sumeilematta hyväksi, ja kaikkein luottavaisimmat saivat ottaa vastaan suurimmat riskit, koska he ottivat vaihdossa melkein mitä tahansa eivätkä epäilleet natsien osuutta asiaan jos joku sattui vaikka kuolemaan. Heille saattoi antaa ulkomaisia lapsia, joista ei tiedetty paljon mitään, ja heille saattoi myös dumpata jotain suomalaista, mistä haluttiin päästä eroon, sillä natsien mielisteleminen oli heille kaikki kaikessa, vaikka natsit katsoivatkin heidän olevan täysin uhrattavissa ja toivoivat, että heille tulisi ongelmia etenkin ulkomaisien vaihdokkaiden kanssa, sillä tuoreen veren toivottiin sekoittuvan kansaan hitaasti, jotta se ei laimenisi liian nopeasti.

Parhaassa tapauksessa se päätyi vahvistamaan jonkun vahvasti sekarotuisen suomalaisen laimenemassa olevia taipumuksia, jolloin lapset olivat hyödyllisiä, mutta jos kasvattajana toimiva ruskeakielinen sekopää sai tahtonsa läpi, niin lapset voitiin tehdä jätteiden kanssa, jolloin heidät kannatti dumpata sairaalasta ulkomaille jos sieltä saatiin parempaa tilalle, koska hyödylliset taipumukset olivat lähes puolittuneet,

mutta ruskeakielisyys ja paskantärkeys olivat moninkertaistuneet. Paremman puutteessa tilalle kelpasi normaalikin ihminen, ja tätä jätettä kasaantui sellaisiin kyliin ja lähiöihin, joilla ei ollut ketään pitämässä puoliaan kun lapsia jaettiin. Elää ei puhuttukaan kylähulluista vaan originelleista, koska originellit saattoivat olla enemmistö eikä heitä kannattanut loukata. Näiltä ongelmilta voitiin välttyä jos vaihdokas pani lapsuudenkodin päreiksi ja vetäisi lähtiessään isää tai äitiä turpaan, koska sellainen katkaisi napanuoran tehokkaasti, joten natsien mielestä kaikki tällainen oli pelkästään hyväksi.

Jos ei ollut karjaa, niin sai sairaalasta luultavasti mukaan oman lapsensa, koska natsien kannatti kunnioittaa tällaista ihmistä, mutta jos oli, niin sieltä saattoi saada vaikka kirvesmurhaajan taimen, ja vaikka ei olisi ihan sellaista yllätyspakettia saanutkaan, niin riski saada jonkun muun lapselle aiheuttamansa henkinen kärsimys korkojen kanssa takaisin vanhuksena oli suuri, koska natsien kannatti halveksia tällaista ihmistä.

Taiteilijoista näki, että kaikkien muidenkin kannatti halveksia näitä ihmisiä, sillä kun tämän alan taipumukset saatiin sekoittumaan kunnolla suomalaiseen geeniperimään, lopputulos ymmärsi, että yleisö nauttii kaikkein eniten vahingonilosta, ja näiden ilveilijöiden pilalle degeneroituneille penikoille saattoi aika vapaasti antaa sairaalassa omista kansoistaan irrotettuja taiteilijan taimia, sillä heillä oli valtava pätemisen tarve ja visvainen luonne, joiden takia he eivät edes halunneet tajuta, ettei muiden kehuma lapsi ollutkaan oma, vaan häntä patisteltiin sekoittamaan omat arvokkaat geeninsä suomalaisiin paskageeneihin.

Vaikka jotkut natsien orjat olivatkin vaihtamassa puolta teeskentelemällä olevansa enemmän uhreja kuin muut, niin Jari oli sitä mieltä, että he olivat vieläkin enemmän vihollisia kuin natsit, koska natsien ei tarvinnut tehdä itse paljon mitään, elleivät he vaihtaneet omia lapsiaan parempiin, kun orjaluokka oli erittäin motivoitunut tekemään likaiset työt heidän puolestaan.

Simolle geenitestit tuottivat mieluisan yllätyksen, sillä hän oli pitänyt Puolustusvoimien salaisuuksien vuotamista venäläisille maanpetoksellisena

toimintana, mutta todellisuudessa hän oli koko ajan ollut oman isänmaansa sankari, sillä hänet oli kähvelletty Suomeen sijoitetun neuvostoliittolaisen tiedustelu-upseerin perheeltä.

Simon kaltaisia patriootteja löytyi runsaasti, sillä ulkomaiden lähetystöissä työskentelevältä väeltä oli saatu paljon laadukkaita huutolaisia kokonaan ilmaiseksi, ja vaikka alkuperäinen tarkoitus vaikutti olleen se, että ryöstösaalista vahdittaisiin, ettei näin pääsisi käymään, niin siitä ei kuitenkaan oltu kerrottu muille, ettei lapsien ryöstäminen paljastuisi, ja moni oli päässyt tärkeään asemaan ilman, että työyhteisössä oli ymmärretty vahtia, ettei oma kansa alkaisi kiinnostaa liian paljon.

Suojelupoliisi oli etsinyt vieraiden tiedustelupalveluiden soluttautujia ihan turhan takia, sillä niiden tarvitsi vain etsiä väkijoukoista omilta isänmailtaan ryöstettyjä vaihdokkaita, jotka oli solutettu jo valmiiksi suomalaiseen yhteiskuntaan.

Muualla maailmassa tätä pidettiin selvänä merkkinä siitä, etteivät suomalaiset kykenisi enää leikkimään itsenäistä valtiota, sillä venäläisien erittäin vaarallisena pidetyssä soluttautumisohjelmassa soluttautujien lapset kasvatettiin siihen uskoon, että he todella olivat vieraan maan kansalaisia, ja heihin otettiin yhteyttä myöhemmin jos heille löytyi käyttöä. Tehtailemalla tällaisia soluttautujia itse saavutettiin niin merkillinen tilanne, ettei kaikkia seurauksia osattu arvata, mutta ainakin vieraat tiedustelupalvelut saattoivat helposti värvätä niin paljon agentteja kuin ne sattuivat tarvitsemaan eikä mikään estänyt agenttia pääsemään presidentiksi asti.

Pyryn aivot menivät moneksi viikoksi jumiin kun hän sai tietää, etteivät vähintään tuhannet suomalaiset olleetkaan sitä, mitä he olivat luulleet, ja hänet itsensä oli ryöstetty Kokoomuksen käyttöön jonkun autokauppiaan perheeltä, sillä hän oli politiikassa toimiessaan kunnostautunut turvallisuuspolitiikan parissa ja tiesi, mitä Suomessa tapahtuu.

Hänen antinsa tilanteen kehittymiselle oli se, että muualla maailmassa ymmärrettiin nopeasti, että ulkomaiset vaihdokkaat oli saatava nopeasti pois Suomesta, koska tilanne kehittyi täysin hallitsemattomasti.

Sisäministeri ohjeisti vaihdokkaita pidättäytymään kostotoimista. Hän oli itsekin vaihdokas ja ymmärsi, että ensin tutkitaan ja sitten vasta hutkitaan, koska muuten ei saada tietää, paljonko hutkimiseen on aihetta, ja sitä vaikutti olevan todella paljon.

Natsit tajusivat siitä, että heille oltiin virittämässä ansaa, sillä he olivat levittäneet paljastumisen varalle sellaisia tarinoita, ettei vauvojen vaihtumisesta ollut mitään haittaa ja kaikki muut ihmiset olivat niin kilttejä, etteivät he tekisi pahaa kärpäsellekään, jotta he pääsisivät uhriutumaan jos vauvojen vaihtaminen paljastuisi ja vaihdokkaat suuttuisivat.

Sisäministeri selvästikin halusi natseille pahaa, koska hänen esittelemänsä lähestymistapa tekisi heistä syyllisiä.

Vaihdokkaiden määrä oli niin suuri, että tarvittiin tarkistuspisteitä, jotta heitä voitiin etsiä muun liikenteen seasta, ja Esalle se oli selvä merkki siitä, että kaiken takana oli suuri salaliitto, sillä hän oli dosentti ja herrakansaa eikä silti kyennyt erottamaan kansoja toisistaan. Joillakin oli vaalea iho ja toisilla ruskea, mutta mitään muuta eroa niillä ei näyttänyt olevan, joten täytyi olla ryssän propagandaa, että joillakin olisi niin tarkka havaintokyky, että he kykenisivät näkemään kasvonpiirteitä.

Venäjän tapahtumia hän ei jaksanut seurata, mutta hän tiesi kuitenkin varmasti, että venäläiset informaatiohybridit levittivät kaikkea sellaista tietoa, josta hän ei pitänyt, joten propagandahyökkäyksen alkuperästä ei ollut epäselvyyttä.

Tämä johti mullistavaan oivallukseen, sillä kun kansat näyttivät samanlaisilta, niin venäläistä propagandaa levittävä salaliitto oli tavallaan näkymätön, koska se ei erottunut joukosta. Aivan kuka tahansa saattoi olla ryssä ja Suomeen soluttautuneet ryssät olivat antaneet muiden maiden viranomaisille luvan tulla perustamaan niitä järjettömiä tarkistuspisteitä.

Vaihdokkaiksi valittiin suunnattoman tyhmiä ihmisiä, sillä Esa oli jo havainnut, etteivät useimmat heistä halunneet olla tästä asiasta samaa mieltä hänen kanssaan. Oli suorastaan turhauttavaa yrittää puhua heille järkeä, joten heidät oli selvästi helppo

aivopestä palvelemaan näkymätöntä ryssien salaliittoa ja siksi vaihdokkaita vaikutti löytyvän huolimatta siitä, että geenitestien täytyi olla pelkkää huijausta.

Markku kävi vanhempiensa kanssa testauttamassa geeninsä kahdeksalla eri tarkistuspisteellä, koska uhrin roolista olisi ollut apua kun lähtisi seuraavan kerran vaatimaan yhteiskunnalta jotain, mutta häntä ei kuitenkaan huolittu vaihdokkaaksi.

Sen sijaan ulkomaalaiset olivat tekemässä hänestä syyllistä, sillä heidän mielestään kansa oli demokraattisessa maassa vastuussa kaikesta tällaisesta. Hän oli aina äänestänyt viisaasti, eli etsinyt ennen vaaleja parasta tarjousta, joka antaisi hänelle eniten rahaa, palveluita, vapautta ja vapaa-aikaa, joten tällaiset syytökset olivat täysin kohtuuttomia, koska hän oli aina muistanut ajatella omia etujaan.

Jokin salaliito oli yksin vastuussa kaikesta, mutta tällaisen kanssa piti opetella elämään, sillä valvonta ei kuulunut aitoon demokratiaan. Liian tarkka lakien noudattaminen ahdisti ja elokuvien ja televisiosarjojen lataaminen ilmaiseksi netistä oli tärkeä ihmisoikeus, jota piti varjella.

Katjassa tarkistuspisteet herättivät kauhua, sillä hän oli sairaalassa töissä, mutta ei ollut tiennyt, mitä synnytysosastolla oli puuhattu. Hän ei edes ollut ollut kiinnostunut siitä, mitä sairaalassa tapahtui, vaan hoitanut omat tehtävänsä ja ollut huolissaan siitä, ettei ammattiliitto onnistunut järjestämään riittävän suuria palkankorotuksia.

Suomalaiset olivat kiistatta poikkeuksellisen älykäs kansa, mutta tällaisissa tilanteissa heissä ilmeni kuitenkin vakavia käsityskykyyn liittyviä ongelmia, ja häntä oli jo uhkailtu ja haukuttu lapsentappajaksi. Tarkistuspisteiden takia ilmapiiri tulisi varmasti muuttumaan sellaiseksi, että hänen täytyisi alkaa pelätä tosissaan henkensä puolesta.

Mikseivät muut kansat voineet ymmärtää, että hänen hyvinvointinsa oli maailman tärkein asia?

Rauli oli osannut odottaa tarkistuspisteiden kaltaisia vaikeuksia, sillä hänellä oli omakohtaisia kokemuksia muualla maailmassa vallitsevasta tieteenvastaisesta ilmapiiristä.

Hän oli arvovaltainen historioitsija, sillä hän oli yksi niistä onnekkaista, jotka olivat onnistuneet saamaan oman aihepiirin. Hän oli tutkinut sitä arkistossa, jonne pääsivät vain harvat ja valitut, eikä muiden asiasta kiinnostuneiden tutkimuksille edes suotu kunnollista rahoitusta, joten oli tieteellistä todeta, että Männistön Rauli oli jo nämä asiat tutkinut, niin että pulinat pois.

Suomalaiset osasivat arvostaa tällaisia tiedon portinvartijoita, mutta muualla maailmassa käsitykset tieteestä olivat aivan erilaisia, joten oli turha toivoa, että vaihdokasongelmaa alettaisiin tutkia tieteellisesti, koska alempirotuiset kansat eivät luottaneet suomalaisen yli-ihmisen puheisiin vaan halusivat tarkistaa asiat itse.

Karri oli hämillään geenitestien takia, sillä niitä, joita hän oli kyennyt tunnistamaan ulkonäön perusteella vaarallisiksi ääriajattelijoiksi, paljastui ulkomaisiksi vaihdokkaiksi, ja alkoi vaikuttaa siltä, että häntä tultaisiin kohta haukkumaan rasistiksi.

Se ei voinut olla totta, sillä hänestä oli mukavaa haukkua muita rasisteiksi.

Yli-ihmisen pää oli tyhjä, mutta hän tiesi olevansa oikeassa, joten ryssäteoria tuli kovaan tarpeeseen. Sen avulla hän kykenisi puolustautumaan rasismisyytöksiä vastaan.

Mimosa oli saanut kuulla televisiosta olevansa vakavan syrjäytymisriskin uhkaama, mutta se ei haitannut, sillä hän oli kuunnellut samaa paskapuhetta koko ikänsä ja tiesi ohittaneensa uhan syrjäytymällä jo kauan sitten.

Sama ääriliikeasiantuntija oli aluksi yrittänyt uhriutua siinä toivossa, että kaikki leikkisivät hänen kanssaan, että kiukkuiset ulkomaalaiset vaihdokkaat olivat edelleen vanha tuttu ääriliikeiden uhka, jotta hänelle ei tulisi paha mieli, ja kun se ei ollut onnistunut, hän oli yrittänyt leimata etnisien piirteiden näkemisen frenologian kaltaiseksi pseudotieteeksi.

Nyt asiantuntijan hyökkäys kohdistui rikostutkimuksiin, jotka etenivät vauhdilla lapsenryöstäjäsaastan luoman kaaoksen ulkopuolella. Suuri määrä tuoreesta verestä oli saanut kasvatuksen seurauksena tarpeekseen kaikenlaisista orjapiiskureista ja ruskeakielisistä sosiopaateista, joille kehujen saaminen oli tärkein asia maailmassa, ja etsinyt täysipäistä seuraa. Koulussa oli ollut helppo huomata, että tätä samaa sairasta paskaa käytettiin paljon opettajina, jotta kansa oppisi luottamaan siihen, ja että opetuksen tärkein päämäärä oli tuottaa hyviä oppimistuloksia niitä mittaavissa testeissä, joihin oppilaita valmennettiin käymällä ennen niitä läpi niin paljon vanhoja testikysymyksiä, että varsinainen opetus kärsi. Näin oli saatu todisteita opetuksen erinomaisuudesta eikä ulkomailla huomattu aivopesulaitoksen todellista luonnetta.

Mimosa oli jo keski-ikäinen ja sairasta paskaa oli kylvetty ahkerasti ympäri maailmaa, koska vaihdossa saatu tuore veri oli yritetty saada tarttumaan siihen, joten oppimistuloksista ei enää saatu kehumisen aihetta enää edes huijaamalla, koska motivoituneita opettajia alkoi olla liian vähän, mutta heitä oli kuitenkin niin paljon, että juoni oli paljastunut melkein heti rikostutkimusten alettua.

Sinne, missä virallisen totuuden mukaan oli edelleen syrjäytyneitä, oli kehittynyt rinnakkaisyhteiskunta, jonne paenneet yrittivät saada takaisin lapsensa, jotka oli nakattu sairaalassa sairaalle paskalle siinä toivossa, että tuore veri tarttuisi siihen toisella yrittämällä, ja koska rinnakkaisyhteiskunta oli kaikkialla, virallisen totuuden asema alkoi olla niin huteralla pohjalla, että tiedotusvälineiden käyttämä

asiantuntijasirkus oli keskittynyt todistelemaan, että suurin osa kansasta luotti tiedonvälitykseen kuitenkin.

Tieteellisesti tehtyjen mielipidemittauksien mukaan kansalla oli voimakas luottamus suomalaiseen journalismiin, mutta journalistit olivat silti yksi Suomen vähiten arvostetuista ammattikunnista, eikä tätä ristiriitaa osattu selittää, koska ei ollut sopivaa sanoa ääneen, että jompikumpi tutkimustuloksista oli väärennetty.

Leevi ei pitänyt geenitesteistä olenkaan, sillä hän uskoi olevansa normaali keskisuomalainen mies, vaikka ei näyttänyt lainkaan olevan kotoisin Keski-Suomesta. Hän kovasti kansallismielinen eikä ollut huomannut mitään kummallista siinä, ettei hän löytänyt samanhenkistä seuraa vaan ajautui helposti riitoihin muiden kansallismielisien kanssa, joten hän saattoi myös uskoa kuuluvansa siihen älykkäimpään yhteen prosenttiin, joka oli löytänyt totuuden uskomalla väestönvaihtosalaliittoon. Suomalainen rotu oli katoamassa, koska sitä oltiin korvaamassa ruskeilla ihmisillä, eikä esimerkiksi hänellä itsellään, joten tämän toisen väestönvaihdon täytyi olla kulttuurimarxilaisien keksimää disinformaatiota.

Jaana oli opiskellut rotuteorioita sosiaalisessa mediassa ja tiesi, että suomalaista rotua uhkasi idästä levinnyt turaanien rotu, joka oli tyhmä ja laiska eikä osannut tehdä mitään hyödyllistä.

Geenitestien mukaan turaanit olivatkin suomalaisia ja hän oli itse suomalaista rotua saastuttava lännestä levinnyt vieras aines, joten testien täytyi olla vain taas yksi esimerkki siitä, että turaanit olivat alempirotuisia.

Iisakki tiesi heti, että geenitestit olivat Wall Streetillä lymyilevän kapitalistien salaliiton juonia, koska se vainosi häntä.

Hänellä oli useita arvokkaita sijoitusasuntoja, joita kukaan ei halunnut ostaa, vaikka suunnaton viisaus, jota hän itsekin edusti, oli ihan itse päättänyt sosiaalisessa mediassa, että niiden ostaminen oli turvallinen tapa rikastua helposti, koska niiden arvo kasvaisi loputtomiin. Salaliitto oli kuitenkin ulottanut lonkeronsa Suomeen ja nyt hän oli tukalassa tilanteessa, jossa hänellä ei yhtäältä ollut varaa maksaa ottamiaan lainoja ja toisaalta asuntoja ei haluttu ostaa sellaiseen hintaan, että hänellä olisi ollut varaa myydä ne.

Talousasioiden lisäksi hänen ylivertainen käsityskykynsä auttoi häntä ymmärtämään myös salaliittoja, joten totuus putkahti hänen mieleensä tyhjästä ja sen jälkeen riitti kun haukkui tyhmiksi kaikkia niitä, jotka eivät halunneet uskoa siihen.

Marita ei kyennyt uskomaan todeksi, että hän olisi luottanut natseihin ja natsien aivopesemiin ulkomaisiin vaihdokkaisiin, sillä hänen medialukutaitonsa oli huippuluokkaa. Media oli kertonut, ettei siinä voinut olla mitään vikaa jos luotti mediaan, joten asiasta ei ollut epäselvyyttä.

Kohun takana oli luultavasti ilkeämielinen salaliitto ja asiasta saataisiin tarkempia tietoja, jahka media ehtisi päättää, mikä oli totuus tästä asiasta.

Aila oli luullut olevansa saamelaisaktivisti, mutta geenitestit paljastivat, että hän oli yrittänyt saada vaihdokkaita kiinnostumaan saamelaisesta kulttuurista. Natsit olivat huomanneet, että poronhoitajien lapsista sai hyviä urheilijoita, joten heille oli runsaasti kysyntää, ja vaihdossa annettua väkeä oli vaikea saada kiinnostumaan saamelaisuudesta.

Geenitestit pelastivat saamelaiset, sillä natsit pyrkivät ryöstämään puolustuskyvyttömiltä vähemmistöiltä hyödylliset taipumukset, ja kun se olisi joskus saatu tehtyä, olisi tullut aika alkaa puhua saamelaisien hävittämisestä sukupuuttoon sillä perusteella, että he olivat selvästi alempirotuisia.

Kostille geenitestit paljastivat, kuinka paljon hyvää johtaja-ainesta oli ollut ihan lääkärin käden ulottuvilla, sillä ulkomaiset vaihdokkaat järjestäytyivät etsimään omiaan ja joukossa oli runsaasti oikeistolaisia, jotka olivat aidosti huolissaan oman kansansa vasemmistosta. Heiltä kun olisi saatu lapsia suomalaisen oikeiston käyttöön, niin vasemmiston petkuttaminen olisi ollut paljon helpompaa.

Kokemus oli osoittanut, ettei edes ministerillä tarvinnut olla montaa suomalaista geeniä, sillä kansa uskoi kaikki puheet suomalaisista sukujuurista, kunhan hänellä vain oli vaalea iho, joten ongelmana olivat lähinnä nämä geenitestit, joiden takia hyvä karja oli lähdössä karkuun.

Jotain olisi pitänyt keksiä tekosyyksi testien lopettamiselle, mutta näkymätön ryssien salaliitto oli huono ratkaisu, koska se paljasti liikaa suomalaisesta kansanluonteesta. Jotkut hölmöt suomalaiset olivat ryhtyneet vapaaehtoisesti auttamaan vaihdokkaiden etsimisessä, mutta heitä ei voitu käyttää Suomi-kuvan kirkastamiseen, koska kertoivat haastatteluissa lähinnä siitä, että kuinka paljon he joutuivat kestämään ryssittelyä ja tappouhkauksia.

Mustalaisien salaliitto oli ollut parempi syyllinen, koska se ei olisi muuttanut ilmapiiriä vainoharhaiseksi ja mustalaiset oli jo leimattu lapsenryöstäjiksi siihen aikaan, kun heillä vielä oli ryöstämisen arvoisia lapsia, jotta suomalaiset eivät olisi jääneet kiinni näistä puuhista.

Hellevi oli matkustellut paljon Ruotsissa ja Norjassa ja tiesi, että ruotsalaiset ja norjalaiset olivat suomalaisia, koska he näyttivät suomalaisilta, mutta heille oli valehdeltu, että he olivat jotain muuta. Ryssien salaliittoon hän ei pystynyt uskomaan, sillä venäläisetkin näyttivät suomalaisilta, joten kyse saattoi olla juutalaisien salaliitosta.

Toisaalta juutalaisetkin näyttivät suomalaisilta ja se teki mysteeristä todella ihmeellisen. Jotkut selvästi aivopesivät suomalaisia uskomaan, että he olivat jotain muuta, mutta vihollista ei pystynyt tunnistamaan.

Avaruusolennot olivat ehkä valmistelemassa hyökkäystä Maapallolle ja piilottelivat luolissa maan alla.

Joukolle geenitestit aiheuttivat valtavan järkytyksen, sillä hän oli arvokasta ryöstösaalista, josta oli toivottu valtionyhtiön tuotekehitykseen enemmän tasoa. Hänelle oli hankittu jo varhain tietokone ja tietosanakirjasarja, jotta hänestä kasvaisi viisas, ja hänet oli ohjattu sukututkimuksen pariin, jotta hän löytäisi ulkomaille dumpatun jätteen sukupuusta niin paljon mielenkiintoista, ettei hän lähtisi karkuun.

Tältä pohjalta hänen oli vaikea sopeutua siihen tosiseikkaan, että hänen geeninsä olivat kotoisin Etelä-Euroopasta ja Etelä-Amerikasta, ja jos hän olisi käynyt täysillä, niin hän olisi pystynyt arvaamaan peilikuvan perusteella jo kauan sitten, ettei sukututkimusharrastus liittynyt millään tavalla hänen omiin sukujuuriinsa.

Heiniä vauvojen vaihtamisen paljastuminen itketti, sillä hän oli sairaanhoitaja ja pelkäsi joutuvansa vastuuseen teoistaan. Niinpä hän meni poliisiasemalle kertomaan tietävänsä, kuka eräänkin kouluammuskelun oli luultavasti aiheuttanut, ja lupamaan paljastaa sen jos hänen syntejään katsottaisiin sormien läpi, mutta siellä hänelle annettiin jonotusnumero, koska näitä tällaisia ilmiantajia oli jo ongelmaksi asti.

Noora ei ollut lainkaan tyytyväinen kun paljastui, että hän oli yksi niistä monista, joille oli annettu elätettäväksi vieraan puolueen ulkomainen ryöstösaalis ja hänen oma lapsensa oli ties missä hevon vitussa. Jos asialla olisi ollut edes oma puolue, niin

hän olisi voinut harkita anteeksi antamista, mutta kun ei ollut, niin syylliset saivat sosiaalisessa mediassa niskaansa roppakaupalla paskaa.

Puolueet yrittivät suojautua näitä purkauksia vastaan vanhastaan tutulla viestintästrategialla, jossa leviteltiin julkisuudessa salaliittoteorioita vihamielisistä trolleista, samaan aikaan kun puolueiden omat trollit yrittivät vaikuttaa nettikeskusteluihin levittämällä paskaa, mutta geenitestit tuottivat yllätyksiä niin monille, ettei todellisen tilanteen peittelystä tullut mitään.

Touko epäili aluksi, että kyse oli jonkinlaisesta vittuilusta ja hänellä olisi syytä loukkaantua ja hautoa kostoa, mutta katseltuaan vähän aikaa vierestä, kuinka demarit kyhäsivät paljastuksista poliittista lyömäasetta, jonka avulla he voisivat vaatia lisää rahaa itselleen, hän ymmärsi, että kyse oli Keskustapuolueen lyömäaseesta. Muilla, ja varsinkaan vasemmistolla, ei ollut oikeutta kajota siihen, mutta hän seurasi kuitenkin demareiden puuhia tiiviisti, koska hän ei osannut tehdä tällaista lyömäasetta itse.

Sauli oli ihmetellyt, miksei Perussuomalaiset enää kiinnostanut kansaa, vaikka kiusalliset häiriköt oli pääosin onnistuttu savustamaan ulos puolueesta. Hän oli epäillyt sen johtuvat muiden puolueiden levittämistä valeista, mutta geenitestien perusteella kyse olikin siitä, että protestiliike vieraantui kansasta kun tyytymättömät ulkomaiset vaihdokkaat raivasivat tilaa itselleen, koska heidän kitinänsä ei tavoittanut suomalaista yleisöä.

Näin hänestä tuli rasismin uhri, koska suomalainen suhtautuminen vastuun kantamiseen oli kuitenkin onnistuttu säilyttämään eikä epäonnistuminen voinut olla omaa syytä. Ongelma piili siinä, ettei rasistinen kansa halunnut ymmärtää puolueen uudistunutta protestihenkeä.

Kun Kyösti sai tietää kasvattaneensa kanadalaista lasta omanaan, hän halusi saada kasvatukseen käyttämänsä rahat takaisin, eikä hänen tarvinnut olla yksin mielipahansa kanssa, koska asiasta oli jo valmisteilla joukkokanne. Lapsen hän halusi kuitenkin pitää, sillä tästä oli varttumassa niin erinomainen jääkiekkoilija, että ystävät ja sukulaiset kihisivät kateudesta.

Huonoja lapsia sen sijaan hylättiin niin paljon, että hätämajoitusta varten piti vuokrata teollisuushalleja, mutta hyvien lapsien pitämistä perusteltiin yleisesti sillä, että takiaiset kärsivät läheisriippuvuudesta eikä heitä saisi hylätä, koska se tekisi heidän elämänsä vaikeaksi. Ilman ulkomaisien viranomaisien läsnäoloa siitä olisi voinut kehittyä normaali käytäntö, sillä suomalaiset eivät itse olleet kovin kiinnostuneita palauttamaan muilta kansoilta ryöstämiään lapsia ja moni sanoi suoraan, että muilta kansoilta ryöstetyt lapset tulisi pitää Suomessa ja vanha käytäntö, jossa suomalainen kansanluonne oli hyvän mielenterveyden standardi ja vieraat käyttäytymismallit pyrittiin hoitamaan pois, oli niin toimiva, että se pitäisi säilyttää.

Maija ymmärsi, että ryssien salaliitto oli todella vaarallinen, koska se käytti kaasuvalottamista ja kansa oli jo valmiiksi kaasuvalotettu niin perusteellisesti, ettei se pystynyt enää edes tunnistamaan suomalaista karismaa.

Hän oli monet kerrat ihmetellyt sitä, ettei kansa tunnistanut karismaattista poliitikkoa vaan antoi äänensä mieluummin muiden puolueiden karismattomille poliitikoille, ja sosiaalisesta mediasta oli selitykseksi löytynyt tällainen kavala manipuloinnin keino, jossa tyhmät ohjelmoitiin uskomaan mitä tahansa pelkästään valehtelemalla heille. Siitä oli tehty vanha klassikkoelokuva, joten sen täytyi olla totta, ja ryssät selvästikin osasivat käyttää sitä, koska usko geenitesteihin levisi nopeasti.

Omastakin puolueesta oli muka löytynyt vaihdokkaita, joista osa ei muka ollut ollenkaan suomalaisia.

Ryssät yrittivät heikentää kansan itsetuntoa uskottelemalla, että tilanne oli sellainen, että suomalaisen piti tunnustaa joko olevansa aivan Saatanan tyhmä tai syyllinen ulkomaalaisiin kohdistuneeseen massamurhaan – aivan kuin ulkonäöstä voisi jotenkin arvata, että kuka on suomalainen ja kuka ulkomaalainen.

Ansaa oli selvästikin valmisteltu ajan kanssa, koska vastaavia syytöksiä keksittiin koko ajan lisää ja niille vaikutti olevan olemassa perusteluja. Nyt väitettiin, että Suomi oli johtanut Euroopan tilastoja huumekuolemissa, mutta suomalaiset eivät olleet huolestuneet siitä, koska he olivat tienneet, että se oli muiden ongelma. Taas piti muka valita, että oliko tyhmä vai syyllinen rikoksiin ihmisyyttä vastaan, vaikka väitteet paljastivat salaliiton oman toimintatavan. Yliopistot oli muka muutettu natsien toimintaa peitteleviksi hevonpaskatehtaiksi, vaikka ne olivat selvästikin ryssien soluttamia, koska ne olivat tuottaneet sellaista pseudotiedettä, jota voitiin nyt käyttää suomalaisien syyllistämiseen.

Salaliitto oli täysin nähtävillä jos sen halusi nähdä, mutta kaasuvalottamisen takia moni suomalainen ei kuitenkaan nähnyt sitä vaan otti perättömät väitteet tosissaan.

Elmeri oli etelän porvareita ja hänet oli nakattu nakattu sairaalassa jängälle tunturin kupeeseen tuottamaan pohjoisen junteille lisää rahaa. Hän vihasi niin sanottuja vanhempiaan suunnattomasti, mutta se, että suomalaisia pidettiin muualla maailmassa jotenkin tyhminä sen takia, että he olivat antaneet natsien salaliiton puuhata tällaista salassa, painoi vaakakupissa enemmän, joten hän kääntyi natsismiin ja alkoi kannattaa vauvojen vaihtamista.

Leo oli kova ajattelemaan, sillä hän halusi päästä puolueen kannatuksella kaupunginvaltuustoon ja sitä varten tarvittiin jotain omaa pöhinää. Hän ei vielä ollut keksinyt mitään, millä olisi erottunut joukosta edukseen, mutta hän tarvitsi lisää ajatuksia ja siitä oli nyt apua, koska naapuri oli pakenemassa Suomesta geenitestien takia.

Hän oli yrittänyt puhua järkeä, mutta naapuri oli paljastanut synkät mielenmaisemansa, ja siitä olisi hyötyä politiikassa. Nyt hän tiesi, että vaihdokkaat pitivät suomalaisia epäluotettavina nilkkeinä, jotka valehtelivat niin paljon, etteivät kyenneet erottamaan päätä perseestä.

Naapuri oli myös sitä mieltä, että paras kosto oli se, että ei kostanut vaan jätti suomalaiset kärsimään tekojensa seurauksista, koska niitä kyllä riittäisi eikä turvapaikkaa löytyisi mistään. Tappaminen vertautui eutanasiaan, koska se olisi vain tarjonnut miellyttävän vaihtoehdon sille, että kusipää jäi ihmettelemään tilannetta sortumassa olevan korttitalon alle.

Sekin oli arvokasta tietoa, sillä useimmat luulivat, että kostamatta jättäminen oli hyvä asia, eikä jotain vielä pahempaa kuin kostaminen, niin kuin se näkyi naapurin mielestä olevan. Leo ei tiennyt, mitä se tarkoitti, mutta se oli varmaankin jotain laitonta, sillä naapuri oli monen muun vaihdokkaan tavoin sitä mieltä, että Suomen lainsäädännön noudattaminen oli rikos ihmisyyttä vastaan, koska se oli suojellut ainoastaan natseja ja heidän palveluskuntaansa, ja naapuri selvästi vihasi suomalaisia, koska hän oli arvioinut, että Suomi kaatuisi todella nopeasti, koska se oli kaatumassa muutaman tosiasian takia ja suomalaisilla oli pummi aivot, joilla ajateltuna tämäkin tilanne vaikutti vain yhtenä syynä yrittää saada haluamansa puhumalla paskaa. Oli todella loukkaavaa puhua sellaista, koska siitä tuli todella paha mieli, joten naapurilta saattoi odottaa muitakin vihamielisiä tekoja.

Tarkempia tietoja hän ei ollut saanut, sillä naapuri oli tyhmä ja tavattoman huono keskustelemaan. Vaikka hän oli miten yrittänyt selittää, että naapuri oli väärässä, ja kertoa, mitä tämän pitäisi ajatella ja tuntea, niin naapuri ei ymmärtänyt alistua herrakansan palvelijaksi, mutta näilläkin eväillä pääsi jo valmistautumaan seuraaviin vaaleihin ja kansa tarvitsi johtajuutta tätä uutta uhkaa varten.

Taina ajatteli geenitestin jälkeen lähteä pois Suomesta vähin äänin, mutta hän erehtyi mainitsemaan asiasta tuttavilleen ja siitä tulikin äänekäs lähtö.

Aluksi vauvojen vaihtamista oli pidetty tyhmien ulkomaalaisien ongelmana ja sille oli naureskeltu, joten hän oli monen muun tavoin jättänyt testin väliin siinä vaiheessa, mutta kun oli paljastunut, että se oli mitä suurimmassa määrin myös suomalaisien oma ongelma, niin oli alkanut muodostua sitä tuttua kansalaisaktiivisuutta, jossa odotetaan, että joku muu tekee työt, ja muut keskittyvät olemaan tyytymättömiä.

Sitä olet, mihin luotat, mutta koska Taina ei ollut lainkaan suomalainen, hänelle ei tuottanut vaikeuksia menettää luottamus suomalaisiin natseihin täydellisesti. Suomalaisille sen sijaan tuotti vaikeuksia ymmärtää, etteivät vanhat tutut paskapuheet olleetkaan totta, joten hänelle löytyi käyttöä ja alettiin puhua, että hänessä oli aitoa suomalaista taistelijahenkeä - ja se oli epäilemättä totta, koska suomalaisilla ei vaikuttanut olevan mitään muutakaan kehumisen arvoista omasta takaa ja puutetta oli pitänyt paikata ryöstämällä lapsia muilta.

Puhuttiin jopa sellaista, että Suomi oli menettämässä huomattavan osan Olympia-mitaleista, koska ne voittaneet urheilijat eivät olleetkaan riittävän suomalaisia.

Viranomaiset eivät tarvinneet hänen apuaan hänen lapsiensa etsimiseen ja tilalle saadun jätteen saattoi hylätä sitä varten järjestettyyn keräyspisteeseen, koska hän ei pitänyt siitä ollenkaan, joten hänellä ei ollut mitään syytä jäädä Suomeen.

Geenitestien ansiosta Jutta oivalsi viimeinkin, miksi suomalaiset lahjoittivat luonnonvaransa pois, ja syy oli tietenkin se, että se oli helppo tapa päästä käsiksi älykkäämpien kansojen vauvoihin.

Hän oli itse päätynyt Pohjois-Suomeen kaivoksen takia ja joutunut kärsimään vanhempinaan esiintyvistä sekopäistä, joiden puheiden perusteella ei voinut arvata, että hänellä oli sukua Etelä-Amerikassa ja Etelä-Afrikassa, mutta ei lainkaan Suomessa.

Koulussa hän oli joutunut olemaan eläimen tasolle jääneen roskaväen penikoiden kiusattavana, ja päästäkseen turvaan hänen oli täytynyt mennä mukaan lapsenryöstäjäroskaväen järjestämään harrastustoimintaan, josta hänet oli houkuteltu mukaan politiikkaan. Siellä hän oli ollut yksi niistä monista, joita tarvittiin ajattelemaan muiden puolesta, mutta joiden oli vaikea löytää keinoa keskustella kansalaisien kanssa, ja näin myöhemmin ajatellen hänelle oli koko ajan puhuttu kuin ulkomaalaiselle, vaikkei lapsenryöstäjäroskaväki suostunutkaan myöntämään sitä todeksi.

Hän lähti Ruotsiin hakemaan turvapaikkaa, koska Suomeen jääminen oli merkinnyt luultavasti elinkautisen vankeusrangaistuksen kärsimistä. Tapettavaa oli paljon eikä sillä ollut mitään syytä olla elossa, joten hänen piti olla iloinen jopa siitä, ettei matkalla tullut vastaan ketään, jonka yli hänen olisi tehnyt mieli ajaa.

Ulkomaisilta perheiltä ryöstettyjä lapsia varten perustettiin kokoamiskeskuksia lähetystöalueille, koska se auttoi pitämään suomalaiset loitommalla, ja ryöstettyjen lapsien etsiminen syrjäkyliltä oli melko turvallista kun liikkeellä olo kolonna panssaroituja ajoneuvoja. Aina välillä joku kunnallisveroprosentin nousemista pelkäävä zombie ampui pusikosta saattuetta kohti, mutta panssaroinnin ansiosta siitä ei päässyt olemaan haittaa.

Perhettä ja sukulaisia esittävät hyypiöt tunnettiin jo melko hyvin, koska heitä oli saatu vaihdossa ylenpalttinen määrä ja heidän kanssaan piti olla tekemisissä kun ryöstettyjä lapsia pelastettiin, joten ei tullut valtavana yllätyksenä, että suuri osa ryöstetyistä lapsista jokelteli älyttömiä kaiken maailman minskuista ja peksuista. Se oli suoraa seurausta siitä, että heidän mielenterveytensä tuhonneet sekopäät jokeltelivat itse kaiken maailman korhosista ja viikeistä ja olivat olevinaan kovasti suomalaisia, vaikkei peili yleensä antanutkaan siihen aihetta. Monella oli vierasrotuisia piirteitä

niin paljon, ettei niiden huomaaminen olisi tuottanut lainkaan ongelmia normaalijärkiselle ihmiselle, mutta näillä friikeillä oli niin kova tarve kuulua johonkin ja olla siinä muita parempia, että brasilialaisilta peritty silmien väri saattoi aivan loistavasti olla hämäläinen tai savolainen piirre.

Aivoja ryöstävät zombiet sen sijaan olivat uudempi tuttavuus, mutta heistä ei päässyt aiheutumaan isompia ongelmia, sillä jos heitä tunkeutui lähetystöalueelle, niin heitä saattoi hätistellä pois käyttämällä kiväärin perää vähän rohkeammin. Kyse ei ollut vain siitä, että ryöstösaalis olisi yritetty saada palaamaan takaisin kitisemällä, ettei se välittänytkään suomalaisista vaan taisi olla psykopaatti, eikä edes uhkailemisesta, jota sitäkin osattiin odottaa, vaan suomalaisien kyvyttömyys erottaa kansat toisistaan aiheutti yllättävän ongelma. Zombeja vaelteli kaukaakin kyselemään neuvoja ja höpöttämään, että olihan Suomeen jääminen kuitenkin paras ratkaisu, koska natsien degeneroitunut ihmisjäte oli tottunut siihen, että oli olemassa tällaisia ihmisiä, jotka ajattelivat sen puolesta. Nämä zombiet olivat kaikkein kiusallisimpia, koska ne eivät ymmärtäneet kuuluvansa lapsia ryöstävään natsisaastaan vaan luulivat olevansa jotain parempaa.

Jouni ja Henna olivat ensimmäisiä suomalaisia, joiden elämän testit pilasivat, sillä he olivat tottuneet saamaan huomiota kertomalla haastatteluissa, kuinka hirvittävää oli kun oma lapsi teki itsemurhan. Hän oli ollut hyvin sulkeutunut ja kertoi joskus kokevansa itsensä näkymättömäksi. Pienenä lapsena hän oli seurallinen ja kova puhumaan, mutta hän vaikutti niin vieraalta ja etäiseltä, ettei häntä ollut tehnyt mieli kuunnella, koska hän oli lähinnä rasittava, ja jossain vaiheessa hän oli lopettanut puhumisen melkein kokonaan. Yhtään ei ymmärretty, että mikä oli vialla, mutta kai se jokin autismin kirjo oli, koska sitä oli liikkeellä.

Heidän mielestään koko tapaus oli ihan käsittämätön, koska he olivat hyvin älykkäitä eivätkä silti ymmärtäneet sitä, mutta ulkomaiset toimittajat huomasivat kuvamateriaalista heti, että he olivat ajaneet itsemurhaan sairaalasta saadun ulkomaisen lapsen yrittämällä kasvattaa hänestä suomalaisen. Sellainen huomio ei kiinnostanut heitä ollenkaan, mutta siltä oli mahdotonta välttyä kun vainoamassa oli BBC:n ja CNN:n kaltaisia vihollisia.

Myös Petrin elämä tuhottiin nopeasti, sillä hän oli rehtorina toimiessaan suhtautunut vierailta kansoilta ryöstettyihin lapsiin kohdistuvaan kiusaamiseen myönteisesti. Hänen mielestään heidän piti ryhdistäytyä ja etsiä oma suomalainen viiteryhmänsä, josta olisi löytynyt hyvä puoliso lapsien tekemistä varten, ja mitä enemmän muut lapset auttoivat löytämään oikean ratkaisun, sen parempi.

Ulkomaisien toimittajien huomio oli Petrille valtava shokki, sillä hän oli kuitenkin samaistunut vahvasti muihin sorrettuihin ja koki itsensä pelastajahahmoksi. Varsinkin neekeriorjuus oli hänelle tärkeä asia, koska hän oli nähnyt sitä paljon elokuvissa, ja hän pystyi näkemään peilikuvallaan ruskean ihon ja kähärän tukan, joten hän ei pitänyt ollenkaan siitä, että toimittajat kutsuivat häntä natsiksi ja orjapiiskuriksi ja vaativat saada tietää enemmän hänen tekemistään rikoksista ihmisyyttä vastaan.

Anna-Liisa joutui geenitestien takia todella hankalaan tilanteeseen, sillä hän oli opiskellut psykoterapeutiksi ja tottunut esiintymään ammatillisena auktoriteettina hölistessään jotain, mistä ei oikeasti tajunnut yhtään mitään.

Kun sitten paljastui, että suurin osa asiakkaiden ongelmista johtui siitä, että joko he olivat vaihdokkaita tai joku perheenjäsen oli vaihdokas, hänen täytyi alkaa pohtia, että tunnustaisiko olevansa pelkkä rahan ja sosiaalisen statuksen perässä juokseva paskapuheautomaatti, vai leimautuisiko natsiksi ja ottaisi sen riskin, että joku asiakkaista tulisi vetämään häntä pataan.

Heikillä oli samankaltainen ongelma, sillä hän toimi opettajana sellaisella paikkakunnalla, jossa oli runsaasti teollisuutta ja näin ollen myös ulkomaisia vaihdokkaita, ja koululaitos oli tehnyt kovasti töitä saadakseen heidät kesytettyä suomalaisien käyttöön.

Hän oli noudattanut käskyjä ilomielin, sillä natsina heilumisesta sai kusta tukkaan, mutta hän ei ollut tiennyt, mihin käskyillä pyrittiin, koska sellaiset seikat eivät kiinnostaneet häntä ollenkaan. Kuitenkin hän oli ottanut oma-aloitteisesti osaa opettajiin kohdistuvan väkivallan torjumiseen, sillä hän oli kovin kiinnostunut omasta turvallisuudestaan, ja sen johdosta häntä epäiltiin leipääntyneiden opettajien puolesta ajatelleeseen salaliittoon kuulumisesta.

Oppilaiden hyvinvointi kiinnosti häntä niin vähän, että tuli ihan yllätyksenä, että poliisi yhdisti hänet nopeasti kolmeenkymmeneenkahdeksaan kuolemantapaukseen, sillä hän ei muistanut, että oppilaita oli kuollut paljon.

Syyte tulisi luultavasti murhiin osallistumisesta, koska ei ollut mitään syytä epäillä, että vahingolla olisi ollut jotain osuutta asiaan, ja salaliiton toiminta oli ollut erittäin julmaa.

Nyt hänellä olisi ollut syytä olla ainakin sen verran rehellinen, että olisi tunnustanut olevansa niitä matalan älykkyystason miehiä, jotka eivät ihan oikeasti kyenneet erottamaan kansoja tai edes vaaleaihoisia rotuja toisistaan, ja ehkä myös kertoa ainakin sen verran työmoraalinsa todellisesta laadusta, että hän oli saanut kusta päähän siitä hyvästä, että jotkut oppilaat olivat niin tyhmiä, etteivät he osanneet käyttäytyä kuin suomalaiset. Hän oli monet kerrat onanoinut itsensä uneen muistellessaan, kuinka kärsivällinen natsiyli-ihmisen piti olla kun hän yritti kasvattaa tyhmistä oppilaista suomalaisia, koska silloin hän oli totisesti tiennyt olevansa valtavan paljon älykkäämpi kuin joku muu.

Irma ei ymmärtänyt, mistä geenitesteissä oli kysymys, mutta se taisi olla jotain vakavaa, sillä ne hienot ihmiset, jotka kehuivat häntä, olivat ohjeistaneet häntä pitämään lapsiaan silmällä ja raportoimaan havainnoistaan, koska liikkeellä oli jonkinlaista kurittomuutta ja kapinaa.

Luultavasti kyse oli taas kerran konsolipeleistä, koska ne vaikuttivat olevan kaiken pahan alku ja juuri.

Kauko ymmärsi, että jälkien peitteleminen oli menossa todella hankalaksi, sillä hän työskenteli televisiossa tuottajana ja tiesi tarkalleen, millaista paskaa julkinen keskustelu oli.

Hän oli etsinyt baareista päteviä asiantuntijoita kommentoimaan tapahtumia ja hölöttämään keskenään, sillä ankaralla harjoittelulla saavutettu pätevyys paskanjauhamisessa näytti todella hyvältä televisiossa. Parhaimmillaan se oli kuin täydellisyyteen saakka harjoiteltu urheilusuoritus, mutta kansainvälisen huomion takia huomio keskittyi nyt sisältöön, jota ei paljon ollut. Suu kävi kun aivot toimivat joutokäynnillä ja kaikki aiheet käsiteltiin aivan samalla tietämättömyydellä, joten jos joku tiesi oikeasti jotain, niin sitä varten oli erillisiä keskusteluohjelmia, jotka eivät liittyneet tähän rinnakkaisuniversumiin.

Ilman aivotonta pajatusta julkisuuteen tihkuvat tosiasiat hallitsisivat kohta julkista keskustelua, ja vaihdokkaat ja ulkomaiset vieraat esiintyivät mieluummin rinnakkaisuniversumin ulkopuolella.

Urmas oli psykologi ja hänellä oli valmiina tällaisia tilanteita varten keksitty tieteellinen totuus, joka perustui siihen, että kaikki muut kansat olivat niin kesyjä, että jo pelkkä ulkomaisen vaihdokkaan tarve paeta maasta oli merkki niin vakavista mielenterveydellisistä ongelmista, että vaihdokkaat pitäisi kuntouttaa olemaan hyödyksi suomalaisille.

Varsinkin ruotsalaiset olivat sellaisia neitihomoja, ettei heidän olisi pitänyt suuttua mistään, joten oli tieteellinen tosiasia, että pakkokeinojen käyttäminen kuntoutuksessa oli perusteltua.

Julkisessa keskustelussa hänen viisautensa otettiin ilolla vastaan, mutta ulkopolitiikassa siitä oli niin paljon haittaa, että hänet suljettiin nopeasti julkisen keskustelun ulkopuolelle. Siitä syntyi närkästynyttä keskustelua sananvapauden rajoittamisesta, koska asiantuntijoiden vapaus päästää ilmoille aivopieruja oli uhattuna, mutta kansa tyytyi siihen, että pääministerin mielestä ulkopolitiikka oli liian tärkeä asia, jotta sitä kannatti antaa kaiken maailman kallonkutistajien ja konitohtoreiden pilattavaksi.

Kuntouttamisen sijaan ruotsalaiset vaihdokkaat pyrittiin löytämään nopeasti, jotta heidät voitiin huijata lähtemään Ruotsiin ennen kuin he alkaisivat riehua, sillä heitä oli niin paljon, että järjestäytyminen ei olisi ongelma.

Lääkäreiden ja sairaanhoitajien keskuudessa heräsi pelko kostotoimenpiteistä, sillä kansa ei osannutkaan arvostaa sitä, että sille oli valmistettu julkkiksia, vaan merkittävä osa siitä piti tähän tarkoitukseen käytettyjä vauvoja uhreina, koska heitä oli siroteltu sellaisiin paikkoihin, joissa he tulisivat toivon mukaan varttuessaan hulluiksi ja muuttuisivat lopulta taiteilijoiksi tai edes julkisuudenkipeiksi tyrkyiksi. Varsinkin kaupunkilaiset närkästyivät siitä hyvästä, että heitä käytettiin tällä tavalla, mutta maalaisetkaan eivät olleet tyytyväisiä, koska maaseutu oli hyvä paikka saada kaupunkilainen sekoamaan ja siitä seurasi joskus vähän kuolemantapauksia.

Vähitellen paljastui myös, että yhtäältä isäntäväkeä yritettiin jalostaa tuottavammaksi vaihdokkaiden avulla, mistä oli syntynyt sivutuotteena monta murhamysteeriä, ja toisaalta sitäkin tarvittiin muualla ja muualta vaihdossa tullut jäte saattoi seota ja muuttua vaaralliseksi, koska se ei kyennyt sopeutumaan isäntäväen elämään ja maaseudulla oli helppo jumittua siihen.

Ihmeellisen suuri osa kansasta ei kyennyt tajuamaan, ettei munakasta voi tehdä rikkomatta munia ja nämä tällaiset tapaukset olivat oikeastaan isänmaan puolesta kuolemista, koska kyse oli sentään rodun jalostamisesta ja vaurauden tuottamisesta.

Sosiaalinen media täyttyi väkivaltafantasioista, joissa lääkärit ja sairaanhoitajat olivat uhrien rooleissa, jotta kansa huomaisi heidän hätänsä. Niissä syyllistettiin ahkerasti varastettua arvotavaraa ja sen tilalle jätettyä hylkytavaraa, mutta ensimmäiset kostot eivät kuitenkaan liittyneet näihin asioihin vaan lapsien ryöstämisen sivuseurauksiin.

Iiro oli ensimmäinen, joka tappoi sairaanhoitajan kostoksi, ja syy siihen oli se, että hän oli perustanut perheen vahingossa siskonsa kanssa. Sitä oli tapahtunut vaihdokkaille paljon, koska he kärsivät samanlaisista ongelmista, ja moni muukin päätyi samaan ratkaisuun.

Koston kohde taas oli sijoittanut hänen perheeseensä vieraan lapsen vain muutamaa kuukautta aikaisemmin ja siitä oli todisteena sairaalassa otettu valokuva.

Geenitestit ja niihin liittyvä rikostutkinta paljastivat Ellille, ettei hän ollutkaan narsistin uhri vaan vaihdokkaan nyrkkeilysäkki, ja väkivalta johtui siitä, että hän yritti kasvattaa ruotsalaisesta miehestä suomalaista.

Hänen aviomiehellään oli rahanarvoisia kykyjä, mutta myös niin vakavia sopeutumisongelmia, että tämä oli houkuteltu avioitumaan hänen kanssaan, jotta lapsista tulisi kesympiä. Vaihdossa oli tullut jotain paskaa, jolta olisi voinut tulla myös turpaan, ellei juoni olisi paljastunut ennen kuin nämä vaihdokkaat ehtivät kasvaa isoiksi, eli kuvio olikin täysin erilainen kuin hän oli iltapäivälehtien tarjoaman asiantuntemuksen perusteella luullut.

Aijalle geenitestin tulos aiheutti epätodellisen tunteen, sillä Karpaatit olivat hänelle tuttuja lähinnä kauhuelokuvista. Hän ei tosin ollut Transilvaniasta vaan luultavasti Puolasta, mutta silti hän ei olisi aikaisemmin uskonut, että sieltä voisi päätyä vauva jotain kautta Mikkeliin.

Hänelle oli kotona opetettu, että hänen vähän erikoinen ulkonäkönsä johtui siitä, että hän näytti jonkin verran venäläiseltä, joten testi vahvisti sitä vaikutelmaa, että hänen niin sanotut vanhempansa käyttivät mielipiteenvapautta tekosyynä, jonka avulla saattoi puhua paskaa syyllistymättä valehtelemiseen.

Toimittaja, yrittäjä ja kunnallispoliitikko ryyppäsivät baarin nurkkapöydässä melkein hautajaistunnelmissa, sillä heidän pienelle salaliitolleen oli selvinnyt, miksi kansa jatkuvasti lisää menestyjistä kertovia uutisia ja varsinkin vauvauutisille oli valtavan paljon kysyntää. Samasta syytä piti ihmetellä, että mitä tehdään kun lasten ja vanhempien luonteet eivät sovi ollenkaan yhteen ja yritykselle on vaikea löytää jatkajaa kun yrittäjän lapsista nyt vain ei kerta kaikkiaan ole siihen.

Kalevi ei pystynyt uskomaan, että hän oli puoliksi venäläinen, sillä hänen vanhempansa ja isovanhempansa olivat näyttäneet stereotyyppisiltä suomalaisilta ja hänen mielestään se merkitsi sitä, että hänenkin täytyi olla suomalainen. Poikkeava ulkonäkö johtui hänen mielestään pelkästään siitä, että Volgan mutkasta tulleilta mongoleilta perityt piirteet olivat hypänneet muutaman sukupolven yli.

Asia oli selitetty hänelle monta kertaa hänen pitkän elämänsä aikana, joten geenitestien täytyi olla huijausta.

Geenitesti paljasti Sadulle, että hänen sukulaisiaan olisi vaikea löytää, sillä hän oli sekarotuinen kuin merimies, jonka sukujuuret ovat sadoissa satamakaupungeissa ympäri maailmaa. Hän oli kuitenkin syntynyt kaukana satamakaupungeista Itä-Suomessa, joten urakka ei ollut yhtä suuri kuin monen vilkkaassa satamakaupungissa

syntyneen vaihdokkaan kohdalla, vaan riitti kun huomio keskitettiin lähiseudun lentokenttää, jolla ei ollut koskaan ollut kovin paljon liikennettä.

Sen sijaan siihen, että nainen, joka ei näyttänyt olevan kotoisin mistään, näytti kuitenkin niin paljon suomalaiselta, ettei asiasta ollut syntynyt keskustelua aikaisemmin, ei saatu kunnollista vastausta koskaan.

Lenni ei yllättynyt kun geenitesti paljasti, ettei hän ollutkaan suomalainen, sillä hänestä oli yritetty kasvattaa suomalaista pakottamalla hänet luopumaan kaikista vieraalle kansalle kuuluvista käyttäytymismalleista. Hänellä oli paljon arvokkaita taipumuksia, joita kenelläkään muulla niin sanotussa suvussa ei ollut mainittavaksi asti, mutta silti niin sanotut vanhemmat olivat osoittaneet epäilevänsä sairaalan toimintaa ainoastaan silloin kun he olivat olleet kateellisia muiden sieltä saamista lapsista.

Nyt tällaiset paskiaiset olivat muka vain yksittäistapauksista, mutta hänen oman lapsuutensa perusteella kokonainen lähiö saattoi olla tätä melkein pelkästään paskaa eikä se ollut erottunut joukosta niin paljon, että siihen olisi kiinnitetty huomiota.

Muun maailman täytyi saada tietää tosiasioista, joten hän ei käynytkään hoitamassa suhdetta vanhempiinsa kirveen kanssa, vaikka mieli teki, vaan alkoi kirjoittaa kirjaa elämästään, koska sillä tavalla oli mahdollista päästä eroon koko roskavaltiosta.

Hän päätti keskittyä kouluvuosiinsa, sillä niitä ei ollut aikaisemmin tehnyt mieli muistella, mutta totuus näkyi luokkakuvista ja nyt oli myös käyttöä opettajilta kuullulle marmatukselle sairaalasta saamistaan lapsista. Joskus harvoin sieltä oli satuttu saamaan niin korkeaa laatua, ettei valittamisen aihetta ollut, mutta yleensä oli oltu tyytymättömiä siihen, että muut olivat saaneet vähän parempia lapsia, ja joskus oli saatu niin huonoja lapsia, että piti ihan odottaa, että he kuolisivat niihin ongelmiin, joita suomalaisen opettajan kasvatettavaksi annetulla ulkomaisella lapsella saattoi olla.

Jälkikäteen ajateltuna natsien uskollisia perskärpäsiä oli ehkä palkittu antamalla heille sairaalassa hienoja lapsia, ja asiasta saisi selkoa jos kansainvälinen huomio

kohdistuisi siihen. Jos kyse ei olisikaan siitä, niin joka tapauksessa paljastuisi jotain muuta, mistä suomalaiset täytyisi saada vastuuseen, koska heidän kansanluonteensa olisi ansainnut sairausluokituksen.

Kimille geenitesti kertoi, että hänen oli aika vetäytyä eläkkeelle politiikasta ja haukkua vanhempinaan tuntemansa hyypiöt ja oma puolueensa pystyyn, sillä hän ei olutkaan ulkopolitiikan mestari, joka kykeni olemaan hyvissä väleissä venäläisien kanssa silloinkin, kun Venäjän ja Suomen välit olivat huonot, vaan niin vähän sukua suomalaisille, etteivät venäläiset osanneet suhtautua häneen samoin kuin suomalaisiin, ja niin paljon sukua venäläisille, että hän tuli loistavasti juttuun heidän kanssaan.

Näitä ulkopolitiikan mestareita löytyi runsaasti, sillä ulkomaiset vaihdokkaat tekivät usein lapsia keskenään, koska heillä oli samanlaisia ongelmia yhteiskuntaan sopeutumisessa, ja näitä sitten istutettiin suomalaisien sekopäiden perheisiin odottamaan, että heille keksittäisiin hyötykäyttöä. Kimi oli suomenvenäläiseltä pariskunnalta ryöstetyn isän ja italialaiselta pariskunnalta ryöstetyn äidin lapsi, mutta hänen niin sanotut vanhempansa olisivat näköjään huolineet lapsekseen vaikka marakatin jos sitä olisi kehuttu neuvolassa, ja näin hän oli päätynyt politiikkaan edustamaan suomalaisia sekopäitä, joille laadun takeeksi riitti se, että heitä edusti vaihdokas.

Paras ulkomainen karja löytyi syrjäseuduilta ja parhaimmillaan se harhaili Suomessa täysin eksyksissä, teki muutaman lapsen natsien käyttöön ja kuoli lopulta yksinäisyyteen, sillä tällaisien vaihdokkaiden lapset olivat mainioita hyväksikäytettäviä jos heihin oli saatu sen verran suomalaisia geenejä, että heidät saatiin yhteiskunnan sisäpuolelle syrjäytymään. Yksinäisyyttä voitiin lääkitä esimerkiksi amfetamiinilla, jotta ryöstösaalis jaksoi kuitenkin työskennellä suomalaisien hyväksi, mutta todellisia ulkopolitiikan mestareita siitä ei saatu, koska se syrjäytyi myös suomalaisen yhteiskunnan ulkopuolella.

Suurista kaupungeista olisi saatu parempaa ulkopolitiikan osaamista, mutta se olisi luultavasti lähtenyt omia aikojaan pois Suomesta, ja näin oli onnistuttu luomaan

Suomen ulkopolitiikka, jota lapsenryöstäjät kehuivat erinomaiseksi huolimatta siitä, että se oli aina eksyksissä eikä ymmärtänyt ollenkaan, mitä muualla maailmassa tapahtui. Parhaimmillaan se oli silloin kun viriteltiin yhteistyötä ulkomaisien syrjäseutujen kanssa, mutta koska rodunjalostuksesta ei kerrottu vaihdokkaille, nämä eivät osanneet käyttää tilaisuutta hyväkseen.

Kuitenkin se oli paljon parempaa osaamista kuin normaali suomalainen ulkopolitiikan osaaminen, jossa kaikki se, mitä venäläisistä tiedetään ja mitä venäläiset itsestään puhuvat, unohtuu kätevästi heti kun on vähänkin toivoa siitä, että olisi mahdollista tienata rahaa tekemällä yhteistyötä venäläisien kanssa. Kokonainen pseudohistoria tulla mätkähtää valmiina jostain kun perseen nuolemisen ammattilaiset tekevät sitä, mitä parhaiten osaavat.

Riina oli luullut potevansa kaksisuuntaista mielialahäiriötä, mutta geenitesti paljasti, että hän oli puoliksi kreikkalainen ja puoliksi suomalainen sekopää, joten hän sai elämänsä kätevästi hallintaan muuttamalla Kreikkaan, jossa suomalaista puoliskoa oli helpompi pitää aisoissa.

Alpo ei uskonut suomalaisen herrarodun ylemmyyteen eikä halunnut Suur-Suomea, mutta hän kuitenkin piti natseista, koska he antoivat hänen ammentaa voimaa tietämättömyydestä. Viihde ja urheilu riittivät hänelle yleissivistykseksi, ja hän ryhtyi vaikka tappelemaan jos joku ei muuten tajunnut, ettei häntä ollut lainkaan sopivaa pitää tietämättömänä.

Hänellä oli sellainen käsitys, että vauvojen vaihtamisen aiheuttamat ongelmat korjaantuisivat kun järjestettäisiin teemapäivä, josta kaikki saisivat hyvät fiilikset, koska se tehokas tapa parantaa maailmaa.

Oivalluksesta aiheutui paljon erimielisyyksiä, sillä moni muukin oli lauennut omia aikojaan tuntemaan tilanteen kaikkein parhaiten, mutta hän tiesi kuitenkin olevansa oikeassa ja riiteleminen oli hyvä asia, koska se todisti osaltaan, että suomalaiset elivät lähes täydellisessä maailmassa.

Alpo oli oppinut elokuvista ja televisiosarjoista, miltä näkymättömät uhat näyttivät, ja hän oli edennyt opinnoissaan jo kauan sitten niin pitkälle, että jollei sarjamurhaaja näyttänyt hänen mielestään uskottavalta, niin kiitosta ei herunut. Hän tunnisti myös terroristit ja pedofiilit, sekä ne tyhmät ihmiset, jotka joutuivat näkymättömien saalistajien uhreiksi, ja hän itse edusti älykästä sankarityyppiä, jonka tehtävä oli valistaa muita.

Hän tiesi, että suomalaisella on silmät, suu ja vaalea iho, joten ulkomaisia vaihdokkaita ei voinut olla paljon, ja se vähä, mitä heitä oli, oli niitä tyhmiä ihmisiä, jotka luottivat näkymättömiin saalistajiin. Vauvanryöstäjät olivat evoluution työkaluja, niin kuin myös terroristit ja sarjamurhaajat, joten ongelma oli korjaantumassa itsestään, koska evoluutio oli korjaamassa tekemiään virheitä, ja se selvästikin paiski töitä tosissaan, koska terroristeja ja sarjamurhaajia oli koko ajan enemmän.

Älykkään sankarityypin aika meni riidellessä, koska sen tarpeelle valistaa kansaa ei ollut mitään käyttöä, ja mitä enemmän Alpo riiteli, sitä turvallisemmaksi paikaksi hän suomalaisen yhteiskunnan koki.

Geenitestin jälkeen Jussi ymmärsi olevansa viisaampi kuin oli luullutkaan, sillä hänen oli tehnyt nuoruudessa mieli teurastaa se akkalauma, joka yritti painostaa häntä tulemaan sahalle töihin. Silloin hän ei ollut vielä ymmärtänyt, että jopa täydellinen psykopaatti pääsi sairaanhoitajaksi, ja nyt häntä vitutti se, että akkalauma oli jäänyt teurastamatta, koska hän olisi voinut paeta todelliseen kotimaahansa ja sulautua siellä kantaväestöön täydellisesti.

Pauliina ymmärsi, että käynnissä oli ryöstö, sillä hän oli ajatellut paljon kehitysmaita ja sitä, kuinka Suomi oli alle sadassa vuodessa noussut kehitysmaasarjasta kehittyneiden maiden joukkoon.

Syy oli siinä, että herrakansa kykeni sopeutumaan muutoksiin tuottamalla sellaista lahjakkuutta, mitä kulloinkin tarvittiin, mutta alempirotuinen kansa ei kyennyt vaan jäi kehittymättömäksi.

Lahjakkuus oli Suomessa kuin voikukka, joita kasvoi joka puolella niin paljon, että niitä saattoi olla ongelmaksi asti, ja nyt tyhmemmät kansat olivat alkaneet korjata tätä satoa itselleen keksimällä ihmeellisen tarinan vaihdokkaista ja syyllistämällä suomalaisia siitä, että heillä oli tällainen kyky.

Jokainen täysijärkinen suomalainen ymmärsi, että lahjakkuutta piti syyllistää, koska se käyttäytyi kuin rikkaruoho ja sille piti koko ajan muistuttaa, että sen täytyi sopeutua yhteiskuntaan, joten tarina oli kehitetty sellaiseksi, että lahjakkuuden oli helppo uskoa siihen,

Hän oli rajojen sulkemisen kannalla, sillä jos tämä arvokas luonnonvara todellakin lähtisi pois, niin Suomi olisi sitten taas kehitysmaa.

Natsipsykopaatit olivat saaneet häärätä kaikessa rauhassa sillä välin kun Seppo oli yrittänyt johtaa ammattikoulun käyneiden miehien taistelua feminismiä vastaan, mutta koska hän kuului Perussuomalaisiin, hän tiesi, että jos löytyi jotain epäoikeudenmukaisuutta, niin hänen tuli pummia ääniä seuraavia vaaleja varten esiintyen pelastajahahmona, joka tiesi asiasta oikeasti jotain, sillä hän halusi päästä eduskuntaan.

Näin hänestä tuli ensimmäinen poliitikko, joka joutui selittelemään julkisuudessa, miksi peilin käyttäminen oli liian vaikeaa, sillä geenitestiä ei oikeasti tarvittu vaan hänet olisi voinut tunnistaa ulkomaalaiseksi myös ulkonäön perusteella.

Kuitenkin totuuden paljastumisesta oli hänelle hyötyä, koska se auttoi ymmärtämään, ettei hänen tarvinnut kiukutella sen takia, että suomalaiset naiset olivat rumia ja vastenmielisiä, vaan hänen tuli kiukutella sen takia, että hänet oli kasvatettu uskomaan, että hänen täytyi yrittää pitää suomalaisia naisia haluttavina.

Vuoden kuluttua hän oli jo innolla mukana polttamassa kotikaupunkiaan maan tasalle, sillä vaihdokkaat olivat poliittisessa keskustelussa pelkkä sivujuonne ja huomio kohdistui vastuuseen, jota yritettiin kasata vihollispuolueille ihmeellisien salaliittoteorioiden avulla. Myös uhrien puolesta ajatteleminen oli tärkeää, koska kaikki puolueet halusivat valjastaa tyytymättömyyden osaksi omia vaalikampanjoitaan, joten vaikka moni natsipsykopaattien uhriksi joutunut poliitikko irtaantui politiikasta ja alkoi pitää koko yhteiskuntaa vihollisenaan, useimmilta poliitikoilta jäi kuitenkin huomaamatta, että suuri osa uhreista oli aivan Saatanan vihaisia kaikille puolueille, ja politiikan jättäneiden tilalle löytyi nopeasti uusia pyrkyreitä, jotka yrittivät voittaa seuraavat vaalit puhumalla paskaa.

Jos näistä asioista olisi puhuttu totta, niin kaupunkien polttaminen olisi voinut jäädä tekemättä, sillä ei ollut mitenkään vaikeaa tajuta, että kaupunkeihin varastoitu tuore veri oli katkomassa tunnesiteitään Suomeen silkan raivon avulla ja kaupunkeihin dumpatulla maalaisjätteellä oli runsaasti entisaikojen orjanomistajien taipumuksia, jotka olivat niin ikään omiaan auttamaan tilannetta kehittymään rumaksi, mutta koska poliitikoille oli tärkeintä löytää hyvä vaalikarja, jolta sai ääniä puhumalla paskaa, niin jopa näin itsestään selvä asia tuli yllätyksenä huolimatta siitä, että geenitestit veivät aikaa ja siten myös ajattelemiseen olisi ollut aikaa.

Espanjaan muodostuneelle suomalaisvähemmistölle testit aiheuttivat vakavan identiteettikriisin, sillä parhaiten sinne sopeutuneet suomalaiset olivatkin todellisuudessa joko espanjalaisia tai vahvasti sukua espanjalaisille, ja niillä, joille tuotti vaikeuksia sopeutua sinne, oli liikaa sukulaisuutta suomalaisiin.

Edes yhtä ainutta siihen kuuluvaa suomalaista ei onnistuttu löytämään, vaikka kaduilla elikin jonkin verran sellaisia suomalaisia, jotka oli sijoitettu sairaalassa itseään suomalaisiksi luulleiden espanjalaisien perheisiin kun niiden lapset oli rosvottu suomalaisien käyttöön, sekä niihin jemmattuja muihin kansoihin kuuluvia arvotavaroita.

Irmelille geenitestit paljastivat karun totuuden suomalaisien älyllisestä ja moraalisesta tasosta, sillä hänet oli rosvottu campanialaiselta perheeltä ja hänen omat lapsensa löytyivät Keskustapuolueen ja Perussuomalaisien nuorisojärjestöistä, joissa heistä valmennettiin suuria suomalaisia johtajia. Kumpainenkaan ei näyttänyt suomalaiselta, vaan pikemminkin napolilaiselta yrittäjältä, mutta kukaan ei vaikuttanut panneen sitä merkille, vaikka heidän ympärillään pyörikin kaiken maailman rasisteja ja nationalisteja.

Lauri ilahtui saadessaan tietää, että poliitikkojen lapsista oli pyritty tekemään maanläheisiä johtajia, jotka oli opetettu uskomaan natsien puheisiin, sijoittamalla heitä vähän sinne ja tänne, sillä hän oli päätoimittaja ja uskoi, että demokratia toteutuisi vasta kun poliitikot lakkaisivat palvelemasta kansaa ja alkaisivat totella häntä. Kaikki, mikä vei kehitystä siihen suuntaan, oli pelkkää edistystä, ja hän oli tyytymätön ainoastaan siihen, ettei häneltä oltu kysytty, mihin poliitikkojen lapsia piti sijoittaa ja kuinka näitä tuli kouluttaa.

Riemu vaihtui kuitenkin vihaksi kun paljastui, että hän oli itse kasvattanut entisen ministerin lasta, jolle oli haluttu hyvä yleissivistys, sillä hänellä piti olla oikeus olla suojassa kaikelta tällaiselta paskalta.

Martti oli kuvitellut, että suomalaiset oli aivopesty vihaamaan suomalaisuutta, sillä häntä oli haukuttu siksi, että hän oli tavallinen suomalainen, mutta rikostutkinnassa paljastui vähitellen, että hänen isänsä oli annettu vaihdossa Suomeen ryöstetylle ulkomaiselle yrittäjälle ja muut lapsirosvot olivat odottaneet tältä ryöstetyiltä lapsilta paljon. Yrittäjä oli kuollut vasta paljon myöhemmin eikä siinä vaiheessa oltu vielä tiedetty, etteivät he kyenneet oppimaan yritystoiminnasta paljon mitään, joten hänestä oli suunniteltu aluksi tärkeää rahanlähdettä, mutta yrittäjän kuoleman jälkeen oli alettu uskoa, että vaihdossa olikin annettu parempi lapsi ja hänestä oli tullut monelle lähiseudun asukkaalle valtava pettymys.

Geenitesti ei paljastanut Sinikalle mitään ihmeempää, mutta hänen elämänsä muuttui kuin taikaiskusta kun hän valikoitui niiden tavallisien kaduntallaajien joukkoon, joilta pyydettiin lyhyttä kommenttia vaihdokasskandaalista television aamulähetystä varten, sillä hän erehtyi miettimään ääneen, että vauvojen vaihtaminen saattoi liittyä siihen, että Suomen lainsäädännön takia leski jäi helposti ilman perintöä, mutta lapsia oli hyvin vaikea jättää ilman perintöä. Vaikutti suoraan sanottuna siltä, että se suojeli sairaalassa annettuja vieraita lapsia ja halveksi puolisoa, jonka sentään saattoi valita itse.

Tappouhkauksien määrä oli valtaisa, ja ensimmäisen murhayrityksen jälkeen hän opetteli elämään jatkuvasti vartioituna salaisessa paikassa

Veeti oli niitä konservatiiveja, jotka viihtyvät kesät puistoissa kaljapussien kanssa, ja geenitestit olivat hänelle iloinen asia, sillä hän sai tietää olevansa oikeutettu suuriin vahingonkorvauksiin ja vieläkin suurempaan perintöön, koska hän oli syrjäytynyt sen seurauksena, että rikkaaseen perheeseen oli sijoitettu ammattirikollisen lapsi joko kostoksi jostain tai siksi, että perhe oppisi luottamaan rikollisiin.

Ei hän turhaan isänmaallisia helyjä käyttänyt, vaan siksi, että massi oli hänelle maailman tärkein asia. Jos oli tullut vähän spurguunnuttua, niin mitäpä sitten, kunhan hän vain ehtisi elää niin kauan, että saisi kerättyä omat massinsa talteen.

Rikostutkijat kyselivät Kaisalta, kuinka hän oli kohdellut anoreksiaan kuollutta tyttöään, sillä tämän oikeat vanhemmat löytyivät geenitestien avulla espanjalaisesta maalaiskylästä ja monet suomalaiset olivat rääkänneet vierasrotuisia vaihdokkaita yrittäessään pakottaa heidät muuttumaan suomalaisiksi, mutta hän oli akateemisesti koulutettuna naisena aivan liian älykäs uskomaan sellaiseen roskaan.

Pirjo oli ollut suomalainen ja hänen poikkeava ulkonäkönsä oli johtunut 4G-säteilystä, eikä Kaisa ollut tehnyt mitään väärää pyrkiessään tekemään hänen elämästään Helvetin, jotta hän olisi pyristellyt ulos säteilyn haitallisista vaikutuksista.

Missään tapauksessa Kaisa ei ollut rasisti vaan Pirjo oli näyttänyt säteilymutantilta, joista kerrottiin nettivideoissa.

Annikki oli ylpeä pojastaan, sillä tästä oli varttumassa lahjakas nuori mies.

Hän olisi halunnut tämän ryhtyvän juristiksi, koska oli tärkeää osata tulkita lakipykäliä omaksi edukseen, mutta tämä halusikin hänen harmikseen ryhtyä muusikoksi. Siitä riitti aihetta erimielisyyksiin, mutta hän pääsi kuitenkin

voivottelemaan muille ja mainostamaan samalla suvussaan periytyvää lahjakkuutta. Sitä suvussa todella oli, mutta sitä ei ollut periytynyt hänelle vaan hän oli onnistunut opiskelemaan vaivaiseksi opettajaksi ja opetti oppilaille sitä, mitä virkamiehet olivat opettanet hänelle, joten pojan lahjakkuus oli tervetullut mahdollisuus päästä kehumaan itseään.

Geenitestit kuitenkin paljastivat, että poika olikin ryöstetty teollisuudesta ja annettu hänelle jemmaan. Hän yritti todistella syyttömyyttään korostamalla sitä seikkaa, että teollisuus oli niin tärkeä rahan lähde, ettei siitä tohdittu puhua pahaa, ja vaikkei se ollut totta, niin se oli silti hyvä selitys, koska sitä käytti moni muukin.

Suomalainen rahanahneus ja ruskeakielisyys eivät oikeasti selittäneet sitä, että hän oli ottanut omakseen sairaalasta saadun lapsen, joka oli niin vieraan näköinen, ettei sitä voinut selittää syrjähypyllä, koska siinä tapauksessa olisi periytynyt edes äidin piirteitä, mutta teollisuutta piti haukkua, koska ruskeakielisyydellä piti saada lisää rahaa ja aina välillä oli sellaista puhetta, että nuoleskelun sijaan olisi pitänyt tehdä enemmän työtä. Jos oli sellaista puhetta, niin sitten oltiin vihaisia ja syytettiin teollisuutta sortajaksi, ja se, että vauvojen ryöstäminen oli yksi tapa saada lisää raha ilman, että olisi itse joutunut tekemään enemmän työtä, ei muka liittynyt tähän asiaan millään tavalla eikä siitä niin ollen tarvinnut puhua.

Seuraavaksi paljastui, että hänen omasta lapsestaan oli varttumassa rikollinen, ja se oli sitten sairaalan syytä, koska eihän se häneen voinut liittyä.

Kuitenkin pian paljastui, että Annikin suvussaan oli normaalia olla rikollinen ja hän oli joutunut väärään sukuun, koska vaihdossa oli saatu toiseen pitäjään parempi lapsi, ja vaiheessa hän oli jo täysin vakuuttunut siitä, että geenitestit olivat vain jokin ryssien salajuoni. Kaikki muut eivät olleet vakuuttuneita tästä selityksestä ja se suututti häntä kovasti.

Ellen oli ihmetellyt kauan, että miksei häntä pidetty Ruotsissa ollenkaan ruotsalaisena, vaikka hän oli suomenruotsalainen, mutta vasta geenitesti paljasti, että hän oli puoliksi norjalainen ja puoliksi hämäläinen.

Ruotsalaisessa kansanpuolueessa ei oltu oltu kovin tarkkoja tuoreen ruotsalaisen veren alkuperästä, joten se oli usein peräisin Tanskasta tai Norjasta, ja sen seurauksena moni muukin oli joutunut kuuntelemaan Ruotsin reissulla yrityksiä selittää, että luulot ruotsalaisuudesta olivat perättömiä.

Juuli oli varttunut sellutehtaan läheisyyteen syntyneessä lihavarastossa, mutta rikostutkinnassa selvisi, että hänen vanhempansa oli houkuteltu Kanadan syrjäseuduilta Suomeen ystävyyskaupunkitoiminnan avulla ja hänen oli paiskattu sairaalassa muun ryöstösaaliin sekaan.

Muu varastotavara oli pannut merkille, että Juuli näytti poikkeavalta, mutta sen oli epäilty johtuvan siitä, että hän oli äärioikeistolainen. Tätä viisautta oli opetettu koulussa ja siitä oli kerran käynyt paasaamassa tieteelliseksi auktoriteetiksi kohotettu ääriliiketutkija, joka paasasi nykyään tiedotusvälineissä tieteenvastaisesta ilmapiiristä, koska hänen asiantuntemuksensa ei lähemmin tarkasteltuna ollutkaan muuta kuin pelkkää ennakkoluulojen levittämistä ja muualla maailmassa haluttiin tietää, että oliko hän natsi vai pelkästään natsien käyttökelpoiseksi havaitsema tyhmä kusipää, sillä hänen asiantuntemuksellaan oli luokiteltu jopa Pohjois-Afrikan vaaleita arabeja suomalaisiksi ääriajattelijoiksi, jotka pitäisi sopeuttaa yhteiskuntaan.

Juuli ymmärsi nyt, että kyse oli ollut natsien suunnittelemasta ansasta, sillä kun joutui näiden älykääpiöiden ymmärrettäväksi, alkoi tehdä mieli löytää mitä tahansa muuta seuraa ja alkaa kapinoida, mutta sopivaa ryhmittymää ei ollut löytynyt ja hänet oli lopulta hyväksytty normaaliksi.

Varaston väeltä vei oman aikansa tottua geenitestien tuloksiin, sillä useimmat olivat niin pitkän kierrätysprosessin tuotteita, että olosuhteisiin sopeutuminen oli helppo huomata. Tunteita vältettiin, koska niistä syntyi melkein varmasti ongelmia kun ei tiedetty, miten edes oman perheen muut jäsenet niihin reagoisivat, ja elämään etsittiin iloa päihteistä. Jotkut spurguuntuivat jo murrosiässä ja vanhemmat ikäluokat kirosivat huumekauppiaita, koska nämä olivat syrjäyttäneet vanhan hyvän ajan pirtutrokarit eikä laillisista viinan litkuista saanut oikeaa känniä.

Uusien mielipiteiden omaksuminen oli älykääpiöille vaikeaa, koska ensin piti tunnustella, että mitä mieltä muut niistä olivat, joten oli tullut tavaksi, että kaikenlainen tyytymättömyys purettiin mesoamalla politiikassa ja työmarkkinoilla, koska se vähensi muuta riitelyä. Myös geenitestien takia haluttiin nousta barrikadeille näissä merkeissä ja Juuli haluttiin mukaan toimintaan, koska tuore veri oli paljon edustavampaa kuin moneen kertaan kierrätetty vanha veri.

Juuli koki sen ongelmalliseksi, koska muut omivat uhrin roolin kokonaan itselleen päästäkseen vaatimaan lisää rahaa ja hänen oletettiin jäävän palvelemaan kiltisti muita. Mikään ei oikeastaan muuttuisi ja vauvojen vaihtaminen luultavasti jatkuisi, koska lihakimpaleet tarvitsivat edelleen tuoretta verta.

Niin sanottujen vanhempien mielestä näin tärkeitä asioita piti miettiä ottamalla muutaman kännit eikä hän jaksanut enää kuunnella sitä paskanlässytystä ollenkaan, koska Kanadan viranomaiset pitivät häntä tärkeänä. Se oli outo kokemus, sillä hän oli tottunut olemaan vain yksi lihakimpale muiden kimpaleiden joukossa ja oma kansa kohteli häntä ihmisenä. Hänen mielipiteitään ei tunnusteltu varovaisesti, jotta joku kimpaleista voisi vetää saamistaan tiedon muruista älyttömiä johtopäätöksiä, vaan niitä kysyttiin suoraan, ja oli jopa mahdollista puhua avoimesti kimpaleiden vainoharhaisuudesta, jota nämä ei suostuneet myöntämään todeksi, koska kaikkien piti yrittää esiintyä älykkäinä ja tervejärkisinä.

Kuukauden kuluttua hän eli jo vapaudessa eikä kaivannut ollenkaan ihmeellistä jäteläjää, jossa läheiseksi oletetun ihmisen tekemä itsemurha tuli melkein aina täytenä yllätyksenä ja sen jälkeen käytiin hautajaisissa näyttämässä hetken aikaa surullisilta.

Anittasta oli tehty useita rikosilmoituksia, sillä hän oli haukkunut maahanmuuttopolitiikan vastustajia natseiksi ja rikostutkinnassa oli paljastunut, että se oli natsien keksimä harhautus, jossa tosiasiat peitettiin aivottoman mekkalan avulla.

Hän ei ollut tutustunut natsien rotuoppeihin itse, koska oli ollut helppoa heilua yli-ihmisenä olemalla samaa mieltä kuin muutkin, joten hän ei ollut ymmärtänyt, että maahanmuuttopolitiikan avulla Suomeen oli hankittu lisää arjalaista verenperintöä,

jota oli tarvittu paljon, koska ilman sitä arjalaisuus olisi laimentunut kun kansaan lisättiin muita hyödyllisiä taipumuksia. Sen sijaan hän oli pitänyt natseina kaikkia niitä, jotka eivät pitäneet arabeista, intialaisista ja mustalaisista, ja nyt arabit, intialaiset ja mustalaiset olivat vihaisia siksi, että hän oli auttanut natseja ryöstämään heiltä lapsia rodunjalostusohjelmaa varten.

Tappouhkauksia ei ollut tullut ainakaan vielä, mutta moni halusi hänet vastuuseen teoistaan.

Paavolla oli hätä, sillä perheeseen oli saatu ihmelapsi, jonka avulla voisi saada lisää rahaa, mutta geenitestit olivat pilanneet kaiken ja ihmelapsi oli lähdössä kotimaahansa. Hän oli yrittänyt puhua järkeä vanhalla tutulla rutiinilla, jossa painotettiin sitä, että hän kyllä tiesi, mikä lapsi oli ja lapsen tuli vain hyväksyä se tosiasiaksi, ja lopuksi lausuttiin jokin epämääräinen uhkaus, mutta geenitestin takia tämä lähestymistapa ei enää toiminut ja nettiin oli ilmestynyt video läksytyksestä.

Täysin tuntemattomat ihmiset haukkuivat häntä kaupungilla natsiksi, mutta viranomaisia ei tuntunut kiinnostavan ollenkaan, että hänen yksityisyyttään loukattiin näin törkeästi.

Kun ei ollut ketään, kenelle veisata sitä virttä, että hän oli oikeudenmukainen mies, mutta rajansa hänenkin kärsivällisyydellään oli, hänen alkoi tehdä mieli ajaa autolla väkijoukkoon, jotta hänet otettaisiin vakavasti.

Niilolle geenitesti kertoi, että hänen oli aika alkaa käyttää piilokameraa, koska vaihdokkaita uhkailtiin paljon eikä poliisi ehtinyt kaikkialle. Uhkaileminen oli hyvä kuvata ja ladata nettiin, koska se oli halpa henkivakuutus, mutta uhkausta ei

tullutkaan vaan sen sijaan joku tuntematon hyypiö tuli selittämään, että joku Suhonen oli häneen tyytymätön.

Niilo ei ollut koskaan aikaisemmin kuullut koko tyypistä, mutta se liittyi varmaankin hänen niin sanottuihin vanhempiinsa, joiden niin sanotuista ystävistä hän ei ollut koskaan piitannut. Niin sanotulla isällä oli todella hienoja kavereita, jotka houkuttelivat hänet tekemään töitä viinapalkalla huolimatta siitä, että hänen oli vaikea pitää alkoholiongelmaansa aisoissa, ja niin sanottu äiti taisi olla natsien vakooja, koska tämä oli aina urkkimassa tietoja hänen yksityisasioistaan ja hänen oli täytynyt pilata maineensa moneen kertaan, koska tällä oli vimmattu tarve saada hänet jonnekin hyväksikäytettäväksi saadakseen itse kehuja.

Moni uhkailija oli tehnyt itsemurhan sen jälkeen kun video oli paljastanut, että ruskeakielisen ulkokuoren alla piili vihamielinen ja manipuloiva kusipää, ja Niilo toivoi saavansa sitä kautta selville, että kuka tämä Suhonen oli, mutta ainakaan hänelle ei kerrottu, että Suhonen olisi tappanut itsensä.

Olisi ollut paljon mukavampaa jos Suhonen olisi tullut soittamaan poskea itse, mutta natsien ajattelijat vaikuttivat olevan aina munattomia nyyhkyjä, koska heikäläisiä oli vaikea saada satimeen.

Vuokko oli varttunut Kokoomuksen yrityshautomossa, joka toimi siten, että ulkomaalaisien ja muiden puolueiden yrittäjien lapsia nakattiin työväenluokkaan ja heidän lapsensa vuorostaan vaihdettiin Kokoomukselle uskollisien ihmisien lapsiin, koska he kuitenkin perustaisivat yrityksiä, jos onnistuisivat toipumaan päihteisiin ja mielenterveyteen liittyvistä ongelmista, ja tarvitsivat oikein ajattelevia perillisiä.

Näin Vuokkokin oli oppinut elämään leveästi muiden rahoilla ja paasaamaan, että vaikeuksista piti nousta rikkauksiin ilman muiden apua, mutta hän ymmärsi myös, että ihmelapsia tarvittiin, jotta hänen kaltaisensa voisivat jatkossakin olla yläluokkaa.

Geenitestit olivat hänelle kauhistus, joten hän kehitteli hyvät salaliittoteoriat, joiden avulla voisi pelotella ihmelapsia pysymään suomalaisina tiukkaamalla, että kuka oli

lähettänyt sinut tänne vakoilemaan ja sabotaasia tekemään. Oliko se venäläinen vai joku muu isänmaan vihollinen?

Näillä opeilla oli saatu monta lasta kunnioittamaan Kokoomuksen natseja, mutta sitten netissä alkoi levitä video, jossa hän oli ystävineen pitämässä puhuttelua ihmelapselle. Santarmia kävi hakemassa ihmelapsen pois ja hän itse pääsi natsipsykopaatin maineeseen kun oli kaksitoistavuotiaalle lapselle sellaista mennyt tekemään.

Hänen mielestään tämä ei ollut oikein, mutta ymmärrystä ei herunut miltään suunnalta, koska omat liittolaisetkin hylkäsivät kun jäi näin komeasti kiinni.

Tilanne oli vaikea, sillä omaisuudelle oli löytynyt oikeat perijät ja vaikka käenpoikaset olivat järjestäytymässä aseelliseen vastarintaan, niin Vuokkoa ei huolittu mukaan vaan hän sai takertua omaisuuteensa niin kuin itse parhaiten taisi.

Vankiloista löytyi natsien aivopesulaitos, joka uskotteli vaihdokkaille, että he kärsivät erilaisista persoonallisuushäiriöistä, ja samaa soopaa opetettiin myös viranomaisille, mutta se ei selittänyt sitä seikkaa, että suomalaiset hyväksyivät suomalaiseksi melkein kenet tahansa, jolla oli suomalainen nimi, ja haaveilivat pystyvänsä tunnistamaan näkymättömiä saalistajia helposti roskalehtien antamien vinkkien avulla.

Tutkimuksissa selvisi, ettei moni huikaisevan ovela rikollinen ollut todellisuudessa vaivautunut naamioitumaan lainkaan eikä se edes olisi ollut mahdollista, koska he eivät näyttäneet niin sanottujen vanhempiensa lapsilta. He olivat vain ajelehtineet umpisokeiden älykääpiöiden keskellä ja alkaneet jossain vaiheessa kokeilla, että mitä kaikkea oli mahdollista tehdä muiden huomaamatta, eikä seurauksilla ollut niin väliä, koska he olivat älykääpiöiden takia ansassa eikä elämä miellyttänyt ollenkaan. Vankilaan joutuminen ei pelottanut, sillä elämä oli siellä sitä samaa paskaa kuin sen ulkopuolellakin. Sama vaikka olisi alkanut harrastaa suomalaisien tappamista, sillä vaikka suomalaisilla olikin näistä asioista ihmeellisiä käsityksiä, niin viholliskansa on kuitenkin viholliskansa.

Käytännössä ihmeelliset käsitykset olivat naamioitumisen tärkein osatekijä, sillä suomalaisilla oli voimakas taipumus työntää kielensä vihollisen pakaroiden väliin eikä siitä sopinut keskustella, jotta paljon suurempi näkymätön uhka, eli natsit, onnistuisivat pysyttelemään näkymättömissä. Kelpo suomalainen tiesi, että psykopaatti juo kahvin mustana, koska Iltalehdessä oli kerrottu sellaista, ja oli kovin mieltynyt aidon psykopaatin takaliston hienostuneeseen aromiin, joten hän ei voinut ymmärtää näistä asioista oikeasti yhtään mitään.

Jos näitä ”naamioitumisen mestareita” oli useampi, he pystyivät perustamaan rikollisjärjestön ja liikkumaan itse keksityissä univormuissaan julkisilla paikoilla ilman, että suomalaiset onnistuivat huomaamaan, etteivät he näyttäneet suomalaisilta, vaikka nimet olivatkin suomalaisia.

Natsien mielestä näkymättömät saalistajat olivat lähinnä hyvä asia, sillä he jalostivat jonkin verran luuserikantaa harventamalla epäonnistujia, ja vaikkei sitä olisikaan otettu huomioon, niin he olivat maksamisen arvoinen hinta siitä, että saatiin tarpeellisia hyväksikäytettäviä. Näkymättömyys toimi nimittäin toisinkin päin, eli vaikka vieraaseen kansaan kuuluva vaihdokas saattoikin kyetä valehtelemaan suomalaisille siten, etteivät suomalaiset huomanneet hänen valehtelevan, niin suomalaisetkin saattoivat kyetä valehtelemaan hänelle siten, ettei hän tajunnut sitä valehteluksi. Täytyi vain kouluttaa vaihdokkaita siten, etteivät he yhtäältä valehdelleet suomalaisille eivätkä toisaalta rohjenneet syyttää suomalaisia valehtelijoiksi, ja näin huomaamattomuus saatiin muokattua natseille edulliseen muotoon.

Parhaassa tapauksessa vaihdokas saatiin luottamaan kirjoitettuun tekstiin, jolloin hänelle ei tarvinnut valehdella vasten kasvoja, ja voisi sitä onnea kun pääministeri tai presidentti tunnettiin siitä, että hän oli kova lukemaan muistioita. Silloin ainakin oman puolueen natsi iloitsivat siitä, että vallan huipulle oli saatu korkeaa laatua.

Osaava natsi kykeni erottamaan sekarotuisista vanhemmista ne, joiden lapset tulisivat vaikuttamaan niin suomalaisilta, että he kykenisivät herättämään luottamusta suomalaisissa, mutta eivät kuitenkaan tietäisi, milloin neuvonantajat valehtelivat, ja tuntisivat suomalaista kansanluonnetta niin huonosti, että he tarvitsisivat neuvoja usein.

Viisas natsi puolestaan ymmärsi, että liian suomalaisien poliitikkojen lapset piti erottaa vanhemmistaan, koska näin saatiin luotua hävikkiä ja sitä kautta enemmän kysyntää sekarotuisille poliitikoille, mutta myös siksi, että nämä lapset oli helpompi opettaa luottamaan natseihin kun vanhemmat eivät olleet häiritsemässä.

Apua natsien salaliiton paljastamiseen saatiin yllättävältä taholta, sillä myös pedofiilit hyödynsivät samaa osaamista. Hyväksikäytettäviltä vaikuttavien vanhempien lapsia sijoitettiin sairaalassa muihin perheisiin ja heitä etsittiin leikkikentiltä, jolloin pedofiilit saivat hyväksikäytettävänsä syrjäytyneinä. Leikkikentillä osattiin jo etsiä pedofiilejä, joten tietoisuus natsien salaliiton olemassaolosta johti siihen, että myös sen saalistajia alkoi jäädä kiinni, sillä vaihdokkaita alettiin totutella natsien seuraan jo varhain.

Puolueista ensimmäisenä jäi kiinni Kokoomus, joka tehtaili työväenluokasta nousseita menestyjiä todistamaan, ettei työväenluokan tullut mankua lisää palkkaa vaan menestyminen oli itsestä kiinni. Samalla saatiin hyviä ehdokkaita myös yrittäjäperheisiin, koska työväenluokasta poimitut lapset eivät ajatelleet niin kuin yrittäjät vaan osasivat tehdä kokoomuslaista talouspolitiikkaa, jossa varallisuus muka kasvaa jotenkin siten, että hankitaan jotain kallista, jotta vaikutetaan rikkailta. Kansa piti siitä enemmän kuin järjellisestä talouspolitiikasta, joten sillä oli tuhottu monen paikkakunnan talous, ja Kokoomus tarvitsi lisää alan osaamista pysyäkseen suurien puolueiden joukossa.

Kokoomuksen puuhista noussut kohu ehti kuitenkin tuskin alkaa kun totuus vasemmiston demokraattisuudesta vei työväenluokan huomion, sillä luottamusvirkoihin löydettiin näppärästi puolueiden rahvaan kasvatettaviksi heittämiä vaihdokkaita, joille kerättiin näissä viroissa sen verran ansioluetteloa, että se näytti hyvältä vaaleissa. Jos vaihdokas ei selviytynyt esimerkiksi luottamusmiehen tehtävistä kunnialla, niin se ei ollut puolueelle mikään ongelma, koska siitä ei tarvinnut mainita vaalikampanjassa.

Marjukka sai vasta vanhoilla päivillään tietää, kuinka vaativa tehtävä antikvariaatin pitäminen on, sillä häneltä ryöstetty lapsi oli edennyt elämässään kunnanjohtajaksi asti ja tätä pidettiin erittäin pätevänä huolimatta siitä, että tästä oli kasvatettu viinalla ja pillereillä toimiva zombie.

Ritvalle oli opetettu, että hänen piti olla erityisen kunnollinen, koska hänen isoisällään oli mustalaisverta ja siksi hän herätti epäilyksiä suomalaisissa, mutta geenitesti paljasti, että yksi hänen isovanhemmistaan oli suomalainen ja loput eivät olleet. Mitään sukulaisuutta mustalaisiin ei löytynyt ja sen olisi voinut huomata aikaisemminkin jos olisi opetellut käyttämään peiliä.

Kyse oli sinällään melko tavallisesta tapauksesta, sillä natsit mielellään hyödynsivät tällaisia olemattomia heikkouksia ja mahdollisuuksien mukaan myös järjestivät niitä tahallaan, mutta Ritvasta puuhattiin puheenjohtajaa Keskustapuolueelle, jonka käsitys raha-asioiden hoitamisesta muistutti niin paljon korruptiota, että se oli ollut vähän väliä uutisotsikoissa näissä merkeissä ja jo parin kymmenen vuoden ajan.

Kansalle ei tuottanut vaikeuksia uskoa, että kepulaiset voisivat alentua tällaiseen, joten sen kannatus romahti ilman oikeudenkäyntiäkin.

Oskari oli yksi Perussuomalaisien harvoista uskottavista ajattelijoista, sillä hän ei ollut vielä paljastunut satanistiksi tai terroristiksi, mutta jotain oli kuitenkin pielessä eikä hänestä pidetty. Geenitestien ansiosta paljastui, ettei hän ollut lainkaan suomalainen, ja se olisi pitänyt naamioida politiikassa hienolla julkisuuskuvalla ja ehkä myös muutamalla hienolla sukulaisella, joiden perusteella kansa ymmärsi, että tyyppihän osaa varmaan tehdä massia, joten hänelle pitää antaa kaikki anteeksi, mutta hän oli vain pahainen Oskari Kylmävaara Keuruulta.

Se, että hän vaikutti testin perusteella olevan norjanpuolalainen, jolla oli sukua myös Kiinassa asti, ei olisi ollut ongelma jos hänet olisi sijoitettu suomenruotsalaiseen perheeseen, koska kansa hyväksyi suomenruotsalaiseksi ilman selittelyäkin melkein kenet tahansa vaaleaihoisen ihmisen, josta rantarosvot olisivat löytäneet hänet brändättäväksi, mutta siinä tapauksessa hän olisi päätynyt luultavasti Kokoomukseen, koska se etsi jatkuvasti sellaisia uusia kykyjä, jotka eivät näyttäneet suomalaisilta.

Kokoomuksessa poliitikon uskottavuus lähti siitä, ettei hän näyttänyt kovin suomalaiselta, koska se kannusti näkemään vaivaa kun hänestä tehtiin aitoa suomalaista levittämällä isänmaallisella hötöllä koristeltua hevonpaskaa hienoista sukujuurista. Siellä ei haitannut ollenkaan, vaikkei suomalainen poliitikko näyttänyt olevan sukua suomalaisille, tai sen puoleen millekään muulle Pohjois-Euroopan kansalle, eikä tajunnut suomalaista kansanluonnetta ollenkaan, mutta Perussuomalaisissa näitä temppuja ei osattu vaan kansan oli odotettu hyväksyvän Oskari suomalaiseksi ihan sellaisenaan.

Hän oli tietämättään kärsinyt rasismista, koska ei osannut käyttää peiliä, mutta eipä toisaalta kansakaan ollut tajunnut sitä vaan hänen vihaamiseensa oli keksitty erilaisia tekosyitä.

Iinalle testit paljastivat, että hänen lapsensa olivat kehitysvammaisia siksi, että hän työskenteli lääkärinä yksityisellä sektorilla ja sairaalassa työskentelevät kollegat olivat kateellisia hänen suurista tuloistaan.

Yksi lapsista kuului oikeasti vaikeasti alkoholisoituneelle pariskunnalle, joka omisti niin tärkeän elokuvateatterin, että yritykselle oli pitänyt yrittää löytää terve jatkaja, ja ilkikuriset kollegat olivat selittäneet hänelle, että äidin ryyppäämisestä johtuvat kehityshäiriöt johtuivat hänen suvussaan kulkeutuvista geenivirheistä.

Hän päätti ottaa asian huumorina, koska hän ymmärsi suomalaisia lääkäreitä.

Kenneth sai geenitestien ansiosta tietää olevansa savolainen, ja se oli melkoinen yllätys, sillä hän tunsi niin paljon muitakin savolaisia, joista oli kasvatettu rantaruotsalaisia, ettei hän ollut tajunnut pitää itseään mitenkään poikkeavana.

Teollisuudesta oli saatu kuntaan vaikka mitä hienoa ja kaikki puolueet olivat pullollaan vierastyöläisiltä varastettuja lapsia, joten kunnanvaltuustoon jäi geenitestien jälkeen muutama varavaltuutettu jauhamaan paskaa keskenään, sillä kunnan väestöön ei näköjään voinut luottaa ollenkaan.

Oli epäselvää, että ketkä olivat natseja ja ketkä vain täydellisiä idiootteja, mutta se oli kuitenkin selvää, että jos kukaan ei ollut huomaavinaan, ettei suuri osa lapsista muistuttanut vanhempiaan, niin kantaväestöön ei voinut luottaa ollenkaan, ja tässä kunnassa tilanne oli teollisuuden takia niin vakava, että pahimmalla asuinalueella peruskoulun oppilaista yli puolet näytti olevan vaihdokkaita.

Poliittinen keskustelu uudistui siten, että täysin epäluotettava roskaväestö oli huolissaan demokratiasta ja ihmisoikeuksista, mutta halusi kuitenkin jatkaa vaihdokkaiden hyväksikäyttämistä, ja vaihdokkaat olivat sitä mieltä, että tällaisessa perslävessä vallan tulisi kasvaa kiväärin piipusta, koska demokratia johti vain siihen, että täysin epäluotettavalla roskaväellä oli ihmisoikeuksia, mutta muita kuin karjaa.

Rikospoliisi epäili, että ruotsinkielinen vähemmistö oli jotakuinkin hävitetty etnisessä puhdistuksessa, koska se oli korvattu aika tarkkaan muiden lapsilla, mutta kantaväestö järkeili olevansa täysin syytön, koska aikaisemmin raivokkaana vellonut kieliriita oli kadonnut eikä ruotsinkielisiin perheisiin istutettuja suomalaisia ja ulkomaalaisia lapsia pidetty vihollisina.

Ninni oli yksi niistä monista, joille selvisi geenitestien ansiosta, että miksi Pohjois-Amerikan alkuasukkaat kiehtoivat, sillä hän ei ollut pohjalainen, kuten jonkun muun vanhemmat olivat hänelle opettaneet, vaan amerikansuomalainen ja sukujuurien puolesta melkein pätevä kuulumaan intiaaniheimoon.

Liljalle geenitestit olivat aiheuttaneet hirvittävän shokin, sillä suuri osa niistä ennen aikojaan vanhentuneista päihdeongelmaisista, jotka olivat tuottaneet hänelle hyvää mieltä pärjäämällä elämässä häntä huonommin, olikin nyt rodunjalostusohjelman uhreja, ja hän itse kuului siihen väestönosaan, jota syytettiin siitä, ettei rodunjalostusohjelma ollut paljastunut jo paljon aikaisemmin, koska sen uhrien hätä ei ollut kiinnostanut muita niin paljon, että näitä asioita olisi tutkittu oikeasti.

Elämän suuressa pelissä oli nyt sellaiset uudet säännöt, ettei hänen osa sijoituksensa parantunutkaan enää ilman, että hän teki sen eteen jotain itse, ja tilanne oli siinäkin mielessä hankala, ettei hän osannut tehdä sen eteen mitään, koska siihen ei ollut aikaisemmin ollut tarvetta.

Moni radikaali yllättyi kun mitään aatteen paloa ei oikeasti ollutkaan vaan kyse oli pelkästään siitä, että kiukutti olla ryöstettynä vieraassa paikassa. Riidanhaluiset sijaisvanhemmat soveltuivat vaihdokkaille loistavasti, sillä he syyttivät mielellään lapsiaan siitä, etteivät nämä vaikuttaneet heidän omiltaan, ja näissä olosuhteissa normaalistakin lapsesta varttui helposti jonkinlainen radikaali, koska se oli tuttu tapa toimia ja monessa tapauksessa myös välttämätön selviytymisstrategia.

Teollistuneilla paikkakunnilla tällaisesta radikalismista tuli helposti valtavirtapolitiikkaa, koska ulkomaisien vaihdokkaiden geenien sekoittuminen

suomalaisiin roskageeneihin sai älykkyystason romahtamaan ja lisäsi riidanhalua räjähdysmäisesti.

Väestön muuttumista ei huomattu, koska poliittisilla liikehdinnöillä oli Suomessa oikeus käyttää yliopistoja läpensä politisoituneen hevonpaskan naamioimiseen tieteelliseksi tutkimukseksi, jolloin oli mahdollista olla kokonaan huomaamatta, että pohjoisitalialaisista lapsista, joista suomalaiset vaikuttivat pitävän kovasti, kehittyi Pohjois-Italiasta tuttu älämölö, joka sekä kuulosti, että näytti pohjoisitalialaiselta, koska näiden liikehdintöjen tutkijoilla ei ollut mielenkiintoa alkaa heikentää omaa uskottavuuttaan. Sen sijaan heillä oli suomalaisilta peritty tarve levittää vastustajistaan perättömiä tarinoita, ja tämä aiheutti ikävän yllätyksen etenkin pääosin Lombardiasta ryöstetylle antifasistiselle liikehdinnälle, koska se oli paneutunut tosissaan natsien toiminnan peittelemiseen keksimällä satuja, joiden mukaan sen italialaisperäiset viholliset olisivat olleet natseja ja fasisteja, joita kaikkien suomalaisien tuli pelätä. Joitakin täysin ulkomaalaisia vaihdokkaita oli jopa leimattu ahkerasti rasisteiksi, koska he herättivät antifasisteissa rasistisia tuntemuksia ja ”rasisti” oli heille pelkkä haukkumasana, jonka merkitystä ei tarvinnut ymmärtää ollenkaan, jotta matala älykkyystaso ei olisi estänyt antifasisteihin liittymistä.

Orjuuttajakansan antifasismi oli toki vain naurettavaa kulttuurin omimista, jossa säilytettiin aatteen nimi ja keksittiin sille uusi sisältö sillä ajatuksella, että vapaus saavutetaan alistamalla kaikki muut, mutta koska kaikki aatteet muuttuivat Suomessa tällaisiksi viritelmiksi, antifasistien piti tyriä kunnolla ennen kuin he löysivät viimein aihetta itsekritiikkiin.

Geenitestit paljastivat myös syyn siihen, että Suomen muslimivähemmistössä oli määrään suhteutettuna poikkeuksellisen paljon radikaaleja islamisteja, ja se johtui pelkästään siitä, että lääkärit olivat havainneet, että vieraisiin perheisiin sijoitetut vauvat olivat usein koko lopun ikänsä niin pahasti eksyksissä, että yrittäjäksi erakoituminen oli pätevä ratkaisu näihin ongelmiin. Siitä syystä maahanmuuttajista oli yritetty tehdä yrittäjiä, joiden tuottaman varallisuuden avulla olisi voitu maksaa lääkäreille entistä isompia palkkoja.

Suomalainen maahanmuuttopolitiikka pääsi maailmalla arvoiseensa asemaan, koska sillä välin kun politrukit olivat riidelleet ja valehdellet keskenään, maahanmuuttajien joukkoon oli kätketty ulkomaisilta perheiltä ryöstettyä arvotavaraa. Sitä ei oltu löydetty, vaikka maahanmuuttajia oli tutkittu ahkerasti, jota saatiin lyömäaseita politiikkaa varten, ja siksi muualla ilahduttiinkin kun saatiin tietää, että järjestäytyneen rikollisuuden pyrkimykset levittäytyä Suomeen teollisuuden kautta olivat johtaneet siihen, että aika moni suomalainen joutui pelkäämään palkkatappajien vierailua.

Jos energiateollisuudesta olikin onnistuttu ryöstämään jonkin arabimaan kuningassukuun kuulua lapsi, jota nuivat olivat haukkuneet tyhmäksi mutiaiseksi ja josta suvakit olivat yrittäneet tehdä mainosnukkea omiin tarkoituksiinsa, niin sillä olisi luultavasti jotain seurauksia, mutta mafiosojen lapsien ryöstäminen ei varmasti ollut vähäpätöinen asia.

Muualla oli luettu Wikipediaa ja huomattu, että suomalaiset olivat käsitelleet entisaikojen orjakauppaansa puhumalla paskaa ja teeskentelemällä kunnioittavansa ihmisoikeuksia luonnostaan, vaikka kun asiaa oli alettu tutkia, oli huomattu nopeasti, että lapsina orjiksi myytyjä suomalaisia oli edelleen elossa ja heitä saattoi haastatella. Orjanomistajiakin oli elossa, mutta heitä oli vaikea saada haastateltaviksi, koska heitä suojeltiin tällaiselta kiusanteolta, joten mitä enemmän suomalaiset valehtelivat lapsien ryöstämisestä, sitä enemmän he inhottivat muita kansoja eikä heihin kohdistuvia kostotoimia jääty suremaan.

Puolustusvoimien komentaja oli pannut työhuoneensa päreiksi ja kertonut lähtiessään, ettei hän viitsinyt jäädä kostamaan, koska Venäjän rajanaapureilla ei ollut varaa tehdä tällaista.

Eduskunnassa ihmeteltiin, mitä hän oli sillä tarkoittanut, koska näitä tällaisia sotilassalaisuuksia ei kerrottu kansanedustajille siksi, että kaikki heille uskottu tieto vuosi joka suuntaan ja varsinkin sinne, minne sen ei olisi kuulunut vuotaa.

Ilmiötä oli pidetty vuosikymmenien ajan täydellisenä mysteerinä, joka tuskin ratkeaisi koskaan, mutta geenitestit olivat auttaneet ymmärtämään sitä. Suuri osa

kansanedustajista oli varttunut täysin vieraiden ihmisien keskuudessa eikä tiennyt ollenkaan, että keneen kannatti luottaa, ja sen seurauksena puolueet olivat pullollaan kaikenlaisia huijareita. Moni oli valmis vuotamaan salaisuuksia pientä rahallista korvausta vastaan ja salaisuuksien äärelle oli helppo päästä kaveeraamalla kansansuosiota nauttivien poliitikkojen kanssa.

Lapsien ryöstämisestä paljastui koko ajan niin paljon uutta, että vaihdokkaat alkoivat pian olla melko pieni ongelma, sillä syntyvyys oli romahtamassa ja kaikki, jotka pystyivät tekemään ryöstämisen arvoisia lapsia, harkitsivat ulkomaille muuttamista. Vierastyövoima oli pääosin kaikonnut ja sitä oli vaikea saada lisää, mutta sille alkoi olla valtava tarve, koska oli paljastunut, että jopa kirjastonhoitajilla oli syytä harkita muualle lähtemistä.

Natsit arvelivat, että Suomen maine saataisiin paranemaan helpoiten lepyttelemällä vaihdokkaita, koska näitä oli kasvatettu uskomaan natsien valeisiin, mutta ulkomaisien viranomaisien paljous pakotti teettämään nämä työt niillä poliitikoilla, jotka olivat valmiita tekemään äänisaaliin eteen melkein mitä tahansa, sillä viranomaiset tajusivat nopeasti, että natsien omat suostuttelijat ilmoittautuivat epäillyiksi vapaaehtoisesti. Usein tupa oli täynnä kameroita ja mikrofoneja ja poliisit piilottelivat jossain nurkan takana.

Poliitikkojen yritykset lepytellä vaihdokkaita eivät olleet avuksi vaan ne aiheuttivat yllättävän suuria ongelmia, sillä vaihdokkaat keksivät, että kun vaatii riittävän suuria vahingonkorvauksia, poliitikkojen on vaikea keskustella asiasta ahneen vaalikarjan kanssa ja konservatiiveilla keskustelu saattaa kehittyä tappeluksi asti.

Oikeudessa sai niin paljon korvauksia kuin niitä annettiin, mutta jos kyseltiin jäämään tekemään töitä lapsenryöstäjien hyväksi, niin saattoi vaatia sellaista summaa kuin mieli teki, ja moni aloitti vaatimukset rohkeasti kymmenistämiljardeista euroista, jotta poliitikoilla varmasti oli, mistä tinkiä, ja heidän kiemurteluaan pääsi seuraamaan ajan kanssa.

Enää kukaan poliitikoista ei uskaltanut puhua sellaista, ettei kirkonkylille päästettäisi kohta enää homoja, joiden lapset pilaisivat maalaisväestön geeniperimän, sillä oli liian epävarmaa, että kirkonkylille saataisiin kohta minkäänlaista tuoretta verta.

Geenitestien ansiosta saatiin tietää, että Suomessa todella esiintyi runsaasti rakenteellista lähisuhdeväkivaltaa.

Kun vauvoja vaihdettiin sairaalassa huolettomasti perheestä toiseen, niihin syntyi outoja rakenteita, jotka johtivat usein heimojen ja kansojen välisiin rajakonflikteihin kun näiden rajojen olemassaolosta ei tiedetty. Vieläkin riskialttiimpia rakenteita saatiin siksi, että väkivaltarikollisien lapsien toimittaminen pois omalta paikkakunnalta oli yksi helpommista tavoista parantaa sen väestöä, vaikkei se heti tilastoissa näkynytkään, koska tilalle otetut vaihdokkaat joutuivat usein nyrkkeilysäkeiksi kun väkivaltaiset sijaisvanhemmat kokivat heidät jotenkin vieraiksi, mutta olivat liian tyhmiä ymmärtämään, että se johtui lääkäreihin ja sairaanhoitajiin luottamisesta.

Abdul osasi arvata, että kohta veri virtaisi valtoimenaan, mutta koska hän oli asunut kauan Suomessa, hän ymmärsi myös, ettei asiasta kannattanut mainita suomalaisille, koska siitä aiheutuisi vain uhriutumista. Uhkailuahan se oli jos kertoi suomalaiselle nilkille, mitä hänen teoistaan seuraisi, joten pikemminkin kannatti kertoa mahdollisimman monelle muulle maahanmuuttajalle, että nyt kannatti liueta maasta vähin äänin ja jättää suomalaiset puhumaan tilanteen kehittymisestä paskaa kaikessa rauhassa keskenään.

Siekkinen Kuopiosta ei halunnut aluksi uskoa geenitestin tulosta todeksi, sillä hän höpötti Savon murretta ja oli kovasti kuuluvinaan joukkoon, mutta suomalaisia geenejä hänellä oli vähänlaisesti ja ne olivat peräisin länsirannikolta. Niitä oli kuitenkin niin paljon, että hän peitteli vieraita piirteitään yrittämällä olla maailman siekkisin mies, ja sairaalasta saatuja lapsia hän kasvatti tomerasti siihen uskoon, että perseen nuoleminen kehujen toivossa on kaikkein tärkein taito.

Maalaisidylliin oli rosvottu paljon näyttelijöiden ja muusikoiden lapsia, koska heidät oli helppo kasvattaa sellaiseen rooliin, että he luulivat olevansa aitoja maatiaisjuntteja, ja luultavasti rotua oli jalostettu tällä tyylillä jo kauan, sillä jos suomalainen vielä kykeni muodostamaan identiteettinsä peilistä näkyvän naaman mukaan, hän oli ilkeä rasisti ja nationalisti. Sekarotuinen huuhaatyyppi sai paljon anteeksi jos hän innostui vouhottamaan puhdasrotuisuudesta, koska hän kuului kuitenkin joukkoon ja edusti sitä, mitä suomalaisista ajattelijoista oli kehittynyt, mutta suomalaisilta näyttävät rotuajattelijat olisi haluttu sulkea yhteiskunnan ulkopuolelle, koska heidän ajattelunsa ei perustunut poliittisesti korrektiin maailmankuvaan, jossa koko ihmiskunta jakaantui oikeistoon ja vasemmistoon ja niiden sisäisiin valtataisteluihin.

Suomessa tavoite oli jo käytännöllisesti katsoen saavutettu eikä heimoon kuulumiseen tarvittu muuta kuin halu kuulua siihen.

Onni onnettomuudessa olikin se, ettei muilla kansoilla ollut lainsääntöä valmiina tällaista tilannetta varten vaan sellaista voitiin säätää tarpeen mukaan, eli kun tilanne oli kehittynyt jonkin aikaa huonompaan suuntaan ja Siekkinen Kuopiosta olisi ollut valmis esittämään toiseen kansaan kuulumista, muiden ei tarvinnut ottaa häntä vaivoikseen.

Jarmoa oli epäilty skitsofreenikoksi, sillä hän ei suostunut pitämään itseään suomalaisena vaan väitti tosissaan näyttävänsä saksalaiselta. Kun totuus vauvojen vaihtamisesta paljastui ja geenitesti paljasti Jarmon saksalaiseksi, epäilykset vahvistuivat, sillä sukulaisien oli helpompi pitää häntä skitsofreenikkona kuin tunnustaa olevansa itse tyhmiä.

Suvun älykkö oli Mikko, joka oli perseen nuolemisessa todellinen luonnonlahjakkuus. Hän tajusikin ensimmäisenä, että ne väitteet, joiden mukaan vaihdokkaat olivat vain ryssän propagandaa, olivat totta, ja siitä oli paljon apua siinä vaiheessa kun Scotland Yardin ryssät alkoivat uskotella Mirva-serkulle, että hän oli todellisuudessa englantilainen.

Joka puolella pyöri ryssiä uskottelemassa, että täysin luotettavat ihmiset olivat muka tehneet pahuuksia, vaikka syytösten kohteiden luotettavuuden huomasi selvästi jo pelkästä perseen mausta. Usein syytöksillä pyrittiin myös viemään suomalaisilta hyödyllisiä ihmisiä, kuten Anttilan perheeseen syntyneen norjalaisen hiihtäjän, joka toisi vielä paljon mitaleja Olympialaisista.

Näissä olosuhteissa Mikon älylle oli paljon käyttöä, sillä hän kykeni suojelemaan muita ryssän propagandalta.

Sosiaalisessa mediassa väitettiin, että ulkomaisia vaihdokkaita oli voitu kylvää ympäri Suomea sen takia, että suomalaiset olivat tyhmä ja vihamielinen kansa. Natsien salaliiton ulkopuolella kukaan ei ollut onnistunut huomaamaan vaihdokkaissa muuta erikoista kuin ne kyvyt, joiden takia heidät oli ryöstetty palvelemaan natseja, ja se oli aiheuttanut lähinnä kateutta. Oppivelvollisuuden nimissä tapahtunut aivopesu oli ollut monen kohdalla melkein pelkästään sitä, että heitä oli syytetty siitä, että he yrittivät olla jotenkin erikoisia, koska he olivat ylpeitä, ja monessa koulussa opettajat olivat katselleet sormien välistä kun heitä oli pahoinpidelty näiden tekosyiden nojalla.

Veijo oli kriisiviestinnän ammattilainen ja hän ymmärsi, että aiheen käsittelemiseen piti vaatia rehellisempää otetta, jotta säännöt voitaisiin sopia sellaisiksi, ettei tällaista sopinut väittää, ilman, että tarvitsisi puhua suoraan sensuurista, mutta koska hän oli natsiyli-ihminen, hän kykeni aiheuttamaan viestinnällä kriisin silloinkin kun sellaista

ei muuten olisi ollut. Keskustelu suorastaan räjähti silmille kun vaihdokkaina esiintyvät henkilöt alkoivat suoltaa tosissaan kiusallisia väitteitä, ja näin hän keksi, että sosiaalinen media pitäisi kieltää sen takia, että hän ei osannut käyttää sitä.

Mitään vikaa hänessä ei ollut, sillä yli-ihmisellä oli toki oikeus tehdä virheitä, vaan vika oli tässä keskustelualustassa, joka suostunut kunnioittamaan hänen auktoriteettiaan.

Teppo oli tottunut pitämään itseään suunnattoman älykkäänä, koska hän oli onnistunut opiskelemaan diplomi-insinööriksi asti ja käytti vapaa-aikansa humanistien haukkumiseen, joten hän ei kyennyt hyväksymään todeksi, että kaikki hänen neljä lastaan olivat hänen huomaamattaan vaihtuneet sairaalassa maalaisroskaväen penikoihin. Lapset olivat tyhmiä ja kurittomia, mutta hän uskoi sen periytyneen vaimoltaan, jonka hän suunnitteli vaihtavansa nuorempaan ja nätimpään, joten geenitestien takana täytyi hänen mielestään olla jokin salaliitto, vaikka hän olikin jo ehtinyt debunkata ryssäteorian.

Kuitenkin tällaista tapahtui paljon, sillä teollisuudesta saatiin osaamista kaupunkien ja maaseudun tarpeisiin, ja siitä syntyi helposti kilpailuasetelma oikeiston ja vasemmiston välille, jolloin koko tehdas piti ehkä lopulta sulkea pelkästään sen takia, ettei työntekijäkanta enää soveltunut alalle. Osaamista oli vähänlaisesti, mutta riiteleminen kiinnosti kovasti, joten väki askarteli joko työmarkkinataisteluiden tai erilaisien poliittisien ääriliikkeiden parissa.

Tarja ei halunnut uskoa geenitesteihin ja rikostutkintaan, sillä niiden mukaan hänen lapsensa oli vaihdettu sairaalassa parempiin, vaikka häntä oli monta kertaa kehuttu täysin korvaamattomaksi.

Mitään selitystä hän ei geenitesteille tiennyt, sillä tarina ryssien salaliitosta oli alkanut levitä politiikassa aivan väärältä suunnalta eikä hän niin ollen voinut uskoa siihen, mutta hänen hienot lapsensa olivat aivan varmasti hänen omiaan eikä hän halunnut luopua heistä jonkin järjettömän salaliittoteorian takia.

Myös hänen aviomiehensä oli huolissaan järjettömistä vainoista, joten perhe pakeni maasta odottelemaan, että tilanne rauhoittuisi ja järjen käyttöä alettaisiin taas arvostaa. Se oli ainoa tarjolla oleva järkevä siirto, koska geenitestit eivät sentään olleet väittäneet, että lapset olisivat ulkomaalaisia, eivätkä ulkomaiset viranomaiset siten olleet kimpussa, vaan vaino alkaisi vasta sitten kun Suomen koko väestö saataisiin altistettua geenitesteille. Sitä ei välttämättä tapahtuisi ollenkaan, koska moni katsoi sen loukkaavan törkeästi yksityisyydensuojaa ja toimivan porttina vieläkin pahempiin ihmisoikeusloukkauksiin.

Erno tiesi, että vaihdokkaiden pitäisi lopettaa kiukutteleminen ja yhdistyä taistelemaan punavihreitä vastaan, sillä hän oli kovan luokan oikeistonatsi.

Geenitestit olivat paljastaneet, että hänen serkkunsa oli romanialainen, mutta hän ei nähnyt siinä mitään syytä itsekritiikkiin, sillä serkku oli kotoisin Sysmästä ja sysmäläisen pitikin näyttää jotenkin omituiselta. Hän oli mielestään edelleen suunnattoman älykäs ja pätevä ajattelemaan muiden puolesta, joten hän jaksoi rähjätä sosiaalisessa mediassa huolimatta siitä, ettei yksikään vaihdokas halunnut olla hänen kanssaan samaa mieltä.

Keijo sai monen muun slummien ihmelapsen tavoin tietää, että hänet oli ryöstetty sairaalasta tuomaan helppoa rahaa niille loiseliöille, joita pyöri jatkuvasti hänen ympärillään, mutta se ei häntä haitannut, sillä katu-uskottavana taiteilijana hän halusi tietenkin pitää selkään taputtelijat tyytyväisenä ja kuolla huumeisiin mahdollisimman nuorena.

Sosiaalisessa mediassa levisi ulkomaisesta sketsisarjasta otettuja pätkiä, joissa suomalaisia pilkattiin keksityn visailuohjelman avulla. Kilpailijoille näytettiin hyvinkin tuttuja esineitä ja sitten heiltä kysyttiin, että uskaltaisivatko he arvata itse, mitä ne olivat, vai pitäisikö heidän soittaa jollekin Helvetin psykopaatille ja kysyä neuvoa. Yleensä kilpailijan piti kysyä neuvoa, mutta jotkut rohkeat uskalsivat arvata väärin.

Tuulan mielestä tällainen oli pöyristyttävää, mutta silti sketsissä oli vähän ajatusta, sillä hän ei tiennyt ollenkaan, mitä hänen olisi pitänyt nähdä, ja kaipasi olisi uutta ohjeistusta.

Valitettavasti luotettavilla ajattelijoilla oli muuta kiirettä, sillä Suomeen kohdistui valtava paine lisätä poliisin valtuuksia sillä verukkeella, että ulkomaisiksi vaihdokkaiksi väitetyt henkilöt pitäisi löytää. Tuulalla ei ollut tähän asiaan selvää kantaa, sillä vastustajien selitykset muuttuivat koko ajan, mutta hän ymmärsi, että kyse oli vakavasta uhasta ja sen takia vähäpätöisempiä asioita ei ehditty ajatella juuri nyt.

Ilkka oli kärvistellyt maaseudulla samassa taloudessa kusipäisien vanhempiensa kanssa yli neljänkymmenen vuoden ajan vain siksi, että hän oli perimässä ison talon ja sata hehtaaria metsää, eikä hän ilahtunut lainkaan saadessaan tietää, että perintö oli ollut vain keino sitouttaa hänet syrjäkylään ja hänen oikeat vanhempansa olivat kaupungin työntekijöitä. Pettymys kehittyi piiritystilanteeksi asti ennen kuin hän suostui viimein luopumaan jonkun muun perinnöstä.

Keskustapuolueen aluepolitiikkaa voitiin kiittää tällaisien draamojen lisäksi myös siitä, että maaseutu oli autioitumassa, sillä kun isäntäväkeä jalostettiin kaupunkilaisilta rosvotuilla lapsilla, sille kehittyi tarve muuttaa kaupunkiin. Ensin lähtivät naiset, joita naisen asema maalaistakapajulan nokkimisjärjestyksessä ei

miellyttänyt ollenkaan, ja sen jälkeen miehilläkään ei ollut enää syytä haaskata aikaansa siellä. Lopulta jäljelle jäi maatalouden siivellä elävää väestöä, joka yritti tyhmyyksissään pitää paikkakunnan asuttuna rosvoamalla sairaaloista lisää kaupunkilaisien lapsia.

Anterolle geenitestit paljastivat, kuinka helppoa natsin on tekeytyä hyväksi ihmiseksi, sillä hän oli sopeuttanut työkseen ryöstettyjä lapsia vieraisiin perheisiin ja elänyt kuitenkin siinä uskossa, että hänellä oli varaa osallistua natsien vastaisiin mielenosoituksiin.

Pätevyyden hän oli saanut opiskelemalla pseudotieteellistä huuhaata ja sen avulla hän oli saanut niin paljon ammatillista auktoriteettia, että hän saattoi tietää varmasti, että aivan outoon perheeseen sijoitetun lapsen kiukku oli kokonaan tämän omaa syytä. Se, ettei lapsi näyttänyt olevan mitään sukua vanhemmilleen tai edes samaa kansaa niin sanottujen vanhempiensa kanssa, ei merkinnyt mitään, vaan kiukku täytyi saada laantumaan puhumalla silkkaa paskaa, jotta lapsi varttuisi kesyksi aikuiseksi ja alkaisi tuottaa lisää lapsia roskaväen tarpeisiin.

Monessa tapauksessa kiukku ei ollut ollut muuta kuin vieras temperamentti, joita tietenkin esiintyi vierailta kansoilta ryöstetyillä lapsilla, mutta ammattitaitoinen natsipuoskari sai sellaisenkin asettumaan puhumalla paskaa, sillä kun puhui sellaista paskaa, että lapsi piti lääkitä zombieksi, niin edes näin syvään juurtunut käyttäytymishäiriö ei ollut ylittämätön ongelma vaan jopa ranskalaisista ja italialaisista lapsista oli mahdollista tehdä sellaisia pökkelöitä, ettei heillä vaikuttanut olevan temperamenttia ollenkaan.

Karoliina yritti todistella sosiaalisessa mediassa, ettei tällaista voinut tapahtua Suomessa, sillä tällaista saattoi tapahtua Suomessa ja sitä piti peitellä, etteivät ulkomaalaiset olisi tajunneet sitä. Pienpuoluekentällä oli normaalia yrittää pilata vihollisen elämä perättömillä lastensuojeluilmoituksilla, koska siellä ei ollut samanlaisia mahdollisuuksia vaikuttaa asioihin kuin suuremmilla puolueilla, joilla oli uskollisia akateemikkoja naamioimassa tieteeksi aivan mitä tahansa.

Hän epäili, että jossain pienpuolueessa oli keksitty, kuinka suuret puolueet kaadetaan, sillä huomio oli osattu kohdistaa siihen seikkaan, että poliittinen tiede oli naamioinut ulkomaisia vaihdokkaita suomalaisiksi tutkimalla heidän sopeutumistaan. Kyse oli tavallisista ongelmista, joilla ei ollut mitään yhteyttä vieraan kansan taipumuksiin, ja jos tutkijan oma puolue kiinnosti, niin siinä tapauksessa sai haaveilla vaikka suomalaisen yhteiskunnan hävittämisestä, koska näille tarpeille voisi löytyä käyttöä, mutta paraskaan sopeutumishalu ei riittänyt jos kiinnostuksen kohde olikin vihollisien puolue vaan silloin kyse oli toivottomista tapauksista.

Asialla oli selvästikin äärioikeisto, koska se oli osannut varautua hankkimalla runsaasti tuoretta verta, joka oli nyt raivoissaan ja lietsoi kapinamielialaa. Rikostutkinnassa oli muka selvitelty näitä asioita ja todettu, että parempia geenejä otettiin sieltä, mistä niitä satuttiin saamana, ja siksi politiikassa esiintyi aaltoliike, jossa äärioikeisto ja äärivasemmisto voimistuivat vuoronperään. Äärivasemmisto oli pääosin väsähtänyt, koska ikää alkoi olla jo paljon, ja tuoreet voimat olivat pääosin äärioikeistossa, joka jaksoi mesota.

Nämä selitykset olivat kuitenkin valetta, sillä Karoliina ymmärsi, ettei totuutta oikeasti kerrottu kaikille, koska sen avulla saattoi yrittää vallankumousta ja siihen kaikki ryhmittymät tietenkin pyrkivät. Akateemikot osasivat panna kaiken hyödyllisen tiedon jemmaan, jotta se ei vuotaisi tavalliselle kansalle, ja viranomaiset toimivat aivan varmasti samalla tavalla.

Puolueista paljastui vaihdokkaita houkuttelevien järjestöjen viidakko, joka pyrki ulottamaan lonkeronsa kaikkialle. Ellei puolueen nuorisojärjestö kiinnostanut, niin

opiskelijajärjestöt ehkä kiinnostivat, ja elleivät nekään kiinnostaneet, niin myöhemmällä elämänuralla tuli vastaan muita pyydyksiä.

Yleensä näissä viritelmissä kannustettiin kehittämään alkoholismi, koska ryyppyremmiin oli helppo sitoutua, ja jos laittomien huumausaineiden käyttäminen kiinnosti, niin siihenkin oli yleensä mahdollisuus. Tärkeintä oli, että vaihdokkaat onnistuivat tuottamaan lisää lapsia, joten heidän ei tarvinnut elää vanhoiksi, ja määrät olivat niin suuria, että niistä, jotka eivät spurguuntuneet, saatiin aina riittävä määrä hölmöjä käyttämään älyään puolueen hyväksi. Näin saatiin myös shamanistisia johtajia, jollainen Hitlerkin oli, eikä hänen suosimansa metamfetamiinin käyttämisessä voinut olla mitään pahaa, mutta opiaatitkin olivat hyvä asia, sillä suuri johtaja tarvitsi nerokkaita alaisia, kuten Hermann Göring, joka tajusi morfiinin avulla keskittää ilmavoimien kaluston kehittämiseen aikaansa edellä olleisiin ihmeaseisiin, joita kelpasi ihastella vieläkin,

Vaihdokkaat kehittelivät näitä pyydyksiä itse siten, että jotkut löysivät elämälleen tarkoituksen ja alkoivat houkutella mukaan muita, ja puolueiden tarvitsi vain järjestää rahoitus. Hyvistä johtajista ei ollut pulaa, sillä joku mikä lie parempaan lapseen vaihdettu degeneroitunut vatipää löysi suunnan helposti ja kykeni tarjoamaan muille eksyneille varmuutta, ja näistä viritelmistä valittiin parhaat päältä ja sairaalassa alettiin nakata edustuskelpoisia johtajia sellaisin perheisiin, joista vatipäät saattoivat poimia heitä omaan käyttöönsä.

Natsit soluttautuivat toimintaan varmistamaan, ettei vääränlaista kapinointia esiintynyt vaan vatipäät pitivät biologisia vanhempiaan vihollisina, koska näillä oli omaisuutta. Siihen piti päästä käsiksi ja siihen tarvittiin jotain luokkakapinaa, jotta suunnitelmat saatiin pysymään lainsäädännön ulkopuolella eivätkä vatipäät tajunneet, että omaisuuteen olisi päässyt käsiksi laillisestikin perimällä sen. Kapinaa ei kutsuttu kansallissosialismiksi, ja se riitti vakuuttamaan vatipäät siitä, että kyse oli jostain muusta - vaikka näissä piireissä aatteen sisällöllä olikin niin vähän merkitystä, että sitä olisi voitu kutsua pelkästään luokkasodaksi, koska tärkeintä oli, että uhoamisesta tuli kännissä hyvä olo.

Puolueen nuorisojärjestöjen rahoitus ei ollut sidoksissa puolueen kokoon vaan siihen, kuinka paljon vaihdokkaita se onnistui keräämään, ja tästä syystä eniten rahoitusta liikeni vasemmistonuorille, vaikka Vasemmistoliitto olikin pieni puolue. Siitä hyötyivät kaikki muutkin puolueet ja varsinkin SDP, koska puolue vaihtui näppärästi kun vauva nakattiin sairaalassa erilaiseen ympäristöön. Usein pelkkä siirtyminen kerrostaloalueelta omakotitaloalueelle riitti tekemään vassareiden lapsesta demarin.

Oikeistolla oli samanlainen käytäntö, ja nuorisojärjestöjen päihdekulttuuria yritettiin peitellä syyttämällä vasemmistonuoria narkomaaneiksi, jotta oli mahdollista teeskennellä, että oikeisto oli yhteiskunnan selkäranka.

Tässä vaiheessa ongelma oli paljastunut jo niin suureksi, että foliopäiden piti keksiä ryssien salainen varjoarmeija selittämään tapahtumia, mutta niin moni tiesi jo olevansa natsien uhri, ettei julkisesta keskustelusta enää tahtonut löytyä tilaa kaiken maailman dosenttien höpöjutuille. Niille tuli taas tarvetta siinä vaiheessa kun lapsien ryöstäminen alkoi vaikuttaa ulkopolitiikkaan toden teolla, mutta sitä varten piti keksiä uudet tarinat, koska foliopäät uskoivat vielä tässä vaiheessa, että pelkkä uhriksi heittäytyminen riittäisi vakuuttamaan muut kansat suomalaisien syyttömyydestä.

Muualla maailmassa tutkittiin innokkaasti suomalaisia uutiskuvia, sillä niiden mukaan merkittävä osa jotain myönteistä aikaan saaneista suomalaisista ei näyttänyt lainkaan suomalaisilta ja sama koski myös kohuissa ryvettyneitä suomalaisia. Aivan kuin vaihdokkaat olisivat aluksi yrittäneet sopeutua yhteiskuntaan, mutta osalla mielenkiinto olisi loppunut siinä vaiheessa kun he olivat tärkeitä yrittäjiä tai virkamiehiä, ja myös se oli mielenkiintoista, että sardinialaisia näytti olevan erityisen helppo pitää suomalaisina, vaikkeivät he näyttäneet lainkaan suomalaisilta, koska heitä löytyi uutiskuvista paljon.

Erityisesti huomiota herätti se seikka, että suomalaisessa maalaisidyllissä näytti syntyvän sellaisia julkisuudenhenkilöitä, joiden oikea paikka näytti olevan jossain satamakaupungissa, koska heistä löytyi kaikista maanosista saatuja rotupiirteitä, ja haastatteluissa he kertoivat niistä hyväksikäyttäjistä, jotka odottivat, että heitä muuttaisi maalta kaupunkeihin. Heidät saatiin allekirjoittamaan erittäin huonoja sopimuksia ja näyttelijöiltä osattiin murskata oma tahto vanhalla rutiinilla.

Moni muista merkittävistä suomalaisista näytti vahvasti sekarotuisilta, vaikka heidänkin sukujuurensa olivat muka kokonaan Suomessa, kun taas suomalaiset itse kunnostautuivat aivan muissa uutisissa, ja koska suomalaiset olivat eri rotua kuin jopa naapurikansansa, oli mahdotonta uskoa, että kaikki nämä menestyjät olivat jotenkin päässeet livahtamaan koululaitoksen läpi kenenkään huomaamatta.

Tästä alkoi Suomessa innokas opettajien syyllistäminen, koska kansa muka sai tietonsa heiltä, vaikka surkeita oppimistuloksia selittävien tutkimuksien mukaan tieto tulikin aivan muista lähteistä, ja suositun salaliittoteorian mukaan he olivat jotenkin aivopesseet kaikki muut pitämään suomalaisena aivan ketä tahansa, mihin opettajat vastasivat mielenosoituksilla, joissa he uhkasivat paremman idean puutteessa mennä lakkoon.

Oli totta, että peruskoululaitoksessa esiintyi runsaasti yritystä lapsien aivopesemiseen, mutta se jäi yritykseksi, koska Suomessa juoksi irrallaan paljon pikkuhitlereitä, mutta heitä paimentamassa ei ollut yhtään isoa hitleriä. Opetuksen sisältöä muutettiin vähän väliä sen mukaan, ketkä pääsivät vuorollaan levittämään paskaa, jolloin se ei koskaan ehtinyt vaikuttaa uskottavalta, ja lisäksi myös Yleisradiolla oli samanlainen kansanvalistustehtävä eikä sen levittämä paska käynyt koskaan yksiin peruskoulun levittämän paskan kanssa.

Sitä ei voinut kieltää, että peruskoulussa opetettiin nuolemaan natsien perseitä, koska opetuksen sisältöön piti suhtautua kuin se olisi ollut totta, vaikka se oli etenkin historianopetuksessa sidottu siihen, että mitä puolueita vallassa sattui olemaan, eikä niinkään tosiasioihin, joita voitiin lakaista maton alle erittäin vapaasti, mutta kyse ei nyt ollut opettajien vaan muiden suomalaisien syyllisyydestä, eikä mikään muukaan väestöryhmä ollut nostanut meteliä tautisen valehtelun takia vaan ne kaikki tappelivat politiikassa siitä, että mitkä niistä pääsevät levittämään omaa propagandaansa totuutena.

Koska paska levisi Suomessa vapaasti, oli kuitenkin mahdollista käyttää opettajia syntipukkeja, jotta muut voisivat vapautua omasta osastaan vastuuta ilman, että tarvitsisi selvitellä liian tarkasti, että miten paljon sitä oli kenellekin päässyt kertymään. Mitään todellista vaikutusta Suomen asemaan maailmanpolitiikassa sillä ei ollut, mutta muille tuli vähäksi aikaa hyvä mieli siitä, että he pääsivät olemaan vähän aikaa opettajien salaliiton uhreja.

Myöhemmin lakosta tuli suosittu keino todistella, että oma ammattikunta oli syytön, mutta edes viikon yleislakko ei saanut muita kansoja uskomaan, että koko maan kattava salaliitto olisi voinut olla olemassa vuosikymmenien ajan juuri kenenkään tietämättä. Poliisi oli toki saanut kiinni osan syyllisistä, mutta se oli niin pieni osa, ettei se riittänyt selittämään kuin hyvin pienen osan.

Vauvojen ryöstäminen herätti runsaasti huomiota Ruotsissa, koska joku tajusi epäillä, että sinne kertyneet suomalaiset spurgut olivatkin ehkä Suomesta paenneita vaihdokkaita. Pian oli löytynyt yksi Tukholman puistoissa asuva norjalainen, josta oli yritetty kasvattaa suomalaista hakkaamalla, ja sen jälkeen natsien uhreja oli löytynyt lisää niin paljon, ettei heitä tarvinnut käydä haastattelemassa Suomessa asti. Aihe oli myös sikäli kiinnostava, että piti keksiä, kuinka nämä pakolaiset voitaisiin hoitaa viimeinkin kuntoon.

Siellä alettiin tutkia hypoteettista finnjävel-oireyhtymää, jota potevat suomalaiset vanhemmat hyväksyvät lapsekseen vaikka rantapallon jos sitä kehutaan neuvolassa.

Vähitellen kuitenkin paljastui, että ruotsalaiset olivat hyväksyneet suuren määrän vaihdossa saatuja suomalaisia lapsia omikseen, ja lopulta tutkimuksissa selvisi, että suuri osa ihmisistä tunnistaa lapset omikseen pääasiassa ihonvärin perusteella ja muiden piirteiden tunnistaminen johtuu niihin tottumisesta.

Suomalaisien kyky tunnistaa erilaisia kansoja oli kuitenkin aivan poikkeuksellisen surkea. Pienet ja hintelät vanhemmat saattoivat hyväksyä lapsekseen kaapin kokoisen keltin sillä perusteella, että hänellä näytti olevan Elli-tädin kulmakarvat ja Nuutti-serkun korvalehdet, sillä kokoeroihin tai rotueroihin ei tarvinnut kiinnittää huomiota ollenkaan, ja jos joku olisi viitsinyt kokeilla, niin se rantapallokin olisi varmasti kelvannut monille suomalaisille.

Taipumuksien periytymistä selittämässä oli epämääräinen onnenpeli, jossa kuka tahansa saattoi olla mitä tahansa ja menestyminen oli kiinni joko hyvästä onnesta tai omasta tahdosta. Näin vanhemmat pystyivät hyväksymään sen, ettei lapsilla ollut heidän osaamistaan tai luonteenpiirteitään, ja se teki rahanarvoisien taipumuksien ryöstämisen helpoksi, koska suomalaisien sekavissa mielikuvissa kyse oli vain siitä, että pelissä oli voittajia ja häviäjiä.

Eli jos kaapin kokoinen keltti sattui olemaan taitava muusikko eikä hänen pienillä ja hintelillä suomalaisilla vanhemmillaan ollut edes sävelkorvaa, niin kyse oli vain siitä, että vanhemmat olivat voittaneet arvonnassa pääpalkinnon.

Sama ilmiö oli havaittavissa myös työelämässä, sillä suomalainen pystyi kuvittelemaan olevansa mitä tahansa jos hän toivoi saavansa siten lisää rahaa, ja jos joku muu osasi jotain oikeasti, niin hän alkoi mossottaa jotain paskaa onnenpelissä huijaamisesta siinä toivossa, että sääntöjä tulkittaisiin siten, että hän olisi kuitenkin parempi osaaja ja oikeutettu saamaan lisää rahaa. Suomalaisilla ei selvästi ollut mitään varsinaista identiteettiä, ja jos sairaalassa annettiin vierasta rotua edustava lapsi, niin he yrittivät kasvattaa hänestä suomalaisen sekopään, koska he eivät pystyneet käsittämään, että muunkinlaisia ihmisiä on olemassa.

Kun vieraat kansat sekoittuivat suomalaisiin, syntyi tyhmiä ja riidanhaluisia ryhmittymiä, jotka näyttivät olevan täysin kyvyttömiä havaitsemaan, että ne saivat sairaalasta uutta verta. Eri valtioiden lisäksi myös maakuntien ja yhteiskuntaluokkien väliset erot näkyivät vihollisuuksissa selvästi, joten sekarotuinen väestö ei kyennyt tajuamaan, mille kansoille se oli sukua, vaan antoi lapsenryöstäjille jotakuinkin täydellisen toimintavapauden, ja jollei vieraaseen kansaan kuuluva lapsi ollut synnynnäisesti päästään vialla, niin näissä olosuhteissa kasvatus korjasi sen puutteen niin varmasti, että vain pieni osa ryöstetyistä lapsista osasi suunnistaa myöhemmin pois Suomesta.

Suomalaisen etnisen taustan määräsi hänen sukunimensä, joten kun vaihdokas otti etäisyyttä siihen idioottilaumaan, joka luuli olevansa hänen sukunsa, saattoi syntyä uusi suku, jonka identiteetti ei täsmännyt lainkaan geenien kanssa. Kuvaava esimerkki tästä ilmiöstä oli Itä-Suomeen kehittynyt pseudoruotsalainen suku, jossa ei ollut muuta ruotsalaista kuin sukunimi, ja kontakteja oikeisiin ruotsalaisperäisiin sukuihin oli niin vähän, että se saattoi luulla olevansa sellainen. Koska sama himmeys vaivasi kaikkia suomalaisia, tällaiset suvut olivat kärsineet ruotsalaisvastaisuudesta ilman mitään todellista syytä, ja Itä-Suomen pseudoruotsalaisiin sukuihin olikin ollut hyvä sijoittaa ulkomaisia vaihdokkaita, koska ne olivat niin sekaisin, että vaihdokkaiden kohtaama rasismi oli määritelty muille tutuksi ruotsalaisvastaisuudeksi.

Parhaimmillaan pseudoruotsalainen suku oli oikeasti venäläistä alkuperää, sillä kaupankäynnin ja varuskuntien takia Itä-Suomeen oli saatu Venäjän vallan aikaan tuoretta verta ja sitä saattoi olla pienessä pitäjässä vieläkin niin paljon, että väestötieteilijä joutui raapimaan persettään ihmetellessään väestön asenteita, koska ne eivät näyttäneet kuuluvan Suomeen ja historia oli kirjoitettu sellaiseksi, että venäläiset pakenivat sisällissodan jaloista Venäjälle ja veivät asenteensa mukanaan.

Vanha kansa oli tiennyt, että jos vaihdokas ei muuttunut kuuliaiseksi perheenjäseneksi huutamalla ja lyömällä, niin hänet piti sulkea esimerkiksi ullakolle kyhättyyn koppiin ja pitää nälässä, kunnes kapinoiminen meni ohi.

Tuoreempi kansanviisaus osasi kertoa, että ”*jos nuot vaes'taloohon majotetut tähhteet saatas naetettua ulukomaalasille, nii herrakansa saes parempie palavelijoeta*”.

Vanhoista valokuvista saatiin viitteitä siitä, ettei sisällissota ollutkaan alkanut kun veli kääntyä veljeä vastaan, sillä monessa tapauksessa veljekset eivät näyttäneet olevan sukua toisilleen, joten oli mahdollista, että perheisiin oli istutettu tuoretta verta, syystä taikka toisesta, ja tilanne oli karannut lopulta hallinnasta. Mahdollisesti kyse oli ollut pääasiassa siitä, että terveydenhuollon parissa askarrelleet suvut olivat yrittäneet hankkiutua eroon muista suvuista kasvattaakseen omaa valtaansa, sillä nykyisikin oli tavallista, että vastenmielisiä sukuja ja perheitä yritettiin saada hajoamaan ja lähtemään pois tekemällä niistä riitaisia.

Maunoa suututti kovasti sen, että muualla maailmassa puhuttiin pahaa suomalaisien geeneistä, koska niiden täytyi olla maailman parhaat. Sen vähempi ei riittänyt herrakansalle ja muiden kansojen olisi pitänyt hyväksyä tämä tosiasia kiltisti.

Hän arveli, että ulkomaisia vaihdokkaita löytyi joka puolelta paljon yksinkertaisesti siitä syystä, että heitä oli niin paljon, etteivät suomalaiset oppineet erottamaan kansoja toisistaan. Jo hiekkalaatikolla tilanne oli se, että ulkomaalaisia ja puoliksi ulkomaalaisia vaihdokkaita piti oppia pitämään suomalaisina jos halusi vaikuttaa älykkäältä, koska eri mieltä olevia haukuttiin tyhmiksi ja rasisteiksi, ja koska tilanne oli kehittynyt tällaiseksi vähitellen, myöskään lasten vanhempia ei ollut syytä pitää poikkeuksellisen tyhminä.

Tilanne johtui kokonaan ahneudesta, joka oli innostanut rosvoamaan lähes kaikki sairaaloissa syntyvät ulkomaalaiset lapset, ja ahneus oli hyvä asia, koska sen avulla saattoi onnistua saamaan paljon rahaa. Näin ollen ei ollut mitään todellista syytä epäillä, että suomalaisien geeneissä voisi olla jotain vikaa, vaan kyse oli hienosta ideasta, jonka toteutus oli mennyt vähän pieleen.

Muiden kansojen geeneissä sen sijaan oli selvästi paljonkin vikaa, koska ne tuomitsivat tällaisen rikastumiskeinon, vaikka muut saattoivat saada hyvän vaihdokkaan avulla paljon rahaa eikä siinä ollut mitään pahaa.

Oikeisto ajautui yhä syvemmälle kriisiin kun paljastui, että vasemmisto oli jalostanut sitä orjien jälkeläisien geeneillä, jotta siitä saataisiin kesy ja alistuva, mutta myös vasemmisto ajautui kriisiin, koska oikeisto oli käyttänyt sitä kaatopaikkana.

Monen johtajan ja ajattelijan sukujuuret noudattivat kaavaa Suomeen houkuteltu ulkomainen yrittäjä -> suomalainen suuren tai keskisuuren yrityksen omistaja tai palkkajohtaja -> maalaisisäntä tai -emäntä -> pienyrittäjä -> duunari, sillä jätteilläkin oli sen verran järjestäytymiskykyä jäljellä, että luokkavihollinen oli käytännössä soluttanut vasemmiston huomaamatta koko työväenliikkeen.

Lapsien ryöstäminen vaikutti olevan tärkeä osa suomalaista kansanluonnetta, sillä geneettisesti heidän lähimmät sukulaiskansansa olivat niinkin oudot ja kaukaiset ihmisryhmät kuin hollantilaiset ja Muromin piirikunnan venäläiset, joista jälkimmäisiä ei edes pidetty omana kansanaan missään muussa yhteydessä, eikä siihen ollut muuta hyvää selitystä kuin se, että suomalaiset olivat saaneet pitkän aikaa Hollannista ja Moskovasta sellaista uutta verta, jonka oli todella vaikea löytää kotiin.

Venäjän vallan aikaan lapsien ryöstäminen oli ainakin kukoistanut ja sen seurauksena työväenluokkaan putosi edelleen keisarikunnan rippeitä, joiden takia oikeisto oli itse asiassa paljon lähempänä vasemmistolaisia ihanteita kuin vasemmisto itse.

Teoria selitti myös sen, että suomalaisista oli kehittynyt silmiinpistävän yksinkertaisia ja he luottivat sokeasti huijareihin ja orjapiiskureihin, sillä kun väestö hankkii tällaista uutta verta riittävän kauan, se muuttuu samanlaiseksi ja sitten vauvoja voi vaihtaa sairaalassa hyvinkin vapaasti, koska väestö luottaa ennen kaikkea juuri tällaista toimintaa harjoittaviin henkilöihin, ja perseen nuolemisen riemujuhlaa helpottaa lisäksi se seikka, ettei kansalla ole omia johtajia, koska heidät on jalostettu pois huijareita häiritsemästä, vaan sen on ryöstettävä johtajuutta muilta kansoilta. Kun esimerkiksi ulkomaisilta diplomaateilta rosvotut lapset risteytetään suomalaisien kanssa, henkiset ominaisuudet laimenevat niin paljon, ettei lapsenryöstäjillä juurikaan

ole pelkoa kiinni jäämisestä vaan se tapahtuu lopulta sattumalta, ja kansa voi olla onnellinen jos sillä on edes muutama sellainen johtaja, joilla älykkyystaso on noussut onnistuneiden naimakauppojen seurauksena.

Suomalaista rodunjalostusta alettiinkin kutsua omaan geenipooliin kusemiseksi.

Geenitesti oli paljastanut Marjaanan vaihdokkaaksi, mutta se ei ollut hänelle kovin suuri ongelma, sillä hän oli luonut uraa politiikassa uraa nuolemalla perseitä ja nyt häntä syytettiin ulkomailla natsien suojelemisesta, koska hän oli ollut mukana säätämässä natseja suojelevia lakeja. Oli muka jotenkin hänen syytään, ettei natseja oltu valvottu ja yhteiskunta oli vaientanut heidän vihollisensa siksi, että heidän paskapuheensa oli otettu todesta.

Tällaiset puheet tuntuivat hänestä pahalta, mutta hänen ei annettu puolustautua sillä perusteella, ettei hänellä ollut mitään uskottavuutta. Pohjoismaiden neuvoston kokouksessa oli sanottu suoraan, ettei hänen kannattanut teeskennellä, että järki olisi kasvanut tyhjään päähän näin nopeasti, eikä hänellä muutenkaan ollut varaa paasata niin kuin olisi tiennyt jotain muita paremmin, koska tilanne oli hänelle yhtä tuntematon kuin kaikille muillekin.

Oli aivan ihmeellistä, että politiikassa menestyminen olikin nyt suuri synti, vaikka se oli peli, jossa piti yrittää voittaa, ja hän oli saanut paljon kehujakin, mutta muut kansat olivat näköjään katkeroittaneet itsensä sillä perusteella, että Suomesta löytyi koko ajan lisää niiden lapsia.

Työväenliike löysi itsensä oudosta tilanteesta, sillä vasemmistolainen pyrkimys jalostaa oikeistosta kesympi orjien jälkeläisien avulla oli johtanut tilanteeseen, jossa sitä syytettiin ihmiskaupan uhrien kaltoinkohtelusta ja haukuttiin natseiksi.

Ihmisryöstön uhreja oli ollut helppo painostaa ja sitä oli käytetty hyväksi ahkerasti, ja sen seurauksena moni yritys reagoi nyt työpaikan hakemiseen haukkumalla hakijoita natseiksi ja alempirotuiseksi lapsenryöstäjäsaastaksi. Lisäksi ammattiliitot olivat joutumassa maksamaan vahingonkorvauksia, koska vasemmistonatsien salaliitto oli saanut toimia vapaasti niiden sisällä.

Ainoa myönteinen piirre tässä oli se, että oikeisto menetti vasemmiston Suomeen ryöstämät yrittäjät, jotka haukkuivat sitäkin natseiksi ja ali-inhimilliseksi saastaksi. Kerrottiin jopa sellaista, että lepyttelemään tulleita politrukkeja oli uhattu aseella, ja kertomukset vaikuttivat uskottavilta, sillä työväenliikkeessä oli ollut tapauksia, joissa ihmiskaupan uhri oli lähellä saada kunnon kilarit kun häntä yritettiin suostutella auttamaan muita saamaan lisää rahaa.

Jotkut vaativat lakiin sellaista muutosta, että lepertelemään tulevaa syöpäläistä saisi vetää pataan, koska nykyinen laki ei antanut mahdollisuutta ilmaista itseään niin selvästi, että lisää rahaa haikaileva syöpäläinenkin sen tajuaisi.

Santtu ei ymmärtänyt ollenkaan sellaisia puheita, että vasemmistolaisilla olisi jotain vastuuta oikeistolaisien ihmiskaupan uhrien kaltoinkohtelusta, sillä vasemmistolaisen politiikan tarkoitus oli saada lisää rahaa vasemmistolle. Totta kai oikeistolaista yrittäjää piti painostaa maksamaan lisää veroja ja häntä tuli kohdella rikollisena siltä varalta, että hän kiersi veroja.

Mitä taas ihmisoikeuksiin tuli, niin ne kuuluivat vasemmistolle, eikä oikeistolle kuulunut muuta kuin velvollisuuksia. Siinä mielessä oli aivan yksi ja sama, mistä raha tuli, kunhan sitä tuli.

Koko hälinän energia olisi pitänyt suunnata vasemmistolaisista vaihdokkaista huolehtimiseen, koska silloin hän olisi voinut saada jotenkin sen avulla lisää rahaa.

Tuure alkoi olla tosissaan vihainen kansainvälisen huomion takia, koska se oli tuhoamassa suomalaisen asiantuntijakulttuurin. Enää ei voinut tarinoida omiaan vapaasti julkisessa keskustelussa ilman, että epäiltiin valehtelijaksi, ja valeasiantuntijoiden etsiminen oli tärkeää, ettei yksikään mediatutkija, evoluutiopsykologi tai erikoistutkija enää uskaltanut esiintyä julkisuudessa kaikkien alojen asiantuntijana ja pelko esti muitakin sanomasta, mitä sylki suuhun toi, vaikka suomalaisella asiantuntijalla piti olla oikeus täräyttää suorat sanat jos siltä tuntui.

Hän itse oli todennut viisaasti, että geenitesteissä oli jotain hämärää, koska ne asettivat suomalaiset hankalaan asemaan turvallisuuspoliittisesti riskialttiiseen aikaan, ja häneltä oli alettu tivata, että milloin suomalaisilla sitten olisi ollut varaa näihin paljastuksiin. Hän ei ollut osannut vastata näihin kysymyksiin, koska hän ei ollut ajatellut asioita niin pitkälle, joten hänet oli leimattu natseja puolustavaksi paskanpuhujaksi, ja se oli väärin, sillä hänelle tuli tällaisista väitteistä paha mieli ja lisäksi piti selitellä lapsille, että miksi isästä puhuttiin sellaista. Muualla ei ymmärretty, että tieteellinen auktoriteetti muutti salaliittoteorian älykkääksi spekulaatioksi, johon voisi luottaa siihen saakka, että löytyisi parempi selitys. Sen sijaan takerruttiin siihen, ettei hän puhunut aina totta, aivan kuin se olisi ollut valehtelemista, vaikka valehteleminen oli oikeasti sitä, että väitti jotain, mistä tiesi, ettei se ollut totta, ja hän keksi omiaan silloin kun ei tiennyt jotain, jolloin kyse oli aivan selvästi spekuloimisesta.

Häntä sorrettiin törkeästi, mutta silti yksikään ihmisoikeusjärjestö ei halunnut ryhtyä puolustamaan häntä.

Mauri oli ollut kansanedustaja vuosikymmenien ajan, sillä hänellä oli taipumuksia alalle. Hän osasi paasata, että pitää saada sitä ja tätä, ja vaikka hänellä ei ollut mitään

käsitystä siitä, että kuinka vaatimukset voitaisiin toteuttaa, hän osasi kuitenkin asettaa toteuttamiselle niin paljon vaatimuksia, että jos vaatimukset toteutuivat, niin ne oli toteutettu väärin.

Hän ei pitänyt ollenkaan siitä, että melkein kaikki ne, joilta kannatti vaatia jotain, muuttuivat geenitestien takia vihamielisiksi, sillä ilman heitä hän ei voinut palvella äänestäjiään.

Jotkut puhuivat sellaista, että suomalaiset olivat saamassa ansionsa mukaan, mutta Mauri tiesi, että heidän kuului saada parempaa. Ihan ensimmäiseksi heidän pitäisi saada anteeksi, jotta kenenkään ei tarvitsisi olla syyllinen tai tyhmä, sillä häntä itseäänkin epäiltiin natsiksi.

Joltain venäläisien omistamalta huvilalta oli saatu hieno lapsi, joka oli puoliksi venäläinen ja puoliksi brasilialainen, ja hänestä oli kasvatettu supisuomalainen Paatso. Hänen puolueensa oli tunnistanut Paatsossa hyödyllisiä kykyjä ja siitä oli seurannut, että hän oli nyt kiusallisessa tilanteessa, koska piti jotenkin selittää, että kuinka hän olikin onnistunut näkemään tällaisen avustajan suomalaisena. Se oli vaikeaa, sillä hän oli suuntautunut enemmän toiveajatteluun ja osasi haihatella silloin kun olisi pitänyt osata sanoa jotain järjellistä, mutta anteeksiannolla siitäkin selvittäisiin.

Vaihdokkaille anteeksianto ei vaikuttanut sopivan ollenkaan, mutta hän oli haihatellut asiat siten, että ulkomaanelävät olivat kesyjä ja kilttejä. Varsinkin suomalaisien naapurit olisivat varmaankin halukkaita esittelemään kiltteyttään, koska heiltä oli ryöstetty paljon lapsia.

Hän esitteli ajatusta aluksi virolaisille, sillä pienempi kansa tietenkin antaisi helposti periksi isommalle naapurilleen, ja vasta silloin hänelle selvisi, että valtioiden välisissä suhteissa on mahdollista nauraa toiselle vasten kasvoja ja haukkua häntä idiootiksi.

Lasselta vei kauan uskaltautua geenitestiin, sillä hänellä oli voimakas suomenruotsalainen identiteetti, mutta naamasta ei löytynyt ruotsalaisia piirteitä lainkaan.

Testi paljasti, että hän oli jotain vanhaa laivaliikenteen avulla saatua vaihdokaskantaa, joka oli paljon enemmän sukua hollantilaisille kuin ruotsalaisille, ja vaikka tätä kantaa oli myöhemmin vähän päivitetty muilla vaihdokkailla, niin merkittävää sukulaisuutta ruotsalaisiin ei kuitenkaan ollut syntynyt.

Ehkä tästä sekarotuisuudesta johtui, ettei hän oppinut puhumaan suomea, koska jokin syy siihen täytyi olla.

Janne oli vaikeassa tilanteessa, sillä vahingoniloa oli tarjolla runsaasti, mutta siitä piti nautiskella salaa, koska vaihdokkaalle nauraminen saattoi olla vaarallista. Kannatti pitää naama peruslukemilla kun naapuri oli muuttamassa vaikka Ruotsiin, sillä poliisilla oli niin paljon tekemistä, ettei murtunut nenä ollut rikostutkinnan arvoinen asia.

Etujärjestöissä oli tajuttu, että koko kansan kattava rikostutkinta olisi vienyt tolkuttoman määrän rahaa ja sen seurauksena kaikki parempi osaaminen olisi muuttanut pois tai alkanut kapinoida, joten näitä asioita tutkittiin kengännauhabudjetilla. Muut kansat olivat testanneet kaikki Suomessa syntyneet lapset ja jäljittivät omiaan, mutta suomalaisien oma vaihdokaskanta oli heidän omalla vastuullaan ja sitä riitti, koska varsinkin porvareista oli jalostettu sellaisia pölypäitä, että heitä saattoi istuttaa vapaasti vaikka keskelle metsää.

Janne oli harkinnut lähtevänsä itsekin pois, koska ilmassa alkoi olla sisällissodan uhkaa, mutta hän ei ollut löytänyt mitään ryhmittymää, johon olisi halunnut samaistua. Joko kyse oli pohjimmiltaan pelkästä vastuun pakenemista, mikä ei sopinut herrakansan arvolle ollenkaan, tai sitten kyse oli vaihdokkaiden kapinaliikkeestä, johon häntä ei olisi edes huolittu mukaan. Kuitenkin ulkomailla olisi pitänyt teeskennellä olevansa suunnattoman tyhmä, koska ei ollut onnistunut huomaamaan, että ympärillä pyöri ulkomaisia vaihdokkaita pilvin pimein, eikä sekään sopinut herrakansan arvolle, joten hänen täytyisi lopulta ehkä piiloutua kesämökille ja toivoa, että tilanne rauhoittuisi maaseudulla sen jälkeen kun ulkomaiset viranomaiset olisivat keränneet talteen kaiken sen, mitä pirttien peräkammareissa piiloteltiin.

Marialla oli sellainen aavistus, että journalisteja alettaisiin kohta vainota, sillä hän oli aikakauslehden päätoimittaja ja häntä syytettiin natsipropagandan levittämisestä, koska lehdessä oli julkaistu usein pseudotieteellisiä artikkeleita, joissa opastettiin tunnistamaan niskoittelevia vaihdokkaita narsisteiksi ja psykopaateiksi ja uskoteltiin, että terve itsetunto oli sitä, että luotti sokeasti oikeisiin narsisteihin.

Hän ei itsekään pitänyt näistä artikkeleista ja hän olisi halunnut enemmän niitä artikkeleja, joiden avulla oppi tunnistamaan narsistiksi kenet tahansa, josta ei sattunut pitämään, koska oli hyödyllistä osata uskotella muille kykenevänsä tunnistamaan näkymättömän saalistajan helposti. Näille muillekin artikkeleille oli kuitenkin runsaasti kysyntää ja sananvapaudessa oli pohjimmiltaan kyse rahasta. Sitä piti saada mahdollisimman paljon, joten ongelma ei ollut artikkelien todenperäisyydessä vaan pikemminkin siinä, ettei aivan kaikkea saanut julkaista. Hänellä oli sellainen vaikutelma, että esimerkiksi lapsipornoliitteelle olisi voinut löytyä paljon ostajia, mutta hän ei voinut kokeilla sitä, koska laki kielsi sellaisen julkaisemisen.

Ilmapiiri oli kuitenkin muuttumassa sellaiseksi, että perättömän tiedon julkaiseminen tiedeuutisena voisi kostautua, ja hän olisi halunnut totuuskomission selvittelemään asioita. Rikostutkimuksissa paljastui koko ajan lisää kiusallisia asioita, joten ne olisi pitänyt asiantuntijaraadilla. Hän olisi saanut siihen mukaan heti ainakin kolme kolumneja kirjoittavaa professoria, joilla oli noussut kusi päähän ja tehnyt heistä kaikkien alojen asiantuntijoita, ja muitakin arvovaltaisia asiantuntijoita olisi helppo löytää.

Sampsa oli miettinyt paljon Hitlerin kiveksien lukumäärää, koska niissä saattaisi piillä vastaus johonkin tärkeään kysymykseen, jota hän ei vielä ollut tajunnut esittää, ja näitä tällaisia oivalluksia tarvittiin akateemisen uran luomiseen.

Vaihdokasskandaali oli hänelle vaikea aihe, koska epämiellyttävä mölinä tuli pääasiassa demokraattisesta maailmasta, josta hän ei ollut kiinnostunut ollenkaan muulloin kun silloin kun oli toivoa siitä, että jokin ääriliike onnistuisi pääsemään valtaan tai syttyisi edes sisällissota. Tavallisesti hänelle riitti suomalaisien tiedotusvälineiden välittämä maailmankuva, jossa korostuivat rikollisien ja terroristien oikeudet ja sekaan oli pantu koristeeksi nyyhkyjuttuja terroristien käyttämistä ihmiskilvistä.

Kuitenkin hän tiesi varmasti, että vastaukset kaikkiin kysymyksiin löytyisivät tieteestä, koska hän osasi käyttää sitä perustellessaan omia haluamisiaan. Täytyisi vain jotenkin opettaa demokraattiselle maailmalle hyvä tieteellinen käytäntö, jossa hyvät käytöstavat menivät kaiken muun edelle, koska niiden avulla oli helppo loukkaantua jos joku syytti valehtelijaksi. Näin saataisiin pian hyvä joukko jännittäviä tarinoita, joista mitään ei olisi sopivaa leimata pelkäksi hevonpaskaksi, vaikka ne olisivat keskenään ristiriitaisia, ja muutama niistä valikoituisi politiikan kautta totuuksiksi.

Näin saataisiin vesitettyä demokraattisen maailman pyrkimys käsitellä asiaa pelkkien tosiasioiden avulla ja parhaiden tarinoiden keksijöille pystytettäisiin myöhemmin patsaita siksi, että he olivat onnistuneet kohottautumaan tieteen supersankareiksi.

Kullervo oli hankkinut muutaman kuukauden verran sairaslomaa valehtelemalla, sillä hän tarvitsi aikaa kehitelläkseen kriisiin tieteellisen ratkaisun, joka edistäisi hänen uraansa. Oli tärkeää saada sellainen valmiiksi ensimmäisenä, jotta siitä pääsi puhumaan julkisuudessa ennen kuin kilpailijat saivat omansa valmiiksi, joten hän oli raivoissaan kun paljastui, että vihollinen huijannut kilpailussa ja kirjoittanut oman kirjansa etukäteen.

Muuan geenitestiuskovaisena esiintyvä huijari oli julkaissut Norjassa muka päiväkirjamerkintöihin perustuvan kirjan, jossa hän mustamaalasi suomalaista koulutusjärjestelmää väittämällä, että se aivopesi vaihdokkaita tykinruoaksi, jota käytettiin luultavasti kännissä päästettyihin aivopieruihin perustuvissa ihmerikastumissuunnitelmissa. Puoluekoneisto heräsi kun sellainen pääsi ilmoille ja

pian siitä puhuttiin niin julkisuudessa kuin kouluissakin aivan kuin se olisi ollut totta. Lopulta siitä kehittyi natsien ihmeasetta jäljittelevä meemi, joka levisi muihinkin puolueisiin, koska sen haaveiltiin tuottavan paljon rahaa helposti. Ellei ollut suomalainen vaan hämmentynyt vaihdokas, joka yritti sopeutua ympäristöön, sitä erehtyi helposti pitämään totuutena, vaikka suomalaiset itse näköjään ymmärsivät, että se menisi luultavasti kunnolla vituiksi, koska kaikki olivat osanneet varautua pakoilemaan vastuuta. Kun se aika koitti, selitykset olivat valmiina eikä kukaan myöntänyt olevansa vastuussa mistään.

Peruskoulu oli niin läpimätä laitos pelkästään suomalaisen kansanluoteen takia, ettei tarvinnut ihmetellä, että miksi natsipsykopaatti pääsi sen läpi kenenkään huomaamatta, vaikka vaihdokkaat osattiin kyllä tunnistaa mahdollisiksi ongelmatapauksiksi ja heitä pidettiin silmällä. Kyse oli pelkästään siitä, että tyhmä ja ahne natsipelle oli valmis tekemään oman osuutensa siinä, mitä olikin tekeillä, kunhan se vain vaikutti natsipsykopaattien keksinnöltä, eikä mitään sen kummempaa salaliittoa ei tarvittu. Käskyttämistä ja valvontaa ei ollut lainkaan vaan suorittava porras oli kokonaan itse vastuussa omista tekemisistään, ja vaikkei se innostunut näistä kouhotuksista kokonaisuudessaan, niin se oli kuitenkin kokonaisuudessaan vastuussa seurauksista, koska muut eivät kuitenkaan häirinneet niitä, jotka innostuivat kouhotuksista. Keksitty paska levisi estoitta kun se ei kohdannut juuri minkäänlaista kritiikkiä, ja sen seurauksena koko järjestelmä luotti natsipsykopaattien keksimään hevonpaskapsykologiaan, jonka saavuttaman kaatoluvun laskemiseen menisi vielä kauan.

Hän kertoi olleensa itse uhrina vedätyksessä, jossa yritykset oli pyritty saamaan tuottamaan lisää rahaa ulkomaisen halpatyövoiman avulla. Tätä tarkoitusta varten koulutetuille opettajille ja yritysjohtajille oli opetettu, että maahanmuuttaja oli tyhmä ja laiska ja hänestä pitäisi saada jotenkin ulos enemmän työtehoa. Sitä ei oltu opetettu rasismina, mitä se selvästikin oli, vaan tutkittuun tietoon perustuvana tieteellisenä totuutena, eikä tätä tällaista tieteellistä tekstiä suoltaneita suomalaisia oltukaan koskaan rasisteiksi syytetty. Sen sijaan tykinruoka oli leimattu rasisteiksi ja totalitarismin kannattajiksi, koska se oli puhunut julkisuudessa sitä, mitä sille oli korkeakouluissa opetettu, ja siksi että se oli työssään yrittänyt puristaa enemmän tehoa irti myös suomalaisista, jotka olivat vaikuttaneet liian tyhmiltä ja laiskoilta. Näin natsin olivat saaneet naamioksi vähemmistön, jota haukuttiin natseiksi koko ajan, ja sitäkin oli naamioitu tieteeksi, koska tieteen tekijät olivat halunneet peitellä omaa rooliaan tapahtumien kehityksessä.

Kyseessä oli muistelmateos, mutta siinä oli myös lähdeluettelo, jossa esiteltiin opetuksessa käytettyjä tieteellisiä kirjoja, joten aaaaa ymmärsi, että hänen oman kirjansa uskottavuuden kannalta olisi tärkeää päästä tämän toisen kirjan julkistamistilaisuuteen selittämään norjalaisille, että tieteellisen totuudet vanhenivat monilla tutkimuksen aloilla nopeasti eikä se tehnyt tieteestä lainkaan epäluotettavaa, koska hän oli uransa alussa tehnyt näissä oppikirjoissa käytettyä tieteellistä tutkimusta.

Kuitenkin tilaisuuden turvajärjestelyt olivat niin tiukat, ettei suomalaisia päästetty paikalle ollenkaan, koska kirjailija oli saanut valtavan määrän tappouhkauksia eikä hän suostunut käyttämään luotiliivejä suomalaisien öykkäreiden takia.

Korhosilla geenitestit eivät aiheuttaneet aluksi ongelmia, sillä Minttu vaikutti hyväksyvän todeksi natsien rotuopit, joiden mukaan kuka tahansa - paitsi tietysti juutalainen – saattoi olla suomalaista rotua eivätkä rotupiirteet välttämättä periytyneet vanhemmilta. Mintun rotupiirteet kulkivat selvästi suvussa piilevänä ominaisuutena, sillä Ilpo-sedässä oli samoja piirteitä, eikä se, ettei Mintulta ollut löytynyt testissä lainkaan suomalaisia geenejä, merkinnyt mitään, sillä natsit olivat tehneet tieteellistä tutkimusta ja todistaneet, että ihmisen muovasivat geenit ja ympäristö, ja Minttu oli aivan varmasti saanut vieraat piirteensä ympäristöstä.

Vanhemmat olivat shokissa kun Carabinieri tuli eräänä päivänä suojelemaan Minttua sillä välin kun hän pakkasi tavaroitaan lähteäkseen pois. Vasta silloin paljastui, että Minttu oli rotupetturi ja rasisti, sillä hän haukkui vanhempia alempirotuisiksi natseiksi ja lapsenryöstäjiksi.

Korhoset eivät lainkaan käsittäneet, kuinka suomalaiset voisivat olla alempirotuisia, sillä vaikka suomalaisessa rodussa kieltämättä olikin parantamisen varaa, niin ylimielisyyttä siltä ei kuitenkaan puuttunut. Luultavasti kyse oli siitä, ettei Mintulle oltu painotettu riittävästi sitä seikkaa, että hänestä oli koitunut vanhemmille todella paljon vaivaa ja mielipahaa, koska hänestä oli ollut vaikea kasvattaa suomalaista, ja siksi hänestä oli tullut röyhkeä.

Pirkon elämä ei oikeastaan ollut muuttunut geenitestien takia lainkaan, sillä se oli edelleen pelkkää Helvettiä.

Aikaisemmin hän oli kantanut sairaalasta kotiin aivan mitä tahansa ja paneutunut lapsien kasvattamiseen huolimatta siitä, ettei pitänyt perheestään ollenkaan, ja nyt häntä epäiltiin natsiksi, koska oli muka jotenkin epäilyttävää, ettei hän oli onnistunut pitämään slaavia ja germaania omina lapsinaan, vaikka oli sentään opettajana lukiossa.

Kukaan ei ottanut huomioon sitä seikkaa, että natseja piti totella kuuliaisesti huolimatta siitä, ettei ollenkaan tiennyt, mitä oli tekeillä, eikä hän voinut sanoa sitä ääneen, koska silloin hän olisi pettänyt natsit. Oppilaiden aivopeseminen tahdottomiksi vihanneksiksi oli hänen kutsumusammattinsa ja hän muisti aina tähdentää sitä, että tärkeintä oli tehdä kovasti töitä sen eteen, että saisi hyviä arvosanoja natsien laatimasta opetussuunnitelmasta. Opetuksen sisältö oli aina totta, vaikka se muuttui vähän väliä ja historia kehittyi aina vain oudommaksi sitä mukaa kuin yhä enemmän todistusaineistoa onnistuttiin jättämään pois uusimpien tulkintojen avulla, ja kaikkein tärkeinä älykkyyden muoto oli se, että omaksui opetetut asiat ilman pienintäkään epäröintiä saadakseen mahdollisimman hyviä arvosanoja ylioppilaskirjoituksissa.

Jotkut kollegat olivat vihoissaan siitä, että he olivat joutuneet elämään kouluammuskelun pelossa siksi, että heille oli valehdeltu aivan kuin hekin olisivat olleet ali-ihmisiä, mutta Pirkko ymmärsi, että näitä asioita ajattelemassa oli korvaamattoman älykkäitä ihmisiä, joiden asemaa kielimalli ei uhannut, koska heidän ajattelussaan korostui kaikki se, mitä kielimalli ei saanut tehdä. Jotkut puhuivat, ettei osa näistä poliittisista paskatykeistä ollut koskaan puhunut totta edes kokeeksi, ja vaikka se oli selvästi mahdoton ajatus, niin Pirkko kuitenkin uskoi, että he pyrkivät valehtelemaan aina avatessaan suunsa ja sekin riitti tekemään heistä puolijumalia. Koulutusjärjestelmän tehtävä oli tuottaa politrukeille aivotonta tykinruokaa, joten se tarvitsi tällaisia profeettoja, ja joidenkin kollegojen tarve niskuroida oli selvä merkki siitä, että järjestelmää täytyisi vielä kehittää.

Natseilta saatu perhehelvetti oli päättynyt ilmeisesti lopullisesti, koska lapset eivät halunneet olla enää tekemisissä hänen kanssaan, mutta uudenlainen helvetti oli vielä sitäkin kuluttavampi kokemus, sillä hän oli tutkintavankeudessa ja vietti paljon aikaa kuulusteluissa.

Alkoi olla jo kauan siitä kun hän oli edellisen kerran päässyt nuolemaan persettä, mutta koettelemuksia piti silti kestää, sillä natsin perse maistui todella hyvältä.

Ennen geenitestejä kansa oli koulutettu uskomaan, että vaarallisia väkivaltarikollisia piti laskea vapauteen mahdollisimman nopeasti, koska monelta heistä haluttiin lapsia ja jos sen seurauksena kuoli muutama hallintoalamainen, niin sillä ei ollut mitään merkitystä. Käyttökelpoisilla öykkäreillä sen sijaan oli paljonkin merkitystä, joten väkivaltarikollisia kannatti yrittää risteyttää natsien kuuliaisien palvelijoiden kanssa.

Geenitestien alkamisen jälkeen oli vaikea perustella sitä, että heitä ei olisi pitänyt laskea vapauteen sillä perusteella, että testien takia oli paljastunut, että monessa tapauksessa kyse olikin vaihdokkaiden sopeutumisongelmista ja tuomioita piti perua. Yrittää kuitenkin piti, sillä enää ei ollut kyse hallintoalamaisien vaarantamisesta vaan natsit joutuivat pelkäämään kostoa.

Geenitestin tulos selitti sen, ettei Tytti menestynyt teollisuusmuotoilijana, sillä hän oli paljon vähemmän sukua suomalaisille kuin oli luullut ja siltä pohjalta oli mahdotonta tavoittaa suomalaista yleisöä.

Sitä se ei selittänyt, että miksi hänestä oli kuitenkin kasvatettu pienestä pitäen huippusuunnittelijaa ja hänet oli otettu isoon firmaan suunnittelemaan floppeja, mutta syy siihen oli niin helppo arvata, että kohta piti jo harkita, että olisiko tässä riittävästi syytä joukkoammuskeluun vai hakisiko suojelua kotimaansa viranomaisilta.

Hän päätti hakea suojelua, sillä firman toimitusjohtaja oli jo valinnut ammuskelun ja hänen lähipiirinsä natsit varmaankin osasivat olla varuillaan.

Hänen sisaruksensa olivat paljastuneet testeissä loppuun käytetyiksi perseennuolijaluusereiksi, joiden avulla hänen tahtonsa oli ilmeisesti yritetty murtaa, ja hän olisi mielellään tappanut heidät, koska hän oli joutunut kestämään kiusaamista ja hulluksi haukkumista paljon enemmän kuin olisi ollut kohtuullista, mutta näissä olosuhteissa kannatti lähteä muualle hautomaan kostoa.

Joona pyöri ahkerasti yhtiöiden hallituksissa esiintymässä kuin ymmärtäisi massista niin paljon, että siitä kannatti paasata muille, ja hän kykeni tajuamaan, että yhtiöiden avainhenkilöiden joukkopako tuhoaisi yrityssektorin lähes täydellisesti. Tuotekehitystä hän ei oikein ymmärtänyt vaan arveli, että sen voisi korvata mainonnalla, sillä hän osasi valehdella ja piti sitä aika poikkeuksellisena taitona, mutta toimitusjohtajaa hän osasi kuitenkin pitää tärkeänä henkilönä.

Laadukkaita toimitusjohtajia oli saatu ulkomaisien vaihdokkaiden avulla joko siten, että heitä oli houkuteltu päästämään suomalaiset massiasiantuntijat sekaantumaan omien yritystensä asioihin, tai siten, että heidän suomalaisien kanssa tekemänsä lapset oli rosvottu varttumaan vähän kauempana yrittäjistä, jotta heidät saataisiin kouluttautumaan näihin tehtäviin. Nyt heitä piti yrittää löytää jostain muualta, ja näin Joona sai hallitusammattilaisena hankkimansa asiantuntemuksen avulla loistavan oivalluksen, että heitä voisi saada houkutella maista jos raaskittaisiin maksaa riittävän paljon palkkaa.

Näin sai alkunsa rekrytointifirma, joka ajautui konkurssiin ennätysajassa, sillä oikea aika tälle oivallukselle olisi ollut ennen kuin suomalaiset ehtivät tärvellä maineensa perusteellisesti.

Sulo oli yrittänyt taivutella ihmelasta jäämään puhumalla velvollisuuksista, koska ihmelapsilla kuului olla niitä paljon. Kyvyt eivät olleet omaa omaisuutta vaan korkeammilta voimilta saatu lahja, joka kuului perheelle, ja pojan kuuluminen sukuun tiedettiin siitä, että hänessä oli vähän samaa näköä kuin Aira-tädissä, joka puolestaan muistutti jotakuta muuta. Tätä asiaa piti painottaa, koska poika oli seonnut salaliittohörhöjen juttuihin ja uskoi, että yhdennäköisyyttä ollut edes Aira-tätiin niin paljon, että se olisi kelvannut todisteeksi sukulaisuudesta, mutta Sulo tiesi nämä asiat, sillä hän ei uskonut astrologiaan ja se teki hänestä superälykkään.

Näitä asioita selventäessään hän oli alkanut paasata, että pojan isoisän isoisä oli kuollut sodassa, jotta poikakin saisi elää vapaudessa. Poika oli varmaankin huomannut, että se kohta herätti hänessä niin voimakkaita tunteita, että hänen tarkkaavaisuutensa herpaantui, koska juuri sillä hetkellä hän joutui silmittömän raivon kohteeksi. Häntä oli hakattu ja potkittu ajan kanssa, ja raahattu lopulta ulos ja yritetty hukuttaa ojaan.

Ihmelasta ei ollut näkynyt sen jälkeen, mutta Keskustapuolue oli houkutellut Sulon kuntavaaliehdokkaaksi, koska hänellä oli paljon viisasta sanottavaa ja kova tarve puolustaa laillista yhteiskuntajärjestystä.

Poliisin palvelut oli ajettu niin alas, ettei se ehtinyt ihmettelemään väestön vaihtumista, ja näin oli päästy rohmuamaan lapsia vapaasti, mutta nyt se kostautui. Sulonkin tapauksessa poliisilla kesti melkein tunti saapua paikalle pillit päällä ja sekin oli epävarmaa, koska ainoalla niinkin lähellä olevalla poliisipartiolla saattoi olla muita tehtäviä. Lisäksi kaikki tiesivät, että syrjäkylien kautta pääsi helposti rajalle asti ja sen yli hakemaan turvapaikkaa ilman, että poliisi mahtoi sille mitään, joten nyt tarvittiin kansalaisaktiivisuutta, jotta huonoja lapsia voitaisiin pelotella kiinni jäämisellä ja sakinhivutuksella.

Elämä kohteli Almaa todella epäoikeudenmukaisesti, sillä koulun harvoja jäljellä olevia ihmelapsia oli yritetty opettaa jäämään kiltisti paikkakunnalle, koska vanhemmat halusivat heidän jäävän ja kunnan talous oli heikossa hapessa. Siitä oli syntynyt riitaa, koska ihmelapset olivat haukkuneet opettajia natseiksi ja opettajia oli suututtanut se, että niin hienoa asiaa käytettiin haukkumasanana.

Vaikka koulutustilaisuus oli yritetty tehdä turvalliseksi opettajille, niin puhelimet oli unohdettu kerätä pois, ja sen seurauksena SWAT team oli tunkeutunut sisälle kesken pahimman huutamisen ja ampunut hengiltä liikunnanopettajan, joka ei ollut luopunut natsiyli-ihmisen jumalaisesta auktoriteetista riittävän nopeasti.

Vahinko oli päässyt tapahtumaan siksi, että koulussa oli hiljattain vietetty teemapäivää, jolla oli vahvistettu oppilaiden luottamusta natseihin siitä syystä, että liikkeellä oli hirvittävä määrä heitä mustamaalaavaa disinformaatiota. Opettajat olivat sen seurauksena luottaneet liiaksi siihen, että pelkästään se, että he heiluivat yli-ihmisinä, riitti todistamaan, että he olivat oikealla asialla, koska oppilaille oli opetettu, ettei natsien suunnitelmista voitu antaa nykyisissä olosuhteissa minkäänlaisia tietoja ulkopuolisille, koska ne vuotaisivat kuitenkin vihollisille, ja oppilaiden tuli luottaa siihen, että opettaja oli oikealla asialla paasatessaan jotain kuin kaikkivaltiaan Jumalan sanaa.

Nyt tapausta puitiin uutisissa ympäri maailmaa ja Almaa leimattiin muiden opettajien mukana yli-ihmistä leikkiväksi natsi-idiootiksi, joiden kynsistä lapset oli onnistuttu pelastamaan, eikä lainkaan otettu huomioon sitä mielipahaa, mikä tästä hänelle aiheutui.

Teuvolla oli ollut luja usko ihmisen vapaaseen tahtoon, sillä hän oli oikeistoradikaali, mutta hänen vanhempansa olivat olleet nuoruudessaan radikaaleja kommunisteja ja hänen isovanhempansa olivat puolestaan viihtyneet herätysliikkeissä, mutta geenitestit paljastivat, että hän oli etelään ryöstetty Lapin mies ja hän ajatteli aika samalla tavalla kuin vanhempansa - tosin sillä erotuksella, etteivät vanhemmat olleet koskaan olleet radikaaleja, koska heitä ei oltu kasvatettu vieraissa perheissä.

Häntä oli käytetty radikaalin kommunismin taltuttamiseen, ja hänen vanhemmistaan oli saatu radikaaleja kommunisteja yrittämällä taltuttaa kommunismi sijoittamalla kommunistien lapsia muihin perheisiin. Herätysliikkeet olivat olleet suosittuja siksi, että uskonnollisuuden oli toivottu korvaavan vanhempien aatteellisuuden, ja koska temppu ei ollutkaan toiminut, sitä oli paranneltu siten, että kouluissa oli alettu opettaa uskoa ihmisen vapaaseen tahtoon, jotta lapset saataisiin luopumaan omasta tahdostaan ja omaksumaan ihan mitä tahansa paskaa. Sekään ei ollut toiminut, mutta lapsenryöstäjien toiminnan naamioimista oli sentään onnistuttu parantamaan, koska usko vapaaseen tahtoon selitti se, ettei lapsi ajatellut lainkaan samalla tavalla kuin hänen niin sanotut vanhempansa.

Hänen omat lapsensa olivat radikalisoituneet punavihreissä perheissä ja tilalle annetut lapset olivat radikalisoituneet kapinoidessaan häntä vastaan, mutta kaikki olivat kuitenkin uskoneet vapaaseen tahtoon eivätkä olleet tajunneet ihmetellä sitä, että normaali lapsen itsenäistyminen puuttui ja sen tilalla oli politiikasta vouhottaminen.

Radikaalista oikeistolaisuudesta Teuvo oli innostunut siksi, että häntä oli vituttanut aivan suunnattomasti eikä hän ollut tiennyt siihen syytä, mutta hän oli löytänyt elämälleen suunnan suomalaiseen yrittäjäperheeseen nakatulta britiltä, joka osasi naamioida suomalaista yhteiskuntaan kohtaan potemansa suunnattoman vihan niin taitavasti, etteivät natsit osanneet leimata häntä vaaralliseksi kansankiihottajaksi eikä hän itse ollut kyennyt ymmärtämään puheiden todellista luonnetta.

Näin hän oli tullut oppineeksi suomalaisen kansallistunteen suomalaisuutta vihaavalta ulkomaalaiselta ja lähtenyt politiikkaan suojelemaan lapsenryöstäjien kulttuuria vierailta vaikutteilta.

Onni onnettomuudessa oli se, että maahanmuuttajista oltiin vihdoin pääsemässä eroon eikä uusia ollut tulossa, vaikka itsekin vaihdokkaiksi paljastuneet suvakit olivat yrittäneet korjata paljastuksien aiheuttamia vahinkoja teeskentelemällä olevansa ulkomaisien vaihdokkaiden kohtalotovereita, sillä ulkomailla oltiin sitä mieltä, että suomalaisien piti tietää, mitä Suomessa tapahtui, eikä se, että geenitesti paljasti vitun idiootin olevan vitun idiootti tehnyt hänestä yhtään viisaampaa.

Geenitesti paljasti Topiakselle, etteihän ollutkaan koomikko vaan belgialainen, ja että suomalaiset nauroivat hänelle siksi, että he olivat rasisteja. Riitti kun käyttäytyi kuin belgialainen ja yleisö ulvoi naurusta.

Seuraavan esityksen yleisö ei kuitenkaan nauranut, koska hän viihdytti sitä käyttäytymällä kuin Helvetin vihainen belgialainen, josta lapsenryöstäjäkansa oli tehnyt alkoholistin saadakseen viihdettä.

Mikään ikimuistoinen verilöyly se ei kuitenkaan ollut, sillä vastaavia tapahtui vähän väliä.

Aaro oli aluksi pitänyt geenitesteistä syntynyttä hälinää jostain väärinkäsityksestä syntyneenä joukkopsykoosina, joita tyhmillä ihmisillä oli paljon, sillä hän harrasti ajatuksien lukemista eikä ollut huomannut lainkaan natsien salaliiton kaltaisia taka-ajatuksia.

Hän oli erittäin skeptinen vielä siinä vaiheessa kun poliisi ilmoitti, että hänen poikansa oli löytynyt Skotlannista opettamasta skotlantilaisia olemaan skotlantilaisia, mutta tavattuaan pojan hän joutui muuttamaan mieltään, sillä tässä oli runsaasti isältä perittyä herrakansan asennetta, jota sairaalasta saadulla lapsella ei ollut mainittavaksi asti.

Mielen muuttuminen oli kuin uskoon hurahtaminen ja Aarosta tuli kuin taikaiskusta tämän alan ylin asiantuntija, ja hänen ensimmäinen uhrinsa oli Skotlannista palannut poika, jolle tuotti ongelmia hyväksyä todeksi se, että hänen kaltaisensa suunnattoman viisas henkilö oli onnistunut olemaan täysin väärässä paikassa onnistumatta tajuamaan sitä itse.

Näin sai alkunsa sitkeä huhu, jonka mukaa ulkomaille dumpattu jäte saatiin kiintymään ulkomaisiin vanhempiin psykoaktiivisien huumausaineiden avulla, koska se ei muka muuten olisi ollut mahdollista.

Kuikan sukuun oli saatu ihmelapsi Balkanin niemimaalta asti ja häneltä oli odotettu paljon.

Lapsi ei pitänyt siitä, että vanhemmat ja muut sukulaiset puhuivat hänelle kuin sekopäiset turistioppaat ulkomaiselle turistille, joten hän ei oppinut pitämään suvusta ollenkaan. Häneen kuitenkin luotettiin ja hänen toivottiin ymmärtävän raha-asioita, joten hän lähti lopulta livohkaan sukulaisien rahojen kanssa.

Kukaan ei ymmärtänyt ollenkaan, mikä oli mennyt pieleen, vaikka kaikki olivat aivan Saatanan älykkäitä, sillä kukaan ei ollut huomannut, että hänessä olisi ollut jotain outoa, ja arvoitusta vatvottiin rikoslehdissä vuosikaudet siinä toivossa, että joku lukijoista saisi näköhavaintoja karkulaisesta.

Geenitestien ansiosta hän otti lopulta yhteyttä erään rikoslehden toimitukseen ja lupasi palauttaa ottamansa rahat korkojen kanssa sillä ehdolla, että lapsenryöstäjäsuku poltetaan roviolla, koska se oli kaikista paskapuheista huolimatta kiistatta tiennyt, että hän oli täysin vieraaseen ympäristöön ryöstetty ulkomaalainen. Tarjouksen mukana tuli vanha videokasetti todisteeksi siitä, että vanhemmat olivat olleet hänelle pelkkiä Helvetin turistioppaita, ja hän halusi toimittajien kiinnittävän laajemminkin huomiota siihen seikkaan, että vaikka suomalaiset puhuivat paljon sellaista, että vieraan kansan tunnistaminen olisi ollut jostain syystä suunnattoman vaikeaa, niin herrakansan kusipäisyyttä oli kuitenkin osattu käyttää ulkomaisien vaihdokkaiden kanssa niin taitavasti, ettei näistä asioista ollut päässyt syntymään keskustelua ja kuka tahansa vaaleaihoinen vaihdokas oli voitu pakottaa olemaan suomalainen.

Rahat eivät kuitenkaan kelvanneet sukulaisille, eikä rikoslehdessä kerrottu, että arvoitus oli ratkennut, sillä tällaisien ajatuksien ei haluttu leviävän ihmelapsien keskuudessa. Niissä esiteltiin mieluummin niitä hirveyksiä, joita vaihdokkaat olivat tehneet natseille ja heidän uskollisille palvelijoilleen. Moni oli kuollut yrittäessään

suostutella arvotavaraa jäämään hyväksikäytettäväksi ja lehdistö painosti eduskuntaa muuttamaan lakeja siten, että heidän raatonsa haudattaisiin sankarihautausmaille, koska kyse oli yleensä ollut viattomasta tarpeesta saada lisää rahaa.

Arto ymmärsi, että tilanne oli vakava, sillä puolueella oli suuri talouspoliittinen suunnitelma, jota varten oli katseltu mallia Nigerian kirjeistä ja pyramidihuijauksista. Näistä suunnitelmista kansa innostui, ja vaikka jo melkein kaikki oli keinoteltu paskaksi, niin varastossa oli vielä kunnallinen viemärilaitos.

Tarvittiin vain uskottava johtaja markkinoimaan rikastumissuunnitelma, joka aivan varmasti tuottaisi valtavan määrän helppoa rahaa, mutta tuoretta verta ei enää löytynyt mistään.

Tilanne oli niin vakava, että hanketta varten valmennettiin johtajaksi suomalaista opettajaa, joka kyllä osasi puhua paskaa ikään kuin se olisi aivan varmasti totta, kunhan vain saisi heilua yli-ihmisenä. Kansa tunsi opettajat eikä luottanut heihin, joten oli tarpeen värjätä johtaja ruskeaksi ja opettaa hänelle outo aksentti, mutta naamio ei olisi täydellinen ja koko hanke voisi kaatua siihen, että johtajan todellinen henkilöllisyys paljastuisi.

Ryssien salaliitto oli yllyttänyt huumehipit protestoimaan laillista yhteiskuntajärjestystä vastaan uskottelemalla, että heitä oli kohdeltu kaltoin, ja se vitutti Arvia, koska hän oli kuitenkin tässä se pääasiallinen sorrettu. Hän kärsi täysin kohtuuttomasta määrästä yhteiskunnallista epäoikeudenmukaisuutta, ja varsinkin autoverosta, joka oli kaikkein katalin sorron muoto. Ei riittänyt, että autosta ja polttoaineesta piti maksaa törkeitä summia, vaan lisäksi pelkkä auton omistaminenkin

maksoi, koska joku kieroutunut riistäjä oli keksinyt, että sellainenkin vero saattoi olla olemassa.

Perkele!

Sorretun keskiluokan olisi pitänyt nousta kapinoimaan salaliittoteorioita vastaan, mutta suurissa puolueissa ja etujärjestöissä oli niin paljon salaliittohörhöjä, etteivät ne kyenneet järjestämään kunnollisia vastamielenosituksia, ja pienpuolueiden vastamielenosoitukset olivat pelkästään säälittäviä, koska ne eivät edes näkyneet kunnolla television uutislähetyksissä.

Häntä ei nyt palveltu kunnolla ja sekin oli yksi todiste sen puolesta, että yhteiskunta suorastaan vainosi häntä.

Joonas oli toimelias järjestöihminen ja kykeni pitämään suomalaisen vaikka lumiukkoa, kunhan sillä vain oli vaalean värin lisäksi myös muut suomalaisen ihmisen tuntomerkit, eli kaksi silmää ja nenä. Erityisen kiinnostunut hän oli nuorisolle suunnatusta kerhotoiminnasta, koska sitä kautta löysi käyttökelpoisia ihmisiä jo ennen kuin muut löysivät heidät, ja geenitestien takia hän oli alkanut saada tappouhkauksia, koska häntä epäiltiin natsiksi.

Järjestäytymisestä löytyi kuitenkin ratkaisu tähän ongelmaan, koska sillä tavalla sai ympärilleen ihmiskilpiä, ja näissä olosuhteissa selvästikin tarvittiin kansanliikettä muistuttamaan, että jokaisen ihmisen tuli olla ensisijaisesti uskollinen Suomelle.

Ajatus herätti kiinnostusta erityisesti niissä vanhemmissa, joiden hienoja lapsia viranomaiset olivat viemässä pois, mutta hänen alustavasti valitsemansa nimi ei kelvannut, sillä ”Suomi ensin” vaikutti nationalistiselta ja nationalismi on imperialismin vastavoima. Näin kansanliikkeestä tuli ”Suur-Suomi ensin”.

Hyödyllisiä ihmisiä hän ei edes yrittänyt löytää, koska se olisi näissä olosuhteissa kasvattanut hengenvaaraa, ja siksi liikehdintä jäi tuntemattomaksi, mutta ihmiskilpiä hänellä kuitenkin oli ja se oli tärkeintä.

Miro oli viisas ihminen, sillä hän oli ollut nuorena liberaali, mutta tullut sitten järkiinsä ja kehittynyt konservatiiviksi. Kääntymys oli tapahtunut akateemisen tutkinnon suorittamisen aikoihin, sillä hän oli siihen saakka halunnut sen olevan mahdollisimman helppoa, mutta sen jälkeen hän oli alkanut haluta, että vaikeustaso vähintäänkin pysyisi ennallaan ja sitä mielellään nostettaisiin, jotta nuoremman väen opiskelu ei olisi turhan helppoa.

Geenitesteihin hän reagoi toivomalla, että hänen lapsensa olisi ryöstetty ja tilalle olisi annettu b-laatua, sillä hän ei ollut näihin ollenkaan tyytyväinen, ja hänen oli vaikea totutella geenitestien tuloksiin, koska niiden mukaan pettymykset kuitenkin olivat hänen omiaan.

Lapset auttoivat Miroa hyväksymään tosiasiat, sillä he eivät olleet lainkaan iloisia siitä, että heitä oli painostettu olemaan samanlaisia kehuskelun aiheita kuin sairaalasta saatu muille kuuluva arvotavara, josta hän oli ollut kovasti kateellinen.

Lopulta hän pääsi kuitenkin teeskentelemään olevansa vauvanryöstäjien uhri, sillä lapset eivät enää halunneet olla missään tekemisissä hänen kanssaan.

Geenitestien ansiosta Jasmiina ymmärsi vihdoinkin, miksi maahanmuuttajia oli vaikea saada asettumana paikoilleen.

Kosken viereen oli syntynyt vesivoiman ansiosta pitkälle kehittynyt suomalainen teollisuusväestö, jolle oli täysin normaalia, etteivät lapset muistuttaneet isäänsä. Hyvien lapsien rosvoaminen muilta ja omien hyvien lapsien menettäminen muille oli osa elämää, ja vaikkeivät vaihdokkaat muistuttaneet niin sanottuja äitejäänkään, niin paikkakunta oli monen maahanmuuttajan mielestä niin omituinen, että syyksi pakenemiseen kelpasi se, että kaikki suomalaiset naiset näyttivät olevan huoria. Väki oli kiukkuista ja tunnekylmää ja järjestystä luomassa oli huijareiden ja valehtelijoiden ympäröimiä karismaattisia poliitikkoja, joten syyn ei tarvinnut olla täydellinen vaan riitti, että sellainen oli olemassa.

Aikaisemmin hän oli loukkaantunut näistä puheista, koska hänen hahmontunnistuskykynsä oli tavattoman huono, mutta kun tilanne alkoi selvitä rikostutkinnan avulla, niin oli pakko myöntää, että paikkakunta todellakin saattoi näyttää maahanmuuttajan mielestä sellaiselta.

Kun totuus alkoi paljastua suomalaisillekin, maahanmuuttajien kotouttaminen piti lopettaa kotonaan, koska väkivaltaisuudet lisääntyivät niin paljon, että loputkin lähtivät pakoon.

Tilanne oli räjähtämässä käsiin, sillä väestö ei ollut halunnut oppia keskustelemaan järkevästi vaan sen sijaan kouluissa ja työpaikoilla ei oltu keskusteltu sellaisista asioista, jotka aiheuttivat erimielisyyksiä. Nyt perhesuhteita yritettiin selvitellä mielipiteiden ja salaliittoteorioiden avulla, ja lopputulos oli se, että moni olisi halunnut pitää hyvät lapset, vaikka he eivät selvästikään olleet omia, ja moni olisi halunnut päästä eroon huonoista lapsista, vaikka he selvästikin olivat omia.

Arho oli ollut geenitestin jälkeen vihainen, sillä hän ei ollutkaan suomalainen, mutta vähitellen hän oli oppinut iloitsemaan suomalaisien hädästä. Sitä oli paljon ja sitä ilmaantui lisää koko ajan.

Kansallinen turvallisuus oli alkanut huolettaa vaihdokkaiden takia, mutta hän tiesi, että siitä olisi pitänyt huolestua jo kauan sitten, koska hänet oli houkuteltu näiden asioiden pariin siksi, ettei asia kiinnostanut häntä oikeastaan lainkaan, ja niissä tehtävissä hän oli oppinut, että se oli normaali pätevyys niihin tehtäviin houkutelluilla upseereilla, virkamiehillä ja poliitikoilla.

Kaikki tiesivät, ettei pettureita ja vallankumouksellisia vahdittu riittävästi ja että maanpettureille oli tarjolla runsaasti ulkomaista rahaa, jota sai ottaa vastaan melko vapaasti, mutta jos ei huolestunut näistä asioista ollenkaan, niin sitten oli pätevä toteamaan, että tilanne oli oikeastaan ihan hyvä.

Ura lähti nousuun jos paljasti, että vieras tiedustelupalvelu oli tarjonnut kokeeksi muutamaa satasta josta pikkuhommasta, koska se oli arvellut, ettei asia ollut niin tärkeä, että kannattaisi tarjota yhtä paljon rahaa kuin oikealle maanpetturille, joka oli mielestään myymässä jotain kallisarvoista. Näin suojeltiin niitä sankareita, jotka saivat petturuudesta miljoonia, ja järjestelmä toimi loistavasti, koska sille oli tärkeintä, että palkka tuli pankkitilille ajallaan, ja parasta työssä oli kesäloma.

Arho itsekin näitä muutaman satasen miehiä, ja hän olisi häkeltynyt jos hänelle olisi tarjottu miljoonia, koska hän ei pitänyt Suomessa sen arvoisena. Koulussa häntä oli pidetty vaarallisena ongelmanuorena siksi, että hän oli ollut liian kiinnostunut lainvalvonnasta ja koulun tarkoitus oli ollut tuottaa hyviä oppimistuloksia todisteeksi siitä, että se oli jotain muuta kuin aivopesulaitos, jossa oppilaisiin istutettiin politiikkaan pesiytyneiden huijareiden keksimiä käsityksiä. Mitään muuta syytä siihen ei ollut ollut, mutta moni opettaja oli katsonut häntä syyttävästi puhuessaan kouluväkivallasta ja ääriliikkeiden uhasta.

Näin hän oli oppinut ajattelemaan, että oli ihan yks vitun hailee mitä Suomelle tapahtuisi, ja se oli varmaan ollut tarkoituskin, koska hän oli päätynyt teeskentelemään työkseen, että poliittisia salaliittoja vahdittiin.

Oula alkoi olla tosissaan huolissaan Suomen ihmisoikeustilanteesta, sillä sananvapaus ei toteutunut enää julkisessa keskustelussa. Nyt sai väittää vapaasti mitä tahansa ilman pelkoa väärinajattelijaksi leimautumisesta, koska natsien auktoriteettiasema horjui uhkaavasti, ja yritykset saada orjaluokka jäämään Suomeen sillä perusteella, ettei kansoilla ollut oikeastaan mitään eroa eikä mitään rotuja edes oikeasti ollut olemassa, olivat johtaneet siihen, että suurin osa ulkomaille muuttamisesta puhuvista vaihdokkaista halusi Suomen liittyvän Venäjään sillä perusteella, että suomalaiset olivat oikeastaan jo valmiiksi venäläisiä ja heidän tarvitsisi vain opetella uusi äidinkieli.

Ajatus oli ottanut tulta Venäjällä, sillä Suomen venäläisvähemmistöä oli jalostettu paremmaksi eikä venäläisillä ollut omasta takaa arvovaltaisia rotuoppineita, jotka olisivat selittäneet kansalle, että venäläinen saattoi näyttää eteläeurooppalaiselta, koska geeneissä saattoi periytyä aivan millaisia rotupiirteitä tahansa, ja se, että tällaiset venäläiset olivat usein huomiota herättävän pienikokoisia, johtui siitä, että he olivat polttaneet murrosikäisinä tupakkaa, minkä seurauksena pituuskasvu oli pysähtynyt. Joku tällainen Irina esiintyi vähän väliä venäläisien televisiokanavien propagandalähetyksissä yllyttämässä venäläisiä tekemään suomalaisista orjakansansa, jotta lapsien ryöstäminen saataisiin varmasti loppumaan, ja odotettavissa oli, että suomalainen keskustelu tuottaisi lisää samanlaisia ongelmia, elleivät natsit saisi pitää

itsellään oikeutta päättää, mikä oli tieteellistä ajattelua ja mikä oli vain kansainvälisen ryssien salaliiton levittämää valetta tai hullujen hourailua.

Kovasti oli yritetty järjestää sellaista keskusteluohjelmaa, jossa vaihdokkaat kukistettaisiin vyöryttämällä heidän päälleen erilaisia väitteitä ja loukkaantumalla jos he alkaisivat syyttää muita valehtelijoiksi, mutta uhriksi ei ollut onnistuttu löytämään ketään ja joku oli jopa todennut, että Oula oli niin kusipäinen tyyppi, että häneltä pitäisi ruoskia luulot pois.

Sosiaalisessa mediassa näitä taisteluita käytiin jatkuvasti, mutta se ei johtanut mihinkään ja joku olisi pitänyt saada nöyrtymään suorassa televisiolähetyksessä, jotta tämäkin asia olisi tullut selväksi.

Tällainen oli ollut nyt mahdollista, sillä julkisen keskustelun taso oli romahtanut suuren ”missä minun lapseni ovat” –keskustelun jälkeen, sillä suomalaista tapakulttuuria ei oltu kyetty sopeuttamaan aiheeseen vaan piti edelleen lähteä siitä, että kaikki suomalaiset osanottajat olivat rehellisiä ja älykkäitä, Se koski niin täydellistä vitun idioottia, joka selitti luulleensa italialaista vaihdokasta hiukan venäläiseksi suomalaiseksi, koska joku oli selittänyt, että tällä oli vähäsen venäläistä sukujuurta eikä siitä pitäisi puhua, jotta muiden ennakkoluulot eivät heräisi, kuin myös natsia, joka keskittyi kerjäämään turpaansa siinä toivossa, että saisi mahdollisuuden yrittää omia uhrin rooli itselleen. Kaikki tällainen vääristi asiasisältöä niin paljon, ettei moista saavutettu edes silloin kun teeskenneltiin, että varsinkin älykkäät ihmiset ottavat Nigerian kirjeet todesta, mutta sitä ei sopinut mainita ääneen, ettei kukaan valehtelijoista ja idiooteista vain loukkaantuisi. Älykkäät ihmiset eivät jaksaneet sietää tällaista paskaa, koska moni heistä oli kyselemässä omien lapsiensa perään, joten keskusteleminen oli jäänyt muiden huoleksi ja yleisö oli tottunut odottelemaan järjellisien kommenttien sijaan sitä, että kuka saa ensimmäisenä turpaansa.

Jos ei kaivannut väkivaltaa, niin saattoi kuunnella radion puheohjelmia, joissa vitun idioottien annettiin jaaritella omiaan siinä uskossa, että se, ettei kyennyt tajuamaan edes hyvin ilmeisiä asioita, oli merkki niin pitkälle kehittyneestä käsityskyvystä, että mietteistään kannatti kertoa kaikelle kansalle.

Näiden ohjelmien yleisöllä oli kohonnut riski saada sähkölamauttimesta, sillä ulkomaisien vaihdokkaiden ja heiltä ryöstettyjen lapsien etsiminen oli niin työlästä, että ulkomaisille viranomaisille oli annettu lupa kouluttaa rettelöivien natsien myös niitä vitun idiootteja, jotka häiritsivät heitä tulemalla höpöttämään aivan kuin olisivat kuuluneet samaan kansaan. Kaikilla oli ihmeellisiä harhoja, joihin liittyi

salaliittoteorioita, ja osa käyttäytyi kuin kyse olisi ollut suomalaisiksi aivopestyistä vaihdokkaista, jotka oli jaettu puolueiden kesken, eli viranomaisia joko kohdeltiin kuin heillä olisi ollut velvollisuus uskoa vitun idiootin suoltamaan poliittiseen hevonpaskaan tai kuin he olisivat olleet poliittisia vastustajia, ja varsinkin näiden jälkimmäisien vitun idioottien käsittelemiseen tarvittiin sähkölamauttimia, sillä heidän hyökkäyksensä yltyivät helposti niin raivokkaiksi, että muussa tapauksessa he olisivat saaneet pysyviä vammoja.

Vasemmistossa kyllä ulvottiin ihmisoikeuksien polkemisesta, mutta tosiasia kuitenkin oli, että ilman pehmeitä keinoja moni olemattomia kokoomuslaisia tai perussuomalaisia näkevä vasemmistoidiootti olisi pitänyt mukiloida kunnolla, koska heitä ei olisi muuten saatu rauhoittumaan. Kyse ei ollut siitä, ettei halua mukiloida vitun idiootteja olisi ollut, sillä heidän asennoitumisensa oli vastenmielinen ja loi kysynnän lapsien ryöstämiselle, vaan siitä vitun idiooteille selvästi aika tuntemattomasta asiasta, että piti yrittää noudattaa lainsäädäntöä.

Aada oli oivaltanut, että geenitestien takana oli patriarkaatin salaliitto, sillä rikostutkinnan sivutuotteena oli muka selvinnyt, että helvetinmoinen ideologinen riita feminismistä johtuikin oikeasti siitä, että monella poliitikolla oli kenenkään tietämättä ollut ranskalaisia sukujuuria, jotka saivat heidät pitämään niin rasvaisista vitseistä, että muut kokivat ne seksistisiksi.

Hän aiemminkin tiennyt, että geenitestit olivat huijausta, sillä hän pärjäsi loistavasti lehtien älykkyystesteissä. Niiden mukaan hän oli superälykäs ja hänen hahmotuskykynsä oli huippuluokkaa, joten hän olisi aivan varmasti huomannut rodunjalostusohjelman jos sellainen olisi ollut olemassa oikeasti, ja feministien älykkyystasoon kohdistunut hyökkäys paljasti, että patriarkaatti levitti valeita voidakseen perustella sitä, että miehien kuului saada enemmän valtaa ja rahaa kuin naisien.

Nella oli yksi niistä, jotka yrittivät taivutella ulkomaista arvotavaraa jäämään Suomeen tarjoamalla mahdollisuutta olla älykkäämpi kuin ne, jotka eivät ymmärtäneet olla hyödyksi isänmaalle, sillä hän oli itse oppinut pitämään kovasti tästä lahjuksesta, eikä hän pitänyt ollenkaan siitä, ettei se kelvannut vaihdokkaille.

Hänen mielestään kyse oli yhteiskunnanvastaisesta ja suorastaan terroristisesta ajattelusta, koska samalla halveksittiin myös hänen omaa erittäin korkeaa älykkyystasoaan.

Syynä tähän olivat ulkomailta leviävät salaliittoteoriat, joissa väitettiin, että suomalaisissa tuppukylissä syntyneet erityislahjakkuudet olivat kehittyneet liikenteen kehittymisen mukana ja näyttivät nykyisin selvästi erilaisilta kuin siihen aikaa, jolloin kansainvälisessä liikenteessä oli korostunut laivojen ja välisatamien merkitys.

Kyse oli selvästikin siitä, etteivät nykyiset erityislahjakkuudet kuuluneet samoihin sukuihin kuin menneiden aikojen erityislahjakkuudet, mutta salaliittohörhöt olivat alkaneet selittää suomalaisia vuosikymmenien ajan ihmetyttänyttä Ruben Auervaaran tapausta sillä, että suomalaiset oli opetettu näkemään sitä, mitä huijarit halusivat heidän näkevän, ja pitämään tyhminä kaikkia niitä, jotka näkivät jotain muuta. Näin oli muka mahdollista, että pahainen alkoholisti saattoi tekeytyä lentokapteeniksi tai

miksi tahansa muuksi tavoittelemisen arvoiseksi urokseksi pelkästään puhumalla paskaa ja viedä älykkäiltä ja koulutetuilta naisilta heidän rahansa.

Älykkäät suomalaiset olivat edelleen sitä mieltä, että Auervaaran tapaus oli täydellinen mysteeri eikä hänen uhriensa älykkyyttä sopinut epäillä, mutta alempirotuiset kansat olivat alttiita uskomaan mitä tahansa ja ihmeelliset salaliittoteoriat levisivät niiden keskuudessa vapaasti.

Väitettiin myös sellaista, että suomalaiset olivat hankkiutuneet intellektuelleistaan eroon silkan kateuden takia, koska pelkkä poliittinen fanatismi ei riittänyt selittämään heidän täydellistä katoamistaan, ja sekin oli varmasti perätön väite, vaikkei kukaan osannutkaan selittää, että mihin merkittävät ajattelijat ja kansan tunteiden tulkit olivat kadonneet niin täydellisesti, että kaikki ymmärsivät nauraa jos suomalaista kehuttiin intellektuelliksi. Siinä asemassa oli vain muutama vanha juoppo eikä heitä tarvinnut kehua, koska heidät tunnettiin jo, eivätkä nuoremmat pyrkyrit kyenneet tarjoamaan muuta kuin poliittista liturgiaa ja ulkomaista kulttuuria.

Se oli mysteeri, mutta syytä piti etsiä television ja konsolipelien turmiollisesta vaikutuksesta, koska suomalaiset olivat kuitenkin poikkeuksellisen älykäs kansa.

Anna-Kaisasta oli tullut merkittävä poliittinen ajattelija ihan vahingossa, sillä hän oli alkanut kirjoittaa kolumneja saadakseen rahaa ja pian hän oli oppinut, että ne saivat runsaasti huomiota jos ne noudattivat kaavaa *uli-uli-uli, minä minä minä, uli-uli-uli, minä minä minä.* Sosiaalisessa jotkut mediassa mesoavat vaikuttajat olivat alkaneet käyttää niitä lähdemateriaalina poliittisessa paskanheitossa, ja kun yleisön mielenkiinto oli herännyt, niitä oli alettu julkaista niin monessa lehdessä, että hän alkanut suunnitella maksavansa asuntolainan pois pelkästään suoltamalla tätä paskaa.

Geenitestit kuitenkin pilasivat suunnitelman, sillä vaikka ne tarjosivat aluksi uusia syitä vanhalle tutulle uhriutumiselle, niin pian häneltä alettiin vaatia liian vaikeita asioita. Olisi pitänyt osata selittää parhain päin se, että natsit oli jätetty epäilyksien ulkopuolelle, ja osata väittää vastaan niille, jotka mesosivat, ettei ongelman ratkaisemista pitänyt jättää niille samoille hevonpaskatieteille, jotka olivat aikaisemmin peitelleet sitä.

Varsinkin jälkimmäinen vaatimus tuli vastaan usein, koska se sivusi tärkeää saavutettua etua, joka oli nyt vaarassa. Moni suomalainen oli opiskellut näitä hevonpaskatieteitä saadakseen komean tittelin ja ison palkan, joten niiden asema haluttiin säilyttää, ja se aiheutti kitkaa ulkopolitiikassa, koska muualla ajateltiin, ettei suomalaisiin voinut luottaa ollenkaan niin kauan kuin natsipropaganda oli muka tiedettä. Ketään ei vaikuttanut haittaavan se, että maisterille tuli paha mieli kun sanottiin, että hänen tutkintonsa oli silkkaa paskaa, eikä uhriutuminenkaan auttanut, sillä muualla sitä ei pidetty riittävänä todisteena maisterin syyttömyydestä.

Vanha tuttu ulina ei mennyt enää kaupaksi eikä Anna-Kaisa osannut keksiä hyviä vastauksia tällaisiin ajankohtaisiin kysymyksiin, joten hänen piti etsiä parempi tulonlähde, mutta hän raivosi silti sosiaalisessa mediassa, koska hän oli pahoittanut mielensä siitä, etteivät hevonpaskatieteet ja hevonpaskapolitiikka olleet mielestään itse vastuussa siitä, että niiden älyllinen taso oli päässyt romahtamaan, vaan halusivat saada vastauksia näihin kysymyksiin häneltä.

Anna-Kaisasta oli tullut merkittävä poliittinen ajattelija ihan vahingossa, sillä hän oli alkanut kirjoittaa kolumneja saadakseen rahaa ja pian hän oli oppinut, että ne saivat runsaasti huomiota jos ne noudattivat kaavaa *uli-uli-uli, minä minä minä, uli-uli-uli, minä minä minä.* Sosiaalisessa jotkut mediassa mesoavat vaikuttajat olivat alkaneet käyttää niitä lähdemateriaalina poliittisessa paskanheitossa, ja kun yleisön mielenkiinto oli herännyt, niitä oli alettu julkaista niin monessa lehdessä, että hän alkanut suunnitella maksavansa asuntolainan pois pelkästään suoltamalla tätä paskaa.

Geenitestit kuitenkin pilasivat suunnitelman, sillä vaikka ne tarjosivat aluksi uusia syitä vanhalle tutulle uhriutumiselle, niin pian häneltä alettiin vaatia liian vaikeita asioita. Olisi pitänyt osata selittää parhain päin se, että natsit oli jätetty epäilyksien ulkopuolelle, ja osata väittää vastaan niille, jotka mesosivat, ettei ongelman ratkaisemista pitänyt jättää niille samoille hevonpaskatieteille, jotka olivat aikaisemmin peitelleet sitä.

Varsinkin jälkimmäinen vaatimus tuli vastaan usein, koska se sivusi tärkeää saavutettua etua, joka oli nyt vaarassa. Moni suomalainen oli opiskellut näitä

hevonpaskatieteitä saadakseen komean tittelin ja ison palkan, joten niiden asema haluttiin säilyttää, ja se aiheutti kitkaa ulkopolitiikassa, koska muualla ajateltiin, ettei suomalaisiin voinut luottaa ollenkaan niin kauan kuin natsipropaganda oli muka tiedettä. Ketään ei vaikuttanut haittaavan se, että maisterille tuli paha mieli kun sanottiin, että hänen tutkintonsa oli silkkaa paskaa, eikä uhriutuminenkaan auttanut, sillä muualla sitä ei pidetty riittävänä todisteena maisterin syyttömyydestä.

Vanha tuttu ulina ei mennyt enää kaupaksi eikä Anna-Kaisa osannut keksiä hyviä vastauksia tällaisiin ajankohtaisiin kysymyksiin, joten hänen piti etsiä parempi tulonlähde, mutta hän raivosi silti sosiaalisessa mediassa, koska hän oli pahoittanut mielensä siitä, etteivät hevonpaskatieteet ja hevonpaskapolitiikka olleet mielestään itse vastuussa siitä, että niiden älyllinen taso oli päässyt romahtamaan, vaan halusivat saada vastauksia näihin kysymyksiin häneltä.

Torsti oli politiikan asiantuntija siksi, ettei hän ymmärtänyt siitä yhtään mitään.

Aluksi hän oli luonut uraa politiikassa vaalilistojen täytteenä, joka keräsi ylimääräistä kannatusta lupailemalla vaalikarjalle omiaan ja pettyi vaalien jälkeen siihen, ettei puolue ollutkaan sitoutunut hänen lupauksiinsa. Hän oli ehtinyt kokeilla onneaan kolmessa puolueessa, kunnes paikallislehden päätoimittaja oli viimein vakuuttunut siitä, ettei hän käsittänyt politiikkaa ollenkaan, ja sen jälkeen hän oli alkanut kirjoittaa analyysejä, joissa oli ihmeellisiä salaliittoja sekä samanlaista menoa ja meininkiä kuin urheilusivujen kolumneissa.

Vaihdokasskandaali oli hänelle aluksi liian vaikea ongelma, koska valmiina saatuja ja itse keksittyjä salaliittoja oli jo niin paljon, ettei se mahtunut sekaan. Hän oli ajatellut sivuuttaa sen väittämällä, ettei se oli vain jotain järjetöntä paskaa, mitä äärioikealta ja äärivasemmalta tulvi koko ajan, ja suuri osa ulkomaisiksi vaihdokkaiksi väitetyistä henkilöistä olikin äärilaitojen väkeä. Siellä oli taas keksitty jotain, millä yritettiin horjuttaa uskoa suvaitsevaiseen kansankotiin, jossa ruskeat ihmiset palvelisivat herrakansaa halvalla ja kuuliaisesti.

Tästä oli ollut politiikassa puhetta vuosikymmenien varrella paljon eikä hän olisi ikimaailmassa ryhtynyt sellaisen puolueen ehdokkaaksi, jolla oli maahanmuutosta

jotain muita ajatuksia, sillä pelkästään terveydenhuollossa saavutettaisiin valtavia säästöjä kun ahneet ja kiukuttelevat suomalaiset sairaanhoitajat korvattaisiin neekeriorjilla, jotka tyytyisivät hymyssä suin siihen, mitä heille annettaisiin. Ruskeista ihmisistä muodostettaisiin halpatyövoiman reservi, joka tarjoaisi kaikkien alojen paskahommiin nöyrää työvoimaa, ja se istuisi vapaa-ajalla kiltisti kotona odottelemassa, että herra kansa tarvitsisi sitä.

Lopulta muuan baarituttavuus sanoi hänelle vasten kasvoja, että hän oli natsien jalostamaa aivotonta saastaa, jonka tyhmyyden ja paskantärkeyden takia vauvojen ryöstämistä ei oltu huomattu jo paljon aikaisemmin, ja että hän oli siten yhtä paljon ihmiskunnan vihollinen kuin natsitkin. Se tuntui hänestä niin pahalta, että se pakotti hänet muuttamaan teorioitaan, ja siitä, että äärioikeisto ja äärivasemmisto olivat löytäneet yhteisen sävelen, kasvoi kaikkein suurin ajankohtainen ongelma, koska ne selvästikin suunnittelivat vallankumousta suvaitsevaisen Suomen tuhoamiseksi, koska kumpikin äärilaita vastusti suvaitsevaisuutta. Aikaisemmin äärivasemmisto oli halunnut, ettei ruskeita ihmisiä kohdeltaisi orjina, ja äärioikeisto oli halunnut, ettei heitä otettaisi Suomeen ollenkaan, mutta nyt niillä oli yhteinen suunnitelma, jossa varmasti pyrittiin kaatamaan laillinen yhteiskuntajärjestys.

Ellinoora eli miellyttävässä käsiteavaruudessa, jossa ei ollut absoluuttisia totuuksia lainkaan. Sieltä käsin oli mahdollista pitää kaikkia eri mieltä olevia tyhminä ja tietämättöminä ilman, että olisi tarvinnut tietää tai tajuta itse paljon mitään, ja väittelyssä pärjäsi loistavasti kun osasi argumentoida ”Voi hyvänen aika!” ja ” No huh huh!”, sillä hän sai itse päättää, kuinka hän siinä pärjäsi.

Hänelle keskustelukulttuurin kehittyminen oli mahdoton haaste, sillä hänelle ei ollut aikaisemmin edes ollut tullut mieleen, että väittelyssä voisi olla ensiarvoisen tärkeää osata välttää suututtamasta muita ja jopa puolustautua väkivaltaa vastaan. Tämä oli harmillista, sillä hän oli löytänyt vauvojen vaihtamisesta hyvääkin.

Sosiaalinen oikeudenmukaisuus oli toteutunut kun perintö ei ollutkaan mennyt omille vaan aivan muiden lapsille, koska aivan kenellä tahansa oli ollut mahdollisuus syntyä kultalusikka suussa. Julkisuudessa oli kauhisteltu yrityskuolemia, joita oli aiheutunut

runsaasti siksi, ettei perijöillä ollut ollut taipumuksia ajalle tai heiltä oli pettänyt mielenterveys täysin vieraassa ympäristössä, sekä sitä, että suuri osa näin saaduista yrittäjistä oli joko spurguuntunut tai erakoitunut tietokoneen ääreen, jolloin yritykset eivät liiemmin kasvaneet ja kehittyneet vaan voitiin olla iloisia siitä, että ne edes olivat olemassa. Ellinooran maailmassa rahaa saatiin kuitenkin lisää vaatimalla eikä sitäkään tarvinnut tehdä itse, koska puolueet ja etujärjestöt olivat olemassa sitä varten, joten hän saattoi keskittyä vauvojen vaihtamisen tasa-arvoistavaan vaikutukseen ja oli harmi, ettei julkiseen keskusteluun ollut turvallista osallistua jos halusi tuoda esille näitä seikkoja.

Hallitus paneutui aluksi natsien luomien ongelmien selvittelemiseen, sillä sen neuvonantajien Venäjän tuntemus oli parasta, mitä venäläisellä rahalla saattoi Suomesta ostaa, ja se tiesi, että puheet ryssien salaliitosta olivat perättömiä ja kyse oli oikeasti vakavasta asiasta. Neuvonantajien kautta saatiin Kremlistä alustava suunnitelma vaihdokkaiden pelastamiseksi ja siinä painotettiin kostotoimenpiteiden ehkäisemistä, koska natsit näyttivät olevan kovia uhriutumaan ja vaihdokkaita oli siroteltu hujan hajan sinne tänne. Vihollinen täytyi saada jotenkin pysymään aisoissa siihen saakka, että kaikki syrjäkylätkin olisi käyty läpi, ettei se alkaisi peitellä jälkiään tappamalla vaihdokkaita.

Rikostutkinnan edetessä kuitenkin paljastui, että lähes kaikki ministerit olivat uhreja. Suurin osa heistä oli varastettu älykkäiltä perheiltä ja houkuteltu mukaan puolueen toimintaan, ja heidän omat lapsensa oli yleensä vaihdettu poliittisien syiden takia. Joku oli halunnut puolueen nousevalle tähdelle kasvatettavaksi vihollispuolueen lapsen, jotta hän oppisi väittämään vihollisille vastaan kuin pienelle lapselle, ja joku toinen oli halunnut sijoittaa hänen perheeseensä toisen puolueen vakoojan, joka ehkä palaisi myöhemmin kotiin. Lähes kaikki muut oli heitetty jonnekin siinä toivossa, että he oppisivat jotain hyödyllistä ja löytäisivät lopulta oman kotipuolueensa.

Lopulta urheiluministeri piti tiedotustilaisuuden, jossa hän kertoi, ettei hallitus aio jättää eronpyyntöä vaan jättää tehtävänsä niin kuin itse tykkää, koska se ei halua olla lainkaan puheväleissä vihamielisen natsivaltion kanssa, sillä hän ei ollut vaihdokas ja hän oli jättänyt viisaasti omat lapset tekemättä.

Rikostutkinnassa oli selvinnyt, että huippupoliitikkojen uhkaileminen oli Suomessa lähes sallittua siksi, että niihin asemiin saatuja vaihdokkaita voitaisiin uhkailla. Se selitti sen, ettei uhkauksia ei otettu vakavasti ja ne kannatti unohtaa kokonaan, koska muuten joutui helposti sellaiseen tilanteeseen, että olikin jostain syytä itse syyllinen saamiinsa tappouhkauksiin ja joutui hieromaan sopua keskustelemalla jonkun nilkin kanssa, joka luultavasti vetoaisi siihen, että uhkaileminen oli ollut hänen mielestään hauskaa, koska hän tiesi, että se oli lieventävä asianhaara.

Tältä pohjalta hallitus oli tullut siihen johtopäätökseen, ettei yhteistyötä vihamielisen natsivaltion kanssa kannattanut jatkaa, ja lopullinen syy päätökseen näyttää natsivaltiolle keskisormea oli ollut se, että hallituksen toiminta oli mennyt vaikeaksi kun oli paljastunut, ettei keneenkään voi luottaa. Natsiongelma pysyi sinnikkäästi pääosin näkymättömänä, koska natseilla oli liian vahva yksityisyydensuoja, ja kuka tahansa saattoi olla natsien ruskeakielinen palvelija.

Oli harkittu sellaista toimintamallia, jossa luotettaisiin niihin, joilta ei löytynyt testissä lainkaan suomalaisia geenejä, ja luotettaisiin hyvään onneen, jonka avulla oli ehkä mahdollista löytää sellaisia luotettavia henkilöitä, jotka eivät vuotaisi tietoja omille kansoilleen, mutta puolustusministeri oli sanonut ensimmäisenä ääneen, että jos salaisuuksien pitäminen on tehty näin mahdottomaksi, niin suomalaiset voivat haistaa pitkän vitun, ja kaikki muut olivat olleet samaa mieltä.

Seuraava hallitus ei ollut erityisen älykäs, mutta toisaalta se ei paneutunut ongelmien ratkomiseen vaan jälkien peittelemiseen, joten se pärjäsi vähemmällä.

Politiikassa oli käynnissä murroskausi, sillä kun yhä useampi vaihdokas sai tietää, mitä hyödyllisien ihmisien selkien takana puuhattiin, puolueet menettivät ääniharavia ja uusia hyviä ehdokkaita oli vaikea löytää. Vastuu menestyksestä siirtyi puolueisiin helppoina aikoina kasaantuneille idiooteille, jotka ymmärsivät sen verran, että jostain tuli rahaa ja sitä jakamalla saattoi ostaa kannatusta. Muutoin ajatteleminen oli pummimisen tasolla, ja vaikka sitä kutsuttiin hienosti mielikuvapolitiikaksi, niin mielikuvat olivat aina sellaisia, että kun tekeytyi joksikin ja puhui jotain, niin sai jotain. Mielikuva paremmasta tulevaisuudesta oli aivan liian vaikea haaste ja sen tilalle kehitettiin vähän uutta ammattislangia, jotta pummit saattoivat teeskennellä, että heillä oli tekeillä jotain myönteistä pöhinää, ja vaalikarja saattoi viitsiessään löytää kaipaamiaan visioita uusista yhdyssanoista, koska niiden merkitykset määräytyivät sen mukaan, että mistä puolue sai kannatusta.

Puolueita ei voitu puhdistaa natseista jo pelkästään sen takia, ettei pummeja huvittanut myöntää, että omassa puolueessa oli natseja, ja ulkopolitiikkaa alettiin

tehdä sillä ajatuksella, etteivät muiden kansojen uhkaavat puheet tarkoittaneet oikeasti mitään, sillä pummit halusivat tarjota kansalle hyviä uutisia luodakseen myönteisen kuvan itsestään. Suomalaiset eivät osanneet samaistua kunnolla vierailta kansoilta ryöstettyihin lapsiin, ja se sopi pummeille, koska siltä pohjalta oli helppo puhua sellaista, etteivät nämä merkinneet paljon mitään myöskään muille kansoille. Puheissa ei ollut mitään erityisempää logiikkaa, mutta tällaiset puutteet oli helppo haudata, koska suomalaiset olivat tuohtuneet natsien suomalaisista uhreista. Siltä pohjalta oli luontevaa yrittää todistella, että oma puolue oli uhri ja syylliset löytyivät muista puoleista.

Eeva-Riikka sattui näkemään kun urheiluministeri puhui tyhmästä kansasta, joka ei osaa tehdä muuta kuin kehua itseään, ja hän luuli aluksi, että tyhmä ministeri puhui ruotsalaisista julkisuudessa sitä, mitä heistä oikeasti ajateltiin. Se, että kyse olikin suomalaisista, oli hienoinen pettymys, mutta ei se mikään valtava yllätys ollut, sillä hallitus oli jo osoittanut olevansa osa ryssien salaliittoa.

Toimihenkilöiltä oli viety pois paljon arvokkaita lapsia sillä tekosyyllä, että ulkomaisilta toimihenkilöiltä ryöstetyt lapset muka sijoitettiin mielellään toimihenkilöiden perheisiin, koska niissä heidät oli helppo aivopestä luulemaan olevansa suomalaisia. Ajatusta oli pidetty täysin järjettömänä, koska näitä lapsia tarvittiin ylempien toimihenkilöiden ja työväenluokan vastaiseen taisteluun, mutta hallitusta se ei ollut haitannut vaan poliisi ollut tullut tekemään kotietsintöjä kaikkiin talouksiin sillä verukkeella, että kun halua yhteistyöhön ei ollut, niin lapset piti viedä pois väkisin.

Ulkomailta oli toimitettu tilalle huonoja lapsia, jotka olivat älyllisesti vanhempiensa tasolla, ja vanhempien piti muka alkaa elättää heitä kun olivat kerran tulleet heidät tehneeksi.

Kaiken tämän jälkeen ei tullut lainkaan yllätyksenä, että hallituksessa oli halveksittu suomalaisia salaa, koska sen oli pystynyt arvaamaan sen toiminnasta.

Pasi ratkesi ryyppäämään kun paljastui, että moni huippupoliitikko oli ulkomaalaisilta ryöstetyistä lapsista jalostettu vaihdokas, sillä hän oli kehonkielen asiantuntijana yrittänyt tulkita heidän eleitään tavalliselle rahvaalle eikä mieleen ollut tullut ihmetellä, että miksi häntä oikeastaan tarvittiin, vaikka hän muisti hyvin sen ajan, jolloin hänen asiantuntemustaan ei oltu tarvittu ollenkaan.

Tuntevathan suomalaiset suomalaisen poliitikon eleet ilman apuakin? Eikö niin?

Hän olisi varmasti osannut kysyä tätä itseltään jo aikaisemminkin jos hän olisi vaivautunut perehtymään asiaan sen verran, että olisi osannut tunnistaa vieraan kansan elekielen, mutta siihen ei ollut ollut mitään syytä, koska asiantuntemukseksi oli riittänyt pelkästään se, että hän oli selostanut saamiaan sekavia vaikutelmia ja teeskennellyt ymmärtävänsä näitä asioita oikeasti.

Ryyppyseurasta ei ollut pulaa, sillä presidentinvaaleja oli kommentoinut suuri joukko erilaisia asiantuntijoita eikä kukaan heistä ollut huomannut, ettei voittaja näyttänyt olevan sukua vanhemmilleen, vaan presidentin täytyi pitää asian tiimoilta lehdistötilaisuus ennen kuin kukaan heistä tajusi kiinnittää asiaan huomiota. Vasta silloin selvisi, miksi hänen elekieltään oli niin vaikea ymmärtää, ja syy siihen oli se, että hän oli varsin vähän sukua suomalaisille ja heidän naapurikansoilleen.

Ulkomailla tajuttiin nopeasti, että kun suomalainen saa jotain edes vähän jotain auktoriteettiasemaa, hänellä nousee kusi tukkaan eikä hän enää viitsi teeskennellä älykästä, mutta suomalaiset asiantuntijat ohittivat tämän seikan vanhalla rutiinilla, joka oli syntynyt kun oli vuosikymmenien ajan yritetty löytää hyväksyttävää vastausta siihen, että juuri koulutetut suomalaiset naiset antavat rahansa auliisti alkoholisoituneelle huijarille, joka puhuu olevansa lentokapteeni.

Näillä eväillä presidentinvaalit olivat päässeet kehittymään huomaamatta orjamarkkinoiksi, joilla ehdokkaat esittelivät kykyään alistua uskomaan millaisiin typeryyksiin tahansa. Oli eduksi todistaa olevansa keskitasoa älykkäämpi, sillä muilta kuultujen typeryyksien toistaminen leveä hymy kasvoilla teki siinä tapauksessa paremman vaikutuksen kansaan, ja varsinkin Kokoomuksessa muistettiin myös

tarkistaa ehdokkaan hampaat ja fyysinen kunto, koska niissä piireissä ei ollut mitään tarvetta teeskennellä, ettei kyse ollut pelkästä kauppatavarasta.

Kun muilta kuultuja typeryyksiä toistavista ehdokkaista oli valittu paras orja, hän sössi asiat tekemällä typeriä päätöksiä, mutta se ei ollut äänestäjien vika, sillä orjan kuului kantaa vastuu heidän puolestaan eikä heillä niin ollen ollut mitään syytä tarkistaa mielipiteidensä tasoa, vaan seuraavissa vaaleissa katseltiin taas, että kuka ehdokkaista taipuu kuuliaisimmin puhumaan muilta kuultuja järjettömyyksiä.

Anttoni ei yllättynyt siitä, että päättäjiä paljastui ulkomaalaisiksi, sillä hän oli tiennyt pettureiden olevan vallassa siitä lähtien kun yksinäisinä kuolleiden suomalaisien hautoja oli ryhdytty avaamaan järjestelmällisesti geenitestejä varten. Kukaan isänmaallinen suomalainen ei halunnut tietää, mitä niissä oikeasti oli, ja sitä oli jatkettu sinnikkäästi huolimatta siitä, että ulkomaisien vainajien määrä herätti ulkomailla vihaa ja suuttumusta.

Ryssien salaliittoon hän ei uskonut, sillä politiikan huipulta ei ollut löytynyt ainuttakaan venäläistä, joten geenitestit johtuivat varmaankin siitä, että jokin puolue

suunnitteli vallankaappausta. Se oli luultavasti Kokoomus, joka oli rohmunnut niin paljon ulkomaisia lapsia, että heitä oli riittänyt Perussuomalaisien nousuunkin, koska sillä täytyi olla jemmassa enemmän tuoretta verta kuin muilla puolueilla eikä asioita näköjään osattu hoitaa ilman sitä.

Kuitenkin hän oli iloinen siitä, että syyksi Vasemmistoliiton vaatimattomaan, mutta tasaiseen kannatukseen oli löytynyt Länsi-Euroopan kansoihin kohdistuvasta rasismista, joka oli estänyt sitä viemästä kannatusta edes demareilta, jotka eivät olleet näissä asioissa yhtä tiukkapipoisia vaan poimivat sairaalassa parempaan talteen kaikenlaista tuoretta verta. Nyt kelpasi naureskella vassareita kannattavalle naapurille, mutta muuta hyvää geenitesteistä ei ollut koitunut ja ne olisi kannattanut lopettaa.

Suomalaisen tieteen uskottavuus oli romahtanut, koska se ei ollut onnistunut huomaamana vauvojen vaihtamista, ja Vihreässä liitossa kehitellä pitkästä aikaa uskottava vaalikampanja, koska se katsoi omistavansa tieteen. Pelkästään sen omistaminen ei riittänyt, sillä kansa odotti tiedepuolueelta enemmän kuin poliitikkojen normaaleja aivopieruja, ja nyt oli hyvä tilaisuus uhriutua ja ryhtyä kapinoimaan.

Ylimääräiset eduskuntavaalit tulivat kuitenkin Linnean kannalta huonoon aikaa, sillä sosiaalisessa mediassa levisi salaliittoteoria, jonka mukaan ulkomaisilta prostituoiduilta ryöstettyjä lapsia oli risteytetty suomalaisien kanssa, jotta puolueet olivat saaneet edustavia ja sanavalmiita ehdokkaita, jotka palvelivat ulkomaisien parittajien lapsista jalostettuja politrukkeja. Hänenkin nimensä oli mainittu, mutta näitä syytöksiä vastaan oli vaikea puolustautua, sillä hän tiesi niiden tulevan omasta puolueesta ja puolueen julkisivu oli pidettävä kunnossa vaalien takia.

Rikostutkinnastakaan ei ollut apua, koska sen mukaan hän oli kyvytön demari, joka oli annettu Vihreälle liitolle siltä ryöstetyn arvotavaran tilalle. Epäiltiin, että asialla oli ollut SDP, mutta näitä siirtoja oli peitelty usein antamalla arvotavaran tilalle niiden sivullisien vauvoja, joiden perheisiin arvotavara oli piilotettu, joten asiasta ei

ollut vielä varmuutta. Kuitenkin hän olisi leimautunut turhaksi demariksi jos totuus olisi paljastunut, joten sitä ei sitten kannattanut paljastaa.

Puolueet syyttelivät kilpaa toisiaan siitä, että ne yrittivät löytää hyväksikäytettävikseen ulkomaisia vaihdokkaita, joiden avulla pääsisi ratsastamaan politiikassa, mutta Ella tiesi, että ne peittelivät omia pyrkimyksiään syyttämällä niistä muita, koska ainoastaan Ruotsalainen kansanpuolue ei vielä ollut ottanut yhteyttä häneen.

Myös politiikan taso oli hänelle tuttu, sillä hän oli yksi ensimmäisistä ulkomaisiksi vaihdokkaiksi paljastuneista syrjäytyneistä, ja se oli seurausta siitä, että natsien vauvojen avulla käymä poliittinen sota oli äitynyt hänen entisellä kotipaikkakunnallaan niin pahaksi, että heidän omatkin lapsensa vaihdettiin eivätkä hekään niin olleen kyenneet erottamaan päätä perseestä. Sairaalasta sai kuitenkin myös opiaatteja ja muuta jännää, niin että hulluutta oli jatkettu vuosikymmenien ajan huumausaineiden antamalla voimalla, ja kun vauvojen vaihtaminen oli paljastunut, niin moni nisti oli murtunut kuulusteluissa jo ennen kuin poliisit olivat ehtineet kunnolla edes aloittaa.

Tilanne oli kehittynyt niin oudoksi, ettei ihonvärilläkään enää ollut väliä, vaan ruskeiden ihmisien perheisiin oli istutettu ihan mitä tahansa käyttökelpoisilta vaikuttavia lapsia. Yksi halusi saada mustalaisperheisiin vieraita lapsia, joista olisi hyvä valmentaa puolueen käyttöön suomalaisia rasismin uhreja, ja toinen yritti päästä eroon kilpailevan puolueen hyväksikäytettävistä, ja lopputulos oli ollut se, että hänen vaaleaverinen norjalainen äitinsä oli saanut hermoromahduksen yrittäessään olla suomenmustalainen huolimatta siitä, ettei häntä huolittu mukaan niihin piireihin, eikä hänen espanjanmustalainen isänsäkään ollut osannut auttaa häntä sopeutumaan yhteiskuntaan.

Ei ollut vaikea arvata, mikä oli pielessä, ja kun ensimmäiset geenitestit oli tehty, ei ollut vaikea arvata, että niitä pitäisi tehdä lisää, koska samalla tavalla kirjavia perheitä oli tehtailtu jo kolmen sukupolven ajan.

Koko väestö piti testata, jotta ihmiset löytäisivät oikeat lähisukulaisensa, ja niin kauan kuin urakka oli kesken, paikka näyttäisi miehitetyltä maalta. Edes ääriliikkeet eivät uskaltaneet riehua kovin paljon, mutta tilanne muuttuisi sitten kun urakka saataisiin valmiiksi, joten kaikkia syyttömiä uhreja kannustettiin muuttamaan pois. Osa halusi jäädä kostamaan, ja kun se olisi tehty, lopulta jäljelle jäänyt väestö alkaisi luultavasti tappaa toisiaan, sillä kaikki syylliset olivat kovasti olevinaan uhreja ja syyttelivät kilpaa toisiaan.

Hermannilla oli ongelma, sillä hän oli luusereiden parhaimmistoa, jolle kannatti antaa kasvatettavaksi vierasrotuisia lapsia, ja siitä syystä hänet oli houkuteltu kouluttamaan puolueiden sekarotuista ryöstösaalista käyttäytymään siten, etteivät suomalaiset kokeneet sitä liian vieraiksi.

Hän oli ollut mukana naamioimassa jopa ministereitä suomalaisiksi, ja nyt häntä oltiin lavastamassa syylliseksi, vaikka hän oli toiminut hyvässä uskossa. Häntä oli kehuttu ja hän oli voinut laskuttaa niin paljon kuin oli kehdannut pyytää, joten hän ei mielestään ollut tehnyt mitään väärää, mutta koulutettavina olleet poliitikot eivät olleet samaa mieltä ja kansa kuunteli heitä ihan eri tavalla kuin tällaista huomaamatonta politiikan taustavaikuttajaa.

Vaihdokkaiden neuvomisesta ei enää tullut mitään, koska he eivät enää halunneet alistua vanhaan roolileikkiin, mutta koska hän ei muuta osannut, niin hän yritti kuitenkin saada heidät käyttäytymään kiltisti, eli alistumaan kohtaloonsa ja antamaan muiden synnit anteeksi.

Hän piti edelleen ammatistaan, koska häntä kehuttiin, ja vaikka hän ei täysin hyväksynyt natsien rodunjalostusohjelmaa, niin hän oli kuitenkin valmis sietämään sen jatkumista jos hän saisi olla natsien kehuttavana. Se ei vaikuttanut todennäköiseltä, mutta työt eivät silti olleet loppumassa kesken, sillä puolueaktiivit halusivat nyt oppia näyttämään viattomilta selitellessään, että ihan vahingossa oli tullut liityttyä vaihdokkaan tukijoukkoihin, vaikkei hän näyttänyt lainkaan siltä, mitä hänen puhuttiin olevan, eikä ymmärtänyt kunnolla suomalaista kansanluonnetta.

Nämä virheet olivat jatkuneet joissakin tapauksissa useiden vuosikymmenien ajan, ja mitä poliitikkojen hautoja oli ehditty avata geenitestejä varten, niin kyse oli pitkään jatkuneesta maan tavasta, joten töitä tulisi riittämään, ellei tilanne olisi niin paha, että koko valtio kaatuisi politiikan takia.

Leila oli onnellinen, sillä hänen puolueensa natsit olivat päättäneet keskenään, että ulkomaiset vaihdokkaat voisivat jäädä Suomeen olemaan hyödyksi suomalaisille. Ilosanoman toimittaminen vaihdokkaille oli kuitenkin vaikeaa, sillä he eivät jostain syystä pitäneet lainkaan siitä, että natsit päättivät asioista kysymättä heiltä mitään.

Siitä huolimatta hän yritti, kunnes hänen kimppuunsa usutettiin vihainen koira ja hän joutui viettämään seuraavan yön sairaalassa. Se oli niin traumatisoiva kokemus, että hän näki sairaalasta painajaisia koko lopun ikänsä.

Sasu oli vihainen siitä, että eduskunnastakin oli löytynyt jopa ulkomaisia vaihdokkaita, sillä tällaiset huippuvirat kuuluivat suomalaisille.

Muuten hän ei käsittänyt, että mitä politiikassa oli muiden mielestä pielessä, koska se vaikutti olevan muuten täysin terve.

Hän oli yrittäjä ja tiesi, että johtajan täytyy keskittyä vaikuttamaan johtajalta, ihan niin kuin Hitler, ja kaikki ylimääräinen kannattaa ehdottomasti jättää alaisien ongelmaksi. Asiantuntemuksen piti löytyä siltä suunnalta, jotta johtajalta ei loppunut aika kesken kun hän opetteli puhumaan kauniisti ja näyttämään hyvältä valokuvissa.

Suurimpana yhteiskunnallisena ongelmana hän piti liian vasemmistolaista koulutusjärjestelmää, joka ei osannut keksiä riittävän paljon hyviä liikeideoita yrittäjien puolesta, koska se esti yrittäjiä saamasta riittävän paljon lisää rahaa, joten

huoli siitä, että iso osa poliitikoista oli muiden ohjelmoimia robotteja, oli hänen mielestään vain tyhmien demareiden kotkotuksia.

Juuso ei halunnut uskoa geenitestejä todeksi, sillä hän oli oppinut tyydyttämään pätemisen tarvetta potemalla yksinäisyyttä ja vieraantumisen tunnetta. Hän oli perehtynyt niihin varttuessaan tietämättään vieraassa perheessä ja kasvattaessaan myöhemmin niin ikään tietämättään muiden ihmisien muiden lapsia, ja hän ylenkatsoi nuorempia sukupolvia, joiden yksinäisyys oli huonompaa laatua. Maahanmuuttajien hän katsoi olevan uhka suomalaiselle kulttuurille, koska liian moni heistä ei osannut olla lainkaan yksinäisiä, mutta hän ei puhunut tästä asiasta muille, koska siinä tapauksessa hän olisi jäänyt liian yksin, vaan tyytyi valittamaan, ettei nuorista ollut mihinkään.

Hän oli pitkän jalostuksen tulos, ja vaikkei hän tiennytkään sitä itse, hän tiedosti silti olevana jonkinlainen edelläkävijä ja pätevä neuvomaan muita. Sisältöä neuvoihinsa hän ammensi siitä, että oli kasvanut vanhassa betonilähiössä, jossa oli opittu syyttämään ongelmista kaupungistumista, ja nuoremmat sukupolvet olivat hänen mielestään neuvojen tarpeessa, koska kadottaneet yhteyden juuriinsa kokonaan eivätkä ymmärtäneet näitä asioita kunnolla. Ne eivät kuitenkaan katsoneet tarvitsevansa vanhan pierun neuvoja, joten ne olivat selvästikin myös tyhmiä.

Geenitestit olivat Juuson mielestä vain jotain nuorempien sukupolvien keksimää huuhaata, mutta suku hajosi niiden takia hänen ympäriltään ja hän joutui opettelemaan elämään uudenlaisessa yksinäisyydessä, koska enää ei ollut sellaisia ihmisiä, jotka olisivat sietäneet häntä hyvien käytöstapojen takia. Hän ei ymmärtänyt, mistä tämä johtui, sillä yksinäisyys edusti hänelle vapautta ja hän oli saanut valita syyt siihen itse. Kukaan ei ollut pakottanut häntä vaan hän oli tutustunut erilaisiin vaihtoehtoihin ja valinnut niistä mieleisensä.

Tarjolla oli ollut erilaisia selityksiä ja hän oli valinnut niistä runoilijoiden kehittämän kosmisen yksinäisyyden, koska siinä oli hänen kaipaamaansa suuruutta, ja sitä hän oli yrittänyt opettaa sukulaisilleenkin, mutta nämä eivät näköjään olleet ottaneet sitä lainkaan todesta, koska he olivat kääntyneet nopeasti geenitestiuskovaisiksi.

Juuso ei ymmärtänyt, mitä vapautta geenitestit tarjosivat, sillä hän ei käsittänyt ollenkaan sitä ajatusta, että vapauden eteen pitäisi tehdä itse jotain, mutta sukulaiset vaikuttivat uskovan, että hänen tapansa olla vapaa oli jotenkin vääränlainen.

Hän katsoi sellaisia televisiosarjoja, joiden maailmoissa hän olisi halunnut elää, ja äänesti vaaleissa vieraantuneita ehdokkaita, joita yhteiskunta kiinnosti niin vähän, että hän pystyi samaistumaan heihin. Joskus teki mieli kapinoida, ja silloin hän ajoi autolla kännissä, eikä hän käsittänyt ollenkaan, että miksei tällainen terve ja normaali elämä kelvannut kaikille. Se takasi, että hänen mielipiteillään oli enemmän arvoa kuin huonommin vieraantuneiden ihmisien mielipiteillä, koska hän oli mielestään pätevä mittaamaan niiden arvoa itse, joten hän piti outoa käsitystä vapaudesta vääränlaisena kapinointina, joka kohdistui hänen omaan auktoriteettiinsa.

Milla alkoi olla sitä mieltä, että suomalaiset todella olivat orjakansa, niin kuin ulkomailla puhuttiin, mutta eri syistä. Se ei johtunut siitä, että olivat laiskoja seuraamaan politiikkaa ja jättivät näin ruhtinaallisesti tilaa vaikka millaisille salaliitoille, vaan siitä, ettei moni heistä suostunut ymmärtämään, että kouluammuskelu oli rodunjalostusohjelman hyväksyttävä sivutuote. Siinä oli sitä lujuutta ja määrätietoisuutta, jota kansa tarvitsi lisää, ja nämä myönteiset ominaisuudet aiheuttivat joskus tällaisia purkauksia.

Hyvä johtaja oli kuin Hitler, jossa ei ollut merkkiäkään heikkoudesta. Hän antoi kansalle kunnianhimoisen suursodan jos se sellaista halusi, ja hävitti vähemmistöjä sukupuuttoon jos se oli tarpeen, eikä hän myöskään arastellut tappaa itseään sen sijaan, että olisi jäänyt vihollisen nöyryytettäväksi, joten näitä ominaisuuksia sijoitettiin mieluusti sellaisiin perheisiin, joissa oltiin tekemisissä suomalaisien johtajien kanssa, jotta lapsissa olisi myös suomalaista johtajuutta.

Näin saatiin myös naamio, jonka suojissa oli hyvä valmistella kouluammuskelua jos sellaista halusi, mutta suomalaiset olivat yleensä ottaen liian heikkoja ja oli hyvä asia, että heikkoja karsiutui pois jo kouluikäisinä, koska se nopeutti vähäsen evoluutiota.

Ymmärtämättömyydestä oli aiheutunut raivoa ja hänet ja hänen perheensä oli uhattu monta kertaa tappaa, koska tyhmät eivät käsittäneet, että hän oli lääkärinä täysin

erilaisessa asemassa kuin tavallinen tykinruoka ja muiden olisi tullut pitää huolta hänen turvallisuudestaan.

Jaakolla oli runsaasti suomalaisen älykkyyden pisimmälle kehittynyttä piirrettä, eli jälkiviisautta, ja hän kusi tarmolla omiin muroihinsa sepustamalla sosiaaliseen mediaan satuja, joiden mukaan hän oli ollut tietoinen vauvojen ryöstämisestä, mutta oli kuitenkin pitänyt asian omana tietonaan. Todellisuudessa hän oli joskus pannut merkille, etteivät lapset näyttäneet lainkaan vanhemmiltaan, mutta hän oli arvellut sen johtuvan siitä, että joku sankari oli päässyt panemaan varattua naista, ja siitä oli tullut hänelle hyvä mieli, koska hän arvosti tällaisia urotekoja ja nautti siitä, että muut vaikuttivat olevan tyhmempiä kuin hän itse.

Parasta oli ollut se, että poliitikko vaikutti olevan panomiehen tekosia, sillä hän poti valtavaa herravihaa sen takia, että joitakin pidettiin viisaampina kuin häntä.

Näitä älykköjä riitti ja pian heidän täytyi jo ihmetellä, että heitä ja muita suomalaisia vihattiin entistä enemmän sen takia, että vaikutti siltä kuin natsien puuhat olisivat olleet yleisessä tietoisuudessa ja sellainen olisi Suomessa niin hyväksyttävää, ettei kukaan ollut viitsinyt kertoa poliisille.

Salla oli töissä valtionyhtiössä ja ymmärsi, että sen tehtävä oli elättää ylimmän johdon ja työntekijöiden väliin muodostunutta ylisuurta toimihenkilöporrasta, joka syytti ehtimiseen maailmanmarkkinoilla vaanivaa kapitalistien salaliittoa siitä, ettei sen ylivertainen osaaminen koskaan päässyt näkymään missään.

Geenitestit olivat synnyttäneet uuden uhan, sillä kaikki jotain erityistä osaamista vaativa työ oli ulkoistettu, jotta sen tekijät eivät olisi päässeet sotkemaan yhtiön

sisäistä nokkimisjärjestystä, ja he olivat nyt nousseet kapinaan siksi, että heidät oli muka rosvottu sairaalasta ja kasvatettu natsien palvelijoiksi.

Myös ammattiliitto oli heittäytynyt hankalaksi, koska sen johtajat olivat muka myös lapsenryöstäjien uhreja, joten senkään alan osaamista ei ollut enää saatavilla vaan niskoittelevan työvoiman kanssa olisi pitänyt keskustella itse.

Se ei käynyt päihinsä, koska toimihenkilöiltä ei saanut vaatia mitään vaan vaatimisen piti olla heidän yksinoikeutensa, joten hän oli vaivautunut käymään ihan itse ja henkilökohtaisesti tutun ay-jyrän juttusilla saadakseen hänet palaamaan ruotuun. Se ei ollut onnistunut, vaikka hänellä oli ollut mukana kaveri selittämässä, että kyllä hänelle nyt ehdottomasti pitäisi antaa periksi, vaan sen sijaan hänet oli haukuttu kunnolla pystyyn.

Näin katala petos suututti häntä niin paljon, että hän yritti löytää jonkun poliitikon kostamaan puolestaan, mutta silläkin suunnalla kaikki osaaminen oli kääntynyt häntä vastaan ja tarjolla oli vain niitä turhia tyyppejä, joita oli kasaantunut puolueisiin hyvinä aikoina ylettömiä määriä, vaikka tilanne oli kehittymässä hankalaksi, koska vaihdokkaita oli käytetty hyväksi siten, että heidän joukostaan oli etsitty väkeä pitämään heitä kurissa ja järjestyksessä, jolloin tyytymättömät vaihdokkaat olivat pahimmassa tapauksessa ottaneet yhteen täysin uhrattavissa olleen mellakkapoliisin kanssa. Geenitestien takia juoni oli paljastunut ja niin moni poliisi oli irtisanoutunut, että osa tehtävistä oli pakko jättää huomiotta, eikä lopuilla ollut erityisempää mielenkiintoa sekaantua niihin ongelmiin, joita syntyi kun tällaisista auktoriteettihahmoista oli pulaa muualla.

Sallalla alkoi olla todella voimaton olo, että hän alkoi käydä kirkossa siinä toivossa, että Jumala auttaisi häntä, vaikkei hän ollutkaan aikaisemmin ollut lainkaan tyytyväinen koko kristinuskoon.

Tanelille oli valtava järkytys huomata, ettei moni tiedotusvälineistä tuttu suomalainen ollutkaan oikeasti suomalainen, sillä hän mesosi ahkerasti sosiaalisessa mediassa sillä asenteella, että hän tiesi vieraiden kansojen asiat paremmin kuin ne itse ja olisi osannut johtaa niiden maita kunnolla.

Hän oli jotenkin onnistunut pitämään suurta määrää ulkomaisia vaihdokkaita suomalaisina ja oli jopa äänestänyt monta kertaa erästä puoliksi venäläistä ja puoliksi ranskalaista naisihmistä sitä syystä, että koki tämän edustavan aidointa suomalaisuutta, ja se merkitsi hänelle sitä, että häntä oli petetty, koska hän ei voinut olla niin tyhmä. Kyse ei voinut olla siitä, että ulkomaiset vaihdokkaat oli kasvatettu pitämään itseään suomalaisina, sillä hän oli mielestään aivan liian älykäs menemään niin yksinkertaiseen, mutta muutakaan syytä oli vaikea keksiä.

Lopulta hän otti mallia ulkomaisista vaihdokkaista, jotka syyttivät vanhempinaan esiintyviä suomalaisia aivopesusta, ja lähti raivoamaan omille vanhemmilleen siitä hyvästä, että he olivat aivopesseet hänet uskomaan tällaisiin järjettömyyksiin.

Inkeri katseli televisiota järkyttyneenä kun toimittaja tivasi ulkomaille paenneelta valtiovarainministeriön virkamieheltä, miksei hän halunnut palata Suomeen, vaikka valtiovarainministeriön ymmärrys hoitamistaan asioista oli pääosin kadonnut hänen mukanaan, sillä karkulainen asetti palaamisen ehdoksi sen, että kaikki se aivoton roskaväki, joka tulee höpöttämään aivan kuin kuuluttaisiin samaan kansaan, mestataan välittömästi, ja jos joku rosvokansan etujärjestöistä alkaa rettelöidä, niin se vaiennetaan tarvittaessa vaikka joukkoteloituksilla, sillä hän ei enää ala keskustella niiden kanssa.

Hän ei käsittänyt, kuinka ulkomainen vaihdokas julkeni olla niin itsekäs, että panttasi ensiarvoisen tärkeää osaamista, ja niin törkeä, että haukkui suomalaisia roskaväeksi ja vaati heille kuolemanrangaistuksia. Suomalaisilla oli oikeus loukkaantua paljon vähemmästäkin, koska he olivat herrakansaa, mutta ulkomainen vaihdokas oli omaisuutta ja siltä sopi vaatia tottelevaisuutta samalla tavalla kuin koiralta.

Inkeri ei edes käsittänyt, että miksi tällaisella tyypillä oli oikeus lähteä kiukuttelemaan ulkomaille, koska häntä tarvittiin Suomessa eikä koirakaan saanut liikkua irrallaan.

Jo varhaisessa vaiheessa oli huomattu, että kun vaihdokkaalle selvisi, että hänellä oli sukua ulkomailla ja hän pääsi tutustumaan siihen, häntä oli vaikea saada enää palaamaan Suomeen, joten rajat olisi pitänyt sulkea jo ajat sitten.

Hän tiesi, että ongelmatapauksien kanssa piti olla tiukkana, koska he yrittivät manipuloida keksimällä tekosyitä ja herättämällä tunnereaktioita, eikä muuten ollut muuttunut mikään, paitsi että niskuroiminen oli nyt aiempaa järjestäytyneempää.

Tekosyitä oli mietitty ajan kanssa ja tärkeimmäksi manipuloinnin keinoksi oli valittu hänen oma suosikkinsa, eli mykkäkoulu, jossa ei puhuttu viholliselle vaan annettiin hänen elää epävarmuudessa.

Oli synti ja häpeä, että tällaista päästettiin tapahtumaan.

Kimmolle vauvojen vaihtamisen paljastuminen oli aluksi hämmentävä kokemus, sillä hän ei ollutkaan insesti-isä vaan hän oli raiskannut vuosikaudet jotain itävaltalaista lasta.

Hämmennys ei kuitenkaan kestänyt kauan vaan se vaihtui huoleen työväenluokan tulevaisuudesta. Ei riittänyt, että se oli fasistien sorrettavana, vaan nyt suuri osa fasisteista alkoi kapinoida sillä tekosyyllä, että he olivat törkeän ihmiskaupan uhreja eikä kaikkien olisi edes pitänyt olla Suomessa. Mistä sitten saataisiin työväenluokalle lisää rahaa jos fasismi lakkaisi sortamasta sitä tai jopa lähtisi pois?

Teollisuudessa oli jo nähty runsaasti tapauksia, joissa rahan tienaamisen kannalta ensiarvoisen tärkeät fasistit kääntyivät testien takia ystäviä ja sukulaisiaan vastaan, ja muualta kuului sellaista, että vähintään joka toinen yritys oli ajautumassa vaikeuksiin sen seurauksena, että joko yrittäjät tai muut avainasemissa olevat fasistit olivat lähtemässä ovet paukkuen. Myös järjestöt olivat vaikeuksia ja moni oli joutunut huomaamaan, että kun fasistit olisi pitänyt panna lujille, ammattiliitosta löytyikin avuksi vain joku lähes luku- ja kirjoitustaidoton reppana, joka ei selviytynyt tehtävistään ollenkaan.

Kimmo oli nähnyt elokuvasta, että muinoin oli elänyt Spartacus, joka oli johtanut orjakapinaa, ja hän päätti ryhtyä sellaiseksi, jotta fasistien kapinointi saataisiin tukahdutettua, sillä työväenluokkaa sorrettiin jo valmiiksi niin paljon, että olisi ollut täysin kohtuutonta edellyttää, että se olisi keksinyt itse, mistä rahansa saisi.

Fasistit auttoivat kapinamielialaa kehittymään olemalla sitä mieltä, että työväenluokan tulee toimittaa lapsenryöstäjät tuhoamisleirin kautta savuna taivaalle, mikäli se haluaa vielä hyötyä heidän osaamisestaan, ja sama koski myös niitä vitun mäkelöitä ja paanasia, joiden kasvateiksi ryöstettyjä lapsia oli sijoitettu. Harva heistä onnistui näyttämään selvästi suomalaiselta ja moni näytti enemmän ulkomaalaiselta kuin suomalaiselta. Suuri osa heistä oli pelkästään sitä sekarotuista jätettä, mitä syntyi kun ryöstösaalis käytettiin loppuun, mutta kun kaikki olivat ruskeakielisiä sekopäitä, se ei estänyt heitä luulemasta kuuluvansa siihen suomalaiseen heimoon, jonka mailta he olettivat olevansa kotoisin, vaikka peilikuvassa ei olisi näkynyt oikeasti yhtikäs mitään, mikä olisi antanut siihen todellisen syyn. Näiden itseään hämäläisinä ja savolaisina pitävien sekopäiden aivopestäviksi annetut ryöstetyt lapset varttuivat mielisairaiksi, koska heillä olisi ollut vakavia ongelmia minäkuvan muodostamisen kanssa ilman aivopesuakin, joten sekopäät olivat olennainen osa ongelmaa ja heidät tuli hoitaa lopullisesti pois kuvioista jos työväenluokka halusi vielä vaikuttaa sellaiselta yhteistyökumppanilta, jonka kanssa kannatti olla tekemisissä.

Se oli jo selvää totalitarismia, koska tuhoamisleirit oli mainittu.

Pian Kimmo jo johti mielenosoituksia, joissa vaadittiin fasistien vangitsemista, jotta heidät saataisiin pysymään Suomessa. Liikehdinnälle ei päässyt kehittymään vastavoimaa, sillä valtavirtapolitiikassa oli huutava pula uskottavista johtajista kun suurin osa heistä oli lähtenyt nostelemaan huomattuaan olevansa näitä ryöstettyjä lapsia, ja äärioikeisto oli täysin lamaannuksissa, koska geenitestit paljastivat, että sen rotuajattelijat olivat itse sitä sekarotuista paskaa, jonka he halusivat suksivan vittuun Suomesta. Ilman ajattelijoita politiikan uskottavuus oli romahtanut, koska kansa tiesi nyt, että suomalainen puolue koostui ryöstettyjen lapsien lisäksi natseista sekä suuruudenhulluista luusereista, jotka eivät nähneet rodun jalostumisessa mitään kummallista vaan pitivät sitä vain yhtenä syynä kehua itseään. Rikollisuus väheni ja älykkyys lisääntyi kun natsit sijoittivat älykkäitä ulkomaisia lapsia suomalaisien rikollisien perheisiin, ja jokaisen puolueen luuserit olivat kiihkoissaan, koska suomalaiset olivat näköjään muuttumassa yli-ihmisiksi.

Koko maailmassa ei ollut sellaista viestintätoimistoa, joka olisi osannut selittää, että puolueisiin kasaantunut aivoton roskaväki pystyi kuitenkin johtamaan jotain, ja näin fasisminvastainen orjakapina muuttui nopeasti valtavirtapolitiikaksi pelkästään siksi, ettei sille ollut vaihtoehtoja.

Myös oikeisto pyrki keksimään jotain, mikä olisi saanut ryöstösaaliin pysymään natsien ja luusereiden palvelijoina, ja vaikka se peitteli aluksi rahanhimoa sekavalla

lässytyksellä maanpuolustuksesta ja isänmaasta, niin vasemmistolainen lässytys fasismista alkoi kelvata pian, koska Puolustusvoimien henkilöstöstä löytyi niin paljon oikeistolaisien natsipsykopaattien kähveltämiä lapsia, että sen oma retoriikka oli pelkästään naurettava.

Anarkismikin oli kasvattamassa suosiotaan, koska oli paljastunut, että terve ja älykäs ihminen näki joka puolella natseja ja halusi tuhota koko yhteiskunnan, mutta se koski vain natsipsykopaattien uhreja ja lisää rahaa himoitseva suuri enemmistö tarvitsi Kimmon orjakapinaa.

Joose innostui fasisminvastaisesta orjakapinasta heti kun kuuli siitä, sillä hän oli tottunut vaatimaan eikä kyennyt käsittelemään tilannetta, jossa ne, joilta hän halusi vaatia, olivat lähtemässä pois Suomesta eivätkä olleet lainkaan kiinnostuneita hänen mielipiteistään. Ongelma korjaantuisi jos karkulaiset pantaisiin kahleisiin ja pakotettaisiin tottelemaan, joten hän halusi ehdottomasti vapautua fasismin orjuudesta.

Kapinaliikkeen retoriikka vaikutti hänestä suunnattoman älykkäältä, koska se oli juuri sellaista järjetöntä paskaa, joka sopi hänen henkiselle tasolleen. Yleensä fasismi ja sorto merkitsivät hänelle sitä, että jossain tai jollakulla oli niin paljon rahaa, että hänen teki mieli ryöstää se, ja useimmiten kyseessä oli pankki, jossa oli työväenluokan säästöjä, koska sitä oli aina niin paljon, että jonkun miljonäärin vähäiset säästöt olivat ihan pikkujuttu. Näissä olosuhteissa fasismi ja sorto saattoivat aivan hyvin olla sitä, että sellainen osaaminen, jota hän tarvitsi, oli nostamassa kytkintä, sillä sanojen merkitykset muuttuivat hänen ajattelussaan kätevästi tarpeen mukaan.

Hän puhui mielellään solidaarisuudesta, ja sen merkitys oli hänelle yksiselitteisesti ”minä minä minä minä minä minä…”

Oli jopa mahdollista liittoutua väliaikaisesti oikeiston kanssa, sillä vaikka se olikin vakava uhka hänen solidaarisuudelleen, niin siitä voisi olla apua kun fasistit yritettäisiin saada lukkojen taakse talteen.

Fasisminvastainen orjakapina teki Vilhelmiin suuren vaikutuksen, koska sanojen merkitykset muuttuivat yhtä taitavasti kuin liberaalin oikeiston liturgiassa.

Hän kannatti kuningaskuntaa, koska perinnöllinen valta oli demokraattinen vaihtoehto vasemmistolaiselle vallankumoukselle, jonka toteutuessa uudet johtajat valittaisiin vaaleilla. Se ei ollut diktatuuri, sillä kun kuningas horjui ympäripäissään parvekkeelle paasaamaan sitä, mitä oli paskalla istuessaan miettinyt, kansa ei hurrannut siksi, että diktatuuri pakotti sen hurraamaan, vaan siksi, ettei kuningaskunta jättänyt sille muita vaihtoehtoja, eikä kuningaskuntaan siirtyminen olisi vallankumous, koska valtiomuodon vaihtaminen olisi siinä tapauksessa pelkästään hyvä asia ja tarjoaisi kansalle lisää vapautta.

Kuningaskunnassa ei olisi valtataistelua ja puhdistuksia, sillä näihin toimiin oli niin hyvät tekosyyt, että puukon iskeminen vihollisen selkään oli kunniallinen tapa saada lisää valtaa ja kuninkaalla oli suorastaan velvollisuus tapattaa läjäpäin vallantavoittelijoita. Jos joku onnistuisi kukistamaan itsensä kuninkaan, niin hän olisi

totisesti kruununsa ansainnut, sillä siihen asemaan tarvittiin valtakunnan ovelin mies, joka kykenisi valloittamaan muita valtakuntia.

Fasistisortajia täytyi estää pakenemasta maasta, koska pahin mahdollinen orjuuttamisen muoto oli se, että suomalaiset jätettäisiin pärjäilemään oman osaamisensa varassa.

Artturille fasisminvastainen kapina sopi mainiosti, sillä hän oli vaihdokkaista sitä mieltä, että näiden pitäisi jäädä pitämään yhteiskuntaa pystyssä sillä välin kun suomalaiset keskittyivät tappelemaan keskenään rahasta, koska jonkun velvollisuus sen täytyi olla.

Häntä oli myös loukattu verisesti, sillä kun hän oli viimeksi mennyt soittamaan poskea herroille, mikä oli hänelle ainoa keino saada edes jotain toivoa erektion saamisesta, näillä ei ollutkaan ollut tuttua velvollisuudentunnetta vaan hänelle oli sanottu suoraan, ettei alempirotuisen vitun friikkisirkuksen ja sen säälittävän hevonpaskayhteiskunnan palveleminen olisi voinut enää yhtään vähempää kiinnostaa.

Oli selvää, että herrat olisi pantava kuriin ja järjestykseen jollain tekosyyllä ja fasismin vastustaminen kelpasi siinä missä mikä tahansa muukin.

Lyly piti fasisminvastaisia mielenosoituksia luokkapetturuutena, sillä hän oli ahtaaja ja ahtaajat olivat menneet lakkoon, koska enää ei ollut riittävästi halpatyövoimaa tekemässä heidän töitään sillä välin kun he itse istuivat sisällä ryystämässä kahvia. He olivat vannoneen lakon kestävän, kunnes halpatyövoimaa taas saataisiin riittävästi, mutta tilanne oli kehittynyt hankalaksi siitä syystä, että myös kuljetusala oli vaikeuksissa työntekijäpulan takia eikä ahtaajia edes tarvittu satamissa.

Lähimarketti oli halpatyövoimapulan takia auki vain muutaman tunnin päivässä ja lakon takia hänellä oli aikaa pyöriä siellä koko sen ajan siltä varata, että hyllyihin ilmestyisi ruokaa. Työpaikalla ruokaa olisi ollut konttitolkulla, mutta katala työnantaja oli järjestänyt sinne tehokkaan vartioinnin, ettei sitä ryöstettäisi, joten sinne ei enää päässyt ollenkaan.

Myös toimihenkilöt olivat vaikeuksissa siksi, ettei oikeita töitä enää tehty eikä pelkästä palavereissa istumisesta kannattanut maksaa palkkaa, ja koska heitä oli paljon enemmän, ahtaajien ahdinko hautautui julkisuudessa heidän valituksensa alle.

Nyt olisi tarvittu isänmaallisuutta ja talvisodan henkeä yhdistämään koko työväenluokan tukemaan ahtaajia, mutta valitettavan monen aika haaskaantui fasismin vastustamisen merkeissä.

Muille kansoille oli yritetty vakuutella, että lapsien vaihtaminen oli saatu loppumaan, mutta pian uutisvälineissä oli alkanut levitä salaa kuvattu video, joka näytti, kuinka suomalainen lääkäri vaihtoi ammattitaitoisesti loppuun käytettyä porvaristoa hyödyllisien ihmisien lapsiin siten, ettei mitään mennyt hukkaan vaan ihmisjätteen kyky nähdä peilissä sitä, mitä sen haluttiin siellä näkevän, ja uskoa tarvittaessa olevansa kotoisin vaikka Neptunuksesta, päätyi oikeaan paikkaan. Se oli vasta jäävuoren huippu, sillä kaikki lapsenryöstäjät vaikuttivat kuvittelevan, että tapojen korjaamiseksi riittäisi se, että muut lopettaisivat vauvojen vaihtamisen.

Tämä oli natseille kuitenkin eräänlainen onnistuminen, sillä salakatselu oli väärin ja tuomittavaa. Se luokkasi suomalaisien kunniaa, koska heillä kuitenkin oli oltava oikeus esiintyä rehellisenä ja luotettavana kansana eikä ollut lainkaan sopivaa, että muut olettivat heidän tekevän tällaista salaa.

Valtteri oli tottunut pitämään itseään syyttömänä kaikkeen siihen, mitä Suomessa tapahtui, koska hän kapinoi yhteiskuntaa vastaan, joten hän ei aluksi kokenut liittyvänsä mitenkään myöskään natsien salaliittoon tai olevansa vastuussa siitä, että se oli pysynyt kauan salassa, mutta Viron reissulla hänelle tehtiin selväksi, että kapitalistien salaliitosta uliseminen, jota hän itsekin harrasti, kuulu natsien oppeihin. Aluksi hän ei halunnut uskoa, että niinkin käyttökelpoisella haukkumasanalla voisi olla pysyviä merkityksiä, mutta kun häneen sidottiin kiviä painoksi ja uhattiin heittää sillalta jokeen, niin näitä asioita oli pakko ajatella uudelleen.

Juhani yritti aluksi käsitellä asiaa reaalipoliittisesti, eli vääntämällä tosiasioiden viereen oman paskaläjänsä ja peuhaamalla siinä kunnes muutkin innostuisivat siitä.

Hän oli maltillinen järkimies ja valistunut sosiaalidemokraatti, jollainen Hitlerkin oli ollut, ja keskiluokan etujen vaaliminen oli hänelle sydämen asia. Se täytyi saada kasvamaan, jotta hän saisi enemmän valtaa, ja politiikassa hän olikin keskittynyt tekemään sen paisumisen helpommaksi. Jokaisella suomalaisella tuli olla mahdollisuus valmistua korkeakoulusta huippuosaajaksi, joten opiskeleminen piti tehdä mahdollisimman helpoksi, eikä työpaikoilla saatu vaatia juuri minkäänlaista työmoraalia, koska sekin olisi haitannut keskiluokan paisumista.

Hänen paskaläjässään vaihdokkaat johtuivat kapitalistien salaliiton juonesta, koska se oli vainonnut keskiluokkaa jo kauan. Usein kävi niin, että hommat menivät työpaikoilla kunnolla vituiksi ja jälkien siivoaminen vei konsulttitoimistolta monta kuukautta. Se johtui salaliitosta, jonka avulla kapitalistit yrittivät torjua keskiluokan nousua, ja samalla ahneet konsultit pääsivät kahmimaan sorretun keskiluokan selkänahasta revittyjä euroja kahmalokaupalla itselleen.

Vaihdokkaiden joukkopako kuitenkin pakotti hänet luopumaan rakkaasta paskaläjästään, koska olisi turha kapinoida sellaista vastaan, mitä ei enää olisi, ja keskiluokan nousun kustantaminenkin olisi mahdotonta ilman ulkomailta saatua arvotavaraa.

Oli aika liittoutua työväenluokan järkimiehien kanssa ja alkaa taistella fasismia vastaan.

Rauno oli melkeinpä jalosukuista alkuperää, sillä hänen isoäitinsä isä oli saapunut Suomen suuriruhtinaskuntaan yrittäjänä. Tältä ryöstetty lapsi oli löytänyt puolison jätteestä, jota oli siihen aikaan ollut huonojen kierrätysmahdollisuuksien takia paljon, mutta siitä huolimatta lapsenlapsista oli saatu opettajia ja virkamiehiä. Vasta Raunon sukupolvi oli niin pilalle degeneroitunut, että kaikki lapset oli dumpattu ulkomaille tartuttamaan muihin kansoihin luottamusta suomalaisin natseihin.

Hän itse oli vähän niin kuin opettaja, sillä hän osasi kääntää ulkomaista ajattelua suomalaisien ymmärtämään muotoon, ja hän olikin tehnyt pitkän uran tutkivana journalistina, joka vainosi ulkomaisia vaihdokkaita. Hän tiesi, että heillä oli rahaa, joka kuului kaiken oikeuden mukaan hänelle, ja hänellä oli apunaan laaja kontaktiverkosto, jonka kertomista huhuista hän saattoi valita lähdetiedoiksi tarvitsemansa, sillä alamaailmassa tiedettiin laajalti, että hänen oli parempi olla luotettava henkilö, koska muussa tapauksessa poliisi saisi tietää hänen mieltymyksestään huumeisiin ja lapsipornoon.

Käyttökelpoisia huhuja oli kertynyt vuosikymmenien varrella niin paljon, että hän tiesi fasistien pahuuden eikä hänelle niin ollen tuottanut ongelmia uskoa, että he olivat osa ryssien salaliittoa. Fasisteiksi hän oli heitä epäillyt itsekin, sillä hän itse edusti oikeistolaista kansankapitalismia, jota nyt leimattiin ulkomailla kansallissosialismiksi, mutta hän oli nuoruudessaan tutustunut sosialismiinkin, sillä kommunistien keksimä imperialisminvastainen maailmanvallankumous oli tehnyt häneen suuren vaikutuksen. Enää hän ei voinut kuvitella kääntyvänsä marxilaisuuteen, mitä Hitlerkin oli edustanut, mutta hän tunsi sen, ja kun se tai kapitalismi ei selittänyt vihollisien ajattelutapaa, niin jäljelle jäi fasismi.

Natsien salaliittoon Rauno ei uskonut lainkaan, sillä hän oli liikkuva äänestäjä ja tiesi, että kaikki puolueet olivat valmiita lupaamaan hänelle lisää rahaa vastapalvelukseksi hänen antamastaan äänestä, mutta ryssien salaliitto vaikutti erittäin todennäköiseltä, sillä muu maailma oli jostain syytä kääntynyt suomalaisia vastaan niin ihmeellisien paljastuksien takia, etteivät ne voineet olla totta. Hän oli taistellut fasisteja vastaan niin kauan, että hän olisi kyllä huomannut jos heidän joukossaan olisi todella ollut

ulkomaisia vaihdokkaita, sillä hänellä oli apuna näissä asioissa herrakansan suunnaton äly.

Tähän saakka korruptoitunut oikeuslaitos oli estänyt häntä kertomasta totuutta kansalle, sillä toimituksissa oli pelätty niiden antamia tuomioita, mutta koska usko vaihdokkaisiin oli harventanut tuomareiden rivejä, niin perätöntä kitinää kunnianloukkauksista ei enää kyetty käsittelemään ja journalistinen vapaus oli viimeinkin sillä tasolla, että hän saattoi ryhtyä taistelemaan tosissaan vihollisiaan vastaan.

Puolueen ääniharavaa oli yritetty vielä lentokentällä suostutella jäämään tuomaan puolueelle kannatusta, ja nyt häntä syytettiin terroristiksi siitä syystä, että hän oli näyttänyt keskisormea ja haukkunut puolueen väkeä natsiali-ihmisiksi. Sen katsottiin olevan niin törkeää maalittamista, että se rinnastui vähintäänkin aseella uhkaamiseen, ja moni oli sitä mieltä, että se oli sama kuin olisi ampunut jotakuta päähän.

Pauli oli kuitenkin iloinen, sillä aito demokratia ei ollut toteutunut kun oli ollut näitä narsisteja viemässä muille kuuluvat äänet. Hän ei ollut liittynyt puolueen nuorisojärjestöön jäädäkseen katselemaan sivusta kun menestyivät vaaleissa, ja katkeruus oli karttunut ikävuosien myötä, sillä koko ajan suurempi osa näistä narsisteista oli liittynyt puolueeseen vasta hänen jälkeensä, mutta kaikilla oli silti muka varaa olla tietävinään, kuinka kansansuosioon päästiin.

Paulilla oli selvät suunnitelmat vaalikampanjaa varten, ja ilman näitä narsisteja hän uskoi pääsevänsä ylimääräisissä vaaleissa helposti eduskuntaan. Vaimo piti vaihtaa kiireesti edustuskelpoisempaan ja siitä saisi kiinnostavan näytelmän naistenlehtiä varten, ja miehiä hän uskoi kykenevänsä pettämää lupaamalla heille sitä, mitä he oikeasti olivat vailla. Hän oli vakoillut vaalikarjaa sosiaalisessa mediassa ja pitänyt kirjaa sen toiveista, joten hän arvioi valmistautuneensa vaaleihin paremmin kuin 97% ehdokkaista, koska läheskään kaikki eivät osanneet hyödyntää sosiaalista mediaa vaan sitä käytettiin yleensä salaisuuksien paljastamiseen.

Fasisminvastaiset mielenosoitukset saivat Jalmarin ja monen muun vähän hitaamman vaihdokkaan ymmärtämään, että kostaminen oli väärin, sillä friikkisirkuksen kyky olla haitaksi itselleen vapautuisi kun se jätettäisiin rauhaan.

Kostaminen voisi saada sen yhdistymään yhteistä vihollista vastaan, joten sitä kannattaisi alkaa harkita taas vasta siinä vaiheessa kun savu olisi hälvennyt ja ruumiit olisi jotakuinkin laskettu, koska siinä vaiheessa vihollinen olisi heikoimmillaan.

Jalmarilla oli auton takakontissa, jatkokäsittelyä odottelemassa, joku poskea soittamaan tullut friikki, joka oli selittänyt hänelle vihaisena, että ”sinä olet suomalainen, koska sinut on Suomeen ryöstetty ja suomalaiseksi kasvatettu”, ja se oli niin mielisairasta paskaa, että siihen oli pakko reagoida, mutta kun tämä jätesäkki olisi haudattu suohon, niin hän vetäytyisi ulkomaille odottelemaan oikeaa hetkeä kostaa.

Kun poliitikkoja tutkittiin tarkemmin, huomattiin, että hämäläisien sijainti suomalaisien heimojen keskellä oli johtanut siihen, että joka puolella maata oli poliitikkoina hämäläisiä, koska hämäläiset olivat helpointa saalista lapsenryöstäjille. Heitä liikkui kaikkialla ja heidän jäljiltään muiden suomalaisien kasvatettaviksi jäi lapsia, joiden minäkuva oli niin sekaisin, että puolueet saattoivat muokata heistä mieleisiään.

Myös virastoista löytyi runsaasti hämäläisiä, sillä rehellisien ja luotettavien ihmisien lapset olivat Suomessa haluttua arvotavaraa, koska he soveltuivat sellaisiin ikäviin hommiin, joissa piti kuunnella koko ajan valitusta, mutta jotka täytyi kuitenkin saada tehtyä, ja ulkomaisien lapsien ryöstäminen oli riistäytynyt kokonaan hallinnasta lähinnä sen takia, että suomalainen arvotavara alkoi käydä vähiin. Tämän

väestönsiirron jäljiltä heimot olivat riippuvaisia muilta heimoilta ryöstetystä rehellisyydestä ja koko maa olisi mennyt sekaisin välittömästi jos hämäläiset vaihdokkaat olisivat menneet lakkoon.

Joku keksikin, että Tampereen pitäisi olla Suomen pääkaupunki ja hämäläisien pitäisi olla virallisesti hallitseva luokka, koska he olivat sitä jo epävirallisesti. Vaikka muut heimot vierastivat ajatusta, niin politiikassa se sai runsaasti kannatusta, koska se olisi sopinut hämäläisille vaihdokkaille.

Vaihdokkaille oli järjestetty terapiaryhmiä, joissa heitä koulutettiin häpeämään itseään ja etsimään syytä ongelmiinsa itsestään, ja se oli Meerin mielestä aivan loistava ajatus, koska hän oli yksi niistä isänmaan sankareista, jotka olivat kantaneet kortensa kekoon tarkkailemalla vaihdokkaita nähdäkseen, ketkä heistä olivat käyttökelpoisia, ja kertomalla sellaisien vanhemmille, että lapsella oli nousemassa kusi päähän ja häneltä pitäisi ottaa luulot pois, jotta näistä kehittyisi pelokkaita ja alistuvia.

Rikospoliisi kuitenkin lopetti kokeilun lyhyeen siksi, että toiminnassa oli osattu ottaa huomioon sellaisia seikkoja, joita ei vielä oltu kerrottu julkisuuteen, ja se oli valtava pettymys. Hyvä idea oli pilattu hätiköimällä ja sitä tuskin uskallettaisiin yrittää myöhemmin uudelleen, koska ilmapiiri oli muuttunut sellaiseksi, ettei kannattanut leimautua natsiksi.

Aikuiseksi varttunut vaihdokas pystyi muuttamaan perhehelvetin järjestäneet aivottomat luuserit puheliaiksi varsin helposti, mikäli hän ei arastellun väkivallan käyttämistä, joten Meerikin oli jo saanut tappouhkauksia, ja tilanne alkoi vaikuttaa toivottomalta.

Hän koki olevansa uhri, sillä natsit olivat hänen kotipaikkakunnallaan pettäneet aatteensa ja dumpanneet ulkomaille joukoittain uskollisien aatteen kannattajien lapsia. Teollisuudesta oli saatu yllin kyllin tuoretta verta, jonka toivottiin kehittävän omaa teollisuutta, ja samalla opettajienkin lapset oli vaihdettu, jotta oli saatu pätevää väkeä opettamaan uutta osaamista. Kouluissa ei enää kasvatettu tykinruokaa Suur-Suomen valloittamista varten ja niistä oli vaikea löytää muunkaanlaista

kansallistunnetta, koska uusi opettajakanta ei ollut lainkaan kiinnostunut suomalaisuudesta - ja sitä pidettiin hyvänä asiana, koska se ei kiinnostanut parhaita oppilaitakaan.

Ei ollut mitään toivoa siitä, että siltä suunnalta löytyisi apua rodunjalostusohjelman peittelemiseen, ja syynä oli pelkästään se, että jotkut olivat haaveilleet saavansa lisää rahaa, jolla saattoi ostaa lisää kannatusta omalle puolueelle.

Oikeistolle tilanne oli jo niin vaikea, että moni poliitikko kiersi ahkerasti erilaisissa tilaisuuksissa rähjäämässä, ettei heitä ainakaan saisi käräyttää mistään, ja näin alkoi hahmottua kunnianhimoinen suunnitelma, jossa suurimmaksi syylliseksi etsittäisiin joku vuosikymmeniä sitten kuollut tyyppi ja lisäksi uhrattaisiin vasemmistolaiset sairaanhoitajat.

Muut oikeistopuolueet suunnittelivat myös Kokoomuksen uhraamista, koska se oli lääkäreiden suosiossa eikä se edes ollut enää kykypuolue, josta oli apua muille, vaan tavallinen suomalainen natsipuolue, sillä sen rosvoama äly oli jättänyt geelipäät ja kana-aivot selvittelemään itse aiheuttamiaan ongelmia kaikessa rauhassa keskenään, ja niitä riitti, koska sen lääkärit olivat estäneet uuden Maalaisliiton syntymisen Kokoomuksen vastavoimaksi pitämällä lapsia vaihtamalla huolen siitä, että muut oikeistolaiset riitelivät koko ajan keskenään ja se saattoi esiintyä ainoa järkevänä oikeistopuolueena. Vasemmiston uhraaminen oli kuitenkin tärkeintä, jotta oikeisto vaikuttaisi rationaaliselta ja luotettavalta huolimatta siitä, ettei se ollut koko historiansa aikana kyennyt esittämään sen puolesta ainuttakaan uskottavaa todistetta vaan sen liturgiat olivat olleet yhtä aivotonta mölinää kuin vasemmistollakin.

Vasemmisto puolestaan uhrasi Vasemmistoliiton ja yritti paeta vastuuta yhtä epäuskottavilla tarinoilla kuin oikeistokin, sillä se oli samanlaisessa tilanteessa. Vasemmistoliitto oli kärynnyt Kokoomuksen tavoin melkein heti sen jälkeen kun lapsien ryöstäminen oli paljastunut, koska senkin käsitykset kansaan kuulumisesta olivat järjetöntä plörinää ja sen tiedettiin nyt johtuvan puolueen jalostamisesta ulkomaalaisilta rosvotuilla lapsilla. Muut puolueet tarvitsivat pitemmälle jalostettua ryöstösaalista ja tätä tarvetta oli helpompi peitellä, ja muuta selittelyä varten

vasemmistolla oli yhtä lahjattomia ajattelijoita kuin oikeistollakin, joten oikeistolaisien selitykset vaikuttivat heidän omasta mielestään aivan riittävän älykkäiltä eikä muiden kansojen vihamielistä suhtautumista niihin osattu selittää kunnolla.

Kansalle valehtelemista varten tarvittiin viestintätoimisto, mutta sellaista oli nyt vaikea löytää ja täytyi tyytyä omaan osaamiseen. Näin löytyi suuren puolueen nuorisojärjestössä kehittynyt ja puolueen siivellä elämiseen erikoistunut viestintätoimisto Muikka & Spödö. Sen omistajat olivat oppineet, että valehteleminen kannatti aloittaa julistamalla, että suomalaiset on aina tunnettu poikkeuksellisen rehellisenä ja luotettavana kansana, ja strategia saikin kannatusta oikeistopuolueissa, mutta niiden ulkopuolella suuttumus vain lisääntyi. Ei auttanut, vaikka sekä Muikka, että Spödö, olivat sellaisia veijareita ja velikultia, joihin vastuu ei näyttänyt tarttuvan ollenkaan, vaan kansa halusi tietää, että kuinka muka oli mahdollista, että oikeistopuolueet kykenivät järjestämään itselleen sairaaloista yllin kyllin tuoretta verta jopa syrjäkylille ilman, että ne osallistuivat siihen itse ollenkaan.

Lopulta eräs epämääräinen puoluevaikuttaja ratkaisi ongelman sanomalla haastattelussa suoraan, että oli lapsien ryöstäminen oikein tai väärin, niin massia oli kuitenkin saatu. Kyse oli eräänlaisesta elämänpuiden istuttamisesta, jossa moni taimi kuoli, mutta osa selviytyi ja alkoi tuottaa kansalle massindeeria, ja vauvoja kylvämällä oli onnistuttu luomaan uusia yrityksiä jopa keskelle korpea. Mekkala laantui ja seuraavassa mielipidemittauksessa oikeistopuolueiden kannatus oli noussut yhteensä kuusitoista prosenttia, koska kansan syvät rivit ymmärsivät, että massindeeri on maailman tärkein asia.

Se ei auttanut saamaan Suomesta paennutta vierastyövoimaa palaamaan takaisin eikä estänyt valtavaa omaisuuden uusjakoa, joka syntyisi kun perintöjä alettaisiin luovuttaa oikeille omistajilleen, mutta suomalainen ei ajattele nokkaansa pitemmälle, joten suosion kasvaminen auttoi oikeistolaisia uskomaan, että he kykenisivät ratkomaan kaikki ongelmat. Tarvittiin vain vähän muiden apua ja sitä yritettiin saada kidnappaamalla asiantuntijoita naapurimaista, koska suuri osa itseään suomalaisiksi luulleista asiantuntijoista oli lähtenyt pois muun vierastyövoiman mukana ja loput askartelivat erilaisien kapinahankkeiden parissa. Jäljelle jääneistä asiantuntijoista ei ollut paljon mihinkään, joten oli pakko keksiä uusia tapoja saada tuoretta verta ulkomailta.

Samalla alkoi vähitellen hahmottua suuri suunnitelma, jossa kaapattaisiin Ruotsin valtiovarainministeri ja naamioitaisiin hänet suomalaiseksi, koska ruotsalaiset olivat aina olleet raha-asioissa viisaampia kuin suomalaiset.

Ulkomaisien lapsien saannin turvaaminen tuotti aluksi vaikeuksia, mutta kun asiaa pohdittiin yhdessä vasemmiston kanssa, onnistuttiin lopulta tilaamaan muutama laivalastillinen poliittisia vankeja Pohjois-Koreasta, jossa oli myöskin huomattu, että älyä oli mahdollista saada ryöstämällä sitä muilta. Vangit olivat tietysti lähinnä kierrätyskamaa, mutta saisivat kelvata siihen saakka, että jostain saataisiin riittävästi parempaa tarhattavaa.

Sosialidemokraateilla oli oma erikoislaatuinen kriisinsä, koska suomalaisuus jäi heidän ongelmakseen juuri nyt kun se oli niin huonossa maineessa, ettei mikään puolue halunnut sitä. Oikeisto oli kovasti yrittänyt omia sitä, mutta se pääsi siitä nyt eroon, sillä Kokoomuksella oli ollut tärkeä rooli rodun jalostamisessa ulkomaisilla vaihdokkailla ja Keskustapuolueen aluepolitiikka oli ollut lähinnä sitä, että kaupungeista oli yritetty rosvota sellaista tuoretta verta, joka saisi syrjäseutujen talouden kukoistamaan, kiinnittämättä huomiota vanhempien kansallisuuteen. Perussuomalaiset taas oli ratsastanut hyödyttömäksi laimentuneen ulkomaisen veren tyytymättömyydellä yrittämällä kehittää ulkomaisista protestiliikkeistä Suomessa toimivan seoksen, jossa kyllä korostettiin kansallismielisyyttä, mutta käytännössä kuitenkin kierrettiin suomalaisuus mahdollisimman kaukaa, koska sille ei ollut oikeasti kysyntää.

Kokoomukselle ja Perussuomalaisille kansallismielisyys oli pohjimmiltaan sitä, että ulkomainen vaihdokas oli aivopesty pitämään itseään suomalaisena sillä seurauksella, että hän piti itseään enemmän suomalaisena kuin oikeat suomalaiset, joilla ei ollut yhtä lujaa uskoa siihen. Näiden kansallismielisien rakastamat johtajat olivat pääsääntöisesti ulkomaalaisilta yrittäjiltä vohkittuja lapsia ja niin sekarotuisia, etteivät he näyttäneet kuuluvan mihinkään tiettyyn kansaan, mutta suomalaisille näytti kelpaavan suomalaisuudeksi pelkkä usko omaan suomalaisuuteen, sillä näiden johtajien suomalaisuutta ei oltu koskaan kyseenalaistettu ja vasemmisto oli päinvastoin vahvistanut uskoa siihen haukkumalla heitä suomalaisiksi rasisteiksi.

Perussuomalaisien nopea kohoaminen tyhjästä suureksi puolueeksi taas selittyi sillä, että Kokoomus oli ryöstänyt ulkomaisia lapsia kylmän sodan aikana omaan käyttöönsä ja peruskoulussa heistä oli pyritty kasvattamaan niihin olosuhteisiin sopivia oikeistolaisia johtajia, mutta sitten kylmä sota oli päättynyt ja Kokoomuksen takki oli kääntynyt. Se oli alkanut nuolla venäläisien perseitä helpon rahan toivossa ja osa näistä tulevaisuuden johtajista oli löytänyt paremman kodin Perussuomalaisista, koska sen uusi arvomaailma ei olisi voinut enää yhtään vähempää kiinnostaa.

Muista puolueista Vasemmistoliitto oli tietenkin syvällä ongelmissa ulkomaisien lapsien ryöstämisen takia, ja niin oli myös Vihreä liitto, jonka vihreä siirtymä oli paljastunut halpamaiseksi tempuksi, jossa puolueelle yritettiin ryöstää sellaista tuoretta verta, jossa oli seassa arabia, jotta puolue saisi maahanmuuttajia kiinnostavia ehdokkaita.

Muut puolueet eivät edes yrittäneet edustaa enemmistöä, joten SDP sai suomalaisuuden ongelmakseen sillä perusteella, että jos se oli sattunut saamaan vahingossa liian tuoretta ulkomaista verta, niin kuusen juurella siitetyt maatiaisjuntit olivat tulleet vihaisiksi, koska heidän arvomaailmassaan kansainvälinen uskottavuus kuului heille eikä jollekin oudonnäköiselle tyypille. Nyt tiedettiin, että se oli aitoa ja oikeaa rasismia, ja rasismi oli myönteinen piirre, koska se haittasi ulkomaisien lapsien ryöstämistä. Suomalaisien lapsien ryöstämisessä demarit olivat olleet täysillä mukana, mutta niin olivat olleet kaikki muutkin puolueet, joten se ei ollut niin suuri synti, että sillä olisi erottunut joukosta.

Näin ollen suomalaisuus kuului demareille eivätkä he päässeet siitä eroon, koska heillä ei ollut sellaista kansainvälistä uskottavuutta, joka olisi viitsinyt olla huolissaan maatiaisjunttien kokemasta mielipahasta.

Politiikan takia vaihdokkaiden rooli suomalaisessa yhteiskunnassa jäi vähälle huomiolle, vaikka varsinkin suurien asutuskeskuksien ulkopuolella oltiin käytännöllisesti katsoen riippuvaisia heistä, koska jopa sähkölaitosta, vesilaitosta ja viemärilaitosta varten oli vaikea löytää työvoimaa ilman heitä. Suomalaiset eivät itse pitäneet näistä hommista, koska niihin sisältyi liian vähän vaihtelua ja liian paljon

vastuuta, mutta toisaalta suurin heistä ei kyennyt uskomaan, että herrakansa voitaisiin jättää paskantamaan ämpäriin pimeässä, sillä kyse oli sentään peruspalveluista.

Sen sijaan valitus tulkittiinkin siten, että vaihdokkaat alkaisivat kohta mouruta lisää palkkaa, ja siihen varauduttiin perehtymällä muiden vaihdokkaiden tekemiin kostotoimenpiteisiin, jotta uhrin rooli saataisiin suomalaisille ja päästäisiin syyllistämään vaihdokkaita.

Näin monella ei ollut edes sitä ämpäriä siinä vaiheessa kun hyvinvointiyhteiskunta lähti pois paikkakunnalta.

Matiasta sähköjen katkeaminen suututti kovasti, ja koska hän oli maalaisisäntä ja jämerä periaatteen mies, hän päätti tehdä asialle jotain. Ilman sähköä ei voinut raivota sosiaalisessa mediassa, mutta hän oli aikaisemmin kiertänyt kaupunkien ostoskeskuksissa selittämässä tyhmille, että hänen kuului saada lisää rahaa, joten hän otti fläppitaulun mukaan ja lähti taas paasaamaan.

Hän selitti tyhmille, että Suomi oli niin riippuvainen maataloudesta, ettei tällaiseen kapinointiin ollut varaa ja vähintään sähkö piti saada takaisin, koska maatalous ei toiminut ilman sitä, mutta häntä ei haluttu kuunnella, sillä kaupungeissa oli huomattu, että niihin kasaantui vihamielistä roskaväkeä siksi, että rahanahneet maalaiset rosvosivat kaupunkilaisien lapsia.

Teollisuudessa ongelma oli niin tuttu, että eduskunnassakin oli jo keskusteltu siitä mahdollisuudesta, että Suomi hankkiutuisi eroon maaseudusta ja peltojen annettaisiin metsittyä kaikessa rauhassa, koska ruoka oli parempi hankkia sellaisesta paikasta, jonne ei rosvottu muiden lapsia. Moni oli sitä mieltä, että jokaisella suomalaisella kotitaloudella pitäisi olla omia viljelyksiä kasvimaalla ja pieni kanala, jotta he oppisivat pärjäämään ilman heinäkenkiä.

Moni uskoi tosissaan, että muut kansat alkaisivat taas luottaa suomalaisiin kun maalaisista olisi tehty syntipukkeja, mutta näitä asioita ajattelemassa oli paljon sellaista väkeä, joka oletti natseilta saadun arvostuksen olevan yhä voimassa, vaikka lapset olikin vaihdettu parempiin ja moni selitti jotain järjetöntä roskaa voidakseen pitää sairaalasta saadut hienot lapset ja välttyäkseen saamasta vaivoikseen omia lapsiaan.

Huoltajuuskiistat pitivät huolen siitä, että suomalaisien selityksiä pidettiin lähtökohtaisesti pelkkänä hevonpaskana ja ihme oli jos sekaan oli eksynyt muutama sana totta.

Suuri joukko suomalaisia akateemikoita julkaisi kiukkuisen vetoomuksen. Siinä paheksuttiin maailmalla leviävää tieteenvastaista ilmapiiriä, jossa ei otettu huomioon, että Suomessa oli maailman parhaat tutkijat ja asiantuntijat, vaan pidettiin suomalaisia poikkeuksellisen tyhmänä, epäluotettavana ja rahanahneena kansana, joka ihaili natseja.

Kun Suomen julkista keskustelua oli alettu seurata muualla maailmassa, historiankirjoituksen taso oli pistänyt silmään, koska suomalaisien tieteellinen historiantutkimus oli holokaustirevisionismin tasolla. Esimerkiksi Nürnbergin oikeudenkäynneissä kertyneet asiakirjatodisteet puuttuivat historiankirjoituksesta kokonaan, koska historioitsijat etsivät jutun juurta mieluummin vaikka tietämättömien junttien tekemistä epämääräisistä päiväkirjamerkinnöistä, ja näin oli saavutettu tilanne, jossa oli olevinaan tieteellistä sepittää tietokirja, joka oli laadultaan silkkaa paskaa. Suomalaiset olivat kyllä muutoinkin kovia valehtelemaan historiasta ja heille oli tieteellistä luokitella todisteita epäluotettaviksi, jotta valehtelemiselle syntyi enemmän tilaa, mutta natsit olivat aivan erityisen suojelun kohteita ja heidän kohdallaan oli lähdekriittisyyden varjolla jätetty huomiotta kokonaisia arkistoja, koska niistä olisi löytynyt aivan liian paljon oikeaa tietoa.

Akateemikkojen mielestä heidän rehellisyytensä kyseenalaistaminen oli aivan suunnattoman törkeää eikä tyhmemmillä kansoilla edes ollut varaa kyseenalaistaa suomalaisen historiantutkimuksen luotettavuutta. Mitä taas vauvojen ryöstämiseen tuli, niin sellaista saattoi tapahtua huomaamatta varsinkin kaikkein älykkäimmille kansoille, joten ei ollut häpeäksi, ettei suomalainen akateeminen tutkimus ollut onnistunut huomaamaan sitä.

Oli totta, ettei kukaan närkästyneistä akateemikoista ainakaan tunnustanut tienneensä lapsien ryöstämisestä ennen kuin se paljastui, mutta suomalainen tutkija ei tee töitä ilman rahoitusta ja syy oli siten kokonaan niissä tahoissa, jotka olivat päättäneet tutkimusrahoituksesta.

Kun lapsien ryöstäminen oli paljastunut, tutkijat olivat havahtuneet heti ja alkaneet kehitellä omia teorioitaan, joiden avulla parhaat heistä pääsivät tappelemaan

tutkimusapurahoista. Sillä välin kun muut kansat olivat odotelleet rikostutkinnan etenemistä, Suomessa oli syntynyt satoja, ellei jopa tuhansia, uskomattoman hienoja tieteellisiä teorioita selittämään lapsien ryöstämistä, joten muilla kansoilla oli syy pitää turpansa tukossa ja antaa suomalaisien lakaista kaikessa rauhassa syntinsä maton alle.

Suomalaisen tiedemyönteisyyden ansiosta tapahtumien etenemistä oli mahdotonta ennustaa. Natsit olivat tehneet väestölle jotain ja muutoksien luonteesta ja järjestäytymistavoista olisi ollut hyvä saada mahdollisimman paljon tietoa, mutta tieteellisien teorioiden keksiminen paskalla istuksiessa oli paljon nopeampi ja kustannustehokkaampi vaihtoehto perehtyä näihin asioihin, ja aina kun todellisesta tilanteesta saatiin lisää tietoa, akateemikot hukuttivat sen nopeasti tieteellisiin teorioihin siinä toivossa, että onnistuisivat saamaan lisää hilloa helposti.

Jo kauan aikaisemmin oli oikeastaan tiedetty, että väestörakenteessa oli jotain kummallista, koska sieltä oli noussut outoja protestiliikehdintöjä, joita ei osattu selittää. Ongelma johtui siitä, että natsit kylvivät sekarotuisia ja ulkomaisia vauvoja syrjäkylille, ja näin oli saatu poikkeuksellinen tilanne, jossa kaupunkikulttuurin ja maalaiskulttuurin välissä ei ollutkaan suomalaisuutta, vaan laaja kasvualusta näille oudoille liikehdinnöille, ja sukupolvien välillä oli runsaasti kitkaa, koska maalaiskulttuuri oli kuolemassa rodunjalostusohjelman takia, mutta koska niitä ei osattu selittää siksi, ettei ongelma ollut ollut kenenkään vastuulla ja puolueissa ja etujärjestöissä oli mietitty kuumeisesti, kuinka niitä voisi käyttää hyväksi, niitä oli vaikea alkaa selittää nyt. Liian monen akateemikon ansioluettelossa oli kasa ehtaa hevonpaskaa, jolla nämä liikehdinnät oli yritetty valjastaa tuottamaan muille lisää rahaa, eikä siten ollut mahdollista myöntää, että oli tullut valehdeltua paljon, ja nyt piti valehdella vielä lisää, jotta tämä ongelma olisi saatu lakaistua maton alle.

Laurasta alkoi vaikuttaa siltä, että hänelle tulisi käymään geenitestien takia huonosti, vaikka hän oli aluksi haaveillut, että niistä saataisiin jotain hyödyllistä kapinaa politiikkaa varten, ja niiden tulokset olivat olleet hänelle kuin lottovoitto, sillä ne olivat paljastaneet, että hänet oli nakattu sairaalassa väärään perheeseen. Hän otti

innolla osaa sosiaalisessa mediassa vellovaan poliittiseen keskusteluun, joten hän luonnollisesti oletti, että näin loistavalle syylle uhriutua löytyi paljon käyttöä.

Häntä oli kuitenkin pian alettu syyllistää, sillä hän oli ottanut osaa maahanmuuttokeskusteluun suvakkien joukoissa ja heitä syytettiin nyt siitä, että erilaisuuden suvaitseminen oli ollut yksi tapa peitellä ulkomaisien vaihdokkaiden olemassaoloa. Näitä syytöksiä vastaan ei voinut puolustautua, koska hänen katsottiin olevan joko valehteleva natsi tai niin tyhmä, ettei hänen mielipiteillään ollut mitään merkitystä.

Hyvin ei mennyt nuivillakaan, koska heitä syytettiin siitä, etteivät hekään olleet ilmaisseet olevansa tietoisia ulkomaisien vaihdokkaiden olemassaolosta, vaikka olivat muka perehtyneet rotupiirteisiin syvällisesti, mutta näissä olosuhteissa siitä ei saanut vahingoniloa.

Aluksi vain ulkomaiset vaihdokkaat olivat olleet raivoissaan, mutta vähitellen mukaan oli tullut yhä enemmän suomalaisia vaihdokkaita, ja hekin katsoivat hänen olevan sekopääsaastaa, jonka takia totuus aivan mistä asiasta tahansa hautautui syvälle hevonpaskan alle, koska sen aika meni riidellessä ja valehdellessa.

Eeron kotikunnan maalaisväestö oli tehnyt huomattavan paljon itsemurhia ja joillakin seuduilla oli melkein tapana, että isäntä tappoi itsensä kun maatilan pitäminen ei enää kannattanut. Hän oli selvitellyt tätä asiaa ja päätynyt toteamaan, että oli omaa syytä kun apua ei oltu haettu ajoissa.

Elämä oli hymyillyt ja naapurissa oli varttunut sairaalasta palkkioksi saatu tyttölapsi, josta hän oli suunnitellut kasvattavansa pornopimun eläkepäiviensä ratoksi.

Sitten alkoivat geenitestit ja kaikki muuttui. Vaihdokkaita etsittiin kissojen ja koirien kanssa, ja tyttökin vietiin pois. Hautoja avattaessa selvisi, että maatiloille oli yritetty löytää sairaalasta sellaisia lapsia, jotka vartuttuaan syrjäytyisivät taatusti eivätkä osaisi lähteä muualle etsimään parempaa elämää.

Pian alkoivat kostotoimenpiteet, ja ensimmäinen uhri oli Mutasen Martti. Hän oli ollut niitä järkimiehiä, jotka olivat osanneet aivopestä tuoretta verta. Sitä oli kylvetty

sellaisiin perheisiin, joissa se ei taatusti viihtynyt, jotta se olisi helppo houkutella parempaan seuraan selvittelemään ongelmiaan niin kuin muut halusivat. Kokemuksia käytiin läpi, jotta ei olisi selvinnyt, mikä oikeasti oli pielessä, ja lopuksi annettiin vanhemmille anteeksi ja lyötiin juhlallisesti kättä päälle.

Seuraavaksi tapettiin eläinsuojeluvalvoja, joka kytännyt näitä isäntiä ahkerasti siltä varalta, että ote alkaisi herpaantua ja elikot jäisivät vaille hoitoa, oli joutunut. Hän ei ollut eläessään tietoinen paikallisesta väestöpolitiikasta, joten hän ei ollut osannut olla varovainen vaan hänet oli opittu tuntemaan niissä piireissä raivotautisena psykopaattina, ja geenitestien alkamisen jälkeen hän ei kerran palannutkaan kierrokseltaan. Ruumiin löytänyt nuoriso oli kertonut, että akka näytti siltä kuin se olisi räjähtänyt, ja kuolinsyytutkimuksessa selvisi, että tappaja oli käyttänyt aluksi pientä taskuveistä, mutta se ei ilmeisesti ollutkaan hyvä työkalu, koska loput vammoista oli tehty paljain käsin.

Eerokin pelkäsi kostoa, mutta vaikka hän oli kännipäissään ilmiantanut itsensä poliisille, hän joutui odottamaan oikeudenkäyntiä vapaudessa ja oikeusjuttujen määrän takia hän joutuisi elämään pelon vallassa vielä pitkän aikaa.

Olavi etsi psykiatrien loitsukirjoista mahtavia kirouksia, joita voisi langettaa niiden ylle, jotka väittivät hänelle vastaan, sillä poliittinen keskustelu oli kehittynyt niin vaikeaksi, etteivät vanhat taidot riittäneet. Hänet oli nakattu sairaalassa kehittämään Suomeen teollisuutta, sillä hänen vanhempansa oli tunnettu poliittisina valehtelijoina, jotka osasivat osasivat kehittää uhriutta ja sankaruutta vaikka tyhjästä, mutta siitä ei ollut enää apua, vaikka raha oli pakenemassa Suomesta.

Vaatimattomista oloista oli lähdetty tekemään rahaa ja vähitellen oli noustu työväenluokasta kovalla työllä, mutta nyt sieltä noussut sukupolvi oli raivoissaan geenitestien takia eikä halunnut enää osallistua vanhuksien elättämiseen. Olavin ikäluokan katsottiin syyllistyneen rikoksiin ihmisyyttä vastaan, koska se oli haalinut sairaalasta muiden lapsia maksamaan eläkkeitään, ja moni oli sitä mieltä, että se oikea paikka oli joukkohaudassa. Valehteleminen ei nyt auttanut, koska kavaltajat

tunsivat kasvattajansa, ja muidenkin keinojen käyttäminen oli osoittautunut hankalaksi.

Olavi oli yrittänyt kiinnittää huomiota siihen, että Saatanan porvarit olivat ryöstäneet työväenluokalta arvokkaita lapsia saadakseen kaupunkiin parempia yrittäjiä ja parempaa työväenluokkaa, mutta vanha poliittinen jako ei enää toiminut, koska geenitestiuskovaiset haukkuivat koko politiikan pelikenttää natseiksi ja lapsenryöstäjäsosialisteiksi. Se oli alkanut siitä, että itseään ulkomaalaisina pitävät häiriköt eivät halunneet enää osallistua suomalaiseen tulonjakoon ollenkaan, ja pian se oli levinnyt muihinkin häiriköihin, Nyt väitettiin ihan tosissaan, että lapset kuuluivat vanhemmilleen eivätkä sille puolueelle, joka oli ryöstänyt heidät omaan käyttöönsä.

Häntä itseään oli syytetty täysin empatiakyvyttömäksi narsistiksi, jolle vieraaseen perheeseen joutuminen oli pelkästään hyvä tilaisuus opetella pärjäämään elämässään valehtelemisen ja pettämisen keinoin, koska kasvattajat eivät osanneet olla tarpeeksi varovaisia, ja siksi hän olikin kiinnostunut psykiatriasta, koska se tarjosi sellaisia aseita, joita hän ei vielä ollut kokeillut.

Käynnissä oli nationalismin uusi nousu ja sen torjumiseen tarvittiin diagnooseja, jotta kansa oppisi ymmärtämään, että geenitestiuskovaiset olivat umpihulluja. Moni varmasti osattaisiin saada järkiintymään etsimällä oikeanlaiset lääkkeet, mutta jotkut olivat niin hulluja, että lobotomialeikkaus pitäisi ottaa taas käyttöön, koska muu ei auttanut kun aivot olivat synnynnäisesti epäkunnossa. Sosialismi oli humaani ja ihmisläheinen aatesuuntaus, joten kaikkein hulluimmillekin varmasti löytyisi jotain hyötykäyttöä ja jossain vaiheessa voitaisiin alkaa harkita vanhusväestön eläkkeiden korottamista.

Heidi oli mukana evakuoimassa natsien ulkomaista ryöstösaalista ja seurasi tarkasti julkista keskustelua, koska se oli vihollisen tärkein väline evakuoinnin häiritsemisessä. Kansainvälinen huomio oli tehnyt akateemisien valehtelijoiden toiminnan hankalaksi, koska ihan millainen aivopieru tahansa ei enää kelvannut tieteeksi pelkästään siksi, että natsipelle oli saanut yliopistosta jonkin tittelin, mutta

journalismi oli alkanut suoltaa valeita lähdesuojan avulla. Paskanpuhujien haastatteluja oli peukaloitu niin paljon, ettei kukaan voinut varmasti tietää, että miltä he näyttivät ja kuulostivat, koska tällaisien tietojen vuotaminen viranomaisille olisi vaarantanut tilanteen selvittelemisen, ja näin muka kyettiin todistamaan, että lapsien ryöstäminen oli perätön salaliittoteoria.

Hän oli joutunut seuraamaan suomalaisien lapsien varttumista tutkijoiksi, journalisteiksi, virkamiehiksi ja muiksi yhteiskunnan tukipilareiksi, ja niissä tehtävissä oli selvästikin tärkeää osata huijata, valehdella ja tehdä rikoksia. Monilla heidän vanhemmistaan oli ollut tekohampaat ja Heidi oli myöhemmin oivaltanut, että natsipellet olivat käyttäneet metamfetamiinia, aivan kuin Hitler aikoinaan, ja se oli luonnollista, koska perheen nuoriso haukkui poliiseja selän takana siksi, että laittomasti hankitut viinat tai lääkkeet oli kerätty pois.

Voi vittu kun skoudet Saatana ja lässyn lässyn.

Niissä piireissä ihailtiin valehtelijoita ja huijareita, ja kun yritettiin ymmärtää maailmaa, keksittiin salaliittoteorioita. Vain tyhmä oli kiinnostunut tosiasioista, joten natsit olivat voineet jalostaa tätä törkyä kaikessa rauhassa ja oli aivan sama, että ketkä olivat varsinaisia syyllisiä ja ketkä pelkästään ihmiskunnan vihollisia, koska kaikki olivat osa ansaa, josta sairaalasta saadun arvotavaran oli todella vaikea päästä pois.

Mitään syytä luottaa näihin nilkkeihin ei ollut olemassa eikä haastattelupyyntöihin kannattanut vastata edes kieltäytymällä, koska valehtelijat osasivat käyttää sitäkin keksittyä paskaa tukevana todisteena, mutta kaikki eivät olleet päässeet seuraamaan kansankynttilöiden varttumista ja sen seurauksena televisioon pystyttiin vieläkin houkuttelemaan hyväksikäytettäviä hölmöjä, joiden avulla muka todistettiin, että geenitestit olivat huijausta ja evakuoinnit pitäisi lopettaa.

Uusi hallitus keksi ihmeellisiä strategioita, joiden avulla se olisi toivon mukaan voinut vaikuttaa muiden kansojen asenteisiin keskustelemalla, mutta koska suomalaista poliitikkoa oli sopimatonta kutsua valehtelijaksi ja sen seurauksena valehteleminen on kehittynyt niin typeräksi, ettei siihen tehnyt mieli kiinnittää huomiota, sen kanssa ei haluttu keskustella.

Muutenkin tiedettiin, että tarjolla olisi ollut niitä samoja valeita, joita pyöriteltiin eduskunnassa, jossa valehtelemisesta huomauttaminen oli sääntöjen mukaan kiellettyä, eikä ollut vaikea arvata, että ihmiskunnan viholliset suunnittelivat saavansa lopulta armahduksen roikottamalla päitään ja näyttämällä surkeilta, koska sillä tavalla näitä asioita käsiteltiin television keskusteluohjelmissakin.

Politiikassa kukaan ei ollut vielä erehtynyt ihmettelemään julkisuudessa ääneen, että kuinka kauan katumusta pitäisi teeskennellä, mutta muussa keskustelussa näitä lipsahduksia sattui jo vähän väliä, eikä mitään sen parempaa kannattanutkaan odottaa kansalta, joka oli dumppasi omia lapsiaan muiden ongelmaksi saadakseen tilalle parempia.

Vastuun pakoileminen oli kehittynyt politiikassa jo niin pitkälle, että oikeistonatsien ja vasemmistonatsien välillä oli mellakoita, joissa he tappelivat keskenään ja

haukkuivat toisiaan natseiksi. Hallituksessa ymmärrettiin, että se oli huono asia, koska oli vaikea selitellä, ettei puolueissa ollut mitään vikaa vaan todelliset syylliset löytyivät muualta, ja muualla maailmassa vaadittiin jo puhdistuksia, joissa natsiongelma hoidettaisiin kerralla pois päiväjärjestyksestä. Tätä oli vastustettu vetoamalla vapauteen ja demokratiaan, mutta muualla ei oltu näissä asioissa yhtä edistyksellisiä kuin Suomessa ja ranskalaiset olivat jopa lahjoittaneet vanhan giljotiinin, jota oli käytetty suuressa vallankumouksessa.

Ongelma oli noussut esille jo silloin kun ulkomaille paenneita vaihdokkaita oli houkuteltu palaamaan, sillä heillä oli sellainen pakkomielle, että Suomi pitäisi puhdistaa natseista ennen kuin asiasta olisi mahdollista alkaa keskustella. Kannustimena oli yritetty käyttää uhkailemista, mutta ulkomaiset viranomaiset olivat vakoilleet viestintää ja sen seurauksena pyrkimykset saada tärkeiden virkamiehien ja ammattisotilaiden osaaminen takaisin olivat johtaneet todella kiusalliseen tilanteeseen, koska valtio jäi kiinni uhkailemisesta. Sen jälkeen mistään ei oltu enää onnistuttu löytämään minkäänlaista apua ja natsit joutuivat turvautumaan omaan osaamiseensa.

Sisäministeriössä kysyttiin neuvoa kielimallilta, koska se tarjosi parasta saatavilla olevaa asiantuntemusta, ja vaikka se oli ohjelmoitu niin kohteliaaksi, että se piti suomalaisia sinnikkäästi älykkäänä ja hyväntahtoisena kansana, sen neuvoja haluttiin kokeilla, koska oli mahdollista haaveilla, että ne kuitenkin toimisivat ja virkamiehet saisivat kiitosta ja ansiomerkkejä.

Mellakoitsijoita ei haitannut ollenkaan, että heille puhuttiin televisiossa kuin kurittomille pikkulapsille ja virastoihin ilmestyi julisteita, joissa kerrottiin, että mellakoiminen on tuhmaa, koska he eivät joutaneet kiinnittämään sellaiseen huomiota, mutta muualla maailmassa alettiin lyödä vetoa siitä, että kuinka kauan Suomi olisi vielä olemassa, sillä valtiovalta onnistui vaikuttamaan täysin kyvyttömältä.

Tero oli nyt tärkeä politiikan asiantuntija, sillä hän tiesi omasta kokemuksestaan, kuinka suomalainen protestiliike toimi.

Vauvoja heiteltiin sairaaloissa holtittomasti sinne tänne, ja hän oli itse päätynyt antamaan tuoretta verta pienen paikkakunnan yrittäjäpiireille. Siellä hänet oli kasvatettu pitämään normaalina sitä, etteivät lapset muistuttaneet vanhempiaan ja heidän taipumuksensa tulivat yllätyksenä. Jos ne olivat hyödyllisiä, niin niillä leuhkittiin, ja jos ne eivät olleet, niin niitä ihmeteltiin sillä asenteella, että mitään oikeaa vastausta ei ollut olemassakaan.

Jos tapahtui kansaa kiinnostava veriteko, niin sitä selvittelemään tuli lauma täydellisiä sekopäitä kaupungin hienostokaupunginosasta, jota käytettiin välivarastona. Siellä oli täysin normaalia, että suomalaiseen perheeseen syntyi huippulahjakkuus, joka ei näyttänyt edes pohjoiseurooppalaiselta, ja sillä oli myös normaalia, että hyvän perheen lapsesta kehittyi rikollinen, joten siellä ei aivan varmasti osattu keksiä hyvää selitystä myöskään sille, että aivan tätä sama tapahtui muuallakin.

Kun ikää alkoi kertyä, epämääräiset nilkit alkoivat houkutella mukaan politiikkaan sillä asenteella, että sinähän olet kesy luuseri, joka uskoo ihan mitä tahansa, jos pani vastaan, niin nilkkien asenne muuttui sellaiseksi, että kannatti hakea turvaa protestiliikkeestä, jolle tärkeintä oli kannatuksen määrä eikä niinkään poliittisen kannan laatu. Tästä syntyi sellainen liikehdinnän sisäinen metakka, että jo pelkästään se riitti pitelemään nilkkejä loitompana, joten mitään sen kummempaa yhteistä nimittäjää ei edes tarvinnut etsiä.

Johtajaksi sopi joku suomalainen juntti, koska sellaisen raivoamista kansa ymmärsi, ja kohta oli kasassa niin paljon kannatusta, että sillä pärjäsi vaaleissa.

Jos asettui ehdolle vaaleissa ja tuli valituksi, niin joutui tutustumaan kesyihin poliitikkoihin, jotka eivät tienneet, kuinka olisi pitänyt suhtautua sellaiseen vaihdokkaaseen, jota ei oltu onnistuttu aivopesemään täydellisesti, vaan uskoivat tässäkin asiassa nilkkejä. Näin syntyi illuusio vallankumouksen uhasta, joka oli joko vasemmalla tai oikealla riippuen siitä, että kuka viitsi johtaa tällaista liikehdintää, jolla ei ollut mitään selvää poliittista kantaa. Se oli niin työlästä, että liikehdinnän paikka poliittisella kentällä oli arpapeliä eikä siihen kuuluvien yhteiskunnallisella asemalla ollut mitään merkitystä.

Kaikki muut selitykset olivat silkkaa hevonpaskaa, joten Teroa tarvittiin nyt kun muualla haluttiin ymmärtää, että mitä Suomessa oikeasti tapahtui.

Nilla oli saanut huomata olevansa kavalan petoksen uhri, mutta sillä ei nyt päässyt uhriutumaan, koska natsit olivat olleet liian ovelia. He olivat keksineet, että yliopistolaitoksen muuttaminen propagandamyllyksi tapahtui parhaiten siten, että opiskelijoiden annettiin sekaantua opetuksen sisältöön, sillä kovin tarve sekaantua siihen oli sillä osalla opiskelijoista, jolla kusi nousi päähän tittelinkipeyden takia jo ennen kuin mitään oppiarvoa edes oli suoritettu.

Nyt sitten jaettiin vastuuta opiskelijoillekin ja Nillasta oli monen muun tavoin annettu kansainvälinen etsintäkuulutus, koska hän oli osallistunut aktiivisesti rodunjalostusohjelman peittelyyn. Samanlaisia petoksen uhreja oli niin paljon, että heillä oli oma poliittinen liikehdintä, sillä natsit olivat olleet taitavia jakamaan vastuuta, mutta kannatusta liikehdinnällä ei ollut, koska kansa ei halunnut ottaa vastuuta ja sille sopi, että hänen kaltaisensa syntipukit joutuisivat kantamaan vastuuta.

Yksikään ihmisoikeusjärjestö ei halunnut auttaa häntä, vaikka häntä näin törkeästi sorrettiin.

Roomalaiskatolinen kirkko ohjeisti manaajapappinsa tarkkailemaan, josko riivattu henkilö päästäisi ilmoille järjetöntä ölötystä, sillä tässä tapauksessa kyse ei ollut demonista vaan siitä, että riivatuksi epäilty henkilö piti palauttaa Suomeen.

Kun kuuluisa italialainen sarjamurhaaja paljastui Suomesta saaduksi yllätyspaketiksi ja uutisia seuratessa huomattiin, että suomalaisiin vaihdokkaisiin liittyi myös suuri perhesurman tai muunlaisen joukkomurhan riski, ohjeistusta muutettiin siten, että riivatuksi epäillyn henkilön etnisyys piti tarkistaa geenitestillä ennen manaamista.

Monessa maassa saatiin vankiloihin runsaasti lisää tilaa kun vaihdossa saatuja suomalaisia palautettiin Suomeen, ja vihamielisyys levisi sitä mukaan kuin selvisi, kuinka monessa tapauksessa suomalaisien ryöstämä lapsi oli joko tapettu tai pahoinpidelty invalidiksi ja vaihdossa oli saatu suomalainen ongelmajäte, josta ei ollut muuta kuin harmia.

Timoa vaihdossa annetun jätteen palauttaminen Suomeen raivostutti, sillä jätteen oli toivottu auttavan maailmanvallankumouksessa, jonka lopullinen päämäärä oli koko planeetan kattava Suur-Suomi, mutta nyt se tulikin takaisin kapinoimaan, aivan kuin turhilla ihmisillä olisi ollut jotain oikeuksia.

Vankiloiden täyttyminen Suomeen palautetuista rikollisista kruunasi pettymyksen, sillä vankien elättäminen kävisi aivan Saatanan kalliiksi.

Osku koki joutuneensa vainon kohteeksi, sillä kaikkia vauvanvaihtajia leimattiin tunteettomiksi juonittelijoiksi, joilla oli ollut tarkoituksena pettää koko kansa, vaikka hänen oman kokemuksensa mukaan syynä oli ollut hirmuinen viha jotakuta toista kohtaan. Sitä oli tapahtunut politiikan takia ja muistakin syistä, mutta mitään vallankaappauksia ei oltu suunniteltu vaan tarkoitus oli ollut kostaa kilpailijoille ja muille vihollisille se, että he olivat olemassa, ja vasta myöhemmin oli huomattu, että se oli ollut suoraan sanottuna tyhmää, sillä kun kunnallispolitiikasta raivattiin pois vihollisia antamalla näiden vauvoja sellaisille yksinkertaisille ihmisille, joille olisi tarvittaessa helppo selittää, että vauvat vaihtuivat joskus ihan vahingossa eikä siitä ollut mitään haittaa, saatiinkin vihollisille hyviä ehdokkaita, joilla oli mahdollisuuksia menestyä valtakunnanpolitiikassa, koska kansa piti sopuisista ehdokkaista.

Geenitestit olivat paljastaneet, että sama virhe oli tapahtunut virkamieskunnassakin, ja nyt tämä vahingossa luotu koneisto oli etsimässä syyllisiä.

Hän ei tiennyt, mitä valtakunnanpolitiikassa oli juoniteltu, sillä hän ei ollut onnistunut pääsemään edes kunnanvaltuustoon, vaikka olikin ollut monta kertaa ehdolla, mutta luultavasti siellä yritettiin nyt jakaa vastuuta ruohonjuuritasolle, koska huomio keskittyi kiusallisen paljon politiikan huipulle kehittyneeseen kaaokseen, jossa epämääräiset huijarit olivat toimineet kansansuosikkien avustajina.

Titta seurasi Suomesta kantautuvia uutisia lievästi kiinnostuneena, sillä hän oli paennut sieltä eikä ollut käynyt siellä viiteentoista vuoteen. Hän tiesi jo valmiiksi, että jos halusi suomalaisien luottamuksen, niin piti olla psykopaatteihin luottava zombie, ja vaikka suomalaiset puhuivat nyt, että tilanne oli muuttumassa, niin se ei voinut olla totta, sillä zombien laadussa ei ollut muuta tärkeää kuin luja luottamus psykopaatteihin.

Vanhat puupäät vaihdettaisiin uusiin, mutta muuten mikään ei muuttuisi, koska suomalainen halusi pelätä joutuvansa tärkeän zombien ympärillä häärivien epämääräisien tyyppien epäsuosioon. Niihin huijareihin luotettiin epäluotettavuuden takia eikä korruptiokaan ollut haitaksi, vaikka kurittomaksi osoittautunut zombie voitiinkin saattaa vaalikarjan epäsuosioon sillä tekosyyllä, että hän oli vähän valehdellut tai vetänyt välistä vähän rahaa. Kesy zombie uskoi mukisematta, että demokratia on sitä, että hän antaa uskottavuutensa kokonaan muiden käyttöön sillä tekosyyllä, ettei puheenjohtaja osallistu äänestykseen, ja näillä eväillä saatiin puolueelle periaateohjelma, josta näkyi selvästi, etteivät muut haaskanneet aikaa kansakunnan tulevaisuuden ajattelemiseen. Liturgiasta kuului, että puheenjohtaja oli oppinut, että hänen tuli keksiä, kuinka järjetön höttö ilmaistiin siten, ettei se vaikuttanut olevan niin typerää kuin mitä se oikeasti oli, ja uskoa, että kun hommat menivät pieleen, se oli hänen omaa syytään eikä puoluetta sopinut syyttää siitä, ettei se osannut antaa hänelle mitään järjellistä sanottavaa.

Jos puolueella oli edes vähän yritystä, niin kansa ei äänestänyt sitä, koska se tarvitsi niitä rosvokoplia, jotka käyttivät zombeja keulakuvinaan.

Huijarit valehtelivat paljon ja koko ajan ja heidän raha-asiansa oli pelkkää välistä vetämistä, mutta zombien piti olla kuitenkin rehellinen, jotta voitiin olla varmoja siitä, että se oli niin typerä, että huijarien oli helppo usuttaa se vihollisiensa kimppuun, ja poliittinen keskustelu olikin politiikan huipulla sitä, että zombiet riitelivät keskenään käyttäen niin typeriä argumentteja, ettei kansa viitsinyt seurata riitelyä. Sille riitti, että puolueet olivat sellaisia kuin niiden pitikin olla, joten vaaleissa ei tapahtunut koskaan mitään oikeaan muutosta parempaan suuntaan vaan zombit vaihtuivat sitä mukaa kuin puolueet käyttivät niiden uskottavuuden loppuun.

Mikään muu ei suomalaisille kelvannut ja isänmaallisuus oli heille sitä, että presidentin ympärillä hääri joukko huijareita, koska se halusi olla osa armeijaa, jonka ylipäällikkö oli zombie, ja näin ollen Suomi oli suunnilleen sitä, mitä olisi syntynyt jos scientologit olisivat perustaneet oman valtion. Puolueet riitelivät kokoon ihmeellisen oppijärjestelmän, jolla älyä ja viisautta jaettiin isolla kauhalla sinne, missä niitä ei ollut, ja näin oli saavutettu tilanne, jossa suurin osa kansasta vastusti kuninkaallisia ja aatelistoa, mutta äänesti kuitenkin rosvopuolueita, joiden zombiet olivat kuin rosvoaatelistoa palvelemaan koulutettuja kuninkaallisia, koska heillä oli samanlainen yhteys kansaan kuin ulkomailta houkutellulla kuninkaalla. Geenitestien avulla ei ollut paljastunut mitään mullistavaa, koska aikaisemminkin oli tiedetty, että zombie oli etäinen henkilö, jonka kanssa keskusteleminen oli kuin olisi keskustellut ulkomaisen turistin kanssa, ja puolueet olivat ihmetelleet avoimesti vieraan kansan luottamuksen saamiseen liittyviä kysymyksiä.

Rikostutkinta ei ollut paljastanut Titalle järjestäytyneen vauvojen vaihtamisen lisäksi mitään uutta, sillä kyse oli selvästi ollut jonkinlaisesta huijauksesta, joten hän ei viitsinyt seurata sen edistymistä, koska hän tiesi jo muutenkin, että natsien salaliitto oli totta. Hitler oli Suomessa aina ajankohtainen johtaja ja oikeisto markkinoi häntä vetoamalla siihen, että hän oli ollut keskitysleirejä lukuun ottamatta ihan hyvä tyyppi. Vasemmisto puolestaan markkinoi keskitysleirejä vetoamalla siihen, että Lenin oli ollut ihan hyvä tyyppi, koska hän ei ollut ollut Hitler, ja hänen luomaansa Gulagiahan Hitler matki. Demokratiaa opittiin Suomessa ulkomaisesta viihteestä, koska se ei kiinnostanut journalismissa muutoin kuin sanana, jolle keksittiin uusia merkityksiä tarpeen mukaan, mutta natsit olivat uutisotsikoissa vähän väliä jollain tekosyyllä.

Jos jokin aate oli suomalaisille täysin vieras, niin se, jonka toteutumista kuvailtiin Marseljeesissa, koska sitä käytettiin naamiona muille vallankumouksellisille pyrkimyksille eikä sen sisältö ollut lainkaan kiinnostava. Muita pyrkimyksiä suojeltiin väittämällä, että demokratiassa piti olla vapaus tehdä politiikkaa, mutta ajatus orjuuttajien veren käyttämisestä peltojen lannoittamiseen oli vieras ja uhkaava,

koska tarkoitus oli kuitenkin orjuuttaa muut jollain tekosyyllä. Jos natsit joutuisivat luopumaan vallasta, niin tilalle löytyisi jotain muuta samanlaista, koska suomalaiset tarvitsivat kulissien taakse rosvoja, jotka jakoivat palvelijoilleen oikeutta leikkiä olevansa yli-ihmisiä. Mitä helpommin sen sai, sitä parempi, eikä siihen koskaan sisältynytkään sellaista vaatimusta, että yli-ihmisen pitäisi jopa tietää, mitä hän oli tekemässä saadakseen olla yli-ihminen, koska äläkkähän sitä syntyi jos yli-ihmisiä vaadittiin olemaan jotain muuta kuin kuuliaisia orjia. Se oli vääränlaista epätasa-arvoa, koska tyhmälläkin piti olla oikeus päästä komentelemaan muita.

Kaikki puolueet olivat natsipuolueita, koska ne saivat ideologisen pohjansa pseudohistoriasta, salaliittoteorioista ja suuruudenhulluista suunnitelmista, ja zombeja tarvittiin keulakuviksi siksi, että se pieni vähemmistö, jota ei vielä oltu sulautettu natsikansaa, pyrittiin saamaan luottamaan heihin. Tähän vähemmistöön kuuluvien oma tahto yritettiin murskata kotona ja koulukiusaajien avulla, jotta se olisi saatu aivopestyä peruskoulussa oppinut luottamaan zombeihin, ja se tulisi jatkumaan, koska se oli ollut täysin avointa jo kauan ennen rikostutkintaa.

Hälinä johtui siitä, että petollisuus oli suomalaisille kilpailu, jossa osallistujien piti arvata sijoituksensa itse, ja koska heillä oli tarve leikkiä yli-ihmistä, rikostutkinta oli aiheuttanut useimmille valtavan pettymyksen ja nyt yritettiin raivata tieltä kaikkein ovelimpia nilkkejä. Peli piti kuitenkin säilyttää, sillä siihen tarvittu sairas tapakulttuuri ei ollut uhattuna ja edelleen oli muka empaattista näyttää siltä, että valmistautui iskemään puukon jonkun muun selkään.

Antti oli tunnettu ajattelija, sillä hän osasi kirjoittaa satuja, joissa oli normaalia olla yksin ja eksyksissä kuin suomalaiseen persläpeen sijoitettu ulkomainen vaihdokas. Hän oli saanut monta kirjallisuuspalkintoa natsipropagandan levittämisen takia, ja hän halusi saada niitä lisää.

Oli kuitenkin vaikea selittää uskottavasti, kuinka suomalaiset olivat niin älykkäitä ja luotettavia, ettei heitä tarvinnut vahtia koko ajan, huolimatta siitä, että joka puolelta maata löytyi ulkomaisia vaihdokkaita, jotka eivät näyttäneet lainkaan suomalaisilta, eikä lapsenryöstäjistä oltu kuitenkaan onnistuttu tekemään ainuttakaan

rikosilmoitusta. Piti ihmetellä asiaa ajan kanssa ja odottaa kärsivällisesti hyvää aivopierua.

Antti tunsi aivopierut ja siksi hän tiesi, että sellainen oli tulossa ja se oli iso, sillä hän tunsi selvästi, että hänen aivojaan pieretti aina välillä niin maan vietävästi. Tunne meni aina ohi ennen kuin pieru ehti tulla ulos, mutta silti hän jaksoi aina istuutua kannettavan tietokoneen ääreen, jotta hän saisi sen talteen ihan tuoreeltaan.

Jatta oli ajatellut asioita uudelleen ja tullut sellaiseen johtopäätökseen, että vaihdokkaat olivat narsisteja ja psykopaatteja, koska he halusivat pahaa suomalaisille.

Hän asui niin tavallisessa kunnassa, että samanlaisia oli kymmenittäin, ja sen oli aluksi ajateltu pitävän kansainvälisen huomion loitolla, koska huomio kohdistui mieluiten rannikon suuriin kaupunkeihin, jotka olivat pullollaan ulkomaista ryöstösaalista. Sitten lehdessä oli ollut pieni uutinen, joka kertoi, että muuan opettaja oli jäänyt kiinni lapsien raiskaamisesta. Se ei ollut ensimmäinen tai edes toinen kerta, mutta siitä huolimatta hänet oli päästetty taas opettamaan, vaikka hänet tunnettiin paikkakunnalla ja lisäksi hänen oli työpaikkaa hakiessa täytynyt näyttää rikosrekisteriote.

Normaalisti nämä uutiset unohtuivat nopeasti, mutta tämä uutinen ei unohtunut, koska muualla maailmassa tiedettiin, että näitä uutisia syntyi siksi, että pedofiilit osasivat saalistaa sellaisia lapsia, joista kukaan ei välittänyt oikeasti, ja joillakin paikkakunnilla heitä oli paljon, koska lapsia ryösti sairaalasta moni muukin kuin pedofiilit.

Kohu oli laantunut, koska kukaan ei myöntänyt tietävänsä mitään ja muualta Suomesta oli paljastunut jatkuvalla syötöllä hedelmällisempiä uutisaiheita. Muutaman viikon kuluttua oli jo vaikuttanut siltä, että se oli unohtunut kokonaan, mutta sitten paljastui, että suomalainen freelance-toimittaja oli värvätty kavaltajaksi ja hän oli jututtanut baareissa väkeä, kunnes opettajan työkaveri oli naureskellut sille, että Enska oli taas saanut pillua, ja kertonut auliisti, että kyllähän nämä lapset osasi erottaa joukosta moni muukin. Heitä pidettiin silmällä siltä varalta, että he ryhtyisivät

aiheuttamaan kouluväkivaltaa, mutta he olivat kuitenkin tarpeellisia, koska heidän toivottiin olevan jotenkin hyödyksi muulle väestölle.

Uutista seuraavana aamuna seudulla oli taas parveillut toimittajia ja rehtori oli pantu heti aamusta niin ahtaalle, että hän oli mennyt kertomaan, että kunnan opetustoimesta oli saatu sellainen ohjeistus, että näitä lapsia oli vahdittava väkivaltaisien aikomuksien varata, mutta aikaisemminkin oli kyllä tiedetty, että heistä voisi koitua ongelmia, koska se oli melko tavallista sellaisessa tapauksessa, ettei lapsi näyttänyt olevan sukua vanhemmilleen.

Seuraavaksi paikkakunnalle olivat hyökänneet viranomaiset, jotka olivat saaneet pian selville, että paikallinen poliisilaitos osasi pitää porvaritaiteilijoita tarkasti silmällä, koska he saivat herkästi porvareilta ryöstetyn ongelmanuorison pillastumaan.

Siinä vaiheessa oli alettu käydä läpi kaikkia niitä, jotka olivat viikkoja aikaisemmin vannoneet, ettei niissä sellaisissa lapsissa, jotka eivät herättäneet huolta muussa väestössä, oltu osattu nähdä mitään outoa, joka olisi viitannut järjestelmälliseen vauvojen ryöstämiseen. ja suuri osa poliitikoista ja virkamiehistä oli viety tutkintavankeuteen.

Jatta itse oli päättänyt ryhtyä maltilliseksi natsien vastustajaksi, sillä natsin perse maistui niin hyvältä, ettei hän voinut elä ilman sitä, mutta hän tarvitsi elämäänsä myös muuta, kuten rahaa, turvallisuutta ja lisää rahaa, eivätkä natsit enää kyenneet tarjoamaan niitä hänelle. Hän oli ajatellut säilyttää tasapainotilanteen kaveeraamalla natsien vastustajien kanssa ja kertomalla heidän salaisuuksiaan natseille, mutta hänen lähestymisyrityksensä oli torjuttu sillä perusteella, että hän näytti olevan sitä saastaa, jolla natsit mielellään saastuttivat muiden perheitä. Hänelle oli jopa sanottu suoraan, ettei hänellä voinut olla mitään ihmisarvoa, koska hän oli pelkkä biologinen ase.

Tällainen profiloiminen oli selvää vainoamista, mutta vaihdokkaat eivät näyttäneet tuntevan lainkaan armoa ja anteeksiantoa. Hän oli yrittänyt opettaa heille näitä asioita, koska hän oli perehtynyt niihin siksi, että hänestä oli hienoa omia juutalaisien Jumala ja yrittää jättää juutalaiset kokonaan ilman, mutta muuta vastakaikua hän ei ollut saanut kuin huutoa ja haukkumista.

Niko oli aikansa julkista keskustelua seurattuaan sepittänyt pilkkalaulun, jossa kansankynttilän liekki lepatti tuulessa, mutta ei suostunut sammumaan, sillä hän nautti siitä, että natsit alkoivat olla ahtaalla.

Palaute oli ollut pääosin myönteistä, mutta sen joukossa oli ollut myös runsaasti vihakirjoittelua, jossa häntä haukuttiin selkärangattomaksi suomalaiseksi, koska hän vaikutti yrittävän paeta vastuuta leikkimällä ulkopuolista tarkkailijaa. Häntä oli jopa neuvottu vaihtamaan taiteilijanimensä Sisiliskoksi, koska hän näytti kuvittelevan, että vastuu on kuin häntä, jonka voi pudottaa vaaran uhatessa, ja se oli niin totta, että hän oli loukkaantunut sydänjuuriaan myöten.

Aikaisemmin hän oli pitänyt itseään erittäin suvaitsevana, joten hänelle oli ollut järkyttävää huomata olevansa niin ennakkoluuloinen, että hänen oli ollut helppo oppia näkemään ulkomaiset vaihdokkaat poliittisien silmälasien läpi. Länsieurooppalaiset näyttivät oikeistolta, eteläeurooppalaiset vasemmistolta, slaavit maltillisilta keskitien kulkijoilta ja suomalais-ugrilaiset liikkuvilta äänestäjiltä, koska hänellä oli kova tarve kuulua joukkoon ja olla suosittu

Ero fantasian ja todellisuuden välillä oli niin valtaisa, että hän käytti poliittisia silmälaseja vieläkin eikä mielellään ajatellut tätä asiaa ollenkaan.

Pyrkimykset ymmärtää sitä, mitä suomalaisien ryöstämille lapsille oli tapahtunut, synnyttivät uudenlaisen televisiosarjan, jossa aito suomalainen sekopää opetti maailmankuvaansa muille osanottajille. Alkuperäisessä versiossa sekopäänä toimi Olli-Pekka, joka oli päässyt Suomessa professoriksi asti, ja hän oli niin ruskeakielinen luuseri, että sitä oli vaikea uskoa todeksi.

Olli-Pekka oli vakaumuksellinen evoluutioteorian kannattaja ja ammensi ylemmyydentunnetta siitä, että luomisteorialla oli vielä muutama harva kannattaja, mutta se ei estänyt lainkaan häntä uskomasta, että suomalaiseen perheeseen saattoi syntyä pygmi jos neuvolassa niin sanottiin, sillä hän uskoi käytännössä haikarateoriaan, jossa lapsi vain tulla tupsahtaa jostain eikä ole mitään tarvetta odottaa, että hänellä olisi samoja geenejä kuin vanhemmillaan.

Natsit olivat opettaneet suomalaisille, että evoluutiosta oli kaksi tieteellistä totuutta, joista toisessa haikara päätti, millaisia geenejä lapsi sai, ja toisessa geenit olivat itsestä kiinni. Ne, jotka eivät pystyneet uskomaan, että haikara toi lapset, oli saatu uskomaan, että pitkälle kehittyneet taipumukset olivat tahdon riemuvoitto, jolloin kuka tahansa saattoi olla mitä tahansa, aivan niin kuin haikarateoriassakin, ja tästä syystä suomalaisilta vei aika tajuta, kuinka vakavasta asiasta vaihdokkaiden paljastumisessa oli kyse.

Varsinkin nuorempien sukupolvien oli vaikea tajuta, ettei kuka tahansa voinut olla mitä tahansa, sillä puolueet olivat uskotelleet niille kilpaa, että vaatimustasoista oli aina varaa tinkiä, vaikka jo puolet peruskoulusta valmistuneista osasi hädin tuskin kirjoittaa oman nimensä. Vieläkin vaikeampaa niiden tajuta se, että tällaisien idioottien elättäminen oli ollut tarkoitus toteuttaa nykyaikaisen orjuuden avulla, joten läheskään kaikki eivät suostuneet vielä edes pakon edessä uskomaan, että oppimisen ja osaamisen välillä olisi voinut olla jonkinlainen yhteys.

Suuri osa kansasta oli sitä mieltä, että oppiminen pitäisi tehdä vieläkin helpommaksi, jotta jokainen voisi saada hienon tutkinnon, jonka avulla saisi kusen nousemaan päähän ja pääsisi vaatimaan lisää rahaa, ja jos siihen tarvittiin natseja, niin sitten natsit olivat niin tarpeellisia, että heitä piti suojella.

Natsit avasivat turvakoteja uskollisia luusereitaan varten ja se oli helpotus Helenalle, sillä hän oli niitä äitejä, jotka kantoivat sairaalasta kotiin aivan mitä tahansa, mitä siellä annettiin, ja kiukuttelivat ja raivosivat sen takia, ettei perhe miellyttänytkään vaan lapset olivat aivan omituisia. Hänen puolisonsa Ahti oli myös natsien kuuliainen alamainen, joten kun huutaminen ei ollut auttanut, lapsia oli yritetty ohjelmoida uudelleen perheterapiassa, ja kun sekään ei ollut toiminut, oli kokeiltu taas huutamista.

Lapset olivat viimeaikaisien paljastuksien takia aivan Saatanan vihaisia ja Helena pelkäsi jo henkensä puolesta, sillä joessa kellui välillä ruumiita merkkinä siitä, että uudenlaisen perheterapian suosio oli kasvussa. Niiden määrä lisääntyi sitä mukaa kuin yhteiskuntajärjestys mureni ja anarkismi hivuttautui kohti kaupunkia.

Helena ei käsittänyt ollenkaan, että mikä huonoja lapsia suututti siinä, että heistä oli yritetty kasvattaa kuuliaisia palvelijoita natseille, mutta sen täytyi johtua jotenkin ryssien levittämästä propagandasta, koska natsit puhuivat sellaista.

Suomalaisia rasisteja alettiin arvostaa maailmalla, sillä moni vaihdokas oli saanut heidän avullaan arvokasta tietoa, joka auttanut heitä pakenemaan vihollisia. Ei haitannut, vaikka se oli yleensä tullut haukkujen ja pilkan muodossa, koska se oli kuitenkin auttanut ymmärtämään ruskeakielisien sekopäiden suoltaman järjettömän hevonpaskan todellisen luonteen eikä mitään muuta apua yleensä ollut ollut tarjolla.

Myös rasisteja oli kohdeltu kaltoin, sillä heidät oli leimattu natseiksi ja ihmiskunnan vihollisiksi sen takia, etteivät he halunneet Suomeen lisää ruskeita arjalaisia, joita natsit puolestaan tarvitsivat kipeästi, koska suomalaisilla ei ollut arjalaista verta omasta takaa vaan sitä piti saada muilta kansoilta.

Suurin osa kansasta eli orwellilaisessa dystopiassa, jossa epävirallinen papisto tulkitsi pyhiä kirjoituksia, joihin Main Kampfkin kuului, eikä muiden sopinut lukea niitä. Jos joku uhmasi kieltoa, hän oli kansan vihollinen eikä häneen voinut luottaa, joten natsien rotuopeista oli voitu valehdella vapaasti ja näin oli luotu tilanne, jossa maahan houkuteltiin erilaisien tekosyiden varjolla lisää arabeja, intialaisia ja mustalaisia, ja jos joku ei pitänyt ruskeista arjalaisista, niin häntä vainottiin ja haukuttiin natsiksi.

Suurin osa kansasta oli vältellyt rikosajatuksia niin kiltisti, että natsien salaliittoon kuulumista oli vaikea määritellä. Jotkut olivat tienneet siitä ja toiset olivat puolestaan tienneet, että siihen piti luottaa, vaikkei tiennytkään, että mikä se oli, joten oli tärkeää osata erottaa ne suomalaiset, jotka olivat yrittäneet pysytellä dystopian ulkopuolella, koska muita ei kannattaisi ottaa pakolaisiksi siinä vaiheessa kun yhteiskuntajärjestys alkaisi romahtaa.

Seija mietti alan vaihtamista, sillä hän oli politiikantutkija ja hänen työnsä oli mennyt kokonaan hukkaan. Vähän väliä paljastui jotain uutta, mikä oli aikaisemmin selitetty aivan eri tavalla, ja se aika, jolloin paljastus saattoi olla shokeeraava, oli jo monen kuukauden takaista aikaa, vaikka silloin oli paljastunut vasta jotain pikkujuttuja. Sen jälkeen oli jonkin aikaan pantu vähän väliä arvottomaksi paljastunutta tietokirjallisuutta roskiin, ja nyt vain ajateltiin ”jaa jaa, että semmoista”, koska kirjahyllyt alkoivat olla tyhjiä ja tilanteen kehittyminen vaikutti samaa vitsiä toistavalta sketsisarjalta.

Ensimmäinen isompi paljastus oli tullut siksi, että ay-liikkeen pomojen alkoholismin hoitamisessa oli kokeiltu geenitestejä siltä varalta, että joku heistä olisi vaihtunut sairaalassa, ja tulokset olivat kertoneet, että he kaikki olivat vaihtuneet sairaalassa eikä se ollut vahinko. Silloin selvisi, että demareille oli kelvannut millainen lapsi tahansa, kunhan se oli peräisin Itä-Saksan suurlähetystöstä, eli vanhempien osaamisella ei ollut niin väliä kunhan vain saatiin himoittua merkkitavaraa, ja näiden vaihdokkaiden jälkeläisistä jalostettiin edelleen suomalaisilla geeneillä laimennettua mallistoa ay-liikkeen käyttöön. Myös vähemmän arvostettua merkkitavaraa löytyi, ja kaikille oli uskoteltu, että sukujuuret olivat Suomen sydänmailla, joten ei ollut mikään ihme, että viina maistui.

Oikeistossa näissä vaihdokkaissa ei oltu huomattu muuta omituista kuin se, että vasemmistolaisille maksettiin palkkaa, mikä oli joidenkin oikeistolaisien mielestä hirvittävä synti.

Pian oli selvinnyt, että kaikki työmarkkinajärjestöt olivat riippuvaisia ulkomaisesta merkkitavarasta, koska osaaminen ei ollut tärkeää oikeistolaisillekaan vaan heidänkin piti saada sellaisia vaihdokkaita, joilla oli oikeanlaista tuoretta verta.

Seuraavaksi oli alkanut selvitä, että politiikka toimi samalla tavalla ja sen seurauksena huippupoliitikkojen koulutustaso oli laskenut samaan aikaan kun kansan koulutustaso oli kasvanut. Eduskuntaan ei enää haluttu lakitieteen tohtoreita säätämään lakeja, kuten itsenäisyyden alkuaikoina, vaan oli ihme jos joku kansanedustajista ymmärsi lainsäädäntöä edes auttavasti.

Moni ulkomainen kollega oli aprikoinut, että kansalla oli noussut kusi päähän ja se halusi palvelijoikseen itseään tyhmempiä poliitikkoja, mutta oli helppo olla sitä mieltä jos ei ollut koskaan edes käynyt Suomessa. Kuitenkin oli selvää, että kansa halusi eduskuntaan merkkitavaraa eikä ammattitaitoa, koska sieltä oli löytynyt runsaasti laittomasti hankittua tuoretta ulkomaista verta, mutta lakien säätäminen oli ihmeellistä räpeltelyä. Seuraavien vaalien jälkeen räpeltely oli äänestetty sinne takaisin, vaikka tuoretta verta olikin ollut ehdolla paljon aiempaa vähemmän, koska osaaminen ei edelleenkään ollut tärkeä piirre ehdokkaassa.

Kunnallispolitiikan tutkiminen oli kesken, mutta vaikutti siltä, että hyvä ehdokas oli ryöstetty jostain muusta kunnasta, ja vaikka enemmistö kansasta ainakin väitti tuomitsevansa lapsien ryöstämisen, se ei kuitenkaan halunnut pakollisia geenitestejä kaikille suomalaisille, jotta kaikki ryöstetyt lapset voitaisiin löytää.

Vilho oli monen muun osittain ulkomaisen vaihdokkaan tavoin päättänyt jäädä Suomeen, koska se tuntui kotimaalta ja siellä oli ystäviä, ja monen muun ulkomaisen vaihdokkaan tavoin hän sai huomata, että tarve muuttaa pois kasvoi nopeasti, koska pula älykkäistä ihmisistä sai perskärpäset liikkeelle.

Niitä tuli selittämään ihan luottamuksellisesti, että niillä olisi tiedossa hyviä tilaisuuksia saada kehuja ja Vilho haluaisi varmasti olla avuksi, ja kun se ei toiminut, niin sitten alettiin lämmitellä suhteita niin sanottujen vanhempien kanssa.

Vietettyään iltaa äitiään leikkivän paskasäkin kanssa Vilho tiesi, että hän muuttaisi pois Suomesta, sillä paskasäkki aloitti tutun kiukuttelun siitä, ettei Vilho käyttäytynyt samalla tavalla kuin hänen oma kansansa. Se olikin päässyt kokonaan unohtumaan, sillä elämä oli ollut paljon miellyttävämpää ilman paskasäkkiä, ja nyt kun hän muisti sen, hän tajusi inhoavansa suomalaisuutta ja toivovansa, että kapinalliset tekisivät paskasäkille jotain todella ikävää.

Epätietoisuus johtui siitä, että kun ei ollut äkkipikainen luonne eikä ymmärtänyt suomalaisia käyttäytymismalleja, vakavaa konfliktitilannetta olisi ollut vaikea saada aikaiseksi edes tahallaan ja akka alkoi käydä hermoille vasta siinä vaiheessa kun päästiin kansainväliselle alueelle, eli kiukutteluun. Osittain suomalaiset vaihdokkaat

olivat jo jonkin aikaa levittäneet sosiaalisessa mediassa ohjeita, joiden avulla jopa vaatehuoneen saattoi muuttaa hyvin varustelluksi kidutuskammioksi, sillä vihollisuudet olivat näissä olosuhteissa erittäin vakavia jos ymmärsi suomalaisia käyttäytymismalleja, mutta Vilhon kaltaisille ulkopuolisille se oli vain jotain outoa ja etäistä, niin kuin kaikki muukin, mitä Suomessa tapahtui ystäväpiirin ulkopuolella.

Osittain suomalainen vaihdokas olisi voinut aivan luontevasti heittää kiukuttelevan paskasäkin kuudennen kerroksen ikkunasta pihalle, sillä niissä piireissä ruskeakielisen roskaväen ihmisarvoa pidettiin pelkkänä tyhjänä puheena, mutta kokonaan ulkomainen vaihdokas saattoi joutua purkamaan kiukkunsa yksin, koska hän ei osannut kommunikoida suomalaisien kanssa edes siinä tapauksessa, että kyse oli hänen äitiään leikkivästä ruskeakielisestä paskasäkistä. Ilman välittömiä tunnereaktioita tappaminen olisi ollut mahdollista ja jopa erittäin helppoa, mutta sen huomasi vasta siinä vaiheessa kun kiukku oli jo purettu eikä pelkässä tappamisessa niin olen ollut riittävästi syytä lähteä käymään Suomessa.

Riski törmätä paskasäkkiin ulkomailla oli pieni, sillä vaikka natsien ruskeakieliset palvelijat olivat tavallaan natsien uhreja, niin oikeastaan he kuitenkaan eivät olleet, koska he olivat olleet innokkaita palvelijoita ja he pitivät itseään natsiyli-ihmisinä. Tällainen paskasäkki piti itseään muita kansoja älykkäämpänä jopa siinä tapauksessa, että olisi mankunut turvapaikkaa sillä perusteella, ettei kyennyt erottamaan kansoja toisistaan, ja hän ajautui usein sellaiseen tilanteeseen, jossa muiden tyhmyys alkoi ärsyttää häntä tosissaan, koska hän ei pystynyt myöntämään olevansa itse suunnattoman tyhmä vaan syytti muita omasta tyhmyydestään johtuvista tilanteista. Jos hän oli selvästi tottunut kiukuttelemaan ulkomaalaisille sen takia, että hän oli kasvattanut ulkomaista vaihdokasta, jota hän ei ollut kyennyt tunnistamaan vaihdokkaaksi, niin ei tarvinnut miettiä ollenkaan, että pitäisikö hänet ehkä pelastaa, vaan sen sijaan mietittiin sitä, että voisiko turvapaikan anominen olla joissakin tapauksissa rikos ihmisyyttä vastaan.

Osa ryöstettyjen lapsien sijaisvanhemmista oli turvapaikan tarpeessa, koska jotkut heistä olivat vain yrittäneet sopeutua suomalaiseen kulttuuriin ja joukossa oli runsaasti maahanmuuttajia ja erilaisiin vähemmistöihin kuuluvia suomalaisia, mutta tällainen ylimielinen paskasäkki selvästikään ei ollut suojelun tarpeessa.

Jälkien peittelyyn tarvittiin huippuluokan ammattilaisien auktoriteettia ja yksi näistä supertietäjistä oli Heinosen Reiska, joka oli opiskellut psykiatriksi ja saanut siten oikeuden haukkua muita hulluiksi. Myöhemmällä urallaan hän oli edennyt mielisairaalan johtajaksi ja osoittautunut näissä tehtävissä niin lahjakkaaksi, että häntä kutsuttiin leikkimielisesti keskitysleirin komendantiksi.

Reiska osasi selittää, kuinka oli mahdollista, että mielisairaaloissa oli yritetty kuntouttaa kenenkään huomaamatta joukoittain ryöstetyistä lapsista kasvaneita vierasrotuisia ihmisiä suomalaisiksi siinä toivossa, että he alkaisivat tuottaa lapsia natseille, sillä hänellä oli niin komea ammatillinen auktoriteetti, ettei kenelläkään ollut varaa väittää hänelle vastaan. Edes hoitohenkilökuntaa ei voitaisi epäillä mistään, koska hänen asiantuntemuksensa oli tieteellisempää kuin tiede.

Suomalaiset olivat melko tyytyväisiä hänen ihmeellisiin tarinoihinsa, sillä lapsien ryöstämistä yritettiin käyttää tekosyynä valvonnan lisäämiselle eikä se halunnut elää poliisivaltiossa, jossa salaliitot paljastuisivat ennen kuin ne ehtisivät kasvaa suuriksi. Kaikenlaiset tekosyyt olivat tervetulleita ja Reiskan selitykset otettiin ilolla vastaan, mutta kun hänet pantiin selittelemään asioita parhain päin ulkomaalaisille, eduskuntatalo tuhoutui jonkin vieraan valtion ohjusiskussa kesken täysistunnon. Syyllistä ei saatu koskaan selville, sillä mitään valtiota ei huvittanut alkaa selvitellä asiaa, mutta moni kuitenkin epäili, että ruotsalaiset olivat tehneet palveluksen koko maailmalle, sillä ahneet suomalaiset olivat rosvonneet ruotsalaisilta niin paljon lapsia, että sana "suomenruotsalainen" oli saanut uuden merkityksen. Entisen merkityksensä se oli menettänyt, sillä äidinkielen vaihtaminen oli yksi tapa eksyttää lapsi ja sitä oli harrastettu sairaaloissa niin paljon, ettei kielipolitiikassa saatu enää aikaiseksi jakoa ruotsalaisiin ja suomalaisiin, joten tutulle sanalle oli hyvä löytää uutta käyttöä.

Ruotsalaisia suututti myös se, että heidän kruununprinsessansa oli hukassa ja heidän piti päättää, että mitä tilalle saadun naisihmisen kanssa pitäisi tehdä, sillä vaikka hänestä pidettiin, niin ei hän silti kuningassukuun voinut kuulua.

Hallituksen eroamisen jälkeen oli pidetty uudet vaalit, joissa eduskuntaan oli saatu hyvä kokoelma hyssyttelyyn ja jälkien peittelemiseen keskittyviä nilkkejä, mutta sen

perusteella, mitä rikostutkinnassa oli selvinnyt, kyse oli luultavasti siitä, että suomalaiset olivat halunneet Ruotsin kuningassukuun suomalaista verta edistääkseen kansojen välistä yhteistyötä ja saadakseen näin lisää rahaa.

Ryöstetty prinsessa taas oli luultavasti ainakin yritetty risteyttää natsien kuuliaisen perskärpäsen kanssa, sillä natsit kärkkyivät muna hyviä tilaisuuksia saada sellaisia palvelijoita, jotka herättivät luottamusta muissa ihmisissä, ja heillä olisi paljon käyttöä kuninkaallista verta omaaville käsinukeille - puhumattakaan siitä, että kuninkaallinen olisi Suomessa niin eksyksissä, että hänet olisi täysin luontevaa istuttaa kotkanpesään lukemaan muistioita muutaman luottohuijarin ympäröimänä.

Näistä asioista ei saatu selvyyttä, koska natsien tekemiä rikoksia tutkittiin kengännauhabudjetilla, mutta ilmankin oli selvää, että ohjusisku saattoi olla ruotsalaisien tapa ilmoittaa, että hyvät naapurisuhteet olivat mennyttä aikaa, koska se vastasi suomalaisien tapaa hoitaa naapurisuhteita ja limaisien juonittelijoiden kanssa oli muutenkin turha alkaa keskustella niin kuin oikeiden ihmisien kanssa.

Reiska selitti kostoiskun sillä, että muualla maailmassa on liikaa psykopaatteja, mutta kyse oli merkityksettömästä tapauksesta, sillä todellinen valta alkoi olla epämääräisillä kaarteilla, jotka olivat syntyneet selvittelemään perintöasioita.

Suuri omaisuus teki geenitestien jälkeen perintöasiat usein erittäin kiemuraisiksi, sillä jotkut olivat istuttaneet rikkaisiin sukuihin vieraita vauvoja siksi, että niistä kehittyisi kyvykkäämpiä, ja toiset olivat istuttaneet niiden vauvoja muualle siinä toivossa, että näin alkaisi kasvaa lisää suuria omaisuuksia. Jos suku oli selvästi kallellaan jonkin puolueen suuntaan, siihen oli voitu istuttaa muiden puolueiden soluttautujia, ja näillä aineksilla saatiin aikaiseksi niin ihmeellisiä perintöriitoja, että niitä oli luontevinta ratkoa ammuskelemalla, sillä jos lainsäädäntöä olisi noudatettu, niin sairaaloissa kasatuille suvuille ei aina olisi jäänyt yhtään mitään.

Monen vanhan mahtisuvun menestyksen salaisuus onnistuttiin jäljittämään telakoiden kautta kauas ulkomaille, sillä niiden ulkomaisilta työntekijöiltä oli saatu älykkäitä ja osaavia lapsia, joiden avulla suku oli alkanut vaurastua, ja jotta suku ei olisi alkanut häiritä vaihdokkaita, heidän lapsensa oli piilotettu jonnekin kauas, eli mielellään maaseudulle, jossa suomalaisien lumppujen kanssa tehdyille lapsille löytyi paljon käyttöä. Sijoittamalla näihin sukuihin tarpeellinen määrä vaihdokkaita jokaiseen sukupolveen oli saavutettu tilanne, jossa jotkut harvat osasivat ja loput kehuivat itseään, eikä kykyjen epätasainen jakaantuminen ollut antanut aihetta tilanteen tutkimiselle ennen geenitestien alkamista, koska suku oli pääosin tyhmä kuin aidanseiväs.

Ennen sairaaloiden synnytysosastoja bordelleja oli luultavasti käytetty lapsitehtaina, joista oli saatu sekundaa, ja niistä saatuja vauvoja oli luultavasti istutettu niihin perheisiin, joissa oltiin tarpeeksi herkkäuskoisia uskomaan, että vauva täytyy jättää yksin ulos nukkumaan jopa talvipakkasella, koska siitä on muka jotain hyötyä. Joka tapauksessa sairaaloista saatu parempi laatu degeneroitui suomalaisiin sekoittuessaan niin nopeasti, että johtavaan asemaan soveltuvan suomalaisen lapset saattoivat jo olla kierrätyskelpoista jätettä, mutta jätettä oli huomattavan helppoa parittaa ulkomaisille vaihdokkaille, jotta saataisiin uusia johtajia, koska sillä oli runsaasti prostituoidun taipumuksia, eli se tarjosi auliisti sukuelimensä isänmaan palvelukseen jos siitä hyvästä jotain palkkioksi. Jokin palkkiovirka järjestyi helposti, sillä degeneroituneellekin kannalle löytyi aina jotain vähemmän tärkeää käyttöä, mutta monet sai kyllä ostettua pelkillä kehuillakin.

Kaikenlaisien julkkiksien lapsia oli kylvetty sinne, minne haluttiin lisää ruskeakielisyyttä, koska heillä oli voimakas tarve miellyttää muita. Tästä löytyi syy Suomen heikentyneeseen urheilumenestykseen, sillä kilpaurheilijoiden taipumukselle raataa kehujen ja mitaleiden toivossa löytyi parempaakin käyttöä, ja moni lapsenryöstäjä oli ollut sitä mieltä, että nämä arvokkaat taipumukset piti valjastaa rahan tekemiseen. Jääkiekko oli poikkeus, koska se oli pyhä laji, ja sitä varten etsittiin uusia kykyjä niin innokkaasti, että maatalous kärsi, mutta muille urheilijoille löytyi parempaakin käyttöä. Näin urheilijoiden taipumuksia oli kasaantunut rikkaisiin sukuihin, jolloin oli päästy ihmettelemään, että miksei pelkkä tarve tehdä lujasti massia muiden mieliksi saanutkaan yritystoimintaa kukoistamaan. Myös muiden julkkiksien lapsia oli sijoitettu rikkaisiin perheisiin samasta syytä, ja näin oli onnistuttu rakentamaan aikapommi, koska rikkaiden sukujen perintöriidoista tuli geenitestien takia erittäin suosittua seurattavaa ja moni suomalainen piti muille kuuluviin perintöihin takertuvia vaihdokkaita esikuvinaan.

Kun muut ottivat mallia näistä suvuista, oli luontevaa järjestäytyä kaarteiksi perintöasioiden takia, ja raatoja tuli jo sellaiseen tahtiin, ettei eduskuntaan kohdistunut isku ollut etusivun uutinen.

Ahvo oli yksi niistä monista suoraselkäisistä poliitikoista, jotka paheksuivat machiavellilaista juonittelua, koska sen opiskeleminen olisi ollut liian vaikeaa ja Caligulankin opeilla pärjäsi. Hänen puheissaan valtion kassassa oli aina niin paljon rahaa, että hänet pitäisi päästää jakamaan sitä, ja rikkailla oli jaettavaa vielä lisää, koska heidän omaisuutensa oli jotenkin rosvottu tavalliselta kansalta. Vaikka samat opit oli omaksunut suuri määrä pyrkyreitä, niin silti hän jaksoi toivoa pääsevänsä politiikan huipulle ja paneskelemaan siskonsa kanssa.

Hänelle tilanteen kehittyminen oli kauhistus, koska Caligulaa oli liian vaikea leikkiä kun kansantalous oli kaatumassa ja rikkaat olivat paljastuneet natsien uhreiksi. Vaikka hän tiesi, että se olisi tuskallinen kokemus, niin hän suunnitteli lukevansa kokonaisen kirjan päästäkseen jyvälle Machiavellin opeista, koska silläkin tavalla saattoi päästä politiikan huipulle ja siskon reisien väliin.

Ilari oli kasvanut suomalaisen roskaväen parissa, vaikka hänen olisi kuulunut saada elää aivan muualla, ja sen seurauksena hän oli oppinut vihaamaan Suomea ja suomalaisia, mutta kiinni saatujen natsien selityksien kuunteleminen sai kuitenkin vihan katoamaan, sillä heidän mielestään vauvojen vaihtaminen oli oikein, koska heidän teki mieli tehdä sellaista.

Näin Ilari löysi suomalaisen liberalismin ja se muistutti uskoon tulemista. Ei ollut mitään syytä vihata suomalaisia, sillä hänen mielestään heidät piti tappaa sukupuuttoon ja se olisi oikein, koska hänen teki mieli tehdä sellaista. Energiaa ei tarvinnut haaskata ristiriitaisiin tuntemuksiin vaan sen kaiken saattoi käyttää päämäärän tavoittelemiseen.

Jotkut suomalaiset viitsivät vielä närkästyä tällaisista ajatuksista, mutta useimmat olivat huomanneet, että se oli ajan haaskaamista, koska närkästymällä sai alkamaan taas kerran sen keskustelun, jossa ulkomaalaiset kyselivät, että mitä pahaa siinä olisi. Sitä oli vaikea selittää, koska suomalaiset olisivat selvästi hankkiutuneet sukupuuttoon itse jos heillä olisi ollut mahdollisuus vaihtaa rahan toivossa kaikki vauvansa parempiin.

Samoin ali-ihmiseksi haukkumisesta närkästyminen vain pahensi tilannetta, koska se oli ollut suomalaisen asema suomalaisessa yhteiskunnassa vuosikymmenien ajan ilman, että siitä olisi jaksettu huolestua. Jos se olisi oikeasti loukannut suomalaisia, niin natsien suuri salaliitto olisi varmaankin paljastunut paljon aikaisemmin, koska sen piilossa pysymiseen ei oltu löydetty muuta syytä kuin se, että suomalaiset olivat mielellään ali-ihmisiä jos siitä hyvästä sai jollain tavalla lisää rahaa.

Yleensä näistä asioista loukkaantuminen liittyikin niihin psykooseihin, joita syntyi kun natsien perseennuolijat takertuivat vimmaisesti sairaalasta saamiinsa hienoihin lapsiin.

Henrin ajatukset pyörivät edelleen maailman tärkeimmän asian, eli rahan, ympärillä, ja kun hän näki kaupungilla luokkavihollisen ja meni ilmaisemaan selvästi, että vassareiden kuuluu saada enemmän palkkaa, se oli hänen viimeinen virheensä, sillä tällä vaihdokkalla ei ollut mitään mainittavampaa sukulaisuutta koko Pohjois-Eurooppaan ja hän oli täysin kyllästynyt näihin orjapiiskureihin, joilta vaikutti puuttuvan inhimillinen äly kokonaan.

Viva la revolución!

Oliver yritti etsiä kielimallin kanssa vastauksia uudenlaiseen äärioikeiston uhkaan, sillä geenitestit olivat paljastaneet, että sitä oli haalittu hänen kotikaupunkiinsa sairaalassa ihan tahallaan, koska sitä tarvittiin pitämään aisoissa rodunjalostusohjelman sivutuotteena saatuja anarkisteja, ja poliisi oli istuttanut siihen vaarallisia ajatuksia suosittamalla ainakin käymään tutustumassa oikeisiin sukulaisiinsa ennen kuin päättää, että onko kaupunkitaisteluissa kuoleminen tavoittelemisen arvoinen kohtalo.

Kaupunki oli ollut huumekuolemissa pitkän aikaa Euroopan tilastojen kärkisijoilla ja tilanteen odotettiin kehittyvän levottomaksi nyt kun tiedettiin, että mistä se johtui, joten natsien uhreja kannustettiin lähtemään pois ja keksimään muuta tekemistä, mutta samalla voimasuhteet olivat muuttumassa sellaisiksi, että kohta valtavirtapolitiikka olisi kaksistaan anarkistien ja äärivasemmiston kanssa selvittelemässä asioita, ja näistä kumpainenkin oli joutunut kärsimään rodunjalostusohjelman takia.

Kenelläkään muullakaan ei vaikuttanut olevan hyviä ideoita, eikä näitä asioita ollutkaan tarvittu ajatella aikaisemmin, koska rodunjalostusohjelman aiheuttamista haitoista oli syytetty vasemmistolaista politiikkaa eikä sitä ollut tarvinnut perustella mitenkään, koska vasemmisto oli syyttänyt niistä oikeistolaista politiikkaa, ja siinä oli ollut ihan tarpeeksi aineksia riitelyyn. Jopa iskulauseen keksiminen oli vaikeaa, koska jo kauan oli vaadittu, että äärioikeisto lähtisi pois, ja oli lähinnä säälittävää vaatia sitä jäämään pitämään huolta niistä, jotka eivät olleet aikaisemmin pitäneet siitä ollenkaan.

Viivin elämä oli muuttunut painajaiseksi eikä hän enää uskaltanut käyttää sosiaalista mediaa, sillä hän ei enää ollut rasismia vastaan taisteleva suvaitsevaisuuden sankari vaan natsi ja massamurhaaja, koska hän oli vähintäänkin auttanut natseja jälkien peittelemisessä.

Noin kolmasosa niistä suomalaisista poliitikoista, joita hän oli syyttänyt rasisteiksi, oli paljastunut täysin ulkomaalaisiksi vaihdokkaiksi, ja vaikka hän oli poistanut vanhat videonsa ja kirjoituksensa, joissa hän todisteli, että heidän kykynsä tulla loistavasti toimeen ruskeiden ihmisien kanssa oli vain oikeistopopulistin pelikirjasta löydettyä informaatiovaikuttamista, joku oli ehtinyt ottaa kaiken talteen ja pannut jakoon uudelleen.

Häneltä ei enää kyselty neuvoja näissä asioissa vaan sen sijaan häneltä kyseltiin. että ”Montako saitte hengiltä?”, ”Oletko oikeasti noin tyhmä vai onko se informaatiovaikuttamista?” ja ”Miltä natsin perse maistuu?”

Kysymyksiin ei löytynyt hyviä vastauksia, sillä rasismikeskustelu oli mennyt kokonaan uusiksi kun oli paljastunut, että näitä asioita miettivät suomalaisien puolesta sellaiset vaihdokkaat, jotka olivat joutuneet miettimään itseensä kohdistuvaa rasismia ymmärtämättä sitä rasismiksi. Näin oli syntynyt kiistoja, joissa esimerkiksi kokonaan englantilainen nuiva ja puoliksi norjalainen suvakki ottivat yhteen, ja kansa oli ollut niin iloinen uusista riidanaiheista, että kumpikin oli äänestetty eduskuntaan.

Geenitestien jälkeen oli nähty lehdistötilaisuuksia, joissa kansaa edustavat vaihdokkaat olivat haukkuneet suomalaisia ja näyttäneet keskisormea toimittajille, jotka levittämään heiltä saatua viisautta kaikelle kansalle, ja vanhaa rasismikeskustelua pyörittivät lähinnä puolueen nuorisojärjestössä oppinsa saaneet pyrkyrit, joiden ura politiikassa oli vain sitä, että puolueen kannatuksella pääsi helposti luottamustehtäviin niissä paikoissa, joissa ei löydetty äänestyslistalle ketään, jolla olisi ollut omaperäistä sanottavaa.

Elämä ei ollut mukavaa netin ulkopuolellakaan, sillä kaupungilla noin joka toinen vastaantulija tiesi, että hän oli oppinut Vasemmistoliiton nuorisojärjestössä haukkumaan kurittomia vaihdokkaita natseiksi ja rasisteiksi sitä vastaan, että sai ryypätä muiden rahoilla, ja samalla hän oli omaksunut huomaamattaan uskon valkoisen rodun olemassaoloon ja pitänyt oman puolueen ulkomaisia vaihdokkaita täysin suomalaisina. Sitä pidettiin nyt hirvittävänä syntinä, koska koko kansa joutui kärsimään lapsien ryöstämisen takia, joten hän joutui viettämään paljon aikaa kesämökillä.

Ystävien tukea ei juuri löytynyt, koska vaihdokkaita oli löytynyt kaikista puolueista ja siihen piti löytää syyllisiä. Ellei hän olisi leimautunut natsiksi, hän olisi voinut voimaantua lähtemällä muiden mukana osoittamaan mieltä näkymätöntä vihollista vastaan, mutta leiman kanssa piti opetella elämään sen tosiasian kanssa, että varsinkin oma tuttavapiiri oli vaarallinen, koska se muisti omat natsiepäiltynsä parhaiten.

Toivo halusi olla voittajien puolella ja siksi hän oli ennen geenitestejä ollut kova valittamaan siitä, että muiden tekemiset ärsyttivät häntä. Se ei ollut uhkailemista vaan tyhmempien valistamista - paitsi silloin kun tyhmä ei tajunnut, että sitä tuli kuitenkin

pitää uhkaavana. Silloin oli pakko vääntää asia rautalangasta, mutta muulloin se oli silkkaa hyvää tahtoa, ettei oltaisi jääty kiinni jostain.

Geenitestien takia oli paljastunut, että kiinni jäämisen riski liittyi vauvojen ryöstämiseen ja vaihdokkaiden pelottelemiseen, mutta se ei ollut hänen syytää, koska hän ei ollut tiennyt näistä seikoista aikaisemmin.

Nyt muuan julkkisakka vainosi häntä, koska hän oli painostanut tätä palaamaan perheensä luo ja huolehtimaan kiltisti sairaalasta saaduista jätteistä. Akan aiempi elämänura oli ollut hieno, koska tämä oli voimaantunut päihdehelvetissä ja noussut kansansuosikiksi, ja se oli lässähtänyt hien tapojen vastaisen käytöksen takia, mutta nyt hän joutui miettimään näistä asioista uudelleen, sillä ei ollut yhtään mukavaa, että tällainen henkilö haukkui häntä natsiksi. Hänestä ei enää pidetty eikä Ruotsiin pakenemista kannattanut harkita ollenkaan, koska akka tunnettiin sielläkin.

Toivo oli ollut syytöksien takia useammankin valtion viranomaisien kuulusteltavana, mutta silti yksikään ihmisoikeusjärjestö ei halunnut auttaa häntä, vaikka häntä näin törkeästi vainottiin.

Esa-Matti oli tyrmistynyt geenitestien takia, sillä hän ei pitänyt siitä, että muutkin juonittelivat.

Kokoomuksessa oli suunniteltu kauan, että sen vahvin kannatusalue itsenäistyisi, jotta se voittaisi vaalit aina ja voisi lopulta siirtyä perinnölliseen valtaan. Tätä varten kansalle oli opetettu, että Suomi jakaantuu Pähkinäsaaren rauhan rajan mukaa kahteen osaa, jonka väärällä puolella elää tyhmiä ja sairaita ali-ihmisiä, joita muiden ei kannata elättää. Alussa ongelmana oli ollut se, ettei Pähkinäsaaren rauhan rajan sijaintia tiedetty, mutta tutkijat olivat käyneet löytämässä rajapyykeiksi epämääräisiä kivikasoja, joiden avulla se oli saatu sinne, missä sen haluttiin olevan, ja rotuoppia oli opetettu kansalle tieteen ja journalismin avulla.

Hanke olisi ehkä mahdollista toteuttaa syyllistämällä ali-ihmisiä vauvojen vaihtamisesta, mutta perinnöllinen valta oli kuitenkin vaarassa kun kaikki arvokas näyttikin periytyvän aivan muiden lapsille.

Tarvittiin puhdistuksia, ja hän oli miettimässä niitä kun hänet vietiin ammuttavaksi siksi, että hän oli itse perimässä omaisuutta, joka ei hänelle oikeasti kuulunut.

Hyvien ehdokkaiden joukkopako politiikasta loi Vilhelmiinalle hankalan tilanteen, sillä häntä alettiin painostaa kiinnostumaan politiikasta sillä perusteella, että hän oli perinyt poliittisen aktivismin isovanhemmiltaan. Geenitestit olivat paljastaneet, etteivät hänen vanhempansa olleet oikeasti hänen vanhempiaan eivätkä heidän vanhempansa olleet oikeasti heidän vanhempiaan, mutta puolueen väki ei halunnut myöntää testituloksi todellisiksi ja tarvitsi kyvykkäämpää väkeä tekemään liian vaikeita asioita puolestaan.

Koska hänen äitinsä oli uskonut perineensä poliittisen aktivismin vanhemmiltaan, hän oli lapsuudessaan seurannut puolueen toimintaa sen sisältä ennen kuin äiti oli luovuttanut ja näyttänyt sille keskisormea sen takia, ettei hän ollut onnistunut innostumaan poliittisesta aktivismista eikä edes ollut onnistunut löytämään sitä puolueesta. Kaikki olivat puhuneet olevansa sosialidemokraatteja, mutta kukaan ei ollut osannut sanoa, mitä se tarkoitti, eikä siitä ollut ollut haittaa poliittisessa keskustelussa, koska muutkin puolueet olivat kehittyneet samanlaisiksi. Ennen vaaleja keksittiin vähän jotain roskaa omasta päästä ja teeskenneltiin, että näin saatiin oikeaa aatteellista pohjaa, jotta päästiin riitelemään muiden puolueiden kanssa, ja vaalien jälkeen itse keksitty roska unohtui nopeasti, jotta päästiin valmistautumaan seuraaviin vaaleihin.

Vilhelmiina ei tiennyt, oliko hänet sijoitettu väärään perheeseen puolueiden välisen taistelun vai puolueen sisäisien puhdistuksien takia, mutta hän oli kuitenkin päässyt katselemaan politiikkaa niin läheltä, ettei pitänyt siitä ollenkaan. Nyt se oli ryhtynyt tungettelevaksi, koska se oli upottanut itsensä syvälle kriisiin, ja sen seurauksena hän alkoi kaivata tosissaan jonkinlaista kapinaa. Se ei ollut puolueen käyttöön soveltuva tarve, koska hän halusi kapinoida puolueiden luomaa politiikkaa vastaan, ja niinpä hän liittyi kapinallisiin.

Aikaisemmin Veikko ei ollut pitänyt Yleisradion asiaohjelmista, koska ne olivat pelkkää propagandaa, mutta nyt hän piti niistä samasta syystä, sillä kun suunnitteli vallankumousta, niin kannatti tietää, mitä vihollinen ajatteli.

Tarjota oli sitä tuttua roskaa, jossa puolueiden levittämistä valeista oli sumplittu demokraattisesti sellainen paketti, että jokainen niistä pääsi vinkumaan, ettei niillä ollut riittävästi sananvapautta vaan muiden puolueiden valeet saivat liikaa tilaa. Historiaa kirjoitettiin koko ajan uusiksi ja arvomaailma oli samanlaisen myllerryksen kohteena.

Konsensus näkyi olevan sellainen, että tarvittiin tällainen laillinen yhteiskuntajärjestys, joka ei noudattanut lainsäädäntöä, koska natsien suojana piti olla paljon lakipykäliä ja ihmisoikeuksia, ja vaihdokkaiden olisi pitänyt olla iloisia siitä hyvästä, että heidät oli valittu olemaan hyödyksi natseille.

Ulkopoliittisen tilanteen kehittyminen oli käsittämätön mysteeri, jota piti ratkoa puhumalla paskaa, vaikka kyse oli pelkästään siitä, että millaisia rosvojoukkoja kansa oli ollut valmis äänestämään saadakseen haluamansa. Tilanne oli ollut sellainen, että jos omasi kovin paljon psykopaatin piirteitä, niin oli voinut naamioitua yhteiskuntakelpoiseksi liittymällä puolueeseen, sillä kansa tunnisti pinnallisen viehätysvoiman, moraalittomuuden, empatiakyvyn puuttumisen, edesvastuuttomuuden ja realistisien suunnitelmien puuttumisen johtamistaidoksi. Petollisuutta se suorastaan ihannoi, joten sitä kannatti käyttää politiikassa paljon, koska liian luotettavalta vaikuttava puolue ei ollut kiinnostava. Nyt näillä samoilla avuilla yritettiin keksiä sellainen propagandatarjonta, joka pelastaisi kansan pulasta, koska puolueilla ei enää ollut sairaalasta varastettu älyä, ja sitten ihmeteltiin, että miksei muualla maailmassa luotettukaan suomalaiseen politiikkaan.

Vaihdokkaita yritettiin saada takaisin palvelemana natseja esittelemällä järkimiehiä ja –naisia, jotka kehtasivat selittää, että kapinoiminen oli tuhmaa, koska hyväksikäytettävänä olemisesta oli hyötyä muille, ja että natsit tiesivät kaiken paremmin kuin älykkäät ihmiset pelkästään siksi, että heillä oli kusta päässä.

Vihollinen oli selvästi heikoilla eikä kykenisi tekemään mitään järjellistä, ja se oli hyvä asia.

Huomio oli aluksi keskittynyt tuoreeseen vereen, koska huoli rahan saamisesta oli valtava, ja sillä välin kun sitä oli yritetty houkutella jäämään puhumalla paskaa, muiden ongelmaksi kipattu jäte oli muodostanut huomaamatta pieniä kapinallisryhmittymiä ja rosvojoukkoja ja lähtenyt riehumaan. Nyt sitten voivoteltiin mellakoita, ryösteltyä ja terrorismia, mutta niitä ei saatu vaikuttamaan kovin vakavalta ongelmalta, sillä aina oli kuitenkin aikaa käydä närkästynyttä keskustelua siitä hyvästä, että ulkomaille paennut arvotavara teki selväksi, ettei aio enää milloinkaan keskustella kenenkään kanssa, jolla on suomalaisia paskageenejä.

Pakonomainen valehteleminen oli todella hyvä piirre vihollisessa, sillä kaikki todellisen maailman tapahtumat tulivat sille yllätyksenä.

Reima oli vastustanut kiivaasti kaikkea sellaista puhetta, että politiikkaan kertyisi tyhmää ja holtitonta väkeä, koska puolue tarvitsi paremman julkisuuskuvan. Usein oli käynyt niin, että vitsi, joka pilkkasi puolueen tyhmyyttä, lähti leviämään ja se otettiin puolueessa vastaan todellisena viisautena, mutta tämä oli vain merkki siitä, että huumori pitäisi kieltää.

Rikostutkinta oli kuitenkin saanut hänet epäilemään, että puolue saattaisi sittenkin olla liian tyhmä, sillä monella paikkakunnalla puolueen sisäinen valtataistelu oli johtanut siihen, että vihollisien lapset oli dumpattu muualle ja tilalle oli annettu jotain jätettä. Se oli nyt todella harmillista, sillä kun puolueen käyttöön rosvottujen laadukkaiden lapsien tilalle yritettiin löytää jotain muuta, niin joissakin tapauksissa ei löytynyt mitään käyttökelpoista.

Lisäksi alkoi olla selvää, ettei kansan pelotteleminen natsien tekemillä hirmuteoilla sitä aikaa varten, kun lopetettaisiin teeskenteleminen ja kaapattaisiin valta, ollutkaan luonut tehokasta pelon ilmapiiriä, sillä kapinalliset vaikuttivat olevan lähinnä iloisia siitä, että heille oli kerrottu etukäteen, mitä natseille pitää tehdä.

Kuitenkaan Reima ei pitänyt itseään millään tavalla syyllisinä näihin ongelmiin, sillä hän oli johtaja-ainesta ja muiden olisi pitänyt osata hoitaa asiat kunnolla hänen puolestaan.

Milja asusteli piilopirtissä Norjassa Jäämeren rannalla rannalla, sillä hän oli lähtenyt nuorena Norjaan tekemään töitä kalajalostamolla ja päättänyt jäädä sinne opiskelemaan ja perustamaan perheen. Suomen asioista hän ei ollut lainkaan kiinnostunut, koska hänet oli nakattu sairaalassa lannoittamaan teollisuusalueen lähelle syntynyttä suomalaista asutusta ja se oli ollut painajaismainen dystopia.

Suomalaisuus oli hänen kokemuksiensa mukaan sitä, että kaikki olivat kateellisia muille ja vihamielisyyttä perusteltiin valehtelemalla, että kateuden kohteet olivat ylpeitä - ja jos joku ei kelvannut kateuden kohteeksi, niin häntä haukuttiin laiskaksi, jotta hän ryhdistäytyisi ja alkaisi herättää kateutta. Valehtelijaa ei saanut kutsua valehtelijaksi, mutta jos joku puhui totta, niin sitten se oli sallittua, eikä Suomessa puhuttukaan totta muulloin kun silloin kun se oli yhteiskunnan säilymisen kannalta täysin välttämätöntä. Sekin vähä ahdisti suomalaisia ja sitä haukuttiin vasemmistossa fasismiksi ja oikeistossa kommunismiksi.

Hän ei halunnut ajatella Suomea ollenkaan, muiden maiden viranomaiset olivat alkaneet etsiä Suomesta paenneita vaihdokkaita ja näin Norjan viranomaiset olivat osanneet ottaa häneen yhteyttä. Geenitestissä oli selvinnyt, että hän oli norjalainen, mutta hänen sukunsa löytyi paljon etelämpää.

Karkulaisia oli löydetty ympäri maailmaa jo satoja ja heille oli ollut helpotus tietää, että kokemukset Suomesta johtuivat rodunjalostusohjelmasta, sillä moni oli epäillyt omaa mielenterveyttään. Omat kokemukset vaikuttivat tavallaan epätodellisilta, koska ne eivät vastanneet Suomessa asuneiden ulkomaalaisien kokemuksia, mutta nyt tiedettiin, että ulkomaalaisia oli hämätty vieraskoreudella, ja monessa tapauksessa lapsia oli jäänyt koemaan ulkomaisille vaihdokkaille varattua suomalaista todellisuutta, johon kuului määrätietoinen syyllisyydentunteen istuttaminen.

Se aloitettiin uskottelemalla vanhempia esittäville aivottomille luusereille, että lapsi oli sairas ja mahdollisesti vaarallinen jos hän ei halunnut varttua suomalaiseksi, ja

samaa aivopesua jatkettiin koulussa, joka käyttäytyi kuin manipuloiva öykkäri, joka tiesi saaneensa saaliikseen avuttomassa asemassa olevia uhreja. Se valehteli koko ajan ja vaihtoi valeitaan koko ajan, mutta jos vaikutti siltä, että kiinnitti huomiota tähän seikkaan, niin sai kuulla olevansa itse väärässä. Sitä varten oli olemassa epäuskottavia tekosyitä, joihin piti uskoa siksi, että öykkäri väitti niiden olevan totta, ja vaikka öykkäri selitteli nyt, ettei ulkomaisia vaihdokkaita oltu jotenkin osattu tunnistaa ollenkaan, niin silti heitä oli kuitenkin osattu tunnistaa ainakin sen verran, että oli tiedetty, ketä tulisi pitää äärioikeistolaisena ja ketä äärivasemmistolaisena jos he alkaisivat uhmata öykkärin auktoriteettia, koska ulkomainen arvotavara tietenkin pyrki hakeutumaan omiensa pariin jos se alkoi kapinoida suomalaista yhteiskuntaa vastaan.

Koulussa oppi myös, että jos oli vaarassa syrjäytyä eikä tehnyt mieli olla tekemisissä syyllisyydentunnetta istuttavien terapeuttien kanssa, niin apua kannatti hakea kirkkolaitokselta, joka opetti potemaan perisyntiä. Useampikin opettaja oli osannut kertoa Miljalle, että se oli suunnattoman edistyksellinen, koska suomalaiset olivat erottaneet kirkon nerokkaasti valtiosta valtionkirkon avulla, joten oli ollut selvää, ettei siihen kannattanut sekaantua jos omasi taipumuksia loogiseen ajatteluun.

Hän ei tiennyt, mitä sen piirissä harrasteltiin, mutta luultavasti suuruudenhullut odottivat, että Jeesus laskeutuu maanpinnalle ja alkaa julistaa, että suomalaiset ovat herrakansaa, koska suomalaiset selvästikin kykenivät elämään psykopaattien kynnysmattoina luulemalla itsestään suuria.

Milja oli paennut siinä vaiheessa kun maahanmuuttokeskustelu oli ollut kiivaimmillaan ja oli ollut suvaitsevaa syyttää rasisteiksi niitä, jotka olivat raivoissaan joko siksi, että mustat miehet ja arabit veivät naiset, tai siksi, että kaikki aasialaiset naiset olivat salaa prostituoituja, vaikka kyse oli oikeasti ollut siitä, että halpatyövoima oli alkanut uhata natsien rodunjalostusohjelmaa, koska ulkomainen arvotavara pariutui mieluummin maahanmuuttajien kuin suomalaisien kanssa.

Itse hän oli siinä vaiheessa kokenut olevansa täysin ulkopuolinen, sillä kun hän oli nähnyt suomalaisen akan kulkevan käsikynkkää mustan miehen kanssa, hänestä oli vaikuttanut siltä, että akka oli saastuttamassa rotua, mutta natseille tällainen näky oli ollut uhka, koska akalla oli luultavasti ollut sairaalasta ryöstettyjä arvokkaita geenejä, jotka olivat laimennettunakin parempia kuin suomalaisien omat geenit.

Justus oli arvoituksienratkoja, sillä hän oli oppinut yliopistossa, että niitä saattoi ratkoa melko vapaasti matkimalla kunhan muisti merkitä lähdetiedot nätisti. Hän oli aloittanut uransa etsimällä Wikipediasta suosittuja arvoituksia ja kirjoittamalla sinne omia ratkaisujaan, ja näin hän oli saanut journalistien huomion ja päässyt opettelemaan, millaisista ratkaisuista suuri yleisö piti. Näin hän oli päässyt lopulta televisioon etsimään totuuksia.

Vaihdokasskandaaliin hän ei ollut ehtinyt kiinnittää huomiota, sillä hänen väitettiin osallistuneen vauvojen ryöstämisen peittelemiseen sepittämällä ulkomaisien vaihdokkaiden sattumuksista kornia uli uli -paskaa, jossa ihmeteltiin heti aluksi, että miksi aivan tavalliselle suomalaisella tapahtui sitä tai miksi hän teki tätä.

Tällaiset väitteet loukkasivat häntä syvästi, sillä hän tiesi olevansa kunniallinen ihminen. Hän ihaili kaikkien kunniallisien ihmisien tavoin rikollisia ja oli nähnyt Kummisedän ainakin 100 kertaa, joten häntä ei ollut sopivaa syyttä natsiksi ja huijariksi.

Lopulta lavastetuissa rikostutkimuksissa saatiin muka selville, että poliisiviranomaisia oli siivottu pois politiikan tieltä toimittamalla heidän vauvojaan kauas pois ja antamalla tilalle kesyjen ihmisien vauvoja, jotka oppisivat kunnioittamaan puolueiden valitsemia virkamiehiä johtajinaan. Silloin Justus oivalsi, että käynnissä oli vallankaappaus, jolla pyrittiin muuttamaan Suomi poliisivaltioksi, joka sortaisi kansaa lailla ja järjestyksellä, sillä erään kauas pois dumpatun poliisipäällikön lapsen väitettiin kivunneen oudossa ympäristössä urallaan puolueen puheenjohtajaksi asti. Hän oli varmasti ratkaisu vallankumouksellisien keksimään ongelmaan ja kohta hänestä alettaisiin tehdä diktaattoria, sillä hyvästä totuudesta noin 90% oli viihteestä matkittua juonikuvioita, jossa korostui uhriutuminen ja voimaantuminen.

Onneksi kansa ei sentään luottanut tähän mieheen vaan äänesti mieluummin niitä johtajia, joita salaliitto yritti raivata tietään väittämällä heidän olevan vauvasta saakka aivopestyjä ihmispoloisia, jotka pitäisi toimittaa sukulaisiensa huomaan ja hoitaa kuntoon.

Täytyi ottaa selvää siitä, että kuinka monessa puolueessa tarkalleen ottaen piilotteli näitä poliisivaltion kannattajia, sillä kunniallisien ihmisien vapaus ja demokratia olivat uhattuina.

Eliisa alkoi aavistella, ettei tässä tulisi käymään hyvin, sillä Vihreälle liitolle erittäin tärkeä ilmastokapina oli menettänyt johtajansa geenitestien takia. Puolue tarvitsi kapinaa, koska sen avulla saatiin uusia äänestäjiä, joten se oli ajautunut kriisiin kun kapinan johtaja oli ohjelmoitunut disinformaation takia uudelleen.

Hänelle oli yritetty selittää, että hänellä oli piilevänä pysynyt antisosiaalinen persoonallisuushäiriö, joka oli nyt tullut esille ja sai hänet raivoamaan kuin vihainen vassari, mutta raivoaminen valehtelevan roskaväen hevonpaskakapinasta ei ollut loppunut. Sukulaisien ei oltu uskallettu houkutella avuksi, sillä hän oli haukkunut heitä aivottomaksi paskaksi ja uhannut joukkoammuskelulla jos näkisi vielä heidät.

Uhkauksesta oli yritetty käydä järkevää keskustelua, mutta hän oli takertunut siihen seikkaan, ettei politiikassa oikeasti piitattu joukkoammuskeluista, koska jopa kouluammuskeluista oli syntynyt aluksi vain poliittista paskanheittoa, jossa kukaan ei puhunut totta, ja lopulta niistä oli tullut uusi normaali, josta ei halutut keskustella, koska kansa halusi perättömien syytösten sijaan toimivia keinoja niiden lopettamiseksi.

Tyytymättömyyttä ja kapinamielialaa oli tarjolla ennennäkemätön määrä ja kaikilla puolueilla oli pulaa kapinan johtajista, joten hänestä ei olisi millään haluttu luopua mutta lopulta oli ollut pakko myöntää, että hänkin oli petturi eikä ollut varmaankaan koskaan välittänyt puolueesta oikeasti.

Nykyisin hän suolsi natsien vastaista vihapuhetta, joten kapinalliset olivat saamassa tärkeän johtajan, jonka torjumiseen ainakaan Vihreän liiton kyvyt eivät riittäneet, ja mitä Eliisa oli nettikeskusteluista ymmärtänyt, niin muillakin puolueilla oli sama ongelma. Tärkeät kapinalliset olivat vaihtamassa puolta ja heidän kannatuksellaan ratsastavat poliitikot olivat täysin voimattomia, koska he olivat tottuneet siihen, että muut lietsoivat kapinamielialaa heidän puolestaan, eivätkä olleet viitsineet perehtyä tähän taitoon itse.

Suomalaisen tieteen tasosta oli käyty raivokasta keskustelua sosiaalisessa mediassa jo kuukausien ajan ja nyt keskustelu oli leviämässä tiedotusvälineisiinkin. Television aamuohjelmassa oli esitetty sellaisia epäilyksiä, että professoreita oli ehkä valittu siten, että valehtelevien narsistien joukosta oli valittu sellaisia huijareita, joilla oli poliittisesti oikeanlaisia mielipiteitä, ja heitä oli sitten käytetty tiedotusvälineissä esikuvina niille huijareille, jotka yrittivät päästä mukaan julkiseen keskusteluun pelkästään puhumalla paskaa.

Moni oli sitä mieltä, että nyt oltiin ongelman ytimessä, mutta Jarkko ymmärsi, että kyse oli lähinnä lumelääkkeestä, jonka avulla yritettiin parantaa vaihdokasskandaalista syntynyt hämmennys, koska myös rikostutkinta oli huijausta.

Hän itse edusti sitä koulukuntaa, jonka mielestä Sherlock Holmes ei ollut supersankari, koska tällä ei ollut yliluonnollista kykyä vaan täysin luonnollinen päättelykyky, ja olisi mielellään sanonut ääneen olevansa sitä, mitä olisi voinut syntyä jos Holmes ja neiti Marple olisivat tehneet yhdessä lapsen, mutta ymmärsi kuitenkin, että se olisi herättänyt liikaa kateutta.

Jos vaihdokkaita olisi ollut olemassa oikeasti, hän olisi varmasti huomannut sen ensimmäisenä, mutta rikostutkijat olivat saaneet uusia leluja, joita ei osattu käyttää, ja nyt hölmöiltiin urakalla. Kaikenlaiset huijarit tekivät tutkimuksia ja lukivat muiden kirjoittamia kirjoja löytääkseen vastauksia kysymyksiin, joita ei olisi edes pitänyt esittää, joten julkisessa keskustelussa ei edelleenkään ollut mitään tasoa, mutta oli kuitenkin viihdyttävää seurata miten jotkut suuttuivat siitä, että toiset onnistuivat puhumaan vahingossa totta.

Väestötieteilijää vitutti, koska hänen olisi pitänyt huomata, mitä natsit olivat tekemässä väestölle, eikä vastuuta voinut enää paeta pitämällä tuoreimpia tutkimustuloksia piilossa siihen saakka, että pääsi eläkkeelle, vaan paskaa puhuneen professorinkin piti pelätä saavansa potkut.

Kuitenkin Jarkko seurasi edelleen mieluummin viihdesarjoja, koska niissä oli paremmat käsikirjoitukset eikä tästä aiheesta oltu vielä saatu aikaiseksi nyrkkitappeluita, niin kuin geenitesteistä.

Joukko talouselämän vaikuttajia vaati puolueita löytämään paljon hyviä ehdokkaita, sillä arvotavaran pakeneminen maasta uhkasi kaataa kansantalouden.

Paenneita vaihdokkaita ei kuitenkaan haluttu takaisin, sillä he olivat osoittaneet, etteivät olleetkaan riittävän alistuvia. Suostuttelussa oli kokeiltu niin myötätunnon herättämistä kuin uhkailemistakin, mutta myönteisiä tuloksia ei oltu saatu. Kun maalailtiin uhkakuvaa, jossa Venäjä valloittaisi Suomen siksi, että vaihdokkaat pettivät isänmaan, se oli heidän mielestään pelkästään hyvä asia, ja kun peloteltiin sillä, että karkulaiset voitaisiin löytää ulkomailta kostotoimia varten, niin uhkaukset vuodettiin sosiaaliseen mediaan ja sitten uhkailijoiden piti vuorostaan pelätä, koska ulkomaiset ääriainekset suuttuivat sellaisesta. Muutaman kostoiskun jälkeen uhkaileminen oli pitänyt lopettaa kokonaan ja sen jälkeen oli pitänyt tyytyä ihmettelemään, että eikö karkulaisilla ollut myötätuntoa ollenkaan, koska se ei herännyt, vaikka miten yritettiin vaikuttaa säälittäviltä.

Karkulaisien tilalleen piti saada parempia ulkomaalaisia, eli sellaisia, jotka eivät kapinoisi vaan palvelisivat herrakansaa kiltisti, ja se tietäisi vaikeita neuvotteluja, sillä ulkomailla vaaniva kapitalistien salaliitto ei kunnioittanut edes hyviä käytöstapoja vaan syytti jopa vuorineuvoksia ja professoreja valehtelijoiksi jos he poikkeisivat totuudeksi, vaikka nämä tittelit oli annettu heille siksi, että he voisivat valehdella niiden antaman auktoriteetin turvin vapaasti. Tarvittiin kiireesti niitä hyviä ehdokkaita, jotka herättivät luottamusta ja luulivat puhuvansa totta, ja heitä tarvittiin paljon, koska neuvottelut olisivat vaikeita.

Puolueilta ei saatu kuitenkaan kunnollista vastausta, sillä ne puolestaan vaativat, että talouselämä tuottaisi enemmän rahaa, jotta ne voisivat ostaa kannatusta, ja rahaa tarvittiin paljon, koska hyvät ehdokkaat olivat muuttuneet vihamielisiksi.

Ylimääräiset eduskuntavaalit lähestyivät ja trollit kömpivät esiin piiloistaan, ja tällä kertaa heitä oli paljon, koska puolueet olivat menettäneet paljon ehdokkaita.

Alvi oli yksi näistä onnenonkijoista ja hänellä oli oivallinen pelastussanoma: Ehkä oli tullut tehtyä jotain virheitä, mutta kriittinen ajattelu oli kuitenkin mallillaan jos osasi olla kaupassa varuillaan siltä varalta, että kapitalisti yrittäisi huijata pari euroa. Tarvittiin vain pientä hienosäätöä ja suomalaiset olisivat taas maailman älykkäimmän kansan maineessa.

Aluksi hän oli yrittänyt lietsoa vihaa ruotsalaisia kohtaan, mutta kilpailijoita oli ollut liikaa ja hänen olisi pitänyt yrittää olla ahkera. Se ei sopinut hänelle ollenkaan ja mieluummin hän haukkuikin muita laiskoiksi, mutta pelastussanoma antoi toivoa vaalivoitosta, koska kukaan muukaan ei ollut vielä keksinyt lyhyttä iskulausetta, jota toistamalla kansa oppisi tunnistamaan politiikkaan solutetut vaihdokkaat ajoissa.

Valtio-oppia hän oli opiskellut George Orwellin kirjasta ja hänellä oli visio utopiasta, jossa kukaan ei luottaisi sukulaisiin ja perheenjäseniin, koska kaikki vauvat oli vaihdettu sairaalassa, ja ulkomaisesta vaihdokkaasta olisi aivopesty turvallinen isoveli, johon kaikki luottaisivat paremman puutteessa. Todellinen valta olisi veijareilla ja tekijämiehillä, eikä enää tarvitsisi miettiä, että mistä saataisiin lisää rahaa kannatuksen ostamiseen.

Näistä aineksista saisi oivan aiheen kapinaan jättämällä olennaisimmat seikat kertomatta, koska sitä monietnistä väestönosaa, joka pystyi näköjään kouluttamaan rajattoman määrän muilta ryöstettyjä lapsia suomalaisiksi vaikka väkisin, oli haukuttu paljon, ja sillä oli edelleen kova luottamus sellaisiin henkilöihin halveksivat sitä, mutta peittelivät sitä hymyilemällä ja kehumalla. Haukkumisen takia se oli nyt kovasti kehujen tarpeessa ja siihen Alvikin kyvyt riittivät.

Osmo joutui taas kerran kuuntelemaan linja-autossa, kuinka Suomi oli menettämässä jotain hyödyllistä. Puhelimeen huudettiin sitä tuttua liturgiaa natseista, kyrvänimijöistä ja alempirotuisesta kansasta, ja hän kuvitteli mielessään, kuinka tätä purkausta kuunteleva vanha nainen kärsi. Hän ei tietenkään nähnyt, kuka puhelun toinen osapuoli oli, mutta vanhan naisen kärsimyksestä saisi hyvän kolumnin, jolla

voisi kertoa vaihdokkaille, kuinka järjetöntä oli heittää elämänsä hukkaan sen sijaan, että olisi jäänyt olemaan jotenkin hyödyksi hänelle.

Kasvotusten hän ei uskaltanut ryhtyä ketään neuvomaan, sillä lehden toimituksessa käsiteltiin joka päivä näistä tapauksista kertovia uutisia. Talous oli vaihdokkaiden takia heikossa hapessa, mutta se ei estänyt heitä esiintymästä uhreina, ja ettei jo tämäkin olisi suututtanut herrakansaa, niin heillä oli myös tarve sättiä suomalaisia jatkuvasti ali-ihmisiksi. Monen oli aivan pakko puuttua kielenkäyttöön, vaikka itsensä raivon valtaan kiihottaneen vaihdokkaan ojentaminen oli vaarallista, ja hän oli joutunut kerran itsekin katselemaan vierestä kun ali-ihmisistä huutamiseen kyllästynyt opettaja oli erehtynyt testaamaan suomalaisen natsin auktoriteettia. Tarkoitus oli luultavasti ollut torua ensin lempeästi ja muuttaa äänensävy jossain vaiheessa uhkaavaksi, mutta siitä ei voinut olla varma, koska vaihdokas ei ollut jäänyt odottelemaan vaan oli alkanut heti kuristaa häntä hengiltä, joten näissä asioissa kannatti olla varovainen. Vaihdokkaille oli kerrottava, kuinka suomalaiseen kulttuuriin sopeuduttiin, ja tehtävä selväksi, että heidän täytyi palvella herrakansaa, ja sen saattoi tehdä melko turvallisesti kirjoittamalla kolumneja.

Huoli palkankorotuksien menettämisestä alkoi olla suuri ja palkkojen laskemisestakin oli jo ollut puhetta, sillä ulkomailla oli yllättäen keksitty, että Suomesta saisi vietyä vaihdokkaiden lisäksi kaiken muukin arvokkaan osaamisen mainostamalla, että meillä on paremmat palkat eikä lahjakkaita lapsia ryöstetä lannoittamaan roskaväestöä. Osmo ei lainkaan ymmärtänyt, kuinka kieroutuneessa mielessä tällainen ajatus oli voinut syntyä, sillä hän oli itse sitä mieltä, että hänen kuului saada enemmän eikä rahanarvoisien lapsien ryöstäminen ollut loppujen lopuksi kovin vakava asia.

Anssi ajatteli vanhoja naisia usein, sillä hän olisi mielellään tavannut vanhan äitinsä, mutta se oli mahdotonta, koska vaihdossa annettu alempirotuinen saasta oli tappanut hänet, ja häntä oli alkanut askarruttaa, että olisiko saastan synnyttänyt akka mahdollista kouluttaa näkemään, mitä eroa suomalaisilla ja muilla kansoilla on.

Hänen äitinään esiintyvä vanhus oli edelleen se sama vanha tuttu natsien perskärpänen, eikä sellainen ajatus, että viholliskansaan kuuluvien siviilien tappaminen on niin helppoa, että sen estäminen on vaikeaa vaikka oltaisiin sodassa ihan armeijan kanssa, vaikuttanut mahtuvan tämän kalloon ollenkaan, vaikka todisteet vihollisuuksien olemassaolosta olivat kiistattomia. Tarvitsisi vain odotella, että yhteiskuntajärjestys ehtisi romahtaa vielä vähän enemmän, sillä akka olisi todella sinnikäs ja tulisi varmasti taas kiukuttelemaan, että hän oli varmaankin psykopaatti kun suomalaisien hyvinvointi ei näkynyt kiinnostavan ollenkaan. Hakkaaminen ja potkiminen voisivat ehkä auttaa tajuamaan, ettei suomalaisien hyvinvointi todellakaan kiinnostanut häntä enää ollenkaan ja se kattoi myös akan hyvinvoinnin.

Anssi oli jäänyt Suomeen odottelemaan, että perintöasiat saataisiin joskus ammuskeltua valmiiksi, sillä muilla saman valinnan tehneillä vaihdokkailla oli mielenkiintoisia suunnitelmia. ”Suomi ilman suomalaisia” kuulosti hyvältä ajatukselta, mutta kun sitä ajatteli tarkemmin niin tajusi, että ainakin puoliksi suomalaisia pitäisi huolia mukaan, jotta oma valtio ei kaatuisi väestön puutteeseen, koska maahanmuuttajia ei välttämättä saataisi riittävän paljon. Myös Pohjanmaan itsenäistyminen oli harkitsemisen arvoinen ajatus, sillä pienempi valtio pärjäilisi vähemmällä väestöllä, ja loput suomalaisien pesintäalueista voisi lahjoittaa kesämökkitonteiksi venäläisille, jotta idänkauppa saataisiin nopeasti käyntiin. Parhaassa tapauksessa alempirotuiset akat saisivat siinä samalla kerrankin miestä, sillä suomalaisille ei tekisi lainkaan pahaa saada uusia geenejä vaiheeksi rehellisesti.

Natsien tuomiolle saaminen oli kovin vaikeaa ja tuomiot olivat niin naurettavia, että sarjamurhaaja saattoi hyvällä onnella selvitä ehdollisella vankeusrangaistuksella, ja puolueissa ja etujärjestöissä kehiteltiin uutta helppoa roolileikkiä, joka vapauttaisi kansan vastuusta ja muuttaisi syylliset syyttömiksi, vaikka totuus kansanluonteen muuttumisesta oli paljastumassa eikä se ollut mitään sinne päinkään vaan väestöön oli tehty pysyviä muutoksia. Nyt niitä ei haluttu tehdä lisää, jotta natseista olisi päästy kokonaan eroon, joten suomalaisille täytyi näyttää, että muutkin osaavat nauttia vahingonilosta eikä ulkomaalaisilta ryöstettyjen vaihdokkaiden suunnitelmissa ollut lainkaan tilaa heidän hyvinvoinnilleen, koska he olivat puolensa valinneet.

Osittain suomalaiset vaihdokkaat eivät olleet näissä asioissa yhtä puhdasoppisia, koska heillä oli pätevä syy suhtautua suomalaisiin sukujuuriin myönteisesti johonkin tiettyyn rajaan saakka. mutta ei bulkkirahvaan suojeleminen silti kuulunut heidänkään suunnitelmiinsa, koska se oli heidänkin vihollisensa.

Helinä luotti tieteeseen eikä se pettänyt tälläkään kertaa, sillä tutkijat löysivät pisaratartuntana leviävän Touretten syndrooman, joka aiheutti omituisia raivokohtauksia.

Tutkijat suosittelivat puuttumaan häiriökäyttäytymiseen jo siinä vaiheessa kun se oli pelkkää kiroilua, koska väkivaltaiseksi muuttunutta potilasta vaikea saada hoitoon, jossa hänet kuntoutettiin palvelemaan isänmaata, ja Helinä sai kunnian olla yksi niistä sankareista, jotka päätyivät sairaalan teho-osaston kautta kuntoutukseen, jossa he toipuivat palvelemaan taas natseja.

Anu suunnitteli livahtavansa rajan yli Ruotsiin ja tekeytyvänsä virolaiseksi, sillä rajoja valvottiin siltä varalta, että natsit yrittäisivät paeta, ja Suomeen jääminen oli vaarallista, sillä hän oli toiminut pitkään peruskoulun opettaja ja hänellä oli syvä varmuus siitä, että ulkomaisen vaihdokkaan tuli pitää häntä lähes Jumalan kaltaisena paimenena, jolla oli oikeus kertoa muille, mitä heidän tuli tuntea ja ajatella.

Hautausmailta löytyi koko ajan lisää rodunjalostuksen takia ennenaikaisesti kuolleita ulkomaalaisia ja herätti suuttumusta varsinkin ulkomaisissa vaihdokkaissa, joten hänen mieli kovasti mieli selittää heille, että koston hautominen oli tässä yhteydessä väärin ja tyhmää, koska se ei sopinut hänelle, ja tivata, että tuntuiko sydämessä pistos kun oli tultu ajateltua väärin. Se olisi ollut hengenvaarallista, sillä vaihdokkaat olivat keksineet sellaisen teorian, että suurin osa heistä olisi tajunnut paeta maasta ilman pitkää oppivelvollisuutta, jonka avulla heistä aivopestiin suomalaisia, mutta tarve esiintyä vaihdokkaille Jumalasta seuraavana ei mennyt ohi.

Tilannetta pahensi hirveä metakka, joka oli syntynyt siitä, että Suomi oli jäämässä kansainvälisen yhteisön ulkopuolelle, koska kansainvälisissä sopimuksissa

määriteltyjä ihmisoikeuksia ei saanutkaan noudattaa sen mukaan, mikä natseille sattui sopimaan, vaan ne kuuluivat myös vaihdokkaille. Ajatus oli järjetön, sillä vaihdokkaat olivat tietenkin pelkkää lihaa, jonka arvo mitattiin rahassa, mutta vaihdokkaat uskoivat ihmisoikeuksien kuuluvan myös heille, ja koska niitä ei oltu noudatettu heidän kohdallaan, he vaativat, että rikostutkimuksiin pantaisiin vauhtia ottamalla ne pois myös natseilta. Natseihin ja heidän uskollisiin palvelijoihinsa kohdistuva väkivalta lisääntyi koko ajan, joten oli viisasta suunnitella maisemien vaihtamista.

Jos Ruotsiin yritti livahtaa metsän kautta, niin saattoi vaikka kuolla metsästysonnettomuudessa, koska sinne ei haluttu natseja, mutta se vaikutti kuitenkin turvallisemmalta kuin Suomeen jääminen.

Kasper oli vihainen, koska häntä pidettiin tyhmänä. Natseille hän oli pelkkää karjaa ja ulkomaalaisien mielestä hänet oli ollut helppo saada pysymään pelkästään karjana, joten hän ei tiennyt, että keille hänen olisi pitänyt olla vihainen, mutta sen hän kuitenkin tiesi, että hänellä oli syytä olla todella vihainen.

Hän ammensi suunnatonta viisautta tietämättömyydestä, sillä ymmärtäminen oli hänelle peli, jossa esitettiin arvauksia ja todisteltiin niiden paremmuutta luihujen keinojen avulla, ja siitä syystä hän oli ollut natseille periaatteessa turha ihminen, jonka lapsilta kuitenkin puuttui kyky erottaa pää perseestä. Heitä saattoi käyttää apulantana, jonka avulla arvokkaista taipumuksista voitiin kasvattaa robottiarmeijaa, joka koki olevansa suunnattoman älykäs alistuessaan huijattavaksi, ja natsit olivat pitäneet tarpeellisena yllyttää häntä jatkamaan valitsemallaan tiellä, mistä hän oli tietenkin pitänyt kovasti.

Geenitestien jälkeinen maailma ei vaikuttanut tarjoavan hänelle yhtään mitään, joten hän etsiskeli sellaista kapinallisryhmittymää, joka pyrkisi jotenkin säilyttämään vanhan maailman kostamalla niille, jotka loukkasivat hänenkaltaisiaan uhreja pitämällä heitä tyhminä. Toivoa herättäviä ryhmittymiä ilmaantui vähän väliä, mutta ne paljastuivat nopeasti natsien juoniksi, joten hän oli alkanut kysellä neuvoa kielimalleilta siinä toivossa, että oppisi muodostamaan hyvän ryhmittymän itse.

Ennen geenitestejä Kristiina oli ollut huolissaan muiden kansojen ihmisoikeuksista, sillä hän oli ollut täysin vakuuttunut siitä, että Suomessa oli maailman paras ihmisoikeustilanne. Kun totuus oli alkanut paljastua, hän oli ollut haastateltavana ulkomaista dokumenttielokuvaa varten, koska hän uskoi vielä siinä vaiheessa ymmärtävänsä näistä asioista jotain.

Sen jälkeen oli ilmestynyt tyhjästä rosvojoukkoja ja yksi niistä oli pitänyt häntä seksiorjana monta viikkoa. Vapauteen päästyään hän oli nähnyt dokumenttielokuvan trailerin ja se oli onnistunut olemaan kokemuksista huolimatta shokeeraava, koska siinä sanottiin heti alussa, että ”He olivat orjia, mutta he eivät tajunneet sitä itse, koska kukaan ei kertonut sitä heille”, ja sen jälkeen maalailtiin uhkaavaa kuvaa hänen kaltaisistaan ihmisistä, sillä moni ulkomaalainen oli menettänyt vauvansa suomalaisille sen seurauksena, että tällaiset asiantuntijat olivat levittäneet Suomesta täysin virheellisiä käsityksiä.

Se oli masentavaa, sillä hän olisi halunnut esiintyä uhrina ja jakaa kokemuksistaan saamaansa viisautta muille.

Raimo oli tottunut ratsastamaan kuuluisan isänsä maineella eikä suostunut hyväksymään geenitestejä todeksi, koska niiden mukaan ei ollut mitään syytä odottaa, että hän pystyisi saamaan aikaiseksi jotain merkittävää. Hänen mielestään testien avulla pyrittiin saamaan valta pois keski-ikäisiltä ihmisiltä, joille se kaiken oikeuden mukaan kuului, koska hän tiesi omasta kokemuksestaan, että vanhemmat ja nuoremmat sukupolvet olivat vastenmielisiä kapinallisia. Ne olivat koko ajan vaatimassa jotain, ja vaikka niitä miten yritti ymmärtää, niin päätyi kuitenkin siihen johtopäätökseen, että niiltä olisi pitänyt ottaa äänioikeus kokonaan pois.

Hän ymmärsi, että vaihdokasskandaalissa oli kyse Perussuomalaisien salajuonesta, jossa ulkomailta salakuljetettuja soluttautujia oli naamioitu suomalaisiksi opettamalla muut kutsumaan heitä persuiksi, jolloin heihin oli saatu tarttumaan mielikuva kansallismielisyydestä. Päämääränä oli ollut vallankumous, mutta juonittelijat olivat olleet jäämässä kiinni ja siksi oli keksitty järjetön tarina vaihdokkaista, joita muka löydettiin väärennettyjen geenitestien avulla.

Tätä asiaa oli selittänyt luotettava professori, joka valehteli paljon ja aina oikean asian puolesta, mutta persut olivat selvästikin ehtineet pilata väestön geeniperimän, koska hänen auktoriteettiaan ei kunnioitettu vaan häneltä vaadittiin lähdetietoja. Niitä ei ollut saatavilla, koska hän oli havainnut tieteellisellä lähdekritiikillä lähes kaiken asiaa käsittelevän tiedon perättömäksi ja keksinyt parempaa tilalle itse.

Kansan tyhmyys ei tullut Raimolle yllätyksenä, koska se äänesti aina väärin, mutta tällä kertaa kyse oli luultavasti kohtalokkaasta virheestä, jonka jälkeen kansa ei enää äänestäisi koskaan.

Aarne oli tehnyt pitkän uran rodunjalostuksen parissa, sillä hän oli päässyt lääkärin ominaisuudessa rakentelemaan uudenlaisia perheitä, jotka auttoivat erilaisia taipumuksia sekoittumaan toisiinsa.

Koska hän oli käytännöllisesti katsoen jumala, hänestä oli ollut luontevaa pyrkiä hävittämään vanha maailma ja luomaan tilalle parempi, mutta geenitestien takia hän oli joutunut huomaamaan, että jotain oli mennyt vähän pieleen ja valta oli siirtynyt huomaamatta ulkomaiselle arvotavaralle. Sitä oli valtava määrä tärkeissä viroissa niin politiikassa kuin virkamieskunnassa ja puolustusvoimissakin, ja kun yritettiin löytää oikeita uskottavia suomalaisia puhumaan suomalaisien puolesta, löydettiin vain muutama harva alkoholisoitunut vanhan maailman jäänne, joilla ei ollut mitään hyvää sanottavaa natseista, koska heidät oli yritetty hävittää.

Hänen oli pakko myöntää, että vanha maailma oli hävitetty liian nopeasti ja sen seurauksena tilalle ei oltu ehditty luomaan uutta vaan oli päässyt käymään tällä tavalla hassusti, mutta hän oli kuitenkin mielestään oikeassa, koska hän oli onnistunut

ylentämään itsensä jumalaksi eikä siinä asemassa tarvinnut ottaa tavallisien kuolevaisien puheita vakavasti.

Orjaluokan puheisiin hän tosin suhtautui vakavasti, sillä häntä suututti tosissaan, ettei se pystynyt keksimään mitään parempaa kuin epäuskottavia paskapuheita ja jotain vajaaälyistä identiteettipolitiikkaa, joka pelkästään suututti ulkomaista arvotavaraa ja alempirotuisia kansoja, vaikka muita jumalia oli jo tapettu läjäpäin kostotoimenpiteissä. Häntä ei nyt palveltu kunnolla ja voi vittu että hän oli vihainen.

Anselmi oli huolissaan tapainturmeluksesta, sillä hyvät käytöstavat vaikuttivat unohtuneen kokonaan. Ei ollut lainkaan sopivaa kutsua natseja psykopaateiksi ja valehtelijoiksi, sillä nämä haukkumasanat oli varattu niille, jotka eivät suostuneet palvelemaan heitä, mutta silti niitä käytettiin tällä tavalla jopa julkisessa keskustelussa.

Salaliitto selvästikin houkutteli saaliikseen saamia herkkäuskoisia ihmisiä ulkomaille, jossa he kykenivät suoltamaan harhaisia käsityksiään sosiaaliseen mediaan ilman, että heille voitin tehdä selväksi, että se oli väärin ja että jos se ei loppuisi, niin he olisivat itse vastuussa seurauksista. Sosiaalisesta mediasta käsitykset levisivät julkiseen keskusteluun, joka oli jo niin myrkyttynyt, että väkeä vietiin väittelyn jälkeen televisiostudiosta sairaalaan.

Nyt oli käynnissä tyhjänpäiväinen riita opettajakunnan vasemmistolaistumisesta ja siihen oli saatu aineksia salaliiton lavastamasta rikostutkinnasta. Vasemmisto oli muka dumpannut oikeistolaisien opettajien lapsia ulkomaille pelkästään siksi, ettei se pitänyt heistä, ja oikeisto oli muka tehnyt sitä samaa saadakseen omiin riveihinsä tuoretta verta, joka oppi parhaiten pitämään itseään suomalaisena opettajien perheissä. Politiikassa oikeisto ja vasemmisto olivat nyppineet näistä aineksista tarvitsemansa omiin salaliittoteorioihinsa, joiden avulla ne syyttivät opettajien vauvojen dumppaamisesta toisiaan, ja metakka oli niin kova, ettei enää kiinnitetty huomiota siihen seikkana, että koko rikostutkinta oli pelkkä salaliitto ja suurin osa rikostutkijoista oli selvästikin ulkomaisia soluttautujia. Jotkut olivat myöntäneet olevansa geenitestien perusteella ulkomaalaisia ja monet muut taatusti salailivat sitä,

koska rikostutkinta tuotti määrätietoisesti vain sellaista tuloksia, jotka vahingoittivat isänmaata.

Anselmia itseään oli haukuttu monet kerrat natsipelleksi ja kusipääidiootiksi, koska hän osasi kiinnittää huomiota näihin asioihin, ja hänen lapsensa vaativat häneltä oikeudessa korvauksia pilatusta elämästä ja henkisistä kärsimyksistä sillä perusteella, etteivät he olleet geenitestien mukaan sukua hänelle. Tämä oli kiitos siitä, että hän oli yrittänyt kasvattaa heistä esimerkillisiä kansalaisia saadakseen kiitosta natseilta, mutta tapainturmelus oli edennyt jo niin pitkälle, että hänen kannatti pitää katkeruus omana tietonaan, koska yhä useampi oli sitä mieltä, että natsien uhreja oli löytynyt hautausmailta niin paljon, ettei heidän palvelijoillaan ollut varaa kitistä sen takia, että heistä puhuttiin totta, ja itsesäälissä rypeminen alkoi olla vaarallista.

Heimo pyrki edistämään uraansa esiintymällä asiantuntijana ulkomaisissa tiedotusvälineissä ja edusti sitä muualla maailmassa valitettavan tutuksi tullutta suomalaista asiantuntijatyyppiä, joka kokee totuuden etsimisen pelkäksi kilpailuksi ja yrittää voittaa sen arvailemalla. Hän uskoi, että mielipiteissä määrä korvaa laadun, joten vaikka hänen ennustuksensa menivät yleensä pieleen, mielipiteiden määrä piti huolen siitä, että hänen älykkyysosamääränsä kasvoi koko ajan ja se oli jo ainakin kolmesataa.

Taka-ajatuksena hänellä vaikutti olevan se, että muiden kansojen pitäisi olla niin empaattisia ja alistuvia, että suomalaiset voisivat käyttää niitä vapaasti hyväkseen, mutta varma siitä ei voinut olla, koska hän oli liian avoimesti täysin myötätunnoton raatokärpänen, joka ei välitä edes omasta kansastaan. Kun lööpeissä kerrottiin, että suomalaisia oli kuollut, niin hän oli tohkeissaan syyllistämässä ulkomaisia vaihdokkaita siitä, etteivät he parkuneet kuorossa kun vihollisia kuoli, mutta ei kuitenkaan huomannut teeskennellä, että tapaus olisi ollut hänelle mitään muuta kuin tervetullut tilaisuus esittää taas tätä sirkusnumeroa. Ei tarvinnut ihmetellä, että millainen ihmishirviö voi passittaa oman kansansa vauvoja ulkomaille tuntemattomiin olosuhteisiin saadakseen lisää rahaa, sillä hänen asennoitumisensa kertoi kaiken olennaisen.

Heimo oli aina väärässä, mutta haukkui kuitenkin koko ajan muita tyhmiksi ja etsi innokkaasti kirjoitusvirheitä muiden kirjoittamista tekstistä todistellakseen, ettei hänen käsityksensä väärässä olemisesta vastannut lainkaan tieteellisiä standardeja. Jos pilkku oli hänen mielestään väärässä paikassa, niin se oli hänen mielestään isompi vika kuin se, ettei hänen paskalla istuessaan keksimänsä arvaus perustunut paljon mihinkään eikä myöskään noudattanut järjellistä logiikkaa.

Hänen asiantuntemuksensa oli sekavaa höttöä pahimmillaan ja ainoa varsinaisesti kiinnostava piirre hänessä oli se, että tällainen tyyppi kykeni kuitenkin oppimaan kielioppisääntöjä. Asiaa piti tutkia ja näin selvisi, että lauseenrakenteiden ymmärtäminen on täysin eri asia kuin asiasisällön ymmärtäminen eikä sitä ole mahdollista hyödyntää muussa ajattelemisessa.

Immo oli aluksi yrittänyt saada ulkomaista arvotavaraa jäämään Suomeen tarjoamalla sovintoa sellaisessa keskustelussa, jonka säännöt ja roolijaon hän oli määritellyt etukäteen siten, että saisi tahtonsa läpi, mutta sen sijaan hän olikin saanut kuulla paljon huutoa suomalaisien paskoista geeneistä, jotka tekivät heistä tyhmiä ja ylimielisiä natseja.

Sen jälkeen hän oli päästä tavoitteeseen pelottelemalla ja ajatus oli ollut sellainen, että kun lausuu uhkaavaan sävyyn, että jos haluat jäädä Suomeen, niin sinun täytyy sitä ja tätä, se ei ollut lakipykälien mukaan uhkailua vaan neuvomista, mutta sekään ei ollut toiminut ja lakipykälien merkitys laskenut muutamassa viikossa niin paljon, että hänen piti jo miettiä Ruotsiin pakenemista.

Tarmo oli syvästi pettynyt ulkomaisiin vaihdokkaisiin, sillä nämä kaikki olivat pettureita. Ne kesyt ja ahkerat, joiden olisi pitänyt jäädä Suomeen, joko olivat

lähteneet pois tai lähtisivät pois ihan heti kohta, mutta kaikki ne häiriköt, joiden olisi pitänyt lähteä pois Suomesta, olivat jäämässä kapinoimaan.

Hän oli yrittänyt puhua heille järkeä, sillä hän oli ekonomisti ja osasi todistaa tieteellisesti, että hänen kuului saada lisää rahaa, mutta kenelläkään ei näyttänyt olevan enää mitään luottamusta suomalaisiin.

Keskusteluissa oli toistunut sellainen väite, että sen jälkeen kun ulkomainen vaihdokas sai tietää, ettei hän ollut edes sama rotua kuin suomalaiset, hänen oli helppo tunnistaa se aivoton törky, joka uskoi natsien puheet ilman kritiikkiä, koska se ei tunnistanut rotueroja, ja natsit olivat sitten varmaankin niitä nilkkejä, jotka teeskentelivät kuuluvansa samaan kansaan. Ajatus oli järjetön, sillä kun herrakansa ei osannut erottaa kansoja toisistaan, niin aivan varmasti siihen eivät kyenneet muutkaan, mutta vaihdokkaat olivat johtaneet harhoistaan sellaisen ajatuksen, että koko ongelman saisi lopullisesti pois päiväjärjestyksestä jos suomalaiset haluaisivat sitä oikeasti, ja moni oli sitä mieltä, että tällaiset puhdistukset täytyisi tehdä ennen kuin suomalaisilla olisi varaa pyytää heitä jäämään Suomeen.

Kyse oli selvästi järjettömästä salaliittoteoriasta, joita ryssien salaliitto oli päästänyt liikkeelle aikaisemminkin, mutta vaihdokkaat näyttivät olevan riittävän tyhmiä ottamaan sen todesta.

Kukaan heistä ei halunnut kuunnella järjen ääntä, vaikka olikin selvää, että jos ihmisoikeuksia olikin loukattu, niin oli suomalaisien asia päättää, että niitä alettaisiin taas kunnioittaa eikä kostamiseen siten voinut olla mitään kunnollista syytä. Oli jopa esiintynyt sellaista ajattelua, että kun syyllisiä ei kerran löytynyt lähimainkaan uskottavaa määrää, niin jokainen olisi syyllinen kunnes toisin todistettaisiin, koska se voisi motivoida suomalaisia selvittelemään asian kunnolla.

Atso ymmärsi, että vaihdokkaiden joukkopaossa oli kyse paljon suuremmista asioista kuin pelkkä raha, koska tuore veri muuttui riidanhaluiseksi sekoittuessaan paikkakunnan asukkaiden vereen ja sitten sen aisoissa pitämiseen tarvittiin lisää tuoretta verta, jota väljähtynyt veri kunnioitti. Ongelmaväestöä dumpattiin sairaalassa

muualle, mutta muualta tuli sitä ainakin saman verran tilalle, joten tuoretta verta piti aina olla käytettävissä paljon.

Mitä enemmän saatiin rahaa vaihdokkaiden avulla, sitä enemmän tarvittiin tuoretta verta pitämään ääriliikkeet aisoissa, ja ulkomaisien vaihdokkaiden joukkopako oli vasta alkua, koska into lähteä pois tai ainakin lakata olemasta hyväksikäytettävä oli tarttumassa myös muualta Suomesta saatuihin vaihdokkaisiin, ja sen seurauksena vauras paikkakunta saattoi käytännöllisesti katsoen räjähtää muutaman kuukauden sisällä.

Ne, jotka puhuivat rahasta ja ryssien salaliitosta, veivät huomiota väärään suuntaan, koska joukkopaon jälkeisessä maailmassa rahalla ei tekisi paljon mitään ja voisi olla jopa hyvä asia jos Suomi liitettäisiin nopeasti Venäjään. Jonkun olisi pitänyt keksiä kiireesti hyviä perusteluja vaihdokkaita varten, sillä mitä hän oli itse yrittänyt suostutella vaihdokkaita jäämään hyväksikäytettäviksi käyttäen analogiana niitä hirvittäviä vaikeuksia, joita säälimättömät juutalaiset olivat aiheuttaneet saksalaisille yhden pienen holokaustin takia, niin vaihdokkaat tulivat vain entistä vihaisemmiksi kun asiaa ei osannut selittää heille kunnolla.

Suomalaiset olivat jäämässä yksin, sillä kansainvälinen yhteisö ei enää pitänyt heistä ollenkaan, ja vaikka kansa piti jopa Euroopan unionista saatuja potkuja pienempänä pahana kuin sitä, etteivät palestiinalaiset enää halunneet ottaa sen tarjoamaa apua vastaan, niin silti olisi ollut mukavaa jos ystäviä olisi löytynyt edes jostain.

Demareiden riveistä nousi suuri suomalainen ajattelija näyttämään surkealta ja selittämään, että muut olivat asettaneet suomalaiset erittäin hankalaan asemaan. Hänen mielestään tällaista voisi sattua kaikille kansoille ja muiden pitäisi ajatella edes suomalaisia lapsia, sillä hän oli pannut merkille, että muilla kansoilla on sellaisia heikkouksia kuin lapsien ajatteleminen ja anteeksi antaminen.

Muualla oli kuitenkin jo ehditty ajatella lapsia ja tajuttu, että jos suomalaiset olisivat oikeasti välittäneet lapsistaan, niin vauvojen ryöstäminen olisi paljastunut jo kauan sitten, koska sen seurauksia olisi tutkittu oikeasti. Sen sijaan oli keksitty runsaasti järjetöntä paskaa, jolla voitiin syyllistää näistä ongelmista muita vapaasti sen

mukaan, ketä teki mieli syyttää, tai mankua lisää rahaa politiikassa, ja samaan aikaan pedofiilit olivat jääneet niin vähälle huomiolle, että muutkin olivat voineet hyödyntää heidän temppujaan vapaasti. Kaikesta tästä oli helppo arvata, että suomalainen lapsi oli vain aikuisen suomalaisen esiaste, joka tulisi myöhemmin olemaan pelkkä ongelma, ja vaikka se olisikin ollut virheellinen johtopäätös, niin vastuu oli kuitenkin suomalaisilla, joiden olisi pitänyt huolestua lapsistaan jo kauan sitten.

Lisäksi suomalaiset olivat paljastaneet sosiaalisessa mediassa saavansa lapsenryöstäjien uhreista runsaasti vahingoniloa siinä vaiheessa kun he olettivat, että kyse oli vain syrjäytyneiden ongelmasta, eikä kukaan osannut arvata, että se kosketti koko väestöä ja paljastuminen voisi johtaa yhteiskuntajärjestyksen romahtamiseen. Senkin jälkeen heillä oli ollut taipumusta yrittää keventää ilmapiiriä naureskelemalla muiden kohtaamille vaikeuksille kuin vähämielinen, ja haluttomuuttaan etsiä kaikkia syyllisiä he olivat perustelleet sekavalla moraalifilosofisella hölötyksellä, jonka kantava ajatus oli se, että jos oli olemassa sellainen huonolta tekosyyltä vaikuttava riski, että yksikin syytön joutuisi kärsimään, niin syylliset piti jättää tuomitsematta.

Näin ollen vastaus suuren ajattelijan ilmoille päästämiin aivopieruihin oli pyhä lupaus, ettei kauppasaartoon olisi luvassa helpotusta edes ruoka-avun muodossa. Se merkitsi nälänhätää, sillä Suomen maatalous oli järjestetty siten, että se tarvitsi jatkuvasti lisää tuoretta verta, josta huomattava osa oli menetetty geenitestien takia. Pakon edessä tavallisia suomalaisia yritettiin kouluttaa maatalousyrittäjiksi, mutta siitä ei tahtonut tulla mitään, koska suomalaiset eivät jaksaneet tehdä niin paljon työtä ja olisivat halunneet enemmän tuloja.

Televisiossa käytiin vähän väliä kiivasta arvokeskustelua siinä toivossa, että muut kansat saataisiin uskomaan, että suomalaisille kostaminen oli jotenkin väärin. Siinä vatvottiin ahkerasti Dresdenin pommituksia ja Hiroshiman atomipommia, jotta muut ymmärtäisivät, että ihmisoikeudet kuuluvat natseille ja heidän lapsiensa tulee saada kasvaa turvallisissa olosuhteissa, jotta he voivat aikuisina kunnostautua rodun jalostamisessa ja alempirotuisien kansojen hävittämisessä, mutta sekään ei auttanut ja alkoi näyttää huolestuttavasti siltä, etteivät natsit onnistuisi huijaamaan itselleen

synninpäästöä, vaikka aluksi oli uskallettu haaveilla, että se järjestyisi pelkällä suruliputuksella.

Oli ollut pakko turvautua Jeesukseen, koska kristinusko oli vaikuttanut lupaavan paljon, mutta pian oli selvinnyt, että sitä olisi kannattanut opiskella aikaisemmin, sillä rakkauden kultainen sääntö, eli tehkää heille se, minkä tahdotte heidän tekevän teille, oli tässä tapauksessa pikemminkin Mooseksen laki, eli silmä silmästä ja hammas hampaasta, koska suomalaiset olivat olleet aloitteellinen osapuoli ja muut olivat heille aivan Helvetin vihaisia.

Eivät natsit aivan turhan takia lapsia ryöstäneet vaan siksi, että suomalaiset olivat matalan älykkyystason kansa, ja natsit erottuivat muista lähinnä siinä, että heillä oli enemmän ylimielisyyttä, joten he eivät tajunneet hävinneensä julkisuuspelin heti alkuun selittelemällä, että suomalaisien tappamat ulkomaiset vaihdokkaat olivat olleet heikkoja ja heikot joutivatkin kuolla. Toisaalta sekään, että vaihdokas oli ollut vahva ja tappanut suomalaisia, ei ollut jostain syystä hyvä asia, joten muualla tiedettiin jo, että suomalaiset olivat kovia puhumaan paskaa ja heiltä vaikutti puuttuvan kyky loogiseen ajatteluun.

Johtopäätös oli, että suomalaiset olivat jonkinlainen muinaiskansa, jolta puuttuivat valmiudet ymmärtää kehittyneempien kansojen arvomaailmoja, ja he olivat siksi kuvitelleet toimivansa oikein ryöstäessään muiden lapsia, vaikka he olivat todellisuudessa olleet varmistamassa itselleen kuolematonta mainetta ja näkyvää asemaa kaikkein vihatuimpien kansojen joukossa.

Netta tarvitsi uhrin roolia, sillä hän oli tietokirjailijan urallaan pyrkinyt todistamaan, että rodunjalostusohjelman aiheuttamat ongelmat johtuivat yhteiskunnan rakenteista ja niiden korjaamiseen tarvittiin politiikkaa, ja nyt ura oli menossa vessasta alas.

Aluksi hän oli ollut sitä mieltä, että kyse oli äärioikeiston salajuonesta, jolla lietsottiin tyytymättömyyttä ja lopullinen päämäärä oli Perussuomalaisien vaalivoitto, mutta siinä vaiheessa kun Vasemmistoliiton puoluekokous meni pelkäksi joukkotappeluksi ja Kokoomuksen puoluekokous piti perua siksi, että puheenjohtajiston pelättiin suunnittelevan terrori-iskua, hän joutui tarkistamaan arvioitaan.

Mieleen tuli uuden uran aloittaminen ja hän ehti jo suunnitella muuttavansa Ruotsiin ratkaisemaan Olof Palmen murhaa, koska ruotsalainen yleisö ei tuntenut hänen aiempaa tuotantoaan, mutta käydessään etsimässä uutta kotia hän tajusi olevansa rasismin uhri. Hänestä ei pidetty ollenkaan, koska hän näytti suomalaiselta, ja vaikka hän ei pystynyt käsittämään, että kuinka sen edes pystyi näkemään, niin sen hän kuitenkin käsitti, että suomalaisista tehtiin törkeitä yleistyksiä pelkästään sen perusteella, että tilanne oli päässyt kehittymään niin pahaksi, että vauvojen vaihtaminen paljastui lopulta vahingossa. Kyse oli kuitenkin poikkeuksellisen älykkäästä herrakansasta, joka osasi loukkaantua jos sitä syytettiin epäluotettavaksi, ja oli täysin kohtuutonta väittää, että tällainen yksittäistapaus kertoisi jotain olennaista sen kansanluonteesta.

Tieteellisesti ajateltuna tässä vaiheessa ei ollut lainkaan sopivaa syyttää suomalaisia, vaan piti odottaa, että suomalaiset historioitsijat ehtisivät tutkia tapausta ja todeta, että suomalaiset olivat syyttömiä ja peräti uhreja, mutta koska syytöksiä kuitenkin esitettiin, niin hän saattoi hyvällä omalla tunnolla alkaa taistella ennakkoluuloja vastaan kirjoittamalla tietokirjoja.

Ennen geenitestejä Herkko oli ollut politiikan taustavaikuttaja, sillä hän oli harjoitellut riidan haastamista nuorisojärjestössä ja edennyt sieltä puolueen paikallisjärjestöön. Hän osasi muistuttaa hallintoalamaisia siitä, että tärkeillä henkilöillä oli niin paljon luottamusta häneen, että kannatti alistua kiltisti kuuntelemaan posken soittamista.

Politiikan tekeminen vaikeaa, koska edellistä eduskuntaa oli pitänyt kaivaa raunioista hautajaisia varten eikä minkäänlaista apua enää löytynyt näin vaarallisiin tehtäviin, joten hänet oli pantu paremman puutteessa näkyvään virkaan, ja jos erehtyi käyttämään kapakoissa harjoiteltua retoriikkaa, niin saattoi käydä huonosti. Enää ei kannattanut haukkua kaikkia eri mieltä olevia tyhmiksi tai leuhkia ryyppäävänsä muiden rahoilla, vaikka hänen osaamisensa näissä asioissa oli aika lailla siinä, silti hänestä oli tehty sisäministerin avusta ja sisäministeri oli tehnyt hänestä tiedottajan, ettei tarvinnut itse olla tekemisissä ulkomaisien toimittajien kanssa. Mitään

Tässä asemassa piti sitten selitellä sitä, että oma puolue oli haalinut talteen norjalaisia maalaisjuntteja, joilta saatiin viikinkiroskaväen tarvitsemaa karismaa. Heitä oli löytänyt kunnanvaltuustoista, koska heitä ei oltu haluttu päästä lähtemään karkuun ja lapset oli haluttu saada varmasti sijoitettua puolueelle uskollisiin perheisiin, sillä näin saatiin puolueen tarvitsemia karismaattisia johtajia, joiden karismaa kansa ei kuitenkaan tunnistanut vaan oletti, että kyse oli demokratian avulla politiikkaan päässeistä taviksista.

Tilannetta oli kartoitettu geenitesteillä ja tuloksia pidettiin muualla maailmassa kiistattomina, joten hyviä vastauksia oli vaikea keksiä ja teki kovasti mieli vastata kiusalliseen väitteeseen tokaisemalla näsäviisaasti, että ”Siis niiku täh?”, jotta olisi saanut turpaansa ja päässyt sairaslomalle, mutta sisäministeri oli vihjaissut, ettei petturi välttämättä eläisi kovin kauan.

Perttu ei ymmärtänyt, miksi lapsien ryöstämisestä syytettiin suomalaisia, sillä hänen mielestään oli selvää, että se oli uhrien omaa syytä.

Suomessa oli aina tiedetty, ettei mitään kannata yrittää, koska siitä ei seuraa mitään hyvää, ja parasta on jos pyrkii olemaan kaikessa alempaa keskitasoa. Huonoja haukutaan ja jopa ylempää keskitasoa kadehditaan, joten parhaiten pärjää kun ei ole huono, mutta tekee kaiken hällä väliä –asenteella.

Nyt sitten kauhisteltiin kun tiedettiin, että mitä kamalaa menestymisestä saattoi seurata, ja suomalaisia syytettiin ulkomaisen osaamisen ryöstämisestä, vaikka jos se osaaminen olisi viitsinyt tutustua Suomeen etukäteen edes vähäsen, niin se olisi jäänyt tulematta.

Myös suomalaisien julkkiksien itku omista ja lapsiensa kohtaloista oli hänestä lähinnä typerää, sillä jokainen suomalainen tiesi, että julkkikseksi ryhtyminen oli huono ajatus. Olitpa poliitikko, asiantuntija tai taiteilija, niin jotain kamalaa tapahtuisi sen takia, että olit uhmannut luonnonjärjestystä.

Kuitenkaan hän ei halunnut kertoa ajatuksistaan kenellekään, koska se olisi voitu tulkita siten, ettei hän ollutkaan alempaa keskitasoa, joten hänen piti olla hiljaa ja ihmetellä muiden hölmöilemistä.

Kaarina oli suunnattoman älykäs, sillä hän oli pitkälle jalostettu natsien alamainen ja uskoi tosissaan, että mielipiteissä tärkeintä oli määrä eikä niiden laatu, koska mitään absoluuttista totuutta ei ollut. Suu kävi, ja vaikka ulos ei tullut mitään järjellistä, niin älykkyystaso kasvoi kohisten.

Tilanteen kehittyminen ei miellyttänyt häntä ollenkaan, sillä hän oli erittäin kiinnostunut siitä, mitä suomalaisista ajateltiin ulkomailla, ja nyt siellä ajateltiin sellaista, että hän oli törkyä, jonka synnyttämiä lapsia oli dumpattu saastuttamaan muita kansoja samalla kuin natsit olivat ryöstäneet hyödyllisiä vauvoja. Hän oli asiasta osittain samaa mieltä, sillä hän olisi halunnut pitää hienot lapsensa eikä hänellä ollut mitään mielenkiintoa alkaa huolehtia niistä huonoista lapsista, joita hänelle tyrkytettiin, mutta omista geeneistään hän oli kuitenkin sitä mieltä, että niitä ne tekivät hänestä yli-ihmisen eikä hänellä ollut mitään todellista syytä kuunnella alempirotuista selittelyä, jolla yritettiin ryöstää hänen hienot lapsensa.

Lisäksi haaveet vallankumouksesta olivat muuttuneet vallankumouksen peloksi, koska ulkomaisilla vaihdokkailla oli erinomainen tilaisuus saada vierastaistelijoita, mutta suomalaisien vallankumouksellisien ei kannattanut haaskata aikaa yhteistyökumppaneiden etsimiseen. Heitä ei haluttu kuunnella ollenkaan, ja vaikka ulkomaille dumpattua jätettä palasi Suomeen kapinoimaan, se ei samaistunut suomalaisiin vaan liittyi mieluummin niihin liikehdintöihin, jotka pyrkivät hävittämään Suomen.

Tenho oli yksi niistä onnekkaista, jotka olivat pysyvästi natsien suosiossa siksi, että heillä oli paskat geenit. Hänen lapsensa oli dumpattu kauas pois pelkkänä jätteenä ja tilalle oli annettu paljon parempaa, koska hänellä oli niin paljon kusta päässä, että hän varmasti pitäisi heitä ominaan päästäkseen kehuskelemaan.

Geenitestit olivat olleet vähällä pilata hänen elämänsä, sillä hänen omikseen väitetyissä lapsissa ei ollut mitään kehumisen aihetta, mutta onni oli taas potkaissut ja poroisäntä, jonka pojasta hän oli kasvattanut jääkiekkoilijaa, oli kastroinut hänet, jotta voitiin olla varmoja siitä, ettei hänen siittämiään ali-ihmisiä enää sijoitettaisi muiden perheisiin. Se oli tullut hänelle yllätyksenä, sillä hän oli luullut, että hän olisi turvassa kunhan vain jaksaisi roikottaa päätä surkean näköisenä, ja vaikka se oli hänelle aluksi kamala asia, niin pian selvisi, että natseilla oli hänelle käyttöä, koska he tarvitsivat uhreja todistaakseen, että kunniallisien suomalaisien lapsia ryöstävät ryssät olivat niin raakalaismaisia, että lapset pitäisi palauttaa kiireesti oikeille vanhemmilleen.

Sukulaisuuksien todistamista varten oli otettu käyttöön kasvonpiirteitä luokitteleva työntömitta, joka oli paljon luotettavampi kuin geenitestit, ja sen mainostamisen Tenhokin sai tehtäväkseen. Sen avulla pystyi helposti todistamaan, että tällainen lyhyenläntä ja persjalkainen rantarosvo todellakin oli aivan erinäköisen pojan todellinen isä ja pojan häneltä vienyt raakalainen oli täysin vieras ihminen, vaikka joku epätieteellisesti ajatteleva hölmö saattoi nähdä hänessä yhdennäköisyyttä pojan kanssa. Oli oikein työntömitan kanssa todistettu, että poika oli perinyt nenänsä Tenholta, vaikka se olikin aika erilainen.

Natsien lisäksi kukaan muu ei halunnut teeskennellä, että hän oli muuta kuin hyödytön nilkki ja lapsenryöstäjien uskollinen palvelija, mutta se ei haitannut häntä, koska hän halusi olla natsien suosiossa, joten hän alkoi vähitellen olla iloinen siitä, että hänestä oli tehty eunukki.

Merjalla oli suomalaisissa naisissa asuvaa viisautta ja hän ymmärsi, että sairaalasta sai hienoja lapsia ja jälkiä piti peitellä valehtelemalla. Geenitestien avulla hän kuitenkin ymmärsi, että samaa viisautta asui monessa muussakin eikä hän ollut suinkaan ainoa, joka oli valinnut syylliseksi muutaman syntipukin, jotka pitäisi lynkata kostoksi, jotta he eivät pääsisi väittämään vastaan.

Salaliittoteorioita oli kehitelty sillä välin kun ulkomaisia vaihdokkaita oli etsitty ja houkuteltu lähtemään pois, ja hän oli tiettävästi itsekin ainakin kolmella tappolistalla, eikä ketään ollut pitämässä huolta hänestä, sillä sukulaisetkin tarvitsivat syntipukkeja ja viranomaiset sanoivat suoraan, että heillä oli parempaakin tekemistä kuin sarjamurhaajien hyysääminen.

Geenitestien avulla saatiin viitteitä siitä, että radikalisoituminen tapahtui suomalaisessa politiikassa pääosin siten, että suurien puolueiden häiriköiden lapsia kipattiin pieniin ja puolustuskyvyttömiin puolueisiin, ja kun ne alkoivat paisua, sairaaloissa keksittiin niille käyttöä ja alettiin lahjoittaa niille uskottavia johtajia.

Ainakin Kokoomus oli kasvanut tällä tyylillä toisarvoisesta pikkutekijästä kaikkein tärkeimmäksi puolueeksi, koska sille oli dumpattu kaikkea sitä paskaa, mikä ei kelvannut muille. Sen kentällä ihmisoikeudet olivat sitä, että akkaväki piti turpansa kiinni ja totteli, ja sen visioissa vasemmisto raatoi perunankuorien ja kalanruotojen antamin voimin tehdäkseen kokoomuslaisista rikkaita. Tästä voitiin kiittää pääosin

vasemmistodemareita, jotka olivat dumpanneet oikeistodemareiden lapsia kokoomuslaisiin perheisiin saadakseen enemmän valtaa omassa puolueessaan, joka oli tosin sivuseurauksena menettänyt suuren osan kannatuspohjastaan.

Lääkäreitä puolestaan voitiin kiittää Kokoomuksen julkisuuskuvasta. Sillä oli ollut kaikesta huolimatta varaa esiintyä liberaalina edistyspuolueena, vaikka vanhanajan sivistysporvareiden lapset olivatkin menneet aivan muuhun käyttöön, koska sairaaloista oli saatu niin paljon hyviä lapsia, että heidän avullaan kansaa oli voitu hämätä uskomaan, että Kokoomus oli pääosin jotain aivan muuta kuin SDP:n kierrätykseen panemaa jätettä.

Paljon radikalismia syntyi siitäkin, että lapsia ryöstettiin vieraaseen ympäristöön ilman muuta päämäärää kuin saada lisää rahaa, mutta toisen puolueen soluttaminen oman puolueen sisäisillä vihollisilla loi pysyvyyttä, koska radikalismi sai käyttöönsä valmiin puolueorganisaation.

Puistossa lojui lääkärin raato jo kuudetta päivää, sillä muun kaaoksen keskellä kostotoimenpiteissä kuoli niin paljon ihmisiä, että poliisilta vei keskimäärin kaksi viikkoa saapua paikalle toteamaan, että jotain oli näköjään tapahtunut. Osa raadoista siirrettiin edelleen pakkaseen odottamaan rikostutkintaa, mutta yleensä ne kipattiin joukkohautoihin, sillä kukaan ei enää uskonut, että näitä murhia alettaisiin joskus tutkia. Osa niistä oli jo valmiiksi joukkohaudoissa ja sitä pidettiin hyvänä asiana, koska se säästi hautaamisen vaivalta.

Netissä levisi videoita jossain salaisessa paikassa sijaitsevasta Kenguruparantolasta, jossa natseja ja luusereita parannettiin kouluttamalla heistä kenguruita luusereilta opitun ”siule on monta kertaa sanottu” –terapian ja tarpeellisien voimakeinojen avulla, mutta tappaminen oli näissä asioissa suosituin vaihtoehto ja kostotoimenpiteiden oletettiin loppuvan siinä vaiheessa kun ei enää olisi ketään, jolle tarvitsisi kostaa.

Joskus kostoa edelsi oikeudenkäynti, mutta se oli ylimääräistä huvittelua niin kuin kiduttaminenkin, sillä oikeudenmukaisuus toteutui siten, ettei puolustusasianajajaa

ollut ja syyllinen piti turpansa kiinni, mikä vastasi monen vaihdokkaan asemaa kasvuympäristössään.

Ulkomaalaisilta ryöstetyistä lapsista perittiin jo niin paljon vahingonkorvauksia, että yhteen laskettu summa kaataisi valtiontalouden, sillä muualla ei kitsasteltu vahingonkorvauksia laskiessa ja lisäksi katsottiin, että rikoksien tuottama hyöty tuli maksaa uhreille. Se tuli erittäin kalliiksi, sillä ulkomaisia lapsia oli ryöstetty ahkerasti tuottavaa työtä varten ja tapana oli ollut, että teollisuuslaitosta rakentamaan houkuteltiin ulkomaista työvoimaa, jonka synnyttämät lapset ryöstettiin, jotta Suomeen saatiin parempaa työvoimaa.

Moni lapsi oli kärsinyt väkivallasta kasvaessaan suomalaisen työväenluokan parissa ja suurin osa heistä oli kärsinyt vuosikymmenien ajan päihdeongelmista, joten olisi ollut väärin jos natsisaasta olisi saanut pitää heidän tekemästään työstä saamansa rahat. Kokonaisien teollisuuslaitoksien tuottama hyöty piti antaa uhreille ja heidän omaisilleen, ja koska ulkomaisia lapsia oli kylvetty muuallekin rahan toivossa, sama koski monia muitakin yrityksiä, minkä lisäksi myös uhrien maksamat verot piti palauttaa heille. Suomalaiset itse olivat tavattoman huonoja tekemään tuottavaa työtä, näin kertynyt lasku uhkasi jäädä maksamatta, mutta kuitenkin korvaukset piti yrittää maksaa viivyttelemättä tai muuten olisi luvassa aluepommituksia, koska se vastasi suomalaisien omaa arvomaailmaa, jossa sääli oli sairaus ja raha kaikkein tärkein asia, ja valtio oli ajautumassa maksukyvyttömyyteen muutaman kuukauden sisällä eikä kukaan tiennyt, milloin sillä olisi seuraavan kerran varaa tehdä jotain.

Vihollista pitää iskeä heikkoon kohtaan ja suomalaisella se on lompakko, joten yhä useampi halusi kostaa natseille ja moni heitä yritti päästä pakoon sillä tekosyyllä, että ryöstettyjen lapsien avulla saatu heikko sukulaisuus toiseen kansaan oikeutti turvapaikkaa. Myöskin luusereiden keskuudessa kasvoi tarve päästä pois, mutta heitäkään ei kaivattu muualle.

Oli vaikea kuvitella enää yhtään alhaisempaa elämänmuotoa kuin isänä tai äitinä esiintyvä orjapiiskuri, joka teki likaiset työt natsipsykopaattien puolesta saadakseen kehuja, ja useimmat uskoivat, että suomalaiset vain teeskentelivät, että kyky erottaa pää perseestä puuttui heiltä kokonaan, sillä ryöstettyjen lapsien tunnistaminen oli kuitenkin ollut heille varsin helppoa siinä vaiheessa kun näitä houkuteltiin auttamaan muita saamaan lisää rahaa, joten mielialat olivat kehittyneet sellaisiksi, ettei jo ulkomaille paenneille suomalaisille kannattanut myydä henkivakuutuksia.

Geenitestien edetessä oli paljastunut, että se, mitä monet suomalaiset mielellään kutsuivat vahingoksi, muistutti usein huolellisesti organisoitua uskonnollista kulttia,

sillä moni maalaispitäjä oli alkanut muistuttaa Etelä-Eurooppaa kun läheisen teollisuuslaitoksen ulkomaisen työvoiman lapsia oli pantu jemmaan syrjäisiin paikkoihin. Ryöstettyjä lapsia oli löytynyt runsaasti myös kaupungeista, mutta se oli eri asia, koska kaupunkilaiset olivat sekarotuisia ja maaseudulta olisi ainakin pitänyt löytyä enemmän suomalaiselta näyttävää väkeä. Kuitenkin sinne oli onnistuttu istuttamaan runsaasti eteläeurooppalaisia, jotka oli kasvatettu siihen uskoon, että he olivat suomalaisia ja näyttivät suomalaisilta, vaikka italialaiset ja espanjalaiset erottuivat selvästi muusta väestöstä tällaisessa ympäristössä, ja sitä oli vaikea selittää pelkästään tyhmyydellä ja huolimattomuudella.

Wikipediaa yritettiin vähän väliä muokata siten, että Suomi olisi tuhansien sarjamurhaajien maa, mutta todisteiden puuttuessa se ei ollut sallittua. Sen sijaan se osasi kertoa, että suomalaiset ovat vampiristisen yhteiskuntamuodon kehittänyt alempirotuinen kansa, joka kannattaisi hävittää sukupuuttoon.

Tämäkin oli suomalaisien omaa syytä, sillä he olivat yrittäneet selitellä, ettei rodunjalostusohjelman jatkumista tarvitsisi pelätä vaan vierastyövoima voisi palata takaisin tienaamaan heille enemmän rahaa, koska he olivat jotenkin muuttuneet paremmiksi. Selvää syytä siihen, että he olivat kuitenkin tarvinneet siihen aikaisemmin rodunjalostusohjelman, he eivät osanneet kertoa, joten he olivat saavuttaneet ihmeellisillä selittelyillään alempirotuisen natsikansan maineen.

Valvonnan lisääminen sellaiselle tasolle, ettei vastaavaa pääsisi enää tapahtumaan, ei innostanut suomalaisia ollenkaan, koska he halusivat elää yhteiskunnan ulkopuolella ja tulla sieltä joskus vaatimaan yhteiskunnalta jotain, mutta myöskään natsien hävittäminen sukupuuttoon ei ollut heidän mielestään harkitsemisen arvoinen vaihtoehto, vaikka silläkin olisi voitu ehkäistä ongelman toistuminen. Sen sijaan huoli ihmisoikeuksista heräsi heti kun esitettiin tällainen ajatus, että muutkin kuin natsit voisivat jalostaa rotua, ja vaikka natsien osuus tässä mölinässä pysyi arvoituksena, koska suurin osa heistä pystyi välttelemään vastuuta sen takia, ettei rikostutkintaan löytynyt riittäviä resursseja, niin resurssien puuttuminen oli demokraattisessa järjestelmässä kansan syytä ja siitä näki, että se suojeli natseja.

Saku alkoi olla tosissaan vihainen, sillä koko muu maailma näytti päättäneen nöyryyttää suomalaisia. Muuten ei voinut selittää sitä, että hänenkin olisi pitänyt kantaa vastuuta vauvojen ryöstämisestä, koska aidossa demokratiassa vastuuta ei tarvinnut ottaa itse vaan se yritettiin sysätä vihollisille. Vauvojen ryöstäminen oli näin ollen vasemmiston syytä, eikä se edes ollut kovin iso rikos, sillä vasemmistolle ei sopinut sysätä niin paljon vastuuta, että hänkin olisi joutunut kärsimään seurauksista.

Oli totta, että kaikki puolueet olivat pullollaan valehtelijoita ja muuten epäluotettavia tyyppejä, mutta hänelle oli aina muistettu luvata lisää rahaa, joten ainakin oikeistopuolueet olivat pohjimmiltaan aivan riittävän luotettavia.

Muualla maailmassa ei kuitenkaan hyväksytty näin hyviä selityksiä, vaan huomio kiinnitettiin siihen, että jolleivät suomalaiset puolueet olisi voineet valehdella vapaasti, niin natsien toiminnan peitteleminen olisi ollut huomattavan paljon vaikeampaa jo pelkästään sen takia, että suomalaisista lääkäreistä oli tehty luotettavia unohtamalla kaikki asiakirjatodisteet heidän tekemistään ihmiskokeista ja siitä, että he innostuivat kovasti pakkosterilisaatioista ja lobotomialeikkauksista heti kun niihin tarjoutui tilaisuus. Suomalaiset olivat näissä asioissa muutenkin niin epärehellisiä, että muut tuskin olisivat luottaneet heihin, ellei todisteita siitä, mitä he oikeasti olivat, olisi jätetty härskisti pois historiankirjoituksesta.

Tässä oli selvä todiste vihollisuuksista, sillä tieteellisesti ajateltuna historiaa kirjoitettiin siten, että jollei asiakirja sopinut siihen historiaan, mitä oltiin kirjoittamassa, se oli epäluotettava, ja näistä asioista piti olla eri mieltä ainoastaan vihollisien kanssa, koska muut eivät käyttäneet epäluotettavia asiakirjoja omissa historioissaan.

Muut olivat nöyryyttämässä suomalaisia esittämällä heille täysin kohtuuttomia vaatimuksia, koska hän olisi itsekin tehnyt saman tempun vihollisilleen jos olisi ollut yhtä vahvoilla, ja luultavasti kyse oli siitä, että ryssien salaliitto oli antamassa Suomelle kuoliniskun, sillä mitkään suomalaisien keksimät selitykset eivät kelvanneet vaan niitä kaikkia syytettiin valeeksi.

Erkka oli kauhuissaan siitä, että suomalaisia vaadittiin palauttaman rikoshyötyä, koska kyse oli hänenkin rahoistaan.

Hän piti itseään syyttömänä siksi, että oli äänestänyt natseja hyvässä uskossa, koska hänelle oli luvattu lisää rahaa ja kalliita palveluita, ja hän oli sitä mieltä, että puolustukseksi riittäisi se, että rehellistä ihmistä oli helppo huiputtaa. Hän ei ollut lainkaan kiinnostunut tosiasioista vaan sivisti itseään viihteellä ja raskaslukuisilla romaaneilla, joiden sisältöä hän piti syvällisenä viisautena, mutta hän tiesi, että natsit halusivat palvelijoidensa vaikuttavan rehellisiltä ja luotettavilta, joten hän yritti kovasti pitää itseään sellaisena.

Kaiken takana oli naurettavaksi tulemisen pelko, jolle ei mahtanut mitään, sillä vaikka muiden naureskelut suututtivat, niin natsin pilkallinen nauru oli eri asia. Se kertoi, että itsessä oli korjaamisen varaa ja ongelmalle oli tehtävä jotain, jotta saisi taas kehuja.

Oli tärkeää kuulua joukkoon, ja jos sitä varten piti uskoa kyseenalaistamatta jotain pseudotieteellistä huuhaata, niin totta kai se piti tehdä. Mikään ei ollut sen luonnollisempaa, joten ei ollut oikeastaan kenenkään syytä, että vauvojen vaihtamista oli onnistuttu peittelemään levittämällä paskaa autismista ja keskittymishäiriöistä huolimatta siitä, ettei sananvapaudelle ollut ollut ryhmäpaineen lisäksi vuosikymmeniin mitään sellaisia rajoituksia, jotka olisivat estäneet puhumasta näistä asioista totta.

Ylimääräiset vaalit olivat Elinalle mahdollisuus päästä kyselemään poliitikoilta kasvotusten, että mitä Suomen maineelle aiottiin tehdä. Muualla puhuttiin, että suomalaiset olivat vähintäänkin niin tyhmiä, ettei heihin voitu luottaa ollenkaan,

koska ulkomaisien vaihdokkaiden olemassaoloa oli voitu peitellä sepittämällä jotain sekavaa paskaa ääriaineksista ja politiikka oli psykopaattista jengisotaa, jossa tärkeintä oli järjetön riitely eikä seurauksilla ollut näköjään mitään väliä.

Hänen kotikaupunkinsa oli joutunut huomion kohteeksi metron laajennustöiden takia, sillä ne oli onnistuttu pilaamaan riitelyllä jo ennen rakennustöiden aloittamista, eikä suunnitelmia oltu onnistuttu korjaamaan, koska tärkeintä oli, ettei ketään syytetty tyhmäksi ja edesvastuuttomaksi.

Hän tiesi, että poliitikkojen kanssa piti olla tiukkana, koska nämä yrittivät kuitenkin pettää häntä, mutta vaalikojuilla hän joutui huomaamaan, ehdokkaiden taso oli nyt sellainen, ettei hän uskaltanutkaan soittaa poskea. Kaikki ne ehdokkaat, joiden hän olisi halunnut antaa kuulla kunniansa, olivat livenneet vastuusta sillä tekosyyllä, että he olivat vauvanryöstäjien uhreja, ja jäljelle oli jäänyt muuta puolueisiin kasaantunutta väkeä.

Torilla vallitsi pelokas ilmapiiri ja kansa kuunteli kiltisti saarnoja hyvistä käytöstavoista, joiden mukaan ei ollut sopivaa esittää syytöksiä, vaikka tiedettiinkin, että jotain oli vähän pielessä. Poliisin antamiin tietoihin ja oikeudessa annettuihin tuomioihin ei voinut luottaa, koska näiden tietojen alkuperästä ei ollut mitään todellista varmuutta, mutta suomalaiseen poliitikkoon piti luottaa, koska muussa tapauksessa hänen kunniaansa loukattiin ja sillä olisi seurauksia.

Päivi ymmärsi, että uskottavuuden menettäminen oli vakava asia, sillä hän oli kerran jonottanut ilmaista ämpäriä, mutta niitä ei oltukaan varattu tarpeeksi ja hän oli jäänyt ilman. Niihin kaupustelijoihin hän ei luottanut enää ollenkaan, ja odotettavissa oli, ettei muiden kansojen luottamus suomalaisiin palautuisi ennen kuin ihmisoikeustilanteen hyväksi tehtäisiin oikeasti jotain.

Puhdistuksia hän ei pitänyt tarpeellisina, sillä hän olisi itsekin ollut tapettavien listalla, mutta uudelleenkouluttaminen olisi sille pätevä korvike.

Hän luonnosteli neljän tunnin kurssin, jonka avulla suomalaiset voitaisiin uudelleenkouluttaa nopeasti ihmisoikeuskansaksi, mutta vaikka suomalaiset poliitikot

oli helppo saada innostumaan siitä, niin muita kansoja se jostain syystä pelkästään suututti.

Uolevi tiesin ratkaisun Suomea koetteleviin vastoinkäymisiin, sillä hän oli käyttänyt tervettä maalaisjärkeä istuessaan huusissa.

Kaikki annettaisiin anteeksi, paitsi kostaminen. Siitä saisi pitkiä pakkotyörangaistuksia, jotta vaihdokkaat saataisiin taas työskentelemään isänmaan hyväksi, ja myös ilkeät puheet suomalaisista laskettaisiin kostamiseksi.

Muut kansat velvoitettaisiin palauttamaan karkulaiset Suomeen ja ne joutuisivat maksamaan korvauksia suomalaisilta saamistaan lapsista, joiden mukana oli tullut parempia geenejä.

Lisäksi Vasemmistoliitto karkotettaisiin maasta, koska se oli perinyt kommunistien ryöstämistä lapsista ne, joita hän ei pitänyt ollenkaan, ja näin ollen siihen kuului ainoastaan pettureita.

Näillä eväillä saataisiin ulkopolitiikka kuntoon ja talous alkaisi taas kasvaa.

Geenitestit olivat olleet Aapolle aluksi vapauttava kokemus, sillä hän oli ollut vankilassa tapettuaan vahingossa huonon lapsen, josta hän oli yrittänyt pahoinpidellä mieleistään. Testien mukaan se olikin ollut natsien syytä, koska lapsi oli ollut belgialainen, ja tuomio oli pitänyt kumota.

Elämä oli hymyillyt, koska lapsi oli todellakin ollut huono eikä hän ollut syyllistynyt mihinkään, mutta ilo oli loppunut lyhyeen ja nyt hän joutui pelkäämään oman käden oikeudesta innostuneita kapinallisia, jotka olisivat mielellään hakanneet häntä kunnes hän joko muuttuisi belgialaiseksi tai kuolisi.

Muualta maailmasta ei löytynyt turvapaikkaa, vaikka häntä näin törkeästi vainottiin, vaan hänen oli täytynyt paeta Lappiin ja ryhtyä piileskelemään eräkämpissä ja muiden kesämökeissä.

Pinja oli valinnut liikkeellä olevista salaliittoteorioista mieleisensä ja alkanut työstää sitä, jotta sosialidemokraateille saataisiin uusiin olosuhteisiin sopivaa aatteellista pohjaa.

Teorian mukaan kyse oli kommunistien vallankumouksesta, joka oli naamioitu taitavasti sijoittamalla kommunistien lapset muiden ihmisien perheisiin odottamaan jatkojalostamista. Tuoretta verta oli saatu ensin Vihreästä liitosta, joka oli väsähtänyt siksi, etteivät vaihdossa saadut lapset jaksaneet vouhottaa, ja sitten Perussuomalaisilta, joka vouhotti vielä, mutta ei löytänyt mistään yhtä aktiivista nuorisoa. Aatteet olivat tulleet tuoreen veren mukana ja siksi SDP oli alkanut ensin kuulostaa Vihreästä liitolta ja oli myöhemmin alkanut matkia myös Perussuomalaisia.

Tätä oli naamioitu siten, että oikeistoon sijoitetut soluttautujat olivat jankuttaneet, että sosialismi ja kommunismi olivat muka sama asia huolimatta siitä, että

sosialidemokraatit ja kommunistit olivat olleet vihoissa koko sen ajan, mikä kommunistit olivat toimineet politiikassa avoimesti, mutta nyt naamiosta oltiin luopumassa ja kapinalliset olivat arvatenkin kommunisteja, jotka olivat järjestäytymässä vallankumousta vasten.

Nyt käytettiin naamiona niitä tavallisiksi kansalaisiksi solutettuja kommunisteja, jotka vaativat poliitikkoja lopettamaan valehtelemisen ennen kuin koko maa vajoaisi hevonpaskaan, koska järkevä keskusteleminen oli mahdotonta kun joku oli koko ajan syyttämässä valehtelijaksi.

Natsit tarvitsivat kapinallisien uhreja kertomaan kokemuksistaan ja Kaarlo oli yksi niistä onnekkaista, jotka pääsivät uhriutumaan.

Hän oli synnynnäisesti luotettava vaihdokas, jonka saattoi jättää arvotavaran tilalle millaiseen perheeseen tahansa, sillä hän kehitti perheeseen sopivan roolihahmon ja alkoi opettaa muita palvelemaan natseja. Mitään mainittavampia kykyjä hänellä ei ollut, mutta hänellä oli luontaista psykologian tajua, jonka avulla hän osasi haukkua hulluiksi kaikkia niitä, jotka eivät halunneet ottaa natsien paskapuheita todesta, joten hänen kasvattamisensa oli ollut erittäin rasittava kokemus ja hänen vanhemmikseen valikoitunut pariskunta oli ollut onnellinen hänen saavuttaessaan täysi-ikäisyyden, sillä hänet oli voitu lakipykälien mukaan heittää pihalle sinä samana päivänä.

Myös sairaalasta omaan perheeseen saadut vaihdokkaat olivat oppineet vihaamaan häntä, ja näiden lähdettyä kotoa hän oli jäänyt yksin vaimonsa kanssa, koska natsit eivät enää tarvinneet häntä ja hänen luottamuksensa ketjukirjeisiin ja pyramidihuijauksiin teki ystävien löytämisen mahdottomaksi.

Vaimon kuoleman jälkeen hänen elämänsä oli ollut pelkkää kuoleman odottamista ja hänen täytyi syödä paljon erilaisia lääkkeitä, jotta olisi kestänyt yksinäisyyttä, joten hän jos kuka tiesi, että kapinallisilta puuttui inhimilliset tunteet ja kansan tuli luottaa natseihin.

Taisto oli yksi Suomen parhaista lapsien ryöstämiseen perehtyneistä asiantuntijoista, joten sitä, että hänet kutsuttiin puhumaan kansainväliseen konferenssiin, jossa päätettäisiin Suomen kohtalosta, pidettiin hyvänä asiana, sillä muiden kansojen asennoituminen suomalaiseen tieteeseen oli herättänyt huolta. Siinä käytettiin muka liikaa mielikuvitusta ja liian vähän lähdetietoja, ja jos lopputulos muistutti edes vähän totuutta, niin se meni ohi siinä vaiheessa kun erilaiset poliittiset hevonpaskaviritelmät alkoivat vääristellä asioita. Alun perin konferenssi oli ollut tarkoitus pitää ilman suomalaisia, jotka vain haaskaisivat aikaa, joten Taiston kutsuminen mukaan herätti toivoa siitä, että siellä tehtäisiin kuitenkin suomalaisille edullisia päätöksiä.

Pettymys oli valtaisa kun paljastui, että Taisto olikin palkattu stand up –koomikoksi viihdyttämään osanottajia väliajalla ja hän oli jotenkin onnistunut käsittämään asian kokonaan väärin.

Taisto tunnettiin maailmalla hillittömänä tahattoman komiikan lähteenä, joka ryhtyi epäinhimillisen tyhmäksi aina kun oli mahdollista vältellä vastuuta selittämällä, ettei kukaan ollut tajunnut mitään, mutta heti sen jälkeen hän paasasi taas kuin kaikkivaltias Jumala, joka on sanelemassa kuolevaisille, kuinka heidän tulee ajatella. Hän oli myös keksinyt vieraille kansoille uudet kansanluonteet omasta päästään ja otti itseensä kun niitä ei noudatettu, ja se erotti hänet muista samanlaisista asiantuntijoista, joita oli Suomessa ylenpalttinen määrä, sillä yleensä näissä piireissä ei viitsitty nähdä valeiden keksimisen eteen niin paljon vaivaa, että lopputuloksessa olisi ollut jotain omaperäistä.

Natsikysymyksestä Taisto oli sitä mieltä, että itse on kun toista sanoo, eli se, että muut syyttivät suomalaisia natseiksi, todisti, että muut olivat natseja.

Konferenssin osanottajat nauttivat suuresti Taiston asiantuntemuksesta ja päättivät tehdä Suomesta Huippuvuorien kaltaisen alueen. Se kuuluisi nimellisesti Viroon, mutta kaikki halukkaat valtiot voisivat hyödyntää sitä jotakuinkin vapaasti, ja näin taattaisiin, ettei sinne pääsisi enää muodostumaan suomalaista kulttuuria.

Itsenäistä valtiota ei kannattanut harkita jo pelkästään siitä syystä, että kun kaikki muut tiesivät, ettei suurin osa suomalaisista kyennyt erottamaan kansoja tai edes

rotuja toisistaan, sellaisen säilyminen oli täysin mahdoton ajatus, koska tällaisen valtion soluttaminen vallankaappausta varten oli niin helppoa, ettei siihen tarvittu toisen valtion apua tai edes alan osaamista vaan se onnistuisi harrastelijoiltakin. Siitä saisi helposti vaikka suojaisan paikan kansainväliselle huumekaupalle, jolle vallankaappauksen rahoittaminen ei olisi ongelma. Muussa tapauksessa olisi voitu harkita Pohjois-Korean kaltaista muusta maailmasta eristettyä valtiota, mutta koska edes se ei ollut mahdollista, niin mitään itsenäistä Suomea ei tulisi olemaan enää koskaan.

Jotkut olivat sitä mieltä, että suomalaisista pitäisi tehdä venäläisien orjakansa, mutta venäläiset eivät pitäneet käskyttämisestä eivätkä toisaalta halunneet vaivoikseen paatunutta lapsenryöstäjäkansaa, jota olisi vaikea pitää riittävän etäällä heidän lapsistaan jos he asuttaisivat Suomen. Kuitenkaan ajatusta ei haudattu pysyvästi, sillä ainakin satoja vuosia jatkunut lapsien ryöstäminen oli tehnyt suomalaisista merkillisen kansan, joka ei ollut kovinkaan kiinnostunut omista johtajistaan, koska näissä oli parhaimmillaankin vain pieni annos toiselta kansalta ryöstettyä johtajuutta, mutta järjestäytyi keskenään riiteleviksi ääliölaumoiksi kun muiden kansojen johtajilla oli sitä johtajuutta, mitä he olivat rosvonneet omaan käyttöönsä.

Venäjä oli jatkuvasti ongelma, koska suurin osa suomalaisista ei pystynyt käsittämään, ettei venäläisien valitsema presidentti ollut heidän presidenttinsä, vaan suuttui ja alkoi syyttää häntä petturiksi jos hän teki oman kansansa mieliksi jotain, mistä he eivät pitäneet. Toinen vastaavanlainen ongelma liittyi hollantilaiseen verenperintöön, jota suomalaiset olivat myöskin rosvonneet ahkerasti omaan käyttöönsä, joten Suomi olisi ehkä kannattanut jakaa Venäjän ja Hollannin kesken, tai muuttaa kuningaskunnaksi, jossa kuningas olisi sukua sekä hollantilaisille, että Muromin piirikunnan venäläisille, ja suomalaiset puolestaan olisivat maaorjuudessa.

Kuitenkin myös hollantilaiset suhtautuivat ajatukseen penseästi, koska hekin olivat enemmän huolissaan omista lapsistaan kuin paatuneesta lapsenryöstäjäkansasta, jonka olisi heidän puolestaan voinut vetää vessasta alas, joten Suomen tarjoaminen kaikkien halukkaiden käyttöön vaikutti toimivimmalta ratkaisulta.

Kun muut valtiot olivat etsineet suomalaisien ryöstämiä lapsia, oli pantu merkille, että muiden olisi helppo löytää väkeä paimentamaan suomalaisia, koska siihen tarvittiin vain sellaista johtajuutta, jota he olivat rosvonneet omaan käyttöönsä. Muiden maiden viranomaisien ympärillä oli pyörinyt toiveikkaannäköisiä nilkkejä ja monelta oli kyselty lapsista. Joitakin oli jopa yritetty houkutella mukaan puolueiden ja etujärjestöjen toimintaan, koska niillä oli pulaa älystä ja johtajuudesta, ja julkisessa

keskustelussa oli päädytty siihen johtopäätökseen, että ellei seuraavissa presidentinvaaleissa olisi ainuttakaan hyvää suomalaista ehdokasta, niin presidentin ei olisi pakko olla suomalainen, sillä tärkeintä oli, ettei presidentti olisi niin suomalainen, että hän kykenisi luomaan itse keskusteluyhteyden kansaan, vaan hänen tuli tarvita siihen neuvonantajia.

Mitään kiirettä suunnitelmilla ei kuitenkaan ollut, sillä kaikki olivat sitä mieltä, että suomalaisille tuli antaa riittävästi aikaa tappaa tosiaan, jotta Suomen olemassaolon lakkauttaminen olisi mahdollisimman vaivatonta. Talouden kaatuminen tekisi suomalaisien lukumäärään suuren muutoksen parempaan suuntaan, koska he olivat järjestäytymässä lähtemään ryöstelemään toisiltaan, ja kun johtajat olivat kierrätysjärjestelmän jätettä, siitä ei voisi seurata muuta kuin paljon hyvää.

Suomessa oli päätetty julkista keskustelua pyörittävien journalistien kesken, että kaaoksesta nousisi johtaja, jonka voisi kouluttaa tottelemaan journalisteja kepin ja porkkanan avulla, mutta eihän sitä tietenkään tapahtunut, koska natsien luoma laaja sekarotuinen väestönosa oli haalittu kasaan sieltä ja täältä, rosvoamalla sairaaloista aivan mitä tahansa, minkä toivottiin tuottavan lisää rahaa. Jos joku olisi kyennyt yhdistämään sen, niin hän olisi voinut lähteä muualle keisariksi, sillä Suomen kaltainen takahikiä ei pystynyt tarjoamaan sellaiselle johtajalle yhtään mitään edes paljon rauhallisemmissa olosuhteissa, mutta journalistit olivat tottuneet siihen, että he saivat päättää itse olevansa älykkäämpiä kuin muut, joten tällaistakin haavetta oli mahdollista elätellä.

Ihmettä odotellessa voitiin tappaa aikaa ulisemalla sananvapauden katoamisesta, sillä pienien kapinaliikehdintöjen kouluttaminen tottelevaisiksi oli johtanut nopeasti siihen, että kun journalistit tarjosivat keppiä haukkujen, leimaamisen ja salaliittoteorioiden muodossa, rähjääminen loppui nopeasti salamurhiin, koska niitä oli helppo tehdä jäämättä kiinni kun koko maa oli ajautumassa kaaokseen.

Natsien luoma sekarotuinen väestönosa haaveili edelleen monesta erilaisesta vallankumouksesta, koska pienet ryhmittymät haaveilivat saavansa valtaa, mutta nyt

ne olivat jäämässä muiden vallankumouksellisien jalkoihin, sillä oli olemassa myös suomalaista vierastyövoimaa ja senkin lapsia oli ryöstetty ahkerasti.

Aikaisemmin Etelä-Suomeen istutettuja pohjoissuomalaisia oli halveksittu, koska muut vallankumoukselliset eivät pitäneet heistä, mutta tilanne oli muuttunut, koska siellä, missä oli eniten väestöä, oli Helvetin vihaisia suomalaisia vaihdokkaita, joiden kiukulle oli nyt kysyntää politiikassa, koska muut suomalaiset osasivat samaistua heihin.

Diktatuurin versoja oli kasvamassa, mutta ne eivät olleet sitä kilttiä ja alistuvaa laatua, johon journalistit olivat tottuneet, sillä suomalainen vaihdokas ei ollut Suomessa yhtä eksyksissä kuin sekarotuinen vaihdokas. Hänellä oli identiteetti, ja vaikka se oli vääristynyt natsien takia, niin hän ei silti ollut tuttu ja turvallinen ”minä olen Kinnunen”, jonka harhat oli helppo ottaa todesta jos osasi sivuuttaa sen seikan, että hän sattui näyttämään aika venäläiseltä ja alkoi jossain vaiheessa kehittyä Venäjä-mieliseksi. Suomalainen vaihdokas tiesi oikeasti olevansa suomalainen, eivätkä muut suomalaiset pystyneet hämäämään häntä hetkeäkään heittäytymällä uhreiksi silloin kun se heille sopi, sillä hänkin hallitsi sen taidon.

Malla oli saanut kokea journalisteihin kohdistuvan vainon omakohtaisesti. Ryssien sosiaalisessa mediassa levittämät meemit olivat saaneet tyhmät ihmiset uskomaan, että etninen tausta vaikutti jotenkin ulkonäköön niin paljon, että sen pystyi näkemään, ja sen seurauksena haastattelujen tekeminen alkoi olla vaarallista jos ei ollut mukana tässä joukkopsykoosissa. Häntä myös vainottiin henkilökohtaisesti, sillä hän oli monta kertaa joutunut sellaiseen tilanteeseen, jossa hänet tiedettiin suomalaiseksi jo ennen kuin hän oli kertonut siitä muille, joten häntä ei lainkaan harmittanut, että journalismin tärkeimmäksi tehtäväksi oli noussut kansaa valistavan keskustelun pyörittäminen.

Aiheita riitti, sillä demokratian pelisäännöt olivat unohtuneet ja alempirotuiset kansat kuvittelivat, että ne voisivat päättää keskenään suomalaisien kohtalosta pelkästään siksi, että niitä oli enemmän, ja myös evoluution pelisäännöistä piti keskustella, sillä suomalaisien kuului saada olla kaikkein paras ja selviytymiskykyisin kansa.

Se oli Mallalle tärkeä aihe, sillä hän naureskeli mielellään muiden kansojen huonoudelle, ja evoluutiopsykologien kanssa keskustellessaan hän oli päässyt sellaiseen johtopäätökseen, että muut kansat olivat kateellisia luomakunnan kruunulle ja halusivat päästä siitä eroon.

Tietoa oli kuitenkin mahdotonta saada kulkeutumaan ulkomaille, koska siellä oltiin enemmän kiinnostuneita ryssien salaliiton löytämien oman pesän likaajien tarinoista, joissa Suomi esiteltiin merkillisenä takapajulana, jonka olemassaolo uhkasi kaatua pelkästään siihen, että vauvojen ryöstäminen oli paljastunut, koska kantaväestöstä ei ollut paljon mihinkään.

Hämeessä oli tekeillä jotain outoa, koska sinne oli kipattu jätettä joka suunnalta, ja vaikka tilanne oli erittäin epäselvä, niin moni tiesi, että sieltä nousisi jotain, mikä olisi pahempaa kuin Hitler, koska se ryhtyisi vainoamaan natseja.

Muualta maailmasta ei saatu apua, koska suomalaiset piti reilun pelin hengessä jättää pärjäilemään omillaan, niin kuin he olivat tehneet ulkomaisille vaihdokkaille, joista moni ei ollut saanut apua muilta kuin rasisteilta. Muille ei haluttu antaa edes turvapaikkoja, koska se olisi ollut reilun pelin hengen vastaista.

Piti vain toivoa, että joku akateemikoista onnistuisi keksimään tutkimusapurahahakemuksen liitteeksi niin hyvän arvauksen, että sen avulla saisi Hämeen tilanteesta jotain selvyyttä, mutta se vaikutti aika epätodennäköiseltä.

Hienostoalueelta nousi paksua savua ja sieltä kuului ammuskelujen ääniä, mutta Miitta ei ollut tyytyväinen, vaikka hän olikin haaveillut poliittisesta sotaretkestä sinne, koska etuoikeutetut taistelivat siellä keskenään ja se oli ihan eri asia.

Viranomaiset olivat selitelleet, että puolueet olivat vaihtaneet vauvoja kilpaa saadakseen hämmentyneen väestön, joka olisi helppo ohjelmoida peruskoulussa poliittisella liirumlaarumilla, ja ylilyöntien takia lopputulos oli ollut syvästi hämmentynyt väestö, joka ei ymmärtänyt joukkoon kuulumista ollenkaan, koska juuri kukaan ei ollut päässyt harjoittelemaan sitä edes lapsuudessaan. Järjestäytynyttä kapinaa paikkakunnalle ei odotettu, koska sille ei ollut mitään edellytyksiä, mutta tällaisia kaoottisia tilanteita tulisi varmasti syntymään vielä paljon.

Miitta kuitenkin ymmärsi, että tekeillä oli kansannousu, sillä kansa oli äänestänyt tuoretta verta niin ahkerasti, että viranomaisiksi oli päässyt kertymään tällaisia vätyksiä, jotka eivät kunnioittaneet politiikkaa ollenkaan. Ennen geenitestejä hän oli ollut tuohtunut siitä, ettei kansa kunnioittanut politiikkaa enää ollenkaan, mutta niiden alkamisen jälkeen oli tullut selväksi, että se kunnioitti viranomaisia, jotka puhuivat pahaa politiikasta.

Vasemmistossa oli yritetty selittää, että levottomuudet olivat oikeiston syytä ja vasemmistolla oli nyt sopiva hetki nousta kapinaan sitä vastaan, mutta näitä asioita selvitelleitä asiantuntijoita oli pidätetty vaarallisina kansankiihottajina, vaikka joukossa oli sentään professoreitakin, koska poliittinen totuus oli muka valetta ellei se vastannut sitä roskaa, mitä viranomaiset pitivät totuutena.

Kansan valitsema poliittinen johto näytti olevan samaa mieltä, ja demokratia oli selvästi uhattuna, koska niiden sorrettujen, joita kansa ei halunnut johtamaan yhtään mitään, ei enää haluttu punovan juonia salassa politiikan avulla, mutta näistä asioista ei kannattanut puhua ääneen, koska joku saattoi juoruta siitä viranomaisille.

Hautausmailla tehtyjä kaivauksia oli käytetty härskisti todisteena sen puolesta, että politiikassa oli muka jotain vikaa, ja jossain vaiheessa vihaan kiihotettu kansa nousisi kapinaan demokratiaa vastaan.

Jyri oli poliittinen aktivisti eikä niin ollen seurannut uutisia käytännöllisesti katsoen ollenkaan, koska niissä oli aivan liikaa vieraita narratiiveja, joihin hän ei luottanut ollenkaan, ja näin hän saattoi vieläkin uskoa, että oikeiston ja vasemmiston voimasuhteet voitaisiin muuttaa lapsia ryöstämällä sellaisiksi, että kannattaisi aloittaa vallankumous, vaikka vaihdokkaiden vallankumouksia oli jo pitemmän aikaa ollut kehitteillä jokaisessa vähänkin suuremmassa pitäjässä ainakin muutama ja pienillä liikehdinnöillä oli ollut aikaa löytää seuraa muualta.

Vauvojen vaihtamisen paljastuminen ei häntä huolettanut, sillä vaihdokkaille valehdeltaisiin varmasti jotain, mikä saisi heidän tyytymättömyytensä palvelemaan herrakansaa. Hän oli kirjoittanut tästä ahkerasti fantasiamaailman tarinoita blogiinsa, ja näin hänelle tuli täytenä yllätyksenä löytää itsensä eräänä aamuna ruumiskasan päältä ojasta sen seurauksena, että häntä oli ammuttu öisessä joukkoteloituksessa liian huolimattomasti.

Jos hän olisi esimerkiksi niitä paskantärkeitä opettajia, joilta oli muka jotenkin jäänyt huomaamatta, ettei suuri osa oppilaista ollut mitään sukua vanhemmilleen tai suomalaisille ylipäätään, hänet olisi voitu vaikka nylkeä elävältä, sillä jos heidän suurista luuloistaan edes hitunen oli totta, niin näin suuri virhe ei mitenkään ollut voinut päästä tapahtumaan vahingossa, mutta Jyrin kaltaisia pikkutekijöitä ammuttiin melko huolettomasti, koska heillä ei ollut mitään todellista merkitystä muualla kuin omissa fantasioissaan. Kuolemantuomio tuli lähinnä siitä, että he olivat ärsyttäviä.

Melkein kaikki tietenkin vakuuttelivat olevansa syyttömiä kun heitä vietiin tapettaviksi, mutta kaikki kuitenkin tiesivät, ettei ”en mä mitään tajunnut” vapauta

natsia vastuusta, koska tästä asiasta oli ollut aika paljon puhetta sen jälkeen kun natsit olivat viimeksi tehtailleet rikoksia ihmisyyttä vastaan, eikä tuomioissa niin ollen voinut olla mitään epäselvää.

Suomalaisille oli yritetty selittää, että kun rosvottiin orjien jälkeläisien taipumuksia rahan toivossa, niin mukana tuli taipumus orjakapinaan ja niillä oli taipumus olla erittäin verisiä. Suomalaisia pystyi näköjään käyttämään vaihdokkaina melko turvallisesti, koska he eivät joko viitsineet tai tajunneet kapinoida, mutta kehittyneemmissä maissa orjien pitäminen oli päättynyt periaatteessa siihen, että ihmisistä oli kehittynyt sellaisia, että siinä saattoi käydä todella huonosti, koska kapinoiminen ei ollut sitä, että kuunneltiin heviä kännissä ja puhuttiin paskaa vallankumouksista siinä toivossa, että se auttaisi omaa puoluetta voittamaan seuraavat vaalit, vaan veri virtasi valtoimenaan. Näitä varoituksia ei kuitenkaan oltu kuunneltu varsinkaan politiikassa, koska siellä oli totuttu hyödyntämään tätä taipumusta sekarotuisien vaihdokkaiden avulla siten, että he eläytyivät sukulaiskansojensa kapinamielialaan ja muut huusivat kuorossa sitä samaa saadakseen lisää rahaa. Moni toiveikas oli yrittänyt päästä mukaan kapinoimaan siinä toivossa, että rahan lisäksi jaossa olisi myös lisää valtaa, koska orjien jälkeläisien kapinamieliala vaikutti omalta, vaikkei se sitä ollutkaan, ja Jyrin kaltaiset poliittiset ajattelijat olivat pitäneet luonnollisena, että he kykenisivät valjastamaan sen omaan käyttöönsä, koska he olivat tottuneet käyttämään samalta kuulostavaa mölinää omiin tarkoituksiinsa.

Se, että osa kapinaliikehdinnöistä oli seurausta siitä, että suomalaisien orjakansat olivat kehittyneet kapinoimaan heitä vastaan, oli melkein kaikille täysin käsittämätön asia, koska kaikki tällainen oli siivottu pois historiasta sitä varten, että muut kansat luottaisivat suomalaisiin ja suomalaisien olisi helppo ryöstää niiden lapsia. Virallinen totuus oli ollut sellainen, että kaukana pohjoisessa asusti pahuus, joka ei halunnut hyvää vallankumousta niin kuin sieltä orjia hakeneet heimot, vaan pahaa vallankumousta, joka olisi yksiselitteisesti väärin, ja nyt tämä pahuus auttoi vieraampia kapinallisia löytämään vihollisiaan, koska sen voimistuminen kannusti vihollisia etsimään tutulta ja turvalliselta vaikuttavaa vaihtoehtoa.

Lapissa oli annettu suomalaisille uudisraivaajille viikko aikaa suksia vittuun ennen kuin heitä ryhdyttäisiin hävittämään, koska siellä oli paljastunut väestönvaihto-ohjelma, jolla asukkaita oli jalostettu heidän tietämättään.

Uusi hallitus vastusti puhdistuksia, koska venäläiset olivat liittäneet Lapin Suomen suuriruhtinaskuntaan ja se oli jäänyt palauttamatta kun Suomi oli itsenäistynyt kaaoksen keskellä. Sen väestö oli liian venäläistä, ja vaikka sitä oli yritetty puhdistaa toisessa maailmansodassa, niin saksalaiset aseveljet olivat jostain syystä päättäneet haaskata resursseja sen puolustamiseen eikä Puna-armeija ollutkaan päässyt sinne hävittämään siviilejä.

Hallituksen mielipiteillä ei kuitenkaan ollut merkitystä, sillä lappilaiset olivat sukulinjojen sotkemisen takia aivan Saatanan vihaisia ja apujoukoiksi oli tulossa ruotsalaisia ja norjalaisia, joilta oli ryöstetty vauvoja laimentamaan venäläistä geeniperimää.

Apua oli yritetty saada YK:n yleiskokouksen hätäistunnolta, mutta vaikka sille oli selitetty, että kyse oli venäläisien katalasta salajuonesta, niin ruotsalaiset ja norjalaiset olivat olivat esitelleet omia tiedustelutietojaan ja joukossa oli ollut äänitallenne siitä kokouksesta, jossa peitetarinasta oli päätetty, joten yleiskokous oli päätynyt toteamaan, että viikko oli aivan riittävä aika suksia vittuun.

Kukaan ei tiennyt, mistä vuoto oli tullut, sillä ministereitä oli jalostettu niin paljon, etteivät he kyenneet erottamaan päätä perseestä, saati tietämään, että keneen kannatti luottaa, mutta hallitus löysi kuitenkin nopeasti avustajan syntipukiksi kyetäkseen todistamaan, ettei se ollut kyvytön hoitamaan tehtäviään.

Hannu oli alkanut pitää vahvaa yksityisyydensuojaa huonona ajatuksena, sillä hän oli yllättäen joutunut kapinallisien vangiksi. Kukaan ei ollut osannut odottaa, että heitä olisi niin paljon, että he voisivat miehittää paikkakunnan yhdessä yössä, mutta vähitellen oli paljastunut, että hyvä joukko niitä virkamiehiä ja poliitikkoja, joilta hän olisi halunnut päästä mouruamaan apua, oli itsekin kapinallisia.

Aikaisemmin hän oli ollut iloinen siitä, etteivät geenitestien tulokset olleet julkista tietoa, sillä osa hänen sukulaisistaan ei tiennyt, kuka oli oikeutettu perimään kenetkin, mutta nyt sellaiset asiat eivät enää tuntuneet tärkeiltä, koska häntä pidettiin vankina samassa huoneessa kymmenien muiden epäilyttävien henkilöiden kanssa. Se oli luultavasti seurausta siitä, että hän oli kannustanut lapsiaan provosoimaan vaihdokkaita väkivaltaan siinä toivossa, että heitä päästäisiin syyttämään lapsien vahingoittamisesta, koska muuten häntä tuskin olisi vangittu heti ensimmäisien joukossa.

Ville oli nojatuolikenraali ja hän tiesi, että herrakansa tulisi selviytymään kriisistä voittajana, mutta vaikeaa se olisi, sillä ryssien salaliitto käytti näkymättömyyttä katalasti hyväkseen. Sen terroristit ilmestyivät kuin tyhjästä, koska heitä ei voitu tunnistaa etukäteen, ja moni oli kuollut siinä ansassa, jossa suomalaisia haukuttiin tyhmiksi, jotta he suuttuisivat ja lähellä olevat ryssät tietäisivät, kenen kimppuun piti käydä.

Joku varmasti keksisi, kuinka ryssät voitaisiin tunnistaa etukäteen, mutta voi vittu että sitä piti odottaa vieläkin.

Aluksi hän oli paneutunut uhriutumiseen niin syvällisesti, ettei hän ollut huomannut seurata tilanteen kehittymistä, ja sosiaalisen median keskusteluissa oli ehditty saavuttaa sellainen käsitys, että kapinalliset oli jo käytännöllisesti katsoen kukistettu herrakansan ylivertaisella osaamisella, mutta kun suuria kaupunkeja oli alkanut joutua kapinallisien haltuun, hänen oli ollut lopulta pakko myöntää, että herrakansa oli onnistuttu panemaan hankalaan tilanteeseen.

Muualla maailmassa puhuttiin sellaista, että suomalaisista kouluista oli kehitetty tehokas aivopesulaitos, jotta vaihdokkaiden kapinahenki oli saatu talttumaan, ja sen seurauksena muut oppilaat oli aivopesty niin perusteellisesti, että he luottivat edelleen puolueista leviävään sakeaan sosiopaatin löyhkään eivätkä kyenneet ymmärtämään, miksi vaihdokkaat olivat alkaneet kapinoida, koska heille kyse oli edelleen erilaisuuden suvaitsemisesta. He eivät ymmärtäneet, että miksi vaihdokkaat olivat vihaisia, ja suuri osa heistä luotti edelleen natsien levittämiin valeisiin, koska niihin uskominen oli se erilaisuus, jonka suvaitsemista kouluissa oli pidetty kaikkein tärkeimpänä. Mikään ei ollut hienompaa kuin olla hikipinko, joka omaksui kiltisti kaiken opettajien suista tulvivan hevonpaskan saadakseen kehuja ja hyviä arvosanoja.

Ville kuitenkin tiesi, etteivät tällaiset väitteet voineet olla totta, sillä koulussa oli opetettu, että suomalaiset olivat erittäin älykkäitä ja heissä korostui taipumus kriittiseen ajatteluun. Siitä syystä heitä ei voitu aivopestä, niin kuin alempirotuisia kansoja, ja he olisivat aivan varmasti huomanneet jos puolueista olisi kehittynyt täysin epäluotettavia.

Ulpu ei ollut huolissaan kapinallisista, sillä hän ymmärsi, että he olivat vain harhaanjohdettuja, jotka oli huijattu työskentelemään poliisivaltiokehityksen hyväksi aiheuttamalla kaaosta, johon oli tarkoitus reagoida kehitteillä olevan diktatuurin avulla.

Vihollisen propagandan mukaan suomalainen vapaus oli pelkkä illuusio, joka oli luotu vaihtamalla vauvoja sairaalassa. Yhteisörakenteet oli rikottu ja tärkeiden ajattelijoiden lapset oli dumpattu kauas pois, ja näin oli saatu riitaisa väestö, jossa hämmentyneet yksilöt purkivat pahaa oloa ja yrittivät rakentaa jonkinlaista

identiteettiä kiinnittämättä huomiota siihen, että kuinka paljon he valehtelivat riidellessään.

Valehtelemisesta oli tullut normaali tapa käsitellä asioita ja sillä oli monta lempinimeä. Sitä kutsuttiin sananvapaudeksi, mielipiteenvapaudeksi, akateemiseksi vapaudeksi ja journalistiseksi vapaudeksi, ja mitä enemmän vapauden eteen piti tehdä työtä, sitä tiukemmin siitä pidettiin kiinni. Akateeminen vapaus oli suorastaan pyhä asia eikä ollut lainkaan sopivaa kiinnittää huomiota siihen seikkaan, että samojen alojen asiantuntijoilla oli hyvinkin erilaisia käsityksiä samoista aiheista, jotta niistä päästiin riitelemään kunnolla, eikä kukaan silti muka puhunut paskaa.

Riitelemisen vapaus oli niin tärkeä asia, ettei muita vapauksia paljon tarvittu, ja suomalaiset oppivat jo lapsina, ettei kannattanut edes yrittää puhua totta, koska siitä tuli vain ongelmia. Jos vapautta kaipaisi lisää, niin länsimaista vapautta näki ulkomaisista televisiosarjoista, ja niihin saattoi käyttää niin paljon vapaa-aikaa, ettei ehtinyt kaivata oikeaa vapautta.

Ulkomainen vaihdokas oli kohdannut Suomessa runsaasti rasismia, mutta kansa oli nähnyt televisiosarjoista, että rasismi oli pahuutta, joten sille oli keksitty tekosyitä, ja erityisen suosittuja olivat olleet lapsenryöstäjien levittämät poliittiset vainoharhat. Kun oli joutunut kuuntelemaan järjettömiä syytöksiä äärioikeistolaisuudesta tai äärivasemmistolaisuudesta, oli alkanut kaivata suojakseen jonkinlaista auktoriteettiasemaa, ja näin moni oli päätynyt Puolustusvoimiin tai virkamieskuntaan.

Työuralla tilanne oli muuttunut, sillä vaikka samoihin tehtäviin oli päätynyt myös sellaisia suomalaisia, joita ei oltu prosessoitu kunnolla, niin suomalaiset kuitenkin kokivat, että suomalaiset näyttivät valehtelijoilta, ja johtaviin asemiin oli mielellään etsitty ulkomaisia vaihdokkaita, koska he näyttivät luotettavammilta. Siksi vauvojen vaihtaminen oli viimeinkin paljastunut eikä syyllisillä ollut ollut muuta mahdollisuutta vaikuttaa rikostutkintaa kuin lakkauttaa sen rahoittaminen.

Näitä asioita oli selittänyt televisiossa poliisipäällikkö, joka oli ihan itse myöntänyt olevansa oikeasti puolalainen. Hän oli kertonut haastattelun lopussa lähtevänsä taisteluiden tieltä Puolaan auttamaan sinne evakuoituja vaihdokkaita, koska kapinallisia oli jo niin paljon, ettei heitä pysäyttäisi mikään, mutta Ulpu ymmärsi, että se oli ollut pelkkää hämäystä ja poliisi oli vetäytymässä ulkomaille valmistelemaan vallankaappausta. Samalla löydettäisiin varmasti lisää ulkomaista vahvistusta, joten hän oli tyytyväinen siihen, että kapinalliset etenivät joka suunnalla, koska hallituksen joukot eivät selvästikään kykenisi torjumaan vallankaappausta.

Täytyisi vain kertoa kapinallisille, mitä oikeasti oli tekeillä, ja heihin saisi yhteyden siinä vaiheessa kun he ottaisivat vallan hänen kotipaikkakunnallaan.

Uusi pääministeri tunnettiin maltillisena miehenä, sillä vaikka hän ajoi pienien piirien etuja, niin hän oli ymmärtänyt, että se oli helpointa kun ei keskustellut näistä asioista muiden kanssa, koska erimielisyyksien käsitteleminen olisi johtanut riitelemiseen, vaan odotti sopivaa tilaisuutta iskeä puukko vastustajan selkään, ja aivan ensimmäiseksi hän suunnitteli järjestävänsä pitkien puukkojen yön omassa puolueessaan, koska se ei osannut olla lainkaan varuillaan.

Vaihdokkaiden kaikkoaminen politiikasta oli hänen mielestään myönteinen asia, koska enää ei ollut kansansuosikkeja sotkemassa asioita, ja hän korosti puheissaan mielellään sitä seikkaa, että politiikka oli muuttunut rauhallisemmaksi kun riitaa kylvävistä agenteista oli päästy eroon.

Hän peräänkuulutti vanhaa hyvää keskustelukulttuuria, jossa päätettiin etukäteen, ketkä ovat väärässä, jotta kaikki osasivat haukkua heitä tyhmiksi, ja se, että tyhmillä vaikutti olevan jotain merkitystä, johtui vain siitä, että kapitalistien salaliiton säätämät sosiaalisen median algoritmit yrittivät uskotella sellaista.

Toive ei kuitenkaan toteutunut, joten sosiaalinen media piti sulkea kokonaan, ja se oli iso virhe, koska se oli ollut tärkeä varoventtiili ja ilman sitä vielä piilossa ollut tyytymättömyys muuttui mielenosoituksiksi ja mellakoiksi.

Sakari oli yksi niistä monista, jotka eivät kyenneet tajuamaan, että mihin natseja tarvittiin, koska hän osasi muuttua yli-ihmiseksi ilman sellaista apua haukkumalla muita tyhmiksi.

Politiikkaa hän ei viitsinyt seurata, koska hän oli mielestään niin tärkeä, että riitti kun haukkui koko politiikan silloin kun hän ei ollut siihen tyytyväinen, joten hänen ei ollut tarvinnut keksiä selitystä sille, ettei hän ollut huomannut edes puolueiden ulkomaisia vaihdokkaita. Hän ei tiennyt niistä oikeastaan mitään muutakaan - paitsi tietenkin sen, että ne olivat tyhmiä, ja se riitti hänelle.

Paljastukset muiden tyhmyydestä olivat olleet kiinnostavia, sillä vaikka moni suomalainen olisin suuttunut siitä, ettei heitä oli verrattu niihin Saksan juutalaisiin, jotka olivat kannattaneet innokkaasti Hitleriä tämän antisemitismistä huolimatta, niin hänelle ei tuottanut vaikeuksia ymmärtää, että suurin osa suomalaisista oli mahdollista huijata äänestämään aivan ketä tahansa. Näitä asioita oli selvennetty miekkojen avulla, sillä jos osannut pitää mielessään, että ne kaikki ovat aseita, niin vieraan kansan miekka saattoi näyttää pelkästään kauniilta eikä lainkaan uhkaavalta, koska se ei ollut oma ase, ja sama päti myös ulkomaisilta perheiltä rosvottuihin poliitikkoihin, joita kansa oli äänestänyt innoissaan siinä uskossa, että näiltä puuttui tiettyjä inhimillisiä piirteitä, kuten petollisuus ja piittaamattomuus vieraan kansan hyvinvoinnista, jolloin voitiin päästä samoihin tuloksiin kuin saksalaiset itävaltalaisen diktaattorinsa kanssa. Ennen demokratiaa ulkomailta saatujen kuninkaiden laatua oli valvottu, mutta Hitler oli ollut säkissä ostettu sika ja seuraukset olivat olleet sen mukaisia.

Sakari tiesi tuntevansa miekat ja ihmiset luonnostaan, joten hän oli ymmärtänyt, että kapinallisista ulkomaalaiset olivat kaikkein luotettavimpia, ja hän oli halunnut päästä mukaa, koska hänen oli tehnyt mieli kapinoida jotain vastaan. Häntä ei kuitenkaan oltu huolittu mukaan, koska hän oli muka jotenkin osa ongelmaa ja siten vaihdokkaiden vihollinen, eli kapinallisetkin olivat siis tyhmiä eivätkä ymmärtäneet mistään mitään, mutta kun valehteli taustastaan, niin pääsi silti riehumaan heidän kanssaan ja se oli ollut ihan hienoa.

Ongelmat alkoivat siinä vaiheessa kun kapinalliset alkoivat järjestäytyä kunnolla, sillä hänen huomattiin olevan vihollisen agentti tai mikä lie nilkki, eikä häntä voitu päästää kertomaan tietojaan muille. Näin hän päätyi lopulta samaan joukkohautaan muutaman natsin kanssa.

Ilmari oli tärkeä poliitikko ja häneltä oli saatu suostumus vauvojen ryöstämiseen selittämällä, ettei siitä olisi mitään haittaa kenellekään, koska hän oli ajatellut, että kai se sitten oli totta.

Tärkeintä oli, että tuoretta verta saatiin, jotta saatiin myös lisää rahaa vaalilupauksien toteuttamiseen, joten hänelle oli tullut yllätyksenä, että itsenäisyyspäivänä mellakoivat ääriliikkeet olivat itse asiassa tilanteeseensa tyytymättömiä vaihdokkaita ja he olivat vasta jäävuoren huippu. Kansa arvosti häntä siksi, että hän uskalsi mennä mukaan epämääräisiin kusetuksiin tietämättä niistä mitään tarkempaa, pelkästään siitä ilosta, että lopulta saataisiin voittajia ja häviäjiä, ja koska talouspolitiikka oli tällä tyylillä hoidettuna pelkästään sarja järjettömän typeriä katastrofeja, joissa kansantalous oli aina häviäjän roolissa, rahaa piti saada muilla keinoilla ja laadukkaiden vauvojen ryöstäminen oli ollut sopivan riskialtis keino.

Hän oli ollut pääministerinäkin, joten hän oli osannut arvata, että kapinalliset varmaankin tulisivat jossain vaiheessa puhuttamaan häntä, mutta hän ei nähnyt syytä yrittää paeta ulkomaille, sillä hän ajatteli tekeytyä syyttömäksi väittämällä olevansa uudempaa pääministerimallistoa, joka oli hädin tuskin jotain sukua suomalaisille.

Kapinalliset eivät kuitenkaan uskoneet, että hän oli ollut täysin avustajien ja neuvonantajien ohjailtavissa, vaan väittivät hänen näyttävän liian suomalaiselta ollakseen pihalla kuin lumiukko. Tietämättömyyteenkin heillä oli vastaus valmiina, ja se oli sellainen, että joku oli sanonut, ettei kuolemantuomiosta ollut mitään haittaa, ja siitä syystä se oli turvallinen rangaistus, sillä jos myöhemmin paljastuisi, että tuomio oli väärä, niin virhe ei olisi lainkaan vakava.

Kapinalliset olivat selvästikin vaarallisia psykopaatteja, sillä Ilmari ei kokenut tehneensä mitään väärää, eivätkä katumus ja vastuun kantaminen edes kuuluneet suomalaiseen tapaan hoitaa asioita.

Lähetystöalueella kiersi mielenosoitus julistamassa, että Suomesta saisi hyvän maakunnan. Se pysähtyi milloin minkäkin maan lähetystön eteen todistelemaan, että suomalainen itsekehu on ehtymätön luonnonvara, sillä se ei vaikuttanut lainkaan

muistavan sitä seikkaa, että ajatus maakunnaksi ryhtymisestä oli syntynyt siitä, etteivät suomalaiset olleet osanneet huolehtia omista asioistaan.

Aluksi se oli ollut valtuuskunta, mutta kun sille oli selvinnyt, ettei mistään lähetystöstä löytynyt mielenkiintoa kuunnella sen tyhjiä puheita, se oli alkanut pitää meteliä kadulla, ja huutaessaan se oli saanut niin paljon lisää itsevarmuutta, että se uhosi jo suomalaisien pystyvän tarjoamaan parempaa osaamista valtion asioiden hoitamisessa kuin muut kansat kykenivät edes ymmärtämään.

Ministerit olivat pitkästä aikaa tyytyväisiä, sillä Suomen eristäminen muusta maailmasta olikin paljastunut myönteiseksi asiaksi. Ruotsissa oli huomattu, että suomalaisvähemmistö yritti soluttaa koko yhteiskunnan vaihtamalla vauvoja, ja geenitestejä suositeltiin varsinkin niissä tapauksissa, joissa lapsi ei vaikuttanut lapselta vaan tietynlaiselta kaverilta, koska nämä kaverit opettivat muita luottamaan suomalaisiin natseihin ja saastuttivat muuta väestöä geeneillään, ja löydetyt kaverit yritettiin karkottaa Suomeen. Kaikki olivat vihaisia, koska he tiesivät olevansa uhreja, ja Suomen eristäminen helpotti rajojen sulkemista. Muuten se olisikin ollut mahdotonta, koska ammattisotilaista oli lätkimään lähteneiden vaihdokkaiden takia huutava pula.

Eristäytymispolitiikka tarjosi myös muita mahdollisuuksia onnistumisiin, sillä harvaanasuttujen alueiden siirtyminen kapinallisien haltuun tarjosi toivoa siitä, että Ruotsin rajasta päästäisiin kokonaan eroon ja sitten sieltä tulevat vihaiset kaverit olisivat kokonaan kapinallisien ongelma.

Uusi presidentti oli päättänyt olla rohkea uudistaja, joka hoitaisi ulkopolitiikkaa sähköpostin välityksellä, sillä hän oli joutunut myöntämään, ettei se, että hänellä oli oikeus olla karismaattinen johtaja, riittänyt tekemään hänestä karismaattista johtajaa.

Tapaaminen Venäjän presidentin kanssa oli epäonnistunut surkeasti, sillä hän oli aluksi ollut kuin pelokas pikkupoika ja lopulta hän oli laskenut alleen.

Kansa ei ollut tyytyväisiä siihen, ettei presidentti uskaltanut käydä muiden maailman johtajien kanssa edes videoneuvotteluja, mutta parempaakaan ei löytynyt, vaikka oli koluttu jopa vanhainkoteja, sillä johtajuutta oli raivattu pois politiikan tieltä liian rohkeasti.

Presidentin luottomiehiksi soveltuvia huijareita löytyi kyllä pilvin pimein ja presidentin uskottavuus oli viimekädessä kiinni heistä, sillä kansa tunnisti oikeanlaisen johtajuuden heidän avullaan, joten puolueissa oli alettu miettiä, että voisiko presidentin ehkä korvata ihmisen näköisellä robotilla.

Juha varttunut suomalaisessa rannikkokaupungissa, jota yritettiin kovasti markkinoida turisteille kauniina paikkana, jonka arkkitehtuurissa oli paljoin jännittäviä tyylisuuntauksia eri aikakausilta, vaikka se oli oikeasti kuin Frankensteinin hirviö, koska se ei koostunut erilaisista suuntauksista vaan kokonaan erilaisista tyyleistä. Arkkitehtuuri oli muuttunut sen mukaan, mistä lapsia oli onnistuttu ryöstämään, ja lopputulos oli kaaos, josta oli vaikea löytää niin tyylillisesti yhtenäistä maisemaa, että sitä kannatti esitellä mainoksissa. Maisemakuvia piti rajata, jotta ne näyttivät hyviltä, ja vaikka kaupunkia yritettiin markkinoida iloisena paikkana, niin totuus näkyi hautausmaalla, koska suuri osa haudoista oli hoitamattomia. Sairaalassa annettuja lapsia oli yritetty saada välittämään niin sanotuista vanhemmistaan syyllistämällä, jotta hautausmaan kirkkoa katselevat turistit eivät olisi ihmetelleet paikan siivottomuutta, mutta tuntemattomien kusipäiden hautoja oli niin paljon, ettei siitä ollut päässyt olemaan näkyvää hyötyä.

Maailmankuulun siitä oli tehnyt BBC, jonka dokumenttielokuva *Barbaarivaltio* oli esitellyt sen suomalaisen väestönvaihtopolitiikan pilottihankkeena. Kantaväestö oli pääosin julkisella sektorilla vaatimassa lisää palkkaa, samaan aikaan kun sairaalasta

saatu uusi työväenluokka raatoi yrityksissä pienillä palkoilla, koska se oli haalittu kokoon sekalaisista aineksista ja perheeseen sopeutuminen tehtiin lapsia vaihtamalla niin vaikeaksi, että yhteiskuntaan sopeutuminen onnistunut ollenkaan, eikä se niin ollen pystynyt järjestäytymään kunnolla. Myös yrittäjäkanta oli uusittu ja kesytetty samalla tavalla, joten huumekauppa kukoisti, ja niin kukoistivat myös apteekit, jotka myivät valtavia määriä lääkkeitä mielenterveysongelmiin. Mielisairaalassa kuntoutettiin vaikeimmista ongelmista kärsiviä ulkomaisia vaihdokkaita suomalaisiksi, koska yksinäisyyden ja vieraan temperamentin aiheuttamat ongelmat luokiteltiin psykoosisairauksiksi.

Lisäksi vanhoja hautoja avattaessa oli huomattu, että seudulla oli tapahtunut huomaamaton vallankaappaus, sillä joskus Ruotsin vallan aikaan oli saatu merkittävä määrä tuoretta verta juutalaisilta ilman, että sen mukana olisi tullut juutalaisia nimiä, mutta nykyisestä väestöstä sitä ei huomannut, koska juutalaista verenperintöä oli dumpattu ahkerasti ulkomaille. Sitä oli myös kertynyt slummeihin odottamaan, että lapset dumpattaisiin ulkomaille, ja koska sillä oli muualta työn perässä muuttaneilta perheiltä saadut nimet, se ei enää ollut virallisesti kantaväestöä ja slummien rauhattomuudesta voitiin syyttää muualta muuttaneita, vaikka kaupungin keskusta oli ollut ennen väestönvaihtoa ihan samalla tavalla rauhaton paikka.

Geenitesti oli paljastanut jo varhaisessa vaiheessa, ettei Juhakaan ollut oikeassa paikassa vaan hänen sukujuurensa olivat tukevasti Hämeessä, mutta koska politiikkaan houkutelluilta vaihdokkailta haluttiin paljon ja sinne valikoituivat parhaat teeskentelijät, hän oli monen muun tavoin osannut olla paljastamatta sitä muille ennen kuin vallankumous oli alkanut. Tilanne oli kaikessa yksinkertaisuudessaan se, että syöpäläiset tarvitsivat vaihdokkaita, mutta vaihdokkaat eivät tarvinneet syöpäläisiä, joten liehakoimaan tullut syöpäläinen halusi vakuuttua siitä, ettei vaihdokas ollut ymmärtänyt tilannetta, ja lähti tyytyväisenä pois pelkästään sillä, ettei hänelle väittänyt vastaan, koska hän pelkäsi tilanteen kehittyvän verilöylyksi, joita huonommat teeskentelijät olivat saaneet aikaiseksi paljon.

Vielä edellisenä päivänä kadulla oli tullut vastaan orjanomistajaöykkäreitä, jotka pitivät oikeutenaan komennella vaihdokkaita, ja suurin uhka oli vaikuttanut olevan Vasemmistoliiton vaihdokas, josta hän oli oppinut pitämään harjoitellessaan yksityisellä ampumaradalla. Puoluepolitiikan hienouksille ei ollut ollut aikaa katastrofaalisen tilanteen takia ja siksi öykkärit olivat olleet tyytymättömiä, mutta jos olisi ollut aikaa riidellä heidän mielikseen, niin samat paskiaiset olisivat kehuneet kuin kilttiä lemmikkieläintä, ja siinä oli toinen ihan riittävän hyvä syy tehdä vähän

puhdistuksia ja kouluttaa loput roskaväestä tottelemaan, sillä hän ei koskaan ollut pitänyt näistä hiippareista.

Kantaväestö oli odotellut, että puolueissa keksittäisiin ihmeparantumisia, jotka puhdistaisivat väestön maineen, ja niihin voisi liittyä mukaan äänestämällä, mutta koska kantaväestö oli hankkiutunut eroon omista ajattelijoistaan, puolueissa oli sen sijaan mietitty, että pitäisikö kantaväestö hävittää vai riittäisikö, että se kastroitaisiin, jotta se ei enää uudistuisi.

Vallankumous oli helppo aloittaa, koska lapsenryöstäjäkansa ei osannut muuttua paremmaksi, ja sille löytyi tukea ulkomailta, koska siellä oltiin sitä mieltä, että suomalaiset halusivat herättää luottamusta, niin heidän piti lopettaa avun mouruaminen ja opetella huolehtimaan asioistaan itse ilman ulkomaista osaamista. Omalla osaamisella oli keksitty ulkonaliikkumiskielto näyttämään vaihdokkaille, missä kaappi seisoo, mutta käytännössä se oli tehnyt vallankumouksen paljon helpommaksi, koska vaihdokkailla oli ollut enemmän aikaa pitää yhteyttä toisiinsa ja myös natsit olivat oleilleet kotosalla eikä heitä ollut tarvinnut sen suuremmin etsiskellä kun päätettiin lähteä liikkeelle.

Luulot olivat kyllä suuret, mutta ajatus omasta valtiossa oli jotain sellaista, että itsenäinen kansa itsenäisessä Suomessa, mutta kokonaan muiden osaamisella, eikä siitä tietenkään mitään tullut.

Vapaudessa Peetu oli haaveillut, että ihmelapset oppisivat tuottamaan tekoälyn avulla paljon rahaa, mutta kapinallisien vankina hän joutui huomaamaan, että sille oli muutakin käyttöä, sillä hänet oli pantu samaan karsinaan sikojen kanssa ja tekoälyn avulla luotu taukoamaton pajatus selitti hänelle hänen omalla äänellään, että kasvonpiirteistä näki selvästi, että hän oli sika.

Hän oli luottanut natsien apuun, sillä hänen tapansa olla olemassa kumosi sen väitteen, että psykopaattia olisi jotenkin vaikea tunnistaa, koska hän tunnisti sellaisen helposti ja alkoi nuolla persettä, mutta vaikka hänet tunnettiin natsien keskuudessa myös erittäin imukykyisenä vaihtoehtona tavallisille luusereille, kaikkia luusereita ei

voitu pelastaa eikä edes tiedetty, tarvittaisiinko edes kaikkia parhaita jatkossa, sillä ihmelapsien saaminen alkoi olla todella vaikeaa.

Natseilla ei selvästikään ollut mitään kiirettä pelastaa häntä ja piti vain toivoa, etteivät kapinalliset kyllästyisi kasvattamaan hänestä sikaa.

Kapinalliset olivat erittäin julmia ja elivät ihmeellisessä käänteismaailmassa, jossa hänestä sopi puhua sellaista, että edellisessä elämässä hän olisi tehnyt moisesta rikosilmoituksen kunnianloukkauksen takia. Hän valehteli ja manipuloi muita parhaansa mukaan saadakseen tahtonsa läpi, aivan niin kuin kuka tahansa kunniallinen puolueaktiivi, mutta sen piti olla salaisuus, joten sillä täytyi olla lain suoja.

Hänelle oli ollut tärkeää suostutella sairaalasta saatua arvotavaraa jäämään tuottamaan lisää rahaa, koska sitä tarvittiin kannatuksen ostamiseen. Vaaleja varten keksityt ihmerikastumissuunnitelmat eivät koskaan toimineet, joten varastossa piti olla tällainen kykypankki, joka oli saatu alkoholisoitumaan ja juomaan aivonsa niin haperoksi, ettei se tajunnut paeta paikkakunnalta, mutta geenitestien takia juoni oli paljastunut kykypankille ja nyt se kasvatti hänestä mieleistään viinalla ja sähköshokkihoidolla.

Tappamisesta oli puhetta usein, koska se pelotti häntä vieläkin, joten hän yritti opetella elämään sikana, koska sille ei näköjään ollut parempaa vaihtoehtoa.

Ulkomainen vaihdokas oli ollut Suomessa tarkan valvonnan kohde ja joutunut sietämään arvostelua ja komentelua tuntemattomiltakin, joten kun Lari oli tappanut tutut natsit ja natsien perskärpäset, hän oli alkanut tappaa tuntemattomia sillä perusteella, että vihollinen näytti suomalaiselta.

Mihinkään kapinallisryhmittymään hän ei kelvannut, mutta kaaoksen keskellä oli kuitenkin helppo toteuttaa itseään ja hän todella nautti elämästään. Vankeuden aikainen vaikea masennus oli kadonnut kuin tuhka tuuleen ja olo parani koko ajan sitä mukaa kuin kaatoluku kasvoi.

Ennen geenitestejä hän oli ihaillut Hannibal Lecteriä, mutta ei ollut uskonut, että kuvitteelliseen hahmoon voisi samaistu näin paljon. Testien alkamisen jälkeen hän oli ymmärtänyt, että Lecter muistutti läheisesti arvotavaran tilalle vaihdossa annettua rikollista, koska moni todellisen maailman huippuovela saalistaja olikin vain eläytynyt hänelle annettuun rooliin, ja siihen oli riittänyt se, että oli toikkaroinut arkielämän läpi suunnilleen niin kuin muut toivoivat.

Ero oli siinä, että Lecterissä teeskenteleminen oli jonkinlaista neroutta, mutta vaihdokas oli kasvatettu valehtelemaan ja teeskentelemään muiden mieliksi, eivätkä muut tienneet, mistä mielenkiinto pitää julkisivua yllä mahtoi johtua. Siihen oltiin tyytyväisiä, vaikka motiivi olisi ollut se, että vaihdokas oli suutuspäissään myrkyttänyt joulupuuron ja odotti näkevänsä muiden kuolevan.

Geenitestien takia naamioituminen oli nykyisin vaikeampaa, mutta koska läheskään kaikkia murhia ei enää ehditty tutkia, sillä ei ollut niin väliä. Riitti kun valitsi sopivan uhrin, teki mitä mieleen sattui juolahtamaan ja lähti sen jälkeen kotiin kokkaamaan.

Viikkoa ennen maksukyvyttömyyteen ajautumista hallitus yritti kirkastaa Suomi-kuvaa vanhoista pornolehdistä löydetyillä vitseillä, sillä ne jaksoivat aina naurattaa ministereitä, mutta kansainvälisen huomion vei kuitenkin dokumenttielokuva suomalaisesta virkamiehestä, jonka perheeseen oli kasaantunut eri alojen lahjakkuuksia siitä syystä, että joidenkin hänen puoluetovereidensa mielestä hänen lapsensa oli kannattanut vaihtaa älykkäämpiin, jotta hän saisi enemmän virikkeitä.

Ministereitä epäonnistuminen masensi kovasti, sillä heillä oli muitakin vaikeuksia. Sosiaalisessa mediassa oli kannustettu heitä antamaan toisilleen jaksuhaleja vaikeuksien keskellä, ja kun he olivat tarttuneet syöttiin, halailu olikin muuttunut häirinnäksi ja sitä piti katua.

Ilmapiiri oli kehittynyt pelokkaaksi, koska suurin osa Suomesta oli jo erilaisien kapinallisryhmittymien hallussa ja tilanne oli muuallakin sellainen, että jos lähetti uskollisen perskärpäsen etsimään aivoilla varustettua apuvoimaa, niin hän saattoi kadota jälkiä jättämättä, ja jos erehtyi puhumaan julkisuudessa, että oli muuttunut jotenkin paremmaksi, niin saattoi joutua kapinallisien kiduttamaksi. Vanha kunnon

”Mitä? Syytätkö sinä minua valehtelijaksi?” ei enää toiminut vaan jos erehtyi puhumaan tällaista, niin syyllistyi kapinallisien mielestä niskoitteluun, koska he lähtivät siitä, että paremmaksi muuttuminen oli sitten mahdollista ja siihen tarvittiin vain riittävän paljon lisää motivaatiota.

Kapinallisille oli yritetty selittää, että skitsofreenikko otti muiden sanomiset kirjaimelliset ja epäili valehtelijaa valehtelijaksi, mutta sekin oli vaarallista nyt kun valehtelijoiden suojana ei ollut enää riittävää väkivaltakoneistoa.

Paremman osaamisen puutteessa oli turvauduttu vanhaan temppuun, jossa rapajuoppo opetettiin laulamaan puolueen lauluja sitä vastaan, että hän sai ryypätä valtion piikkiin, mutta näin saatiin lähinnä tykinruokaa, jonka saattoi lähettää hieromaan sopua kapinallisien kanssa. Kansa oli tottunut parempaan laatuun, joten juoppoja ei kannattanut esitellä näkyvissä viroissa, ja ulkopolitiikassa heitä ei kannattanut käyttää olenkaan, koska muualla oli tajuttu, että suurin osa heistä oli parempien vaihdokkaiden tieltä pois heivattua jätettä, joka kannatti pelastaa, jotta saatiin tietää, että mitä Suomessa juoniteltiin kulissien takana.

Laivaliikenne Pohjois-Koreasta Suomeen oli estetty ja muutenkin oli epävarmaa, että saataisiinko Suomeen laadukkaita vauvoja enää koskaan.

Kapinallisien kanssa neuvottelemiseen tykinruokaa kuitenkin tarvittiin, koska he vaativat ihan mahdottomia. Aluksi oli kokeiltu työmarkkinajärjestöjen väliseen riitelyyn kehitettyä tyyliä, jossa keskusteluja pohjustettiin puhumalla paskaa haastatteluissa ja lähettämällä uhkaavia sähköpostiviestejä, mutta kapinallisien mielestä se oli matalaotsaista temppuilua ja he olivat peruneet keskustelut. Sitten oli kokeiltu rehellisempää tyyliä, mutta sekään ei toiminut, koska kapinalliset huomauttivat valehtelemisesta ja siitä loukkaantuminen johti keskustelun päättymiseen välittömästi. Juopot eivät olleet menestyneet paljon paremmin, mutta heillä oli enemmän aikaa roikkua netissä ja heitä saattoi lähettää huolettomasti yrittämään sopia tapaamisesta kasvotusten, koska heitä pystyi löytämään helposti lisää.

Moni toivoi, että pääsemällä kapinallisien suosioon saisi lisää rahaa ja valtaa, joten he olivat aluksi olleet vähällä hukkua perättömiin huhuihin valtavasta määrästä toiveikkaita, jotka olivat päässeet heidän suosioonsa, ja he olivat keksineet ratkaisuksi julkisen teloituksen, jolla voitiin ilmaista riittävän selvästi, että ketkä ainakaan eivät olleet heidän suosiossaan. Sen avulla voitiin vähentää myös muunlaisen paskapuheen määrää, joten ei kannattanut yrittää ainakaan sitä tuttua lähestymistapaa, jossa hyväksikäytettävä oli narsisti jos hänen persettään pääsi

nuolemaan, jotta kaikki toiveikkaat eivät ryntäisi nuolemaan sitä, ja pelkkä Helvetin psykopaatti jos hänen persettään ei päässyt nuolemaan, koska näitä yritteliäitä teloitettiin lauantaisin lapsiperheille suunnatuissa tilaisuuksissa, joissa saattoi käydä viihtymässä, mutta myös kehittyneemmät lähestymistavat johtivat helposti samaan lopputulokseen.

Roope oli tarkkanäköinen tutkijaluonne ja häntä oli usein kehuttu älykkääksi, koska hän oli suunnannut huomionsa ufoihin ja menninkäisiin. Geenitestit olivat paljastaneet hänelle paljon ihmettä ja kummaa, mutta se ei ollut hänen syynsä, koska hän ei ollut aikaisemmin huomannut kiinnostua niistä asioista.

Hänet oli epäonnekseen heitetty keskelle kaaosta, jossa jokainen vauva, jonka vanhemmista joku ei sattunut pitämään, oli ollut vaarassa tulla lähetetyksi kauas pois, ja vasta geenitestit olivat auttaneet ymmärtämään sitä, mitä oli tapahtunut. Mitään varsinaista yllätystä ne eivät kuitenkaan tuottaneet, koska hänen lapsuudessaan oli ollut selvää, että väestö ihaili rikollisia ja terroristeja.

Ei ollut tarvinnut olla johtavassa asemassa, että joku muu oli päättänyt tuhota perheen, vaan siihen oli riittänyt se, että asui jonkun naapurissa, ja jos ei ollut ollut kenenkään naapuri, niin joku oli luultavasti vihannut kuitenkin, sillä politiikka oli ollut tärkeä syy vauvojen vaihtamiseen. Niitä palveluita oli saanut aluesairaalasta parilla satasella, mutta kysyntä oli ollut niin valtavaa, että lisätulot olivat joissakin tapauksissa riittäneet omakotitalon hankkimiseen.

Näin oli saavutettu kummallinen tilanne, jossa ongelma oli dumpannut itsensä pääosin muualle ja paikkakunta oli muuttunut mukavaksi paikaksi, joka ei muistuttanut lainkaan sitä paikkaa, joka se oli ollut muutamaa vuosikymmentä aikaisemmin. Kateus oli pitänyt huolen siitä, ettei edes vanha kulttuuri ollut säilynyt, ja se vähä, mitä entisestä väestöstä oli jäljellä, oli kyyditetty kunnan rajalle ja uhattu ampua jos se tulisi takaisin.

Muualla ei kuitenkaan oltu tyytyväisiä omien paskojen heittämiseen naapureiden vaan karkotettujen lisäksi olisi pitänyt ottaa takaisin myös sairaalassa muualle dumpattu sonta, mutta se ei ollut oikeastaan ongelma, sillä kun asiaa oli ehditty

ajatella tarkemmin, karkotetuille esitetty uhkaus oli alkanut vaikuttaa todella hyvältä ajatukselta.

Joukko huolestuneita vanhempia oli perustanut kidutuskeskuksen saadakseen tietää, missä heidän lapsensa olivat, sillä näissä asioissa oli vielä paljon epäselvää. Vauvoja oli vaihdettu jopa pelkän kiusanteon takia, joten tilanne oli niin epäselvä, että koko väestön sukupuut olisi pitänyt selvittää ja panna samaan tietokantaan. Se ei ollut enää mahdollista, joten näissä asioissa tarvittiin oma-aloitteisuutta, ja Ismo oli yksi tähän kidutuskeskukseen joutuneista, vaikka hän oli vain ottanut kaiken irti luuserin oikeudesta olla älykkäämpi kuin muut.

Kun ulkomaisien vaihdokkaiden olemassaolo oli paljastunut, oli heti pantu merkille, että hän oli pitänyt heitä ali-ihmisinä, ja sitä oli ollut vaikea selitellä, koska hän alkoi vasta siinä vaiheessa epäillä, että kyse olikin rasismista. Siihen asti hän oli elänyt siinä uskossa, että kaikki, jotka eivät olleet samanlaisia kuin hän itse, olivat tyhmiä, mutta asioita oli pitänyt ajatella uudelleen kun oli alettu etsiä syyllisiä ja häntä oli alettu epäillä natsiksi.

Vähän myöhemmin oli paljastunut, että sillä välin kun hän oli paneutunut oman perseensä nuolemiseen, hänen vaimonsa oli hankkinut suhteiden avulla sairaalasta tasokkaita lapsia päästäkseen leuhkimaan, ja siitä oli seurannut riitaa vaimon kanssa ja vaimo oli suutuspäissään lavastanut hänet natsiksi muokkaamalla hänen vanhoja sosiaaliseen mediaan sepustamiaan kirjoituksia.

Nyt vaikutti siltä, että hän oli peräti johtanut lapsien ryöstämistä omalla paikkakunnallaan, ja sitä oli vaikea selitellä, koska kidutuskeskuksessa ei ollut ammattitaitoista henkilökuntaa ja kuulusteleminen oli lähinnä sitä, että kiduttajat kokeilivat, mitä erilaisilla välineillä saattoi tehdä. Välillä hän sai toipua jonkin aikaa, ja sitten kokeiltiin taas.

Sampo oli ajatellut asioita paskalla istuessaan ja keksinyt, että ratkaisu ongelmiin löytyisi demokratiasta, koska se oli aidoimmillaan sitä, että kaikki saatavilla olevat hyödylliset lapset ryöstettiin omaan käyttöön. Muuten hän ei tiennyt, millainen hänen aito demokratiansa oli, mutta siitä hän oli varma, että se oli parempi kuin mikään muu demokratia.

Maailma tarvitsi demokraattisen vallankumouksen, jotta suomalaisien hyvä maine palautuisi, ja samalla se voitaisiin alistaa palvelemaan suomalaisia, jotta saavutettaisiin koko planeetan kattava Suur-Suomi.

Hän oli alkanut kirjoittaa vallankumouksesta kirjaa siinä toivossa, että se saisi kannatusta ja kirjaa myytäisiin pari miljardia kappaletta, mutta hän ei päässyt edes puoliväliin saakka ennen kuin tilanne kehittyi niin kaoottiseksi, että hänen oli pakko lopettaa.

Kirsti oli ollut teollisuusalueen viereen syntyneen yhteisön koossapitävä voima, joka tiesi, kuka kukin on, ja yritti mielellään etsiä seuraa niille monille lapsille, joilla ei ollut kavereita ja joita vanhemmatkaan eivät ymmärtäneet ollenkaan, mutta geenitestien takia häntä oli alettu pitää juorukellona ja ihmiskunnan vihollisena, jonka jutut olivat mielisairasta paskaa.

Jonkin aikaa häntä oli vainottu, mutta jälkikäteen ajateltuna se oli hyvä asia, koska hän oli tajunnut paeta siinä vaiheessa kun eräältä toiselta koossapitävältä voimalta oli leikattu pää irti ja survottu peräsuoleen. Jo seuraavalla viikolla oli alkanut täydellinen kaaos, jossa natsien uhrit ja itsensä sellaisiksi kokevat tappoivat kilpaa niitä, joita he pitivät vihollisinaan.

Ruumiita oli joka puolella, mutta vielä oli niin paljon ihmisiä elossa, ettei tienoolle kannattanut mennä, ja se oli harmi, sillä hän tunsi paikat ja hänen uusi keinonsa saada rahaa oli ryösteleminen.

Kapinalliset olivat tuominneet Viljamin elämään pimeässä tyrmässä monen muun kohtalotoverin kanssa. Ulosteet huuhdeltiin lattialta vedellä kerran, pari kuukaudessa, ja ruokaa annettiin muutaman päivän välein, mutta joka päivä piti kuunnella monta kertaa huutoa siitä, että vangit olivat laiskoja ja heidän pitäisi lähteä joko töihin tai opiskelemaan, jotta kapinalliset saisivat lisää rahaa.

Karman lain mukaan tilanne oli oikeudenmukainen, mutta Viljamin lain mukaan hänellä oli syytä uhriutua ja katkeroitua, koska hänen olisi kuulunut olla se, joka vaati avuttomaan tilaan saatuja ihmisiä olemaan hyödyksi itselleen.

Tyrmässä hän oli siksi, että hän oli yrittänyt patistella Itä-Suomen syrjäseuduilta valunutta roskaväkeä menemään töihin uhkailemalla, koska hän ei vielä siinä vaiheessa tiennyt, että ongelma oli siinä, että syrjäseutujen väestön sisäsiittoisuuden parantaminen vaihdokkaiden avulla oli mennyt kunnolla pieleen ja vaihdokkaita pakeni muualle. Nyt kannatti pitää mölyt mahassa, sillä nämä kapinalliset oli kasvatettu Itä-Suomessa sellaisiksi, ettei heitä kannattanut ärsyttää ollenkaan nyt kun he tiesivät olevansa natsien uhreja.

Helsinki ilman natseja oli hieno paikka, sillä Emilia oli koko ikänsä haaveillut apokalypsin jälkeisestä maailmasta, jossa ei kannattanut poistua lymypaikasta ilman asetta. Hän oli mukana turvallisessa koplassa, jonka kanssa oli hyvä käydä ryöstelemässä ruokaa ja muuta tarpeellista, mutta hän koplalla ei ollut hyviä johtajia ja hän kaipasi muutenkin turvallista psykopaatin löyhkää.

Kopla oli ollut alkujaan osa opiskelijaliikehdintää, joka oli noussut puolustamaan akateemista vapautta siinä vaiheessa kun yliopistolaitosta oli vaadittu lopettamaan natsipropagandan levittäminen ja irtisanomaan kaikki sitä tuottavat henkilöt, jotka pystyi tunnistamaan siitä, että heidän selityksensä rodunjalostusohjelman sivuseurauksille olivat olleet usein niin typeriä, että ne kertoivat avoimesta halveksunnasta luusereita kohtaan. Se oli totta, mutta natseilla oli oikeus toimia näkymättömissä, joten sitä ei voitu myöntää todeksi ja akateemista vapautta täytyi ryhtyä puolustamaan.

Tästä oli kehittynyt demokratialiikehdintä, joka oli oivaltanut, että keräyspisteistä sai turhia lapsia, jotka varmasti herättäisivät myötätuntoa muissa kansoissa kun heidät saataisiin näyttämään itkuisilta, mutta poliisi oli vienyt liikehdinnän johtajat pois ja myöhemmin oli puhuttu sellaista, että anarkistit olisivat teloittaneet heidät.

Koko liikehdintä oli ollut turha, sillä se oli syntynyt ulkomaisien vaihdokkaiden harhoista ja oikeat suomalaiset kyllä ymmärsivät, ettei luotettava tiede voinut tukeutua pelkästään tosiasioihin, koska sellainen ei toiminut minkään poliittisen liikehdinnän propagandana, mutta virhe oli kuitenkin tehty ja johtajat oli menetetty.

Tilannetta oli yritetty korjata lähtemällä tutkimaan somekuplan ulkopuolella olevaa maailmaa ja eräältä keskustelufoorumilta oli löytynyt hieno juoni, jossa lavastettaisiin väärennetyllä kuvalla ja äänellä piilopaikassa lymyävä johtaja, jolla oli terroristijärjestön tai huumekartellin kaltainen organisaatio. Näin oli saatu komentobunkkerissa piilotteleva valtakunnankansleri Rytkönen, joka oli valmis ottamaan vallan, mutta saman idean oli löytänyt moni muukin, joten näitä virtuaalijohtajia oli ilmaantunut kymmenittäin ja käsikirjoitukset olivat olleet niin huonoja, että videoita oli alettu käyttää viihteenä.

Tilanteen kehittyminen huonompaan suuntaan oli pakottanut muuttamaan akateemisen munillepotkimiskilpailun luonnetta. Enää ei keksitty uusia tieteellisiä teorioita peitteeksi siltä varalta, että joku muu sattuisi keksimään jotain järkevää, vaan etsittiin syyllisiä. Jonkun olisi pitänyt huomata natsien salaliitto jo kauan sitten

kaikkien muiden puolesta, koska ei ollut lainkaan tieteellistä, ettei sitä ollut tapahtunut.

Mitään käytännön merkitystä näillä syytöksillä ei ollut, koska yliopistot oli suljettu kriisitilan takia eikä tieteelle edes ollut enää rahoitusta, mutta akateeminen debatti kukoisti sosiaalisessa mediassa, sillä oli kuitenkin toivoa siitä, että jossain vaiheessa päästäisiin taas luomaan uraa.

Aimo tunsi olonsa uhatuksi, sillä kapinalliset etsivät sellaisina kansallismielisinä tunnettuja suomalaisia, joiden ei oltu koskaan huomattu olevan kiinnostuneita suomalaisesta kansanperinteestä, mutta eivät kuitenkaan olleet alkaneet riehua sen takia, että geenitestit olivat paljastaneet sen johtuvan suomalaisuuden puuttumisesta, koska tällöin kyse oli pitkän jalostuksen tuottamista täysin parantumattomista tapauksista.

Hän vastasi tuntomerkkejä, mutta hän tiesi olevansa todellinen suomalainen, sillä häntä oli usein kehuttu sellaiseksi. Kansanperinne oli vain jotain vieraan vallan aikaista propagandaa ja todellinen suomalainen etsi kulttuurinsa ulkomailta, koska suomalaiset eivät olleet oppineet tuottamaan sellaista itse vieraan vallan aikaisen sorron takia.

Näköjään myös ruotsalaiset osallistuivat valtion kaatamiseen, sillä kapinallista pitivät myös Ruotsin vallan alla kansalle syötettyä propagandaa omanaan, ja se selittikin sen, että valtio oli kaatumassa nopeasti.

Ruotsalaiset ja venäläiset suunnittelivat selvästikin demokratian tukahduttamista, sillä nämä vääristyneet ajatukset suomalaisuudesta kiehtoivat sellaisia poliitikkoja, joita oli värvätty puolueisiin tuomaan niille kannatusta, jotta hänen kaltaisensa todelliset suomalaiset pystyivät osallistumaan päätösten tekemiseen kulissien takaa käsin.

Sanna oli ehtinyt olla vähän aikaa vankilassa siksi, että hänen työyhteisönsä oli pitänyt vauvojen kylvämistä sinne tänne mukavana harrastuksena, josta saatiin paskantärkeyden tunteen lisäksi myös taloudellista hyötyä. Hän ei ollut lainkaan viihtynyt siellä ja hän olikin ruikuttanut ehtimiseen kokemistaan vääryyksistä, mutta nyt se vaikutti paratiisilta, jonne hän olisi halunnut palata takaisin, sillä kapinallisilla oli erilainen tyyli hoitaa asioita.

Hänet oli pantu kärsimään oikeusprosessin irvikuvaa, jossa syyttäjä kävi hakemassa viereisessä huoneessa majailevalta parlamentilta uusia lakeja sitä mukaan kuin hän niitä tarvitsi, ja puolustusasianajaja oli täysin voimaton kun syyttäjän todistajana toimiva näyttelijä esitti niin mahtavia tieteellisiä auktoriteettihahmoja, ettei tavallisilla kuolevaisilla ollut lupaa väittää heille vastaan.

Hänet oli toimitettu mielentilatutkimukseen siksi, että professori S. K. Rutsa oli turissut tekoparran takana sellaista, että hän oli luultavasti syvästi häiriintynyt yksilö ja hänet pitäisi lopettaa.

Mielentilatutkimus oli ollut suurimmaksi osaksi tuttua vankilaelämää, sillä näyttelijä oli ehtinyt käydä katsomassa häntä vain harvoin S. K. Rutsan roolissa, mutta tutkimusaineistoa oli kuitenkin kertynyt aivan kuin häntä olisi vahdittu koko ajan. Professori tiesi jopa kertoa, että hän teki sellissä kiljua ja ryyppäsi yökaudet, ja syyttäjä oli käynyt hakemassa tuomarille uuden lain, jonka mukaan se oli riittävä syy muuttaa kuolemanrangaistus kovennetuksi kuolemanrangaistukseksi.

Harri asusteli ulkosalla pienessä häkissä ja häntä sai heittää kivillä jos mieli teki, sillä hän oli nähnyt kapinallisien joukossa tutun miehen ja mennyt höpöttämään tälle siinä toivossa, että tämä voisi auttaa häntä jotenkin.

Aikaisemmin häntä oli palveltu, mutta enää ei ollut politiikkaa ja etujärjestöjä palvelemassa häntä ja hän oli itse ollut koko ikänsä kiinnostunut lähinnä sarjakuvista. Mustanaamio oli hänelle se tosi iso juttu, mutta se ei ollut millään tavalla auttanut häntä valmistautumaan tällaiseen tilanteeseen eikä hän osannut tehdä muuta kuin etsiä uusia palvelijoita.

Yleensä ottaen kapinalliset vaikuttivat tuntevan hänen kaltaisiaan kohtaan lähinnä syvää inhoa, mutta nähtyään tutun miehen hän oli kuitenkin uskaltanut kokeilla onneaan.

Poliisi oli selvitellyt Orvokin sukujuuria ja saanut selville, että hän oli edellisen vuosisadan alussa ulkomailta rosvottua yrittäjäsukua. Hänen isänsä ja tämän veli oli tunnettu lapsina kurittomina viikareina, jotka eivät kunnioittaneet herrakansan auktoriteettia, mutta he olivat kuitenkin perustaneet aikuisina yrityksen ja tulleet tunnetuiksi ahkerina ja ammattitaitoisina, mikä varmistanut heidän lapsilleen niin suuren kysynnän, että kaikki oli ryövätty parempaan käyttöön.

Isän veljen lapsista oli saatu teollisuuteen tärkeitä johtajia ja osaajia, koska pienyrittäjän lapsikin oli Suomen olosuhteissa saaliina aikamoinen vonkale, mutta isä oli nainut kusipäisen suomalaisen akan ja lapset olivat päätyneet virkamiesuralle. Toinen oli tehnyt uransa tärkeänä herrana virastossa, joka oli siihen aikaan tunnettu lähes vihamielisestä asiakaspalvelusta, ja hän itse oli toiminut vuosikymmenet rehtorina ja kunnostautunut erityisesti ulkomaisien vaihdokkaiden pakkosuomalaistamisessa, mikä oli syy siihen, että kapinalliset etsivät hänet käsiinsä, vaikka hän oli jo vanhainkodissa.

Uhriutuminen ei nyt auttanut ollenkaan, vaikka hän itse koki, että hänen oma taustansa oli tässä kaikessa se tärkein asia, vaan hänen oli kuoltava syntiensä tähden, koska ne olisi voinut jättää tekemättä.

Asko asusteli venäläisien puskurivyöhykkeellä, sillä Suomen puolella rajaa hääri paljon erilaisia trokareita, jotka osasivat lahjoa venäläisiä rajavartijoita, eikä suomalaisien haluttu pakenevan Venäjälle.

Hänet tunnettiin viisaana miehenä, joka kärkkyi keskusteluissa tilaisuuksia päästä esittämään syytöksiä vastustajistaan ja perehtyi asioihin niin syvällisesti, että osasi kunnanvaltuuston kokouksessa vedota siihen, että hänen sukulaisensa oli murhattu 1700-luvulla eikä hän mitenkään voinut antaa periksi murhaajan sukulaisille. Tästä syystä hänen toivottiin saavan aikaiseksi hyödyllistä yhteistyötä venäläisien kanssa, tai ainakin suostuttelemaan heitä palauttamaan ryöstämänsä pesukoneet, mutta maailma oli muuttunut eivätkä vanhat temput enää toimineet. Sen hän oli saanut kokea Tanskan suurlähetystössä, jossa hän oli yrittänyt saada ihmelapsen palaamaan takaisin, sillä tuskin hän ehtynyt alkaa selittää, että hänellä alkoi olla sellainen tunne, ettei isänmaan etu ollutkaan tässä nyt se kaikkein tärkein asia, kun hänet oli heitetty pihalle sillä perusteella, että natsien uhriutumista oli jo ehditty nähdä aivan tarpeeksi.

Sen jälkeen kotikunta oli valittu syntipukiksi sillä perusteella, että sieltä oli löytynyt harvinaisen paljon sairaalasta ryöstettyjä lapsia, ja naapurit olivat varmistaneet tiesulkujen avulla, ettei sieltä olisi ainakaan helppoa tulla pyörimään päiväkotien läheisyydessä. Myös maaston valvomisesta droonien avulla oli ollut puhetta, mutta kunta oli joutunut Venäjän armeijan valvottavaksi ennen kuin niin pitkälle oli ehditty päästä.

Enää ei tarvinnut pelätä, että ruoka loppuisi kaupoista piirityksen takia, mutta venäläiset tukivat väestöä suurennuslasin kanssa ja voisi käydä huonosti jos heidän lapsiaan vielä löytyisi suomalaisista perheistä.

Amanda oli yksi niistä, joilla oli selvinnyt, ettei kannata olla loistava juonittelija ja harhautuksen mestari kovin isossa joukossa, koska silloin se merkitsee vain sitä, että keskinkertaisella juonittelijalla on kusta päässä.

Kaupunki oli siivottu loppuun kierrätetystä ryönästä, joka ei osannut tehdä paljon mitään hyödyllistä, mutta oli etevä aiheuttamaan turvattomuutta, ja koska kaikkea ei oltu saatu dumpattua ulkomaille, sille rakkaat puutalot oli päätetty repiä alas, jotta muualle Suomeen dumpatut penikat eivät löytäisi kotiin.

Päätöksenteko oli pidetty etäällä toteutuksesta, joten häntä ei voitu yhdistää vauvojen vaihtamiseen, mutta kapinalliset olivat ymmärtäneet, että yhteys puutalojen hävittämiseen oli aivan yhtä pätevä todiste, joten hänkin oli nyt odottamassa teloitusta.

Armon anominen oli hukkaan heitettyä vaivaa, koska roskaväen perheisiin heitetyt lapset eivät katsoneet, että natseja tarvitsisi kohdella yhtään sen huomaavaisemmin kuin he itse kohtelivat muita.

Konsta oli kehittynyt poliittiseksi ajattelijaksi roolipelien avulla, sillä vapauttaessaan vihollisien omaisuutta omaan käyttöönsä hän oli omaksunut juuri täsmälleen oikeanlaiset mielenmaisemat. Liturgiassa piti aina olla lohikäärme, jolla oli vääryydellä hankittu aarre, ja oikeus toteutuisi kun se vapautettaisiin sankareiden omistukseen. Jos asia oli tärkeä, niin lisäksi piti olla kavala petos, joka alleviivasi vihollisen pahuutta.

Näillä eväillä pärjäsi politiikassa paljon paremmin kuin ilmaisemalla melkeinpä suoraan, että oltiin taas kerran rosvoamassa jotain, joten hän ei halveksinut turhan takia niitä, jotka luottivat elokuvista opittuun pankkirosvon logiikkaan.

Tällä kertaa hän oli saanut huomata olevansa itse petoksen uhri, sillä hän oli luullut, että avustajat olivat palvelijoita ja toimittivat kuuliaisesti tietoa hänen sankaritarinoitaan varten, jotta hän voisi koristella niitä aiheeseen liittyvillä yksityiskohdilla, mutta hänelle olikin valehdeltu koko ajan katalasti ja hän oli palvellut huomaamattaan puolueeseen pesiytynyttä natsien salaliittoa.

Maailmalla hänet tunnettiin siitä, että mielenosoittajat olivat haukkuneet häntä Helvetin murhaajaksi, koska juuri siitä pätkästä oli saatu television uutislähetyksiin hyvää dramatiikkaa, ja entiset kannattajat pitivät häntä vähintääkin niin tyhmänä, ettei häntä kannattanut enää äänestää. Oli niitäkin äänestäjiä, jotka eivät pitäneet vauvojen ryöstämistä vakavana rikoksena vaan pikemminkin viisaana oveluutena, mutta kannatus oli kuitenkin romahtanut niin paljon, ettei olisi enää ollut mitään asiaa politiikan huipulle, mutta onneksi vanhan maailman politiikka näytti olevan kuolemassa pois, koska oli tapahtunut tämä hirvittävä petos, josta hän oli päässyt kärsimään itsekin. Hän oli voinut ryhtyä johtamaan kapinallisryhmittymää tarjoamalla hyvitystä niille, joita oli petetty samalla tavalla, sillä natseille oli kostettava ja heidän omaisuutensa vapautettava sankareiden käyttöön.

Suunnitelmasta puuttuivat yksityiskohdat, koska hänellä ei ollut enää avustajia, ja paremman puutteessa hän oli keksinyt, että natsit olivat jotenkin tulleet Satakunnasta, koska hänen mielestään siellä asui kusipäitä.

Heimosota oli hyvä asia, koska sitä käytettiin usein lisämausteena sankaritarinoissa, ja moni muukin halusi kostaa satakuntalaisille sen, että he olivat olemassa ja heillä oli omaisuutta, eikä mitään sen ihmeempiä perusteluja tarvittu, koska natseilta oli peritty paljon hyvääkin.

Yliopistot oli muutettu hevonpaskatehtaiksi, joissa uskottavuus perustui kokonaan oppiarvoihin, ja niiden oppineisuutta vastustettiin ryhtymällä tietämättömiksi, koska siinä oli oikeanlaista sankaruutta. Myös muut kuin akateemikot saivat keksiä tosiasioita itse ja puolustaa niitä alhaisilla keinoilla, ja tarpeen vaatiessa vaikka tappelemalla, kunhan ei vain lähdetty sille, jolla tarkistettiin, että mitä puppua yliopistot oikein tuottivat, eikä näitä hyvistä tavoista kannattanut luopua, koska vapaus ja tasavertaisuus toteutuivat parhaiten silloin kun viisain sai olla se, joka herätti niin paljon pelkoa, ettei hänelle uskallettu väittää vastaan.

Satakuntalaiset tulisivat pian oppimaan kunnioittamaan Konstan viisautta, sillä

Nimimerkki ”Elämän valttikortit” valitteli Turun sanomien yleisönosastolla suomalaisien surkeaa kohtaloa. Se kykeni myöntämään, että ongelmat saivat paisua

vapaasti kun ne haudattiin muhimaan syvälle valeiden alle, mutta näki kuitenkin suomalaiset lähinnä ajopuuna, jota oli taas kerran heitelty sinne tänne kohtalon meren laineilla.

Mielipidemittauksen mukaan suurin osa turkulaisista halusi Varsinais-Suomen liittyvän Ruotsiin ja koki tulleensa petetyksi, koska ruotsalaiset eivät halunneet heitä vaivoikseen.

Natsien rappiotiede oli keksinyt, että oli mahdollista ryhtyä ammattivalehtelijaksi ja menestyä urallaan ihan vahingossa. Tätä oli osattu odottaa, sillä rappiotaiteessa oli jo ehditty pyöritellä samaa ajatusta ja rappiotieteellä alkoivat olla omat ideat vähissä.

Ulkomaille paenneita vaihdokkaita suositeltiin välttämään edelleen kommunikointia vihollisen kanssa, koska se oli tottunut piilottelemaan lakipykälien takana eikä niitä vielä oltu saatu pois keskustelun tieltä. Moni paikoin oli saavutettu pientä edistystä, mutta vain vähäinen määrä vihollisia oli jäänyt kapinallisien vangeiksi. Suurin osa oli paennut hallituksen joukkojen suojiin ja eli edelleen siinä maailmassa, jossa valehtelijaa ei saanut kutsua valehtelijaksi, koska sellainen oli epäkohteliasta ja loukkasi kunniaa.

the celtic doctrine of re-birth

The fairy-faith in Celtic countries

The Medical Mythology of Ireland

British Fairy Origins

Fairy Tales, Their Origin and Meaning: With Some Account of Dwellers in ...

British goblins : Welsh folk-lore, fairy mythology, legends and traditions

Popular tales from the Norse

Taken!

Forgotten Abductees: 50 Years in North Korea

Suomalaiset outo kansa eurooppalaisten joukossa

GeneU ei varsinaisesti liity tarinaa, koska kyse on fiktiosta, jonka ei tapahdu täysin keksityssä maailmassa. Tärkeisiin innoittajiin kuuluu muutamaa linkkiä ylempää löytyvä *True and Untrue* ja muita ideoita on etsitty muista linkeistä löytyvistä kirjoista jo ennen kirjoittamista, ja GeneU:n vaikutus näkyy joissakin kohdissa, vaikka näitä juttuja on helpompi keksiä omasta päästä. Se tunnistaa 246 etnistä ryhmää ja se on niin vähän, että sen antamat arviot ovat usein hatusta revittyjä, koska se ei osaa kertoa, ettei tiedä, vaan etsii jotain tuntemaansa, mikä vastaa kasvonpiirteitä parhaiten. Kuitenkin, jos se ei löydä tuntemiaan piirteitä sellaisesta henkilöstä, jolla niitä väitetään olevan, niin silloin sen arvio on paljon luotettavampi, mutta se on silti vain lelu ja tarinan valkoinen rotu tulee näköhavainnoista, joita on kertynyt runsaasti pitkän ajan kuluessa. Luultavasti tärkein ainesosa on Pentti Linkolan julkisuuskuva, koska hän ei näyttänyt ollenkaan suomalaiselta ja saarnasi, että suomalaiset pitää hävittää, ja vaikka Hitlerin ihaileminen oli muutoin pahuutta, niin Linkkolalla oli erivapaus kehua häntä - aivan kuin Hitlerin omimisesta olisi ollut kilpailua kulissien takana ja jokin klikki olisi ollut voitolla.

Mitä kukin on GeneU:n mukaan

Alkuperäinen versio on lyhyempi, mutta ei välttämättä huonompi.

Vaihdokkaat

https://wordpress.com/view/nipsuhyytikki.wordpress.com